༄༅། །འཛམ་གླིང་མཐའ་གྲུ་གསལ་བའི་
འོད་སྣང་གི་ལམ་བུ།

འཕྲིན་བཟང་གི་ངོ་སྤྲོད།

The Path of Radiant Light

An Introduction to the Gospel

༄༅། །འཛམ་གླིང་མཐའ་གྲུ་གསལ་བའི་
འོད་སྣང་གི་ལམ་བུ།

འཕྲིན་བཟང་གི་ངོ་སྤྲོད།

The Path of Radiant Light

An Introduction to the Gospel

༄༅། །འཛམ་གླིང་མཐའ་གྲུ་གསལ་བའི་འོད་སྣང་གི་ལམ་བུ། འཕྲིན་བཟང་གི་ངོ་སྤྲོད།

The Path of Radiant Light - An Introduction to the Gospel

རྩ་འགྲེལ། བོད་དབྱིན་ཤན་སྦྱར།

Text & Commentary   Tibetan-English

༄༅། །འཛམ་གླིང་མཐའ་གྲུ་གསལ་བའི་འོད་སྣང་།
དེང་རབས་ཀྱི་བོད་ཡིག 2018 ལོའི་པར་གཞི།

A Radiant Light to the Ends of the Earth
Modern Tibetan © 2018 Central Asia Publishing

Scripture quotations are from The ESV® Bible (The Holy Bible, English Standard Version®), copyright © 2001 by Crossway, a publishing ministry of Good News Publishers. Used by permission. All rights reserved.

© 2022 Central Asia Publishing

CTB

www.gsungrab.org / contact@gsungrab.org

དཀར་ཆག

ངོ་སྤྲོད། 9

ལེའུ་དང་པོ།
འཇིག་རྟེན་གྱི་བྱུང་ཚུལ། 13

ལེའུ་གཉིས་པ།
མིའི་རིགས་ཀྱི་བྱུང་ཚུལ། 17

ལེའུ་གསུམ་པ།
སྡུག་བསྔལ་གྱི་བྱུང་ཚུལ། 23

ལེའུ་བཞི་པ།
ཀཱ་ཡིན་དང་ཧ་བེལ་གྱི་ལོ་རྒྱུས། 28

ལེའུ་ལྔ་པ།
ནོ་ཨ་དང་ཆུ་ལོག་ཆེན་པོ། དང་པོ། 33

ལེའུ་དྲུག་པ།
ནོ་ཨ་དང་ཆུ་ལོག་ཆེན་པོ། གཉིས་པ། 37

ལེའུ་བདུན་པ།
དཀོན་མཆོག་གི་བཀའ་ལ་དད་པ་བྱེད་
མཁན་ཨབ་ར་ཧམ། དང་པོ། 43

ལེའུ་བརྒྱད་པ།
དཀོན་མཆོག་གི་བཀའ་ལ་དད་པ་བྱེད་
མཁན་ཨབ་ར་ཧམ། གཉིས་པ། 47

ལེའུ་དགུ་པ།
ལུག་རྫི་དང་མེ་ལྕེ་འབར་བའི་ཚེར་མ། 53

ལེའུ་བཅུ་པ།
ཨེ་ཧེབ་ཡུལ་ནས་ཐར་བ། 59

ལེའུ་བཅུ་གཅིག་པ།
འབྲོག་སྟོང་དུ་བྱུང་བའི་ངོ་མཚར་ཅན་གྱི་
ལས། 62

ལེའུ་བཅུ་གཉིས་པ།
དཀོན་མཆོག་གི་བཀའ་ཁྲིམས་བཅུ། 67

ལེའུ་བཅུ་གསུམ་པ།
དཀོན་མཆོག་གི་གུར་མཆོག 73

ལེའུ་བཅུ་བཞི་པ།
རྒྱལ་པོ་དྷ་བིད་དང་དཀོན་མཆོག་གི་མཆོད་
ཁང་ཆེན་མོ། 79

ལེའུ་བཅོ་ལྔ་པ།
ལུང་སྟོན་པ་ཡེ་ཤ་ཡཱ་དང་
ཕེབས་རྒྱུ་ཡིན་པའི་བར་མི། 83

ལེའུ་བཅུ་དྲུག་པ།
སྟོན་པ་ཡེ་ཤུ་འཁྲུངས་པའི་སྐོར། 91

ལེའུ་བཅུ་བདུན་པ།
ཤར་ཕྱོགས་ནས་ཡིན་པའི་སྐར་རྩིས་
མཁས་པ། 97

ལེའུ་བཅོ་བརྒྱད་པ།
སྟོན་པ་ཡེ་ཤུས་ནད་མི་འདྲ་བ་སེལ་བའི་
སྐོར། 101

ལེའུ་བཅུ་དགུ་པ།
སྟོན་པ་ཡེ་ཤུས་གདོན་འདྲེས་བཟུང་བའི་
མི་གསོ་བར་མཛད། 106

ལེའུ་ཉི་ཤུ་པ།
སྟོན་པ་ཡེ་ཤུས་ངེད་རྣམས་ལ་ཚེ་གནང་བ།
111

ལེའུ་ཉེར་གཅིག་པ།
སྟོན་པ་ཡེ་ཤུས་སྤྱོད་པ་ངན་པ་རྣམས་
སྤྲངས་ནས་སེམས་བསྒྱུར་བའི་སྐོར་ཆོས་
བསྟན་གནང་། 117

ལེའུ་ཉེར་གཉིས་པ།
སྟོན་པ་ཡེ་ཤུས་དཔག་ཏུ་མེད་པའི་ཚེའི་སྐོར་ཆོས་བསྟན་གནང་། 121

ལེའུ་ཉེར་གསུམ་པ།
སྟོན་པ་ཡེ་ཤུས་དཀོན་མཆོག་གི་མཐའ་མའི་ཁྲིམས་གཅོད་ཀྱི་སྐོར་ཆོས་བསྟན་གནང་། 127

ལེའུ་ཉེར་བཞི་པ།
སྟོན་པ་ཡེ་ཤུ་རྒྱང་ཤིང་སྒང་ལ་བརྒྱངས་པ། 131

ལེའུ་ཉེར་ལྔ་པ།
སྟོན་པ་ཡེ་ཤུ་རྒྱང་ཤིང་སྟེང་དུ་གྲོངས་པའི་སྐོར། 136

ལེའུ་ཉེར་དྲུག་པ།
གཙོ་བོ་ཡེ་ཤུ་འཆིབ་ནས་སླར་གསོན་པའི་སྐོར། 141

ལེའུ་ཉེར་བདུན་པ།
གཙོ་བོ་ཡེ་ཤུའི་འཕྲིན་བཟང་གི་སྐོར། 147

ལེའུ་ཉེར་བརྒྱད་པ།
གནང་སྦྱིན་ཐམས་ཅད་ལས་མཆོག་པ་ཅི་ལྟར་འཐོབ་ཚུལ། 151

ལེའུ་ཉེར་དགུ་པ།
ཡིད་ཆེས་ངེས་པ་ཅི་ལྟར་སྐྱེད། 156

Contents

Introduction 9

Chapter One:
How the World Was Created 13

Chapter Two:
How Mankind Was Created 17

Chapter Three:
How Suffering Came into Our World 23

Chapter Four:
The Story of Cain and Abel 28

Chapter Five:
Noah and the Great Flood 1 33

Chapter Six:
Noah and the Great Flood 2 37

Chapter Seven:
Abraham the Man Who Believed God 1 43

Chapter Eight:
Abraham the Man Who Believed God 2 47

Chapter Nine:
The Shepherd and the Burning Bush 53

Chapter Ten:
Escape from Egypt 59

Chapter Eleven:
Miracles in the Wilderness 62

Chapter Twelve:
God's Ten Commandments 67

Chapter Thirteen:
God's Holy Tent 73

Chapter Fourteen
King David and God's Great Temple 79

Chapter Fifteen:
The Prophet Isaiah and the Coming Mediator 83

Chapter Sixteen:
The Birth of Jesus 91

Chapter Seventeen:
Wise Men from the East 97

Chapter Eighteen:
Jesus Heals Many 101

Chapter Nineteen:
Jesus Heals the Demon-Possessed 106

Chapter Twenty:
Jesus Gives Us Life 111

Chapter Twenty One:
Jesus Teaches About Repentance 117

Chapter Twenty Two:
Jesus Teaches About Eternal Life 121

Chapter Twenty Three:
Jesus Teaches About God's Final Judgment 127

Chapter Twenty Four:
Jesus is Crucified 131

Chapter Twenty Five:
Jesus Death on the Cross 136

Chapter Twenty Six:
Jesus' Resurrection 141

Chapter Twenty Seven:
Jesus' Good News 147

Chapter Twenty Eight:
How to Receive the Best of All Gifts 151

Chapter Twenty Nine:
How to Find Assurance 156

Introduction

0.1 The Tibetan people have many famous stories. There are the stories of Gesar of Ling, the stories of Aku Tonpa, and the story of Milarepa. Everyone likes to listen to these stories and to tell them to other people. Good stories help us to understand life, and to live it well. Among all the world's stories, there is one story that is the best of all. It is a true story. It is a story of how God's love, joy, and peace can overcome sickness, death, family problems, and the work of evil spirits. And this wonderful story explains how we too can overcome the bad things of this life and receive the best gift of all.

0.2 Within this big story are many little stories. There are stories about nomads and farmers, a story of a great flood, a story about a shepherd who saw a burning bush, and a story about a great hero who delivered his people from slavery. There is a story about a king who built a great temple, and the story of a man who saw what would happen in the fu-

ངོ་སྤྲོད།

0.1 བོད་པ་རྣམས་ལ་གླིང་གེ་སར་གྱི་སྒྲུང་དང་། ཨ་ཁུ་སྟོན་པའི་སྒྲུང་། མི་ལ་རས་པའི་རྣམ་ཐར་ལ་སོགས་པའི་སྒྲུང་དང་ལོ་རྒྱུས་སྙན་གྲགས་ཆེན་པོ་མང་པོ་ཡོད། མི་ཚང་མས་དེ་ལྟར་གྱི་སྒྲུང་ལ་ཉན་ཞིང་། གཞན་རྣམས་ལ་ཤོད་པར་དགའ། སྒྲུང་ལེགས་པོ་ཞིག་ལ་ཉན་དུས་ང་ཚོར་ཤེས་རབ་འཕོབ་ཅིང་། མི་ཚེ་ཡག་པོ་སྐྱེལ་སྟངས་ཀྱི་བསླབ་བྱ་ཤེས་པར་འགྱུར། འཛམ་གླིང་གི་ནང་དུ་སྒྲུང་དང་ལོ་རྒྱུས་རྣམ་ཐར་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ནང་ནས་ལེགས་ཤོས་དང་གཏིང་མཐའ་གསལ་བ་ཞིག་འདིར་བརྗོད་པར་བྱེད་རྒྱུ་ཡིན། བརྗོད་རྒྱུའི་ལོ་རྒྱུས་དེ་ནི་བདེན་པའོ། དེའི་ནང་དོན་ནི་དཀོན་མཆོག་གི་བྱམས་པ་དང་། དགའ་སྤྲོ། ཞི་བདེའི་ངང་ནས་འཚོ་བ་དང་བཅས་ཡིན་ལ། ན་བ་དང་། འཆི་བ། ནང་མིའི་ཁྲོད་དུ་འབྱུང་བའི་རྙོག་དྲ། གདོན་འདྲེས་གནོད་འཚེ་ཕོག་པ་ལ་སོགས་ཅི་ལྟར་འཛོམས་པའི་སྐོར་ཡིན། མ་ཟད་ལོ་རྒྱུས་དེས་མི་ཚེ་འདིའི་ངན་པ་རྣམས་བཅོམ་ནས་བྱིན་རླབས་ཐམས་ཅད་ལས་མཆོག་པ་དེ་ཅི་ལྟར་འཐོབ་ཚུལ་གསལ་བཤད་བྱེད།

0.2 ལོ་རྒྱུས་ཆེན་པོ་དེའི་ནང་དུ་ལོ་རྒྱུས་ཆུང་ངུ་མང་པོ་ཚུད་ཡོད། དཔེར་ན་འབྲོག་པ་དང་ཞིང་པའི་ལོ་རྒྱུས། ཆུ་ལོག་ཆེན་པོ་ཞིག་གི་ལོ་རྒྱུས། ལུག་རྫི་ དང་མེ་ལྕེ་འབར་བའི་ཚེར་མའི་ལོ་རྒྱུས། མི་རིགས་ཞིག་བྲན་གཡོག་ལས་བསྒྲལ་བའི་དཔའ་བོའི་ལོ་རྒྱུས། མཆོད་ཁང་ཆེན་པོ་ཞིག་རྩིག་མཁན་གྱི་རྒྱལ་པོའི་ལོ་རྒྱུས། མ་འོངས་པར་གང་འབྱུང་རྒྱུ་ཡིན་པ་ཤེས་མཁན་གྱི་ལོ་རྒྱུས། ངོ་མཚར་ཆེ་བའི་ལས་མཐོང་བའི་བུད་མེད་ཀྱི་

ture. There is a story about women who saw a great miracle. There is a story about a savior who offers peace and joy to all nations. All of these stories come from the Bible, God's true and holy Word.

0.3 On the Chang Tang are many shepherds. The shepherds lead their flocks to good pastures. Wise shepherds know what their sheep need. They know the places where there is good grass. They know how to protect their sheep from wolves. Shepherds know these things today because they have gained wisdom by listening to the stories of those who were shepherds before them. The sheep going to pasture do not know where they came from or where they are going. They are like people who do not learn wisdom from stories. Like the sheep, all of us are travelers on the road from birth to death. Learn wisdom from the stories I am about to tell you, so that you will be like the shepherd and not like the sheep. Remember these stories and tell them to others, for they benefit all who hear them.

0.4 The Editors

ལོ་རྒྱུས། མི་རིགས་ཐམས་ཅད་ལ་ཞི་བདེ་དང་དགའ་སྤྲོ་གནང་མཁན་སྐྱབས་མགོན་གྱི་ལོ་རྒྱུས་བཅས་ཡོད། ལོ་རྒྱུས་འདི་ཐམས་ཅད་དཀོན་མཆོག་གི་དམ་པའི་གསུང་རབ་ལས་བཏུས་པ་ཡིན་ནོ། །

0.3 བྱང་ཐང་ལ་ལུག་རྫི་མང་པོ་ཡོད། ཁོ་ཚོས་ཉིད་ཀྱི་ལུག་ཁྱུ་རྩྭ་ཁ་ཡག་པོ་ཡོད་སར་འཁྲིད་ཀྱི་ཡོད། བློ་གྲོས་ཅན་གྱི་ལུག་རྫིས་ལུག་རྣམས་གང་དགོས་པ་བཞིན། རྩྭ་དང་ཆུ་ཡག་ས། ལུག་རྣམས་སྤྱང་ཀི་ལས་ཅི་ལྟར་སྲུང་བ་ལ་སོགས་པ་ཤེས་པ་ཡིན། དེ་ནི་སྔོན་དུས་ཀྱི་ལུག་རྫི་ཡིས་བཤད་པའི་ལོ་རྒྱུས་ལ་ཉན་ནས་དེང་དུས་ཀྱི་ལུག་རྫི་རྣམས་ལ་ཤེས་རབ་འཐོབ། ལུག་ཁྱུ་རྩྭ་ཁར་འགྲོ་དུས་ས་ཆ་གང་ནས་ཡོང་མིན་དང་། ས་ཆ་གང་དུ་འགྲོ་བ་འང་མི་ཤེས། ལུག་ཁྱུ་དེ་ཚོ་ནི་ལོ་རྒྱུས་ནས་གསལ་བ་ལྟར་ཤེས་རབ་མ་འཐོབ་མཁན་དང་འདྲ་བ་ཡིན། ལུག་ཁྱུ་ལྟར་ངེད་རྣམས་ཀུང་སྐྱེ་བ་ནས་འཆི་བའི་བར་དུ་སྐྱོངས་ཅིང་འགྲུལ་བཞིན་ཡོད། ཁྱེད་རྣམས་ནི་ལུག་ལྟར་མིན་ཏེ་བློ་གྲོས་ཅན་གྱི་ལུག་རྫི་ལྟར་འགྱུར་བའི་ཆེད་དུ་ལོ་རྒྱུས་འདི་རྣམས་ལ་ཉན་ནས་ཤེས་རབ་འཐོབ་ཅིག་ཨང་། ལོ་རྒྱུས་འདི་རྣམས་དྲན་ནས་མི་གཞན་རྣམས་ལ་ཤོད། གང་ཡིན་ཟེར་ན། ལོ་རྒྱུས་དེ་ཚོས་ཉན་མཁན་ཐམས་ཅད་ལ་ཕན་པས་སོ། །

0.4 སྒྲིག་པ་པོ་རྣམས་ཀྱིས།

Chapter One:

How the World Was Created

Adapted from Genesis 1:1-2:3

1.1 Our first story is about how the world was made. According to tradition, this story was first written down by a prophet named Moses, who lived about 1,200 BC (during the Shang dynasty).
1.2 Long before the world was made, God always was. The earth was then formless and empty, and there was darkness over the great sea. But God's Spirit was moving like a wind over the waters. God said, "Let there be light", and there was light. God saw that the light was good, and he separated the light from the darkness. God called the light 'day' and the darkness 'night'. This was the first day. God said, "Let there be a space between the waters so that they will be divided", and the space appeared. God called the space 'sky'; this was the sec-

ལེའུ་དང་པོ།

འཇིག་རྟེན་གྱི་བྱུང་ཚུལ།

འགོད་པ། 1:1-2:3 ལ་གཞིགས།

1.1 ངོ་སྤྲོད། ལོ་རྒྱུས་དང་པོ་ནི་འཇིག་རྟེན་གྱི་བྱུང་ཚུལ་ཡིན། སྤྱི་ལོའི་སྔོན་1200 སྔ་རྗེས་ (ཤང་རྒྱལ་
རབས་ཀྱི་དུས་སུ) བཤད་སྒྲོལ་ལྟར་མོ་ཤེ་ཞེས་ཟེར་བའི་ལུང་སྟོན་པ་ཞིག་གིས་སྒྲུང་འདི་བཀོད་པ་རེད།
1.2 ལོ་རྒྱུས་དང་པོ། འཇིག་རྟེན་མ་བཀོད་གོང་ནས་ཡ་ཧྭེ་དཀོན་མཆོག་གཏན་ཏུ་གནས་ཡོད། དེའི་དུས་
སུ་ས་ནི་དབྱིབས་མེད་སྟོང་པ་ཡིན་པ་དང་། རྒྱ་མཚོ་ཆེན་པོའི་སྟེང་ལ་མུན་ནག་ཡིན། དཀོན་མཆོག་གི་
དགོངས་པ་ནི་ཆུ་རྣམས་ཀྱི་སྟེང་ལ་རླུང་ལྟར་རྒྱུ་བཞིན་ཡོད། དེ་ཡང་དཀོན་མཆོག་གིས་"འོད་འབྱུང་ཞིག"
ཅེས་གསུངས་པས། འོད་བྱུང་ངོ་། དཀོན་མཆོག་གིས་འོད་དེ་ལེགས་པ་ཡིན་པར་གཟིགས་ཏེ་མུན་པ་ལས་
འོད་དབྱེ་བ་ཕྱེ། དཀོན་མཆོག་གིས་འོད་ཀྱི་མིང་ལ་ཉིན་མོ་ཞེས་བཏགས། མུན་པའི་མིང་ལ་མཚན་མོ་
ཞེས་བཏགས། མཚན་མོ་དང་ཉིན་མོ་བྱུང་བ་དེ་ནི་ཉིམ་དང་པོའོ། ཡང་དཀོན་མཆོག་གིས་"ཆུ་ཁག་གཉིས་
སུ་འགྱུར་ཕྱིར་དེའི་དཀྱིལ་ནས་བར་མཚམས་ཤིག་འབྱུང་ཞིག"ཅེས་གསུངས་པ་དང་། བར་མཚམས་
བྱུང་ངོ་། དཀོན་མཆོག་གིས་བར་མཚམས་དེའི་མིང་ལ་ནམ་མཁའ་ཞེས་བཏགས། དེ་ནི་ཉིམ་གཉིས་

ond day. God said, “Let the waters under the sky be gathered in one place, so that dry land will appear”, and so it was. God called the dry ground ‘earth’ and the gathered waters ‘seas’. And God said, “Let plants appear on the earth”, and it was so. God saw that it was good; this was the third day.

1.3 God said, “Let there be lights in the sky”. He made two great lights: the greater one to rule the day, and the lesser one to rule the night. He also made the stars. God saw that it was good; this was the fourth day. God said, “Let the waters be filled with various kinds of living things, and let different kinds of birds fly in the sky.” God blessed the living things he had made; this was the fifth day. God said, “Let there be different kinds of large and small living things on the earth” and it was so. And finally God said, “We will make mankind in our image to rule all the fish of the sea and the birds of the sky and the earth’s cattle and insects.” So God made man, male and female, and he blessed them. God saw all that he had made; it was very

པའོ། ཡང་དཀོན་མཆོག་གིས་“སྐམ་ས་ཡོང་བའི་ཕྱིར་ནམ་མཁའི་འོག་ཏུ་ཡོད་པའི་ཆུ་རྣམས་གནས་གཅིག་ཏུ་འདུས་ཤིག་”ཅེས་གསུངས་པས། དེ་བཞིན་དུ་བྱུང་། དཀོན་མཆོག་གིས་སྐམ་ས་ལ་ས་ཞེས་བཏགས། ཆུ་རྣམས་གནས་གཅིག་ཏུ་འདུས་པ་དེ་ལ་རྒྱ་མཚོ་ཞེས་བཏགས། ཡང་དཀོན་མཆོག་གིས་“རྩི་ཤིང་ས་ལ་སྐྱེ་བར་གྱུར་ཤིག་”ཅེས་གསུངས་པས་དེ་བཞིན་དུ་བྱུང་། དཀོན་མཆོག་གིས་དེ་ལེགས་པ་ཡིན་པར་གཟིགས་ནས་དེ་ནི་ཉིན་གསུམ་པའོ། །

1.3 ཡང་དཀོན་མཆོག་གིས་“ནམ་མཁའི་བར་མཚམས་ལ་འོད་རྣམས་འབྱུང་ཤིག་”ཅེས་གསུངས་ནས་འོད་ཆེན་པོ་གཉིས་ནི། ཉིན་མོར་དབང་བྱེད་པའི་ཕྱིར་ཆེ་བ་དང་། མཚན་མོར་དབང་བྱེད་པའི་ཕྱིར་ཆུང་བ། ད་དུང་སྐར་མ་རྣམས་ཀྱང་མཛད། དཀོན་མཆོག་གིས་དེ་ལེགས་པ་ཡིན་པར་གཟིགས་ཤིང་། དེ་ནི་ཉིན་བཞི་པའོ། ཡང་དཀོན་མཆོག་གིས་“ཆུ་ཡི་ནང་དུ་སྲོག་ཆགས་ཀྱི་རིགས་སྣ་ཚོགས་སྐྱེས་ནས་ཆུ་རྣམས་གང་བར་འགྱུར་ཤིག ནམ་མཁའི་བར་མཚམས་ལ་བྱ་སྣ་ཚོགས་བྱུང་ནས་ཕུར་ཤིག་”ཅེས་གསུངས། དཀོན་མཆོག་གིས་དེ་ཚོ་ལ་བྱིན་རླབས་གནང་། དེ་ནི་ཉིན་ལྔ་པའོ། ཡང་དཀོན་མཆོག་གིས་“སྲོག་ཆགས་ཆེ་ཆུང་སོ་སོའི་རིགས་ལྷརས་ལ་འབྱུང་བར་གྱུར་ཤིག་”ཅེས་གསུངས་པས་དེ་བཞིན་དུ་བྱུང་། ཡང་དཀོན་མཆོག་གིས་“རྒྱ་མཚོའི་ཉ་རྣམས་དང་། ནམ་མཁའི་བྱ་རྣམས། ས་ལ་ཡོད་པའི་ཕྱུགས་རིགས། འབུ་སྲིན་ཐམས་ཅད་ལ་དབང་བྱེད་པའི་ཕྱིར། ངཚོ་རང་དཔེ་རུ་བྱས་ཏེ་མིའི་རིགས་བཟོ་བར་བྱ་”ཞེས་གསུངས་པས་མི་ཕོ་མོ་གཉིས་མཛད་ནས་ཁོ་རྣམས་ལ་བྱིན་རླབས་གནང་། དཀོན་མཆོག་གིས་ཇི་མཛད་པ་ཐམས་ཅད་ལ་གཟིགས་པ་

good. This was the sixth day. After God made everything in the world, he rested on the seventh day.

1.4 That was the story of how God made the world. (The God in this story is not the Three Jewels, but the supreme God.) He made everything from nothing, just by his powerful word. He made the things we can see: the sky and the earth, the sun and the moon, and the stars. He made Tibet's snow mountains and its northern plains, its rivers and lakes, its cattle and other animals. For our sake God made yaks and sheep and goats, the grass that the cattle eat, and the barley and wheat that we eat. God's creation reveals his power, glory, and wisdom. As a prophet of ancient times said, "The heavens reveal God's glory, and the skies show his works."

དང་དེ་ཤིན་ཏུ་ལེགས་པ་ཡིན། དེ་ནི་ཉིམ་དྲུག་པའོ། དཀོན་མཆོག་གིས་འཇིག་རྟེན་གྱི་ནང་ལ་ཇི་ཡོད་
པ་བསྐྲུན་ཚར་བའི་རྗེས་ཀྱི་ཉིམ་བདུན་པ་ལ་སྐུ་ངལ་གསོས་ནས་བཞུགས།

1.4 འགྲེལ་པ། དེ་ནི་དཀོན་མཆོག་གིས་འཇིག་རྟེན་ཁམས་ཅི་ལྟར་གསར་དུ་བཀོད་པའི་ལོ་རྒྱུས་ཡིན།
(ལོ་རྒྱུས་འདིའི་ནང་དཀོན་མཆོག་ནི་དཀོན་མཆོག་གསུམ་མིན་ཏེ་བླ་ན་མེད་པའི་དཀོན་མཆོག་གོ་) ནུས་
མཐུ་དང་ལྡན་པའི་བཀའ་ཁོ་ན་ཡིས་དཀོན་མཆོག་གིས་གང་ཡང་མེད་པ་ལས་ཐམས་ཅད་གསར་དུ་བཀོད་
པར་མཛད། ཁོང་གིས་མིག་གིས་མཐོང་ཐུབ་པ་རྣམས་ཏེ། གནམ་ས་གཉིས་དང་། ཉི་ཟླ། སྐར་མ་
བཅས་མཛད། དཀོན་མཆོག་གིས་བོད་ཡུལ་གྱི་གངས་རི་དང་བྱང་ཐང་། གཙང་པོ་དང་མཚོ། ཕྱུགས་
རིགས་དང་སེམས་ཅན་མཛད། ངེད་རྣམས་ལ་ཕན་པའི་ཕྱིར་ཁོང་གིས་གཡག་དང་རྭ་ལུག་མ་ཟད། ཕྱུགས་
རིགས་ཀྱིས་ཟ་བའི་རྩྭ། ངཚོས་ཟ་བའི་ནས་དང་གྲོ་ཡང་མཛད། དཀོན་མཆོག་གི་བཀོད་པ་དེས་རང་གི་
གཟི་བརྗིད་དང་། དབང་། ཤེས་རབ་བཅས་མཚོན་པར་མཛད། གནའ་བོའི་དུས་ཀྱི་ལུང་སྟོན་པ་ཞིག་
གིས་གསུངས་པ་ལྟར།

ནམ་མཁའ་ཡིས་དཀོན་མཆོག་གི་དཔལ་མངོན་པར་བྱེད། །
བར་སྣང་ཁམས་ཀྱིས་ཁོང་གི་མཛད་པ་སྟོན་ནོ། །

ཞེས་གསུངས།

1.5 Because God's nature is love, He decided to create two people to have fellowship with him. We will hear about this in our next story.

1.6 Key Point:

**In the beginning,
God created the heavens
and the earth.**

1.5 དཀོན་མཆོག་གི་གཤིས་རྒྱུད་བྱམས་པ་ཡིན་པས་ཁོང་དང་འགྲོགས་པའི་ཆེད་དུ་མི་གཉིས་མཛད་པར་དགོངས། ལོ་རྒྱུས་རྗེས་མར་ང་ཚོས་དེའི་སྐོར་ཐོས་པར་འགྱུར།

1.6 ནང་དོན་གཙོ་བོ།

ཐོག་མར་དཀོན་མཆོག་གིས་གནམ་ས་གཉིས་བཀོད་པར་མཛད།

Chapter Two:

How Mankind Was Created

Adapted from Genesis 2:7-25

2.1 Our previous story explained how God created the world and all that is in it. Now listen to the story of how God made the first people.

2.2 God formed man's body from the dust of the ground and breathed into his nose the breath of life, so the man became a living person. God planted a garden in a land called Eden, in the east, and there he put the man he had created. And God made to grow in the garden various kinds of trees with delicious fruit. In the middle of the garden, he put the tree of life and the tree of the knowledge of good and evil. God put the man he had made into the Garden of Eden to tend and care for it. God

ལེའུ་གཉིས་པ།

མིའི་རིགས་ཀྱི་བྱུང་ཚུལ།

འགོད་པ། 2:7-25 ལ་གཞིགས།

2.1 ངོ་སྤྲོད། སྔོན་གྱི་ལོ་རྒྱུས་བཞིན་དཀོན་མཆོག་གིས་འཛིག་རྟེན་ཁམས་དང་དེར་ཡོད་པ་ཐམས་ཅད་གསར་དུ་བཀོད་པར་མཛད་པའི་ཚུལ་གསལ་བཤད་བྱས་ཡོད། ད་དཀོན་མཆོག་གིས་ཇི་ལྟར་མིའི་རིགས་བཀོད་པར་མཛད་པའི་ལོ་རྒྱུས་ལ་ཉོན་དང་།

2.2 ལོ་རྒྱུས། ཡ་ཧྭེ་དཀོན་མཆོག་གིས་ས་སྙིང་གི་ཐལ་བ་ལས་མི་ཞིག་བཟོས་གནང་སྟེ་དེའི་སྣ་ཁུང་ལ་སྲོག་གི་དབུགས་བླུགས་པས། མི་དེ་སྲོག་དང་ལྡན་པ་ཞིག་བྱུང་། དེ་ནས་དཀོན་མཆོག་གིས་ཤར་ཕྱོགས་སུ་ཡོད་པའི་ཨེ་དེན་ཞེས་པའི་ཡུལ་ལ་ལྡུམ་ར་ཞིག་བཟོས་གནང་སྟེ། ཁོང་གིས་མཛད་པའི་མི་དེ་ལྡུམ་ར་དེར་བཞག ཡང་ལྡུམ་ར་དེའི་ནང་ལ་དཀོན་མཆོག་གིས་ཤིང་སྡོང་ལེགས་པོ་སྣ་ཚོགས་དང་། དེ་རྣམས་ལ་འབྲས་བུ་ཞིམ་པོ་སྣ་ཚོགས་ས་ནས་སྐྱེ་རུ་བཅུག ལྡུམ་ར་དེའི་དཀྱིལ་ལ་སྲོག་དང་ལྡན་པའི་ཤིང་དང་། བཟང་ངན་རྟོགས་པའི་ཤིང་ཡང་སྐྱེ་རུ་བཅུག་པར་མཛད། ཨེ་དེན་གྱི་ལྡུམ་རའི་ནང་འདེབས་ལས་བྱེད་པ་དང་ལྡུམ་ར་སྲུང་བའི་ཕྱིར་དཀོན་མཆོག་གིས་མི་དེ་དེར་བཞག་གནང་། ཡང་དཀོན་མཆོག་གིས་མི་དེ

told him, “You may eat any fruit in the garden, except fruit from the tree of the knowledge of good and evil. If you eat of its fruit, you will surely die.”

2.3 Then God said, “It is not good for the man to be alone, so I will make a suitable helper for him.” So God made the man fall into a deep sleep; while he was asleep God took one of the man’s ribs and closed up the place from which he had taken it. Then God made a woman from the rib and brought her to the man. The man said,

> “This is part of my own flesh and bone! She will be called ‘woman,’ because she was taken out of a man.”

So for this reason a man leaves his father and mother and is joined to his wife, and the two are united into one. Even though the man and his wife were both naked, neither of them felt any shame.

2.4 God, who is the source of everything good, made two people and put them in the garden of Eden. The two people

ལ་“ལྡུམ་རའི་ཤིང་སྡོང་གི་འབྲས་བུ་ཐམས་ཅད་ཁྱོད་ཀྱིས་ཟ་ཆོག འོན་ཀྱང་བཟང་ངན་རྟོགས་པའི་ཤིང་གི་འབྲས་བུ་ཟ་མི་ཆོག གལ་སྲིད་དེ་བཟས་ན་ཉིན་དེ་ར་ཁྱོད་འཆི་བར་འགྱུར་ངེས་ཡིན་”ཞེས་གསུངས།

2.3 དེ་ནས་དཀོན་མཆོག་གིས་“མི་དེ་གཅིག་པུར་བསྡད་ཆོ་མི་ལེགས་པས། ངས་ཁོ་དང་འཚམས་པའི་རོགས་པ་བྱེད་མཁན་ཅིག་བཟོ་བར་བྱ་”ཞེས་གསུངས། དེའི་ཕྱིར་དཀོན་མཆོག་གིས་མི་དེ་གཉིད་ལྡིད་པོ་ཞིག་ཁུག་བཅུག་སྟེ། ཁོ་གཉིད་ཁུག་དུས་དཀོན་མཆོག་གིས་ཁོའི་རྩིབ་མ་གཅིག་བཏོན་ནས་ཤུལ་དེ་ནི་ཤ་ཡིས་བཀྲུན། དཀོན་མཆོག་གིས་རྩིབ་མ་དེ་ལ་བུད་མེད་གཅིག་བཀོད་ནས་མི་དེའི་རྩར་ཁྲིད་པ་དང་། མི་དེས་

> འདི་ནི་ང་ཡི་རུས་པའི་ནང་གི་རུས། །
> ཤ་ཡི་ནང་གི་ཤ་ཡིན་དེ་ལ་ནི། །
> བུད་མེད་ཅེས་པའི་མིང་བཏགས་རྒྱུ་མཚན་ནི། །
> ཁོ་མོ་ཕོ་ནས་བཏོན་པར་བྱས་པའི་ཕྱིར། །

ཞེས་བཤད། དེའི་རྐྱེན་གྱིས་སྐྱེས་པས་རང་གི་ཕ་མ་བཞག་ནས་རང་གི་བུད་མེད་དང་མཉམ་དུ་འདུས་ཤིང་། ཁོང་གཉིས་ཤ་རུས་གཅིག་ཏུ་འགྱུར། མི་དེ་དང་རང་གི་བུད་མེད་གཉིས་ཀ་གཅེར་བུར་ཡོད་ཀྱང་ངོ་ཚ་མེད།

2.4 འགྲེལ་པ། བཟང་པོ་ཐམས་ཅད་ཀྱི་འབྱུང་ཁུངས་དཀོན་མཆོག་གིས་མི་གཉིས་བཟོས་གནང་ནས་ཨེ་དེན་གྱི་ལྡུམ་རའི་ནང་ལ་བཞག་པར་མཛད། མི་དེ་གཉིས་ཨེ་དེན་གྱི་ལྡུམ་རའི་ནང་ཏ་ཅང་སྐྱིད་པོ་

were very happy there. God gave them many good things to enjoy, such as delicious food to eat, a nice place to live, and work to do. As God's stewards they cultivated the garden daily and cared for the animals God had made. In the evenings God came to the garden and talked with them. The man and the woman knew nothing about evil and wrongdoing. Because both of them were innocent and without fault, even though they were naked before God, they were not ashamed. Since God created people, their bodies are good and belong to him. God created people male and female so that men and women would benefit each other. God also made animals to live in the garden. God ruled over the man and woman, and they ruled over the animals. God made animals, insects, birds, and fish to live in this world; they do not become people after they die, nor do people become animals.

2.5 God made the man, the woman, and all human beings in his image. God is an eternal spirit, so man has an everlast-

ཡོད། དཀོན་མཆོག་གིས་ཁོ་ཚོར་ལོངས་སྤྱོད་བྱེད་པའི་ཕྱིར་ཟ་རྒྱུ་ཞིམ་པོ་དང་། སྡོད་གནས་ལེགས་པོ། ལས་ཀ་ལ་སོགས་པའི་བཟང་པོ་ཐམས་ཅད་གནང་། ཁོ་ཚོ་ནི་དཀོན་མཆོག་གི་གཉེར་པ་ཡིན་པས་ཉིན་ལྟར་ལྡུམ་རའི་འདེབས་ལས་བྱས་ཤིང་དཀོན་མཆོག་གིས་མཛད་པའི་སེམས་ཅན་སྣ་ཚོགས་ལ་གཉེར་སྐྱོང་བྱས། དགོང་དྲོའི་དུས་སུ་དཀོན་མཆོག་ལྡུམ་རར་ཕེབས་ནས་ཁོ་གཉིས་དང་བཀའ་མོལ་གནང་། སྐྱེས་པ་དང་ཁོའི་བུད་མེད་ཀྱིས་ངན་པ་དང་སྡིག་ཉེས་ཀྱི་སྐོར་ཅི་འང་མ་ཤེས། སྐྱོན་ཅི་འང་མེད་པ་དང་གནོང་མེད་པ་ཡིན་པས་དཀོན་མཆོག་གི་སྐུ་མདུན་དུ་གཅེར་བུར་ཡོད་ཀྱང་ངོ་ཚ་མེད། དཀོན་མཆོག་གིས་དེ་ཚོ་བཀོད་པར་མཛད་པས་མི་རྣམས་ཀྱི་གཟུགས་པོ་ནི་ལེགས་པོ་ཡིན་ཞིང་ཁོང་གི་ཁོངས་གཏོགས་ཡིན། སྐྱེས་པ་དང་བུད་མེད་སོ་སོ་ཕན་ཚུན་ལ་ཕན་པའི་ཕྱིར་དཀོན་མཆོག་གིས་མི་རྣམས་ནི་ཕོ་དང་མོ་བཀོད་པར་མཛད། ལྡུམ་རར་སྡོད་པའི་ཕྱིར་དཀོན་མཆོག་གིས་སེམས་ཅན་ཡང་བཀོད་པར་མཛད། དཀོན་མཆོག་གིས་སྐྱེས་པ་དང་བུད་མེད་ལ་དབང་བསྒྱུར་བ་ལྟར་ཁོ་གཉིས་ཀྱིས་ཀྱང་སེམས་ཅན་རྣམས་ལ་དབང་བསྒྱུར། རྐང་བཞི་པ་རྣམས་དང་། འབུ་སྲིན། བྱ། ཉ་ལ་སོགས་པའི་སེམས་ཅན་ནི་འཇིག་རྟེན་འདིའི་དོན་ལ་མཛད་པས། དཀོན་མཆོག་གི་བཀའ་དགོངས་ལྟར་དེ་ཚོ་ཤི་ནས་མི་རྣམས་སུ་མི་འགྱུར་ལ། མི་རྣམས་ཤི་ནས་སེམས་ཅན་དུ་འགྱུར་མི་སྲིད།

2.5 དཀོན་མཆོག་གིས་མི་དེ་དང་། བུད་མེད། མིའི་རིགས་ཡོངས་རྫོགས་རང་གི་དཔེ་རུ་བྱས་ཏེ་མཛད། དཀོན་མཆོག་ནི་རྒྱུན་དུ་གནས་པའི་ཐུགས་ཉིད་ཡིན་པས་མི་རྣམས་ནི་རྒྱུན་དུ་གནས་པའི་སེམས་དང་ལྡན་

ing spirit. God has a personal nature, so man has a personal nature. God speaks, so man is able to speak. God knows all things, so man is able to know things. God is good, so he created man to be good. Of all the living things that God made, only people have a loving relationship with God. Only they have the responsibility of obeying God's commandments. As long as the first people lived according to God's purpose for them, they were happy. But if they were happy then, why are we unhappy now? Where did suffering and death come from? That is our next story.

2.6 Key Point:

Man's chief purpose is to glorify God, and to enjoy him forever.

པ་ཞིག་ཡིན། དཀོན་མཆོག་ནི་གཤིས་རྒྱུད་དང་ལྡན་པས་མི་རྣམས་ལའང་གཤིས་རྒྱུད་དང་ལྡན། དཀོན་མཆོག་ནི་བཀའ་གསུང་མཁན་ཡིན་པས་མི་ཡང་བརྗོད་ཐུབ་མཁན་ཡིན། དཀོན་མཆོག་གིས་ཐམས་ཅད་མཁྱེན་པས་མི་ཡང་ཤེས་ཐུབ་མཁན་ཡིན། དཀོན་མཆོག་ཐུགས་བཟང་པོ་ཡིན་པས་ཁོང་གིས་མི་བཟང་པོ་ཡིན་པར་མཛད། དཀོན་མཆོག་གིས་སྲོག་དང་ལྡན་པ་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ནང་ནས་མིའི་རིགས་གཅིག་པོ་ཁོང་དང་བྱམས་པ་དང་ལྡན་པའི་འབྲེལ་བ་ཡོད་པས། མི་རྣམས་ཁོ་ནར་དཀོན་མཆོག་གི་བཀའ་ཉན་དགོས་པའི་ལས་འགན་ཡོད། ཁོ་གཉིས་དཀོན་མཆོག་གི་དགོངས་པ་དང་མཐུན་པའི་འཚོ་བ་སྐྱིད་པོ་གནས་བཞིན་ཡོད། འོན་ཀྱང་མི་དེ་གཉིས་དེའི་དུས་སུ་སྐྱིད་པོ་ཡོད་ན། དེང་དུས་ཀྱི་མི་རྣམས་སྐྱིད་པོ་མེད་པའི་རྒྱུ་མཚན་ཅི་ཡིན། སྡུག་བསྔལ་དང་འཆི་བའི་འབྱུང་ཚུལ་དེ་གང་ཡིན། དེ་ནི་ལོ་རྒྱུས་རྗེས་མའི་རྩ་དོན་ཡིན།

2.6 ནང་དོན་གཙོ་བོ།

མིའི་རིགས་ཀྱི་དམིགས་ཡུལ་གཙོ་བོ་ནི་དཀོན་མཆོག་གི་གཟི་བརྗིད་འཕེལ་བ་དང་། ཁོང་རྟག་པར་དགའ་པོར་བྱེད་པའི་ཕྱིར་ཡིན།

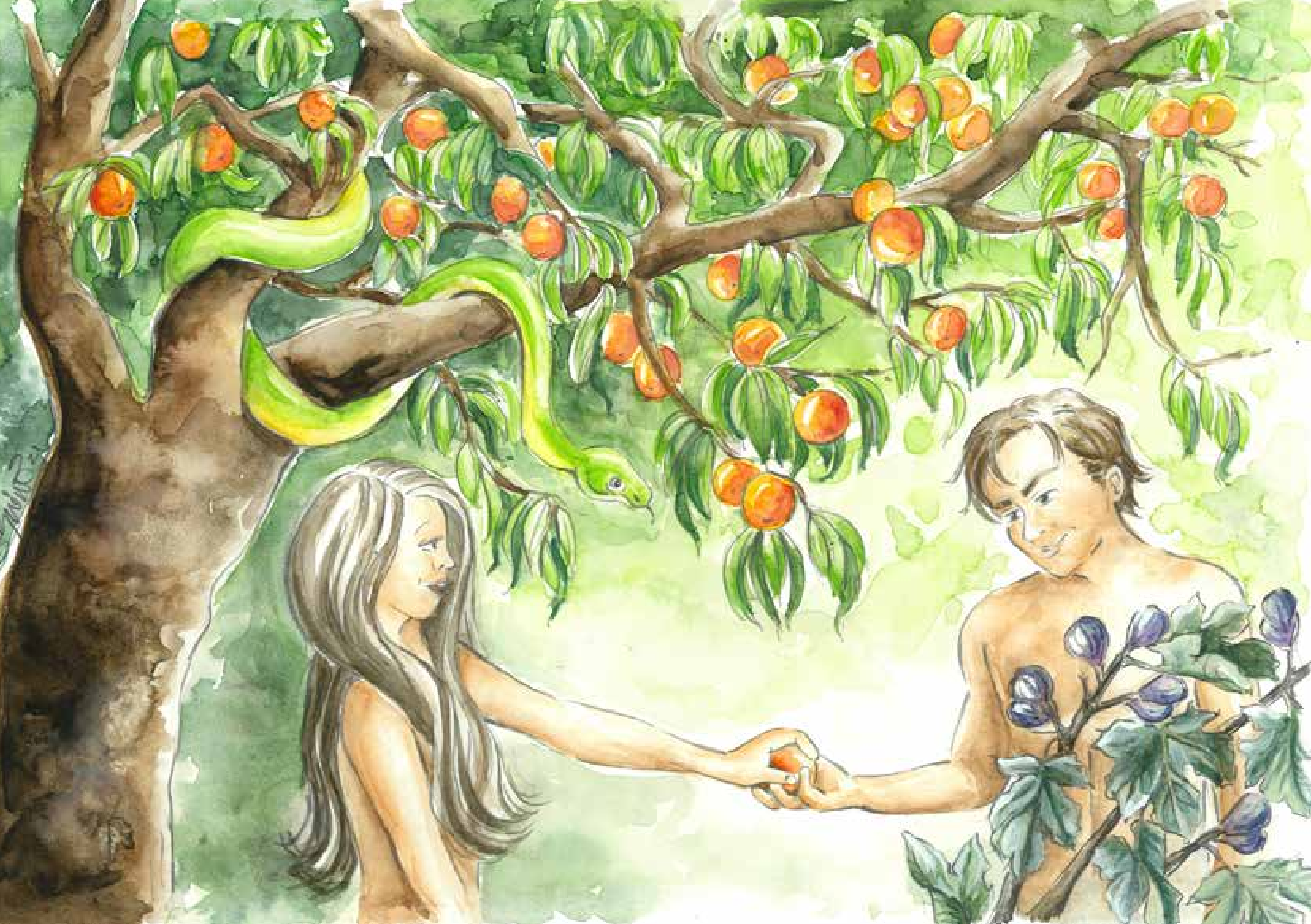

Chapter Three:

How Suffering Came into Our World

Based on Genesis 3:1-24

3.1 In our previous stories, we learned how God made the world and human beings. But God also made beings we cannot see. He made good spirits called ‘angels’ who do his will. Later, some of these angels rebelled against God and became evil. The king of these evil ones is called Satan. Satan was proud. He hated God and the two people God had put in the garden, so he planned to destroy them. He disguised himself as a snake and hid in the Garden of Eden.

3.2 The snake said to the woman, “Has God really commanded you, ‘Do not eat of the fruit of any of the trees in the garden?’ The woman said to the snake, “We may eat of fruit of all the trees in

ལེའུ་གསུམ་པ།

སྡུག་བསྔལ་གྱི་བྱུང་ཚུལ།

འགོད་པ། 3:1-24 ལ་གཞིགས།

3.1 ངོ་སྤྲོད། ལོ་རྒྱུས་སྔོན་མ་བཞིན་དཀོན་མཆོག་གིས་འཇིག་རྟེན་འདི་དང་དེར་གནས་པའི་མིའི་རིགས་
མཛད། འོན་ཀྱང་དཀོན་མཆོག་གིས་མིག་གིས་མཐོང་མི་ཐུབ་པའི་སེམས་དང་ལྡན་པ་རྣམས་ཀྱང་མཛད།
ཁོང་གི་ཐུགས་དགོངས་སྒྲུབ་པའི་ཆེད་དུ་དཀོན་མཆོག་གི་ཕོ་ཉ་ཞེས་ཟེར་བའི་སེམས་ཉིད་བཟང་པོ་རྣམས་
མཛད། ཕྱིས་སུ་དེ་ཚོའི་ནང་ནས་ཁ་ཤས་ཀྱིས་དཀོན་མཆོག་ལ་ངོ་ལོག་བྱས་པས་སེམས་ཉིད་ངན་པར་
གྱུར། ཁོ་ཚོའི་རྒྱལ་པོ་ནི་བདུད་སཱ་ཏན་ཞེས་ཟེར་མཁན་ཡིན་ཏེ་ཁོ་ང་རྒྱལ་ཅན་ཡིན། དཀོན་མཆོག་གིས་
ཨེ་དེན་ཡུལ་དུ་བཞག་པའི་མི་གཉིས་ལ་སཱ་ཏན་གྱིས་སྡང་བས་ཁོ་རྣམས་ལ་མེད་པར་བཟོ་བའི་འཆར་གཞི་
བཀོད། ཁོས་དུག་སྦྲུལ་དུ་སྤྲུལ་ནས་ཨེ་དེན་ལྡུམ་རའི་ནང་ཡིབས་པ་རེད།
3.2 ལོ་རྒྱུས། སྦྲུལ་གྱིས་བུད་མེད་ལ་“དཀོན་མཆོག་གིས་ཁྱེད་ཚོས་ལྡུམ་རའི་ཤིང་འབྲས་ཐམས་ཅད་མ་
ཟ་ཞེས་དངོས་གནས་གསུངས་སམ་”ཞེས་དྲིས། དེའི་ལན་དུ་བུད་མེད་ཀྱིས་སྦྲུལ་ལ་“ལྡུམ་རའི་ནང་གི་
ཤིང་སྡོང་གི་འབྲས་བུ་ཚང་མ་ང་ཚོས་ཟ་ཆོག འོན་ཀྱང་ལྡུམ་རའི་དཀྱིལ་གྱི་ཤིང་འབྲས་དེ་ང་ཚོས་ཟ་མི་ཆོག་

the garden. But we are not to eat the fruit of the tree in the middle of the garden; nor even to touch it. If we disobey God's command, we will die." The snake replied to the woman, "You won't die, because God knows that if you eat that fruit, you will gain understanding; you will become like God in knowing good and evil." The woman looked at the fruit, and seeing that it was good and delicious to eat, and desirable for getting understanding, she took it and not only ate some, but gave some to her husband, and he also ate it. As soon as they had eaten, they received wisdom and knew that they were naked. They joined together fig leaves and made loincloths.

3.3 In the evening they heard the sound of God walking in the garden. The man and his wife both fled and hid among the trees. But God called to the man and asked, "Where are you?" He answered, "I heard the sound of your coming and I was afraid, because I knew that I was naked and I hid.'' God asked, "Who told you that you were naked? Have you eaten the fruit that I told you not to eat?" The man answered, "The woman that you put here with me gave me the fruit, and

ལ། ལག་པ་ཡང་འཆང་མི་ཆོག གལ་སྲིད་ང་ཚོས་དཀོན་མཆོག་གི་བཀའ་ལ་མ་ཉན་ན་ང་ཚོ་ཤི་ཡོང་ཞེས་
གསུངས་”ཞེས་བཤད། སྦྲུལ་གྱིས་བུད་མེད་ལ་“ཁྱེད་ཚོ་ཤི་མི་ཡོང་། གང་ལགས་ཟེར་ན། ཁྱེད་ཚོས་ཤིང་
འབྲས་དེ་ལས་བཟས་ན། རྟོགས་པ་འཐོབ་ཅིང་དཀོན་མཆོག་དང་འདྲ་བར་བཟང་ངན་ཤེས་པར་འགྱུར་བ་
དེ་དཀོན་མཆོག་གིས་མཁྱེན་ནོ་”ཞེས་བཤད། དེ་ནས་བུད་མེད་ཀྱིས་ཤིང་སྡོང་གི་འབྲས་བུ་དེ་ལ་བལྟས་
ཏེ། འབྲས་བུ་ལེགས་པོ་དང་། ཟ་བ་ལ་ཞིམ་པོ་མཐོང་བ་དང་། རྟོགས་པ་འཐོབ་པའི་ཕྱིར་ཡིད་ལ་བབ་
ནས། འབྲས་བུ་དེ་བླངས་ཏེ་བཟས་པ་མ་ཟད། རང་གི་ཁྱོ་བོ་ལ་ཡང་སྐྱེར་ནས་ཁོས་ཀྱང་བཟས། དེ་མ་
ཐག་ཏུ་ཁོང་གཉིས་ལ་རྟོགས་པ་ཐོབ་ཅིང་རང་ཉིད་གཅེར་བུར་ཡོད་པ་ཧ་གོ་སྟེ། བསེ་ཡབ་ཟེར་བའི་ཤིང་གི་
ལོ་མ་སྦྲེལ་ཏེ་འདོམས་དཀྲིས་བཟོས་པ་རེད།

3.3 དགོང་དྲོའི་དུས་སུ་ལྡུམ་རའི་ནང་དཀོན་མཆོག་ཕེབས་པའི་སྒྲ་ཐོས་ནས། མི་དེ་དང་ཁོང་གི་བཟའ་ཟླ་
དཀོན་མཆོག་གི་དྲུང་ནས་བྲོས་ཤིང་ལྡུམ་རའི་ཤིང་སྡོང་གི་དཀྱིལ་དུ་ཡིབས། འོན་ཀྱང་དཀོན་མཆོག་གིས་
མི་དེ་བོས་ཏེ་“ཁྱོད་རང་གང་དུ་ཡོད་དམ་”ཞེས་བཀའ་འདྲི་གནང་། ཁོས་ལན་དུ་“ཁྱེད་ཕེབས་པའི་སྒྲ་ཐོས་
ཏེ་ང་འཇིགས། གང་ལགས་ཤེ་ན། ང་གཅེར་བུར་ཡོད་པ་ཤེས་ཏེ་ཡིབས་པ་ཡིན་”ཞེས་བཤད། དཀོན་
མཆོག་གིས་“ཁྱོད་གཅེར་བུར་འདུག་ཅེས་སུས་བརྗོད་དམ། ཁྱོད་ཀྱིས་ཟ་མི་ཆོག་པའི་ཤིང་འབྲས་ལས་
བཟས་པ་ཡིན་ནམ་”ཞེས་དཀོན་མཆོག་གིས་བཀའ་འདྲི་གནང་བས། མི་དེས་“ཁྱེད་ཀྱིས་ང་ལ་གནང་
བའི་བུད་མེད་ཀྱིས་ཤིང་འབྲས་ང་ལ་སྟེར་བས། ངས་བཟས་པ་ཡིན་”ཞེས་ལྷུས། དཀོན་མཆོག་གིས་བུད་

I ate it." God asked the woman, "What is this that you have done?" The woman said, "The snake deceived me, so I ate the fruit." God said to the snake, "Because you have done this wicked thing, among all the animals, you alone I have punished. From now on you will have to go on your stomach, and your whole life you will eat dust. I will make you and the woman to be enemies; your descendants and her descendants will hate one another. He will trample on your head and you will bite his heel".

3.4 God said to the woman, "I will greatly increase your trouble in pregnancy and your suffering at childbirth. However, you will still want to stay with your husband, and he will rule over you." And God said to the man, "Since you listened to your wife and ate the fruit I told you not to eat, I will make your field work difficult. For the rest of your life, you will have to do hard work to gather a harvest from the fields. The fields will grow thorns and weeds for you, and you will have to eat vegetables that grow in the field. You are made of dust, and until you return to the dust, you will have to

མེད་ལ་“ཁྱོད་རང་གིས་བྱས་པའི་ལས་ཀ་འདི་ག་རེ་ཡིན་”ཞེས་གསུངས་པས། བུད་མེད་ཀྱིས་“སྦྲུལ་གྱིས་ང་ལ་མགོ་སྐོར་བཏང་བས་ངས་ཤིང་འབྲས་བཟས་པ་ཡིན་”ཞེས་ཞུས། དཀོན་མཆོག་གིས་སྦྲུལ་ལ་“ཁྱོད་ཀྱིས་ལས་ངན་དེ་ལྟར་བྱས་པའི་རྐྱེན་གྱིས་དུད་འགྲོ་དང་གཅན་གཟན་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ནང་ནས་ཁྱོད་གཅིག་པུར་ཆད་པ་ཕོག་པ་ཡིན། དེ་ནས་ཕྱིན་ཆད་ཁྱོད་ལྟོ་བས་འགྲོ་དགོས། ཡང་ནམ་འཚོ་བའི་བར་དུ་ཐལ་བ་ཟ་བར་གྱུར་ཞིག ངས་ཁྱོད་དང་བུད་མེད་གཉིས་དགྲ་བོར་འགྱུར་བར་བྱ། ཁྱོད་ཀྱི་རྒྱུད་དང་མོའི་རྒྱུད་ཀྱི་བར་ཕན་ཚུན་སྡང་བར་བྱ་དང་། ཁོང་གིས་ཁྱོད་ཀྱི་མགོ་བརྫི་ཡོང་། ཡང་ཁྱོད་ཀྱིས་ཁོང་གི་ཞབས་རྟིང་ལ་སོ་བཏབ་ཡོང་”ཞེས་གསུངས།

3.4 ཡ་ཧྭེ་དཀོན་མཆོག་གིས་བུད་མེད་ལ་“ངས་ཁྱོད་ཀྱི་ཕྲུ་གུ་འཁོར་བའི་དཀའ་ངལ་དང་སྐྱེ་བའི་སྡུག་བསྔལ་མང་དུ་གཏོང་བར་བྱ་སྟེ། འོན་ཀྱང་ཁྱོད་ཀྱིས་ཁྱོ་བོ་མཉམ་དུ་སྡོད་འདོད་པ་དང་། ཁོས་ཁྱོད་ལ་དབང་བྱེད་ཡོང་”ཞེས་གསུངས། ཡང་དཀོན་མཆོག་གིས་མི་དེ་ལ་“ཁྱོད་ཀྱིས་རང་གི་གཏན་གྲོགས་ཀྱི་ཁ་ལ་ཉན་ཏེ། ངས་ཟ་མི་ཆོག་ཅེས་བཤད་པའི་ཤིང་འབྲས་ལས་ཁྱོད་ཀྱིས་བཟས་པས། ངས་ཁྱོད་ཀྱི་འདེབས་ལས་དཀའ་ལས་སུ་འགྱུར་བར་བྱ། ས་ཞིང་ལས་སྟོན་ཐོག་སྡུད་པའི་ཆེད་ནམ་འཚོ་བའི་བར་དུ་ཁྱོད་ཀྱིས་དཀའ་ལས་བརྒྱག་དགོས། ས་ཞིང་ལས་ཁྱོད་ལ་ཚེར་མ་དང་རྩ་ངན་སྐྱེ་ཡོང་། དེ་སྐྱེས་པའི་ས་ཞིང་གི་སྔོ་ཚོད་རྣམས་ཁྱོད་ཀྱིས་ཟ་དགོས། ཁྱོད་ནི་ཐལ་བ་ནས་བཟོས་པའི་རྐྱེན་གྱིས་ཁྱོད་ཐལ་བར་མ་ལོག་པའི་བར་དུ་ས་ལས་འབྲས་བུ་འཐོབ་པའི་ཕྱིར་རྩོལ་ནག་འདོན་ཏེ་དཀའ་ངལ་སྤྱད་དགོས། མཐའ་

work hard to get fruit from the ground. Since you were made from dust, in the end you shall become dust." Then the man, named Adam, called his wife Eve, for she was the mother of all people. God made clothing of animal skins for Adam and his wife, and dressed them in it. He drove them out of the Garden of Eden and set guards called 'kerubs' and a flaming sword to guard the way to the tree of life.

3.5 Instead of believing God, Adam and Eve listened to the deceiving snake. As soon as they ate the forbidden fruit, a part of their spirits died, even though their bodies still lived. They rejected God's loving care and did as they pleased. Rejecting God and living according to our own desires is called sin. By disobeying God, Adam and Eve and their descendants and all mankind received a sinful nature. That nature is the origin of the suffering and death in this world. But God did not want people to suffer and die. He made a plan to rescue mankind from sin and death. He promised that one of the woman's descendants would overcome the evil one.

མར་ཁྱོད་ནི་ཐལ་བ་ནས་བཟོས་པ་ཡིན་པས་ཁྱོད་ཐལ་བར་འགྱུར་རོ་”ཞེས་གསུངས། དེ་ནས་མིང་ལ་ཨ་དམ་ཞེས་པའི་མི་དེས་རང་གི་གཏན་གྲོགས་ཀྱི་མིང་ལ་ཧ་ཝ་ཞེས་བཏགས། གང་ལགས་ཟེར་ན། མོ་རང་ནི་མི་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ཨ་མ་ཡིན་པས་སོ། དཀོན་མཆོག་གིས་ཨ་དམ་དང་ཁོའི་གཏན་གྲོགས་ལ་སེམས་ཅན་གྱི་ལྤགས་པའི་གོས་བཟོས་གནང་ནས་ཁོ་ཚོ་ལ་གཡོགས་པར་མཛད། ཁོང་གིས་མི་དེ་གཉིས་ལྡུམ་རའི་ནང་ནས་བསྐྲད་པར་མཛད་ནས་སྲོག་དང་ལྡན་པའི་ཤིང་གི་སར་འགྲོ་བའི་ལམ་སྲུང་བའི་ཕྱིར་ཀེ་རུབ་ཅེས་ཟེར་བའི་སྲུང་མཁན་ཚོ་དང་མེ་འབར་བའི་རལ་གྲི་ཞིག་བཞག་གནང་ངོ། །

3.5 འགྲེལ་པ། ཨ་དམ་དང་ཧ་ཝ་ཡིས་དཀོན་མཆོག་ལ་ཡིད་ཆེས་མི་བྱེད་པར་བསླུ་བྲིད་བྱེད་མཁན་དུག་སྦྲུལ་གྱི་ཁ་ལ་ཉན། ཟ་མི་ཆོག་པའི་འབྲས་བུ་དེ་ཟས་མ་ཐག་ཏུ་ཁོ་ཚོ་མ་ཤི་ཡང་། ཁོ་ཚོའི་རང་གཤིས་ངན་པར་གྱུར། དཀོན་མཆོག་གི་བྱམས་སྐྱོང་དང་ལེན་མ་བྱས་ཏེ་རང་འདོད་ལྟར་བྱས། དཀོན་མཆོག་གི་བཀའ་ལ་མ་ཉན་ནས་རང་འདོད་ལྟར་བྱེད་པ་ནི་སྡིག་ཉེས་ཞེས་ཟེར་བ་དེ་ཡིན། དཀོན་མཆོག་གི་བཀའ་ལ་མ་ཉན་པའི་སྒོ་ནས་ཨ་དམ་དང་ཧ་ཝ་མ་ཟད། ཁོ་ཚོའི་བུ་རྒྱུད་དང་མིའི་རིགས་ཐམས་ཅད་ལ་སྡིག་པའི་རང་གཤིས་ཤིག་ཐོབ་བྱུང་། རང་གཤིས་དེ་ནི་འཛམ་གླིང་འདིར་ཡོད་པའི་ངན་པ་དང་སྡུག་བསྔལ་གྱི་འབྱུང་ཁུངས་ཡིན། འོན་ཀྱང་དཀོན་མཆོག་གིས་མིའི་རིགས་ལ་སྡུག་བསྔལ་དང་འཆི་བ་མྱོང་བར་མ་དགོངས་པས། མིའི་རིགས་སྡིག་ཉེས་དང་འཆི་བ་ལས་ཐར་བར་མཛད་པའི་འཆར་གཞི་ཞིག་མཛད། དཀོན་མཆོག་གིས་བུད་མེད་ཀྱི་བུ་རྒྱུད་ནང་ནས་བདུད་སྣ་ཏན་འཛོམས་མཁན་ཞིག་འབྱུང་བར་འགྱུར་བའི་ཞལ་ཆད་གནང་། རྒྱུད་

That descendant would be a great mediator who could restore the relationship between God and man. But before he came to this world, humanity had to experience the results of sin. We will see these results in our next story.

3.6 Key Point:

Sin is doing what God tells us not to do, or not doing what God tells us to do.

པ་དེ་ནི་དཀོན་མཆོག་དང་མིའི་རིགས་ཀྱི་འབྲེལ་བ་སླར་གསོ་མཛད་མཁན་གྱི་བར་མི་ཆེན་པོ་ཞིག་ཡིན་པར་འགྱུར། འོན་ཀྱང་ཁོང་འཇིག་རྟེན་འདིར་མ་འབྱོན་པའི་སྔོན་ལ་མིའི་རིགས་ཀྱིས་སྡིག་ཉེས་ཀྱི་འབྲས་བུ་མྱོང་དགོས། འབྲས་བུ་དེ་ནི་ལོ་རྒྱུས་རྗེས་མའི་ནང་དོན་ཡིན།

3.6 ནང་དོན་གཙོ་བོ།

སྡིག་ཉེས་ནི་དཀོན་མཆོག་གི་བཀའ་ལྟར་གང་བྱེད་མི་ཆོག་པ་དེ་བྱེད་པའམ། གང་བྱེད་དགོས་པ་དེ་མི་བྱེད་པ་ཡིན།

Chapter Four:

The Story of Cain and Abel

Adapted from Genesis 4:1-16

4.1 In our previous story, Adam and Eve disobeyed God and were driven out of his presence. Their relationship with God was ruined, and before long their hearts would be filled with grief.

4.2 Adam was together with his wife Eve, and she became pregnant and bore a son. She said, "By God's help I have had a son," and she named the boy 'Cain.' Later she had another son, Abel. Abel was a shepherd, and Cain a farmer. One day, Cain gave an offering to God from the fruits of the field, but Abel offered to God the best fat portions of the firstborn sheep. God was pleased with Abel and his offering, but he was not pleased with Cain's offering. So Cain became very angry and looked dejected. God said to

ལེའུ་བཞི་པ།

ཀཱ་ཡིན་དང་ཧ་བེལ་གྱི་ལོ་རྒྱུས།

འགོད་པ། 4:1-16 ལ་གཞིགས།

4.1 ངོ་སྤྲོད། ལོ་རྒྱུས་སྔོན་མ་བཞིན་ཨ་དམ་དང་ཧ་ཝ་གཉིས་ཀྱིས་དཀོན་མཆོག་གི་བཀའ་ལ་མ་ཉན་པས་
ཁོང་གི་སྐུ་མདུན་ནས་ཕར་བསྐྲད་པར་གྱུར། སྡིག་ཉེས་ཀྱིས་ཁོ་རྣམས་དང་དཀོན་མཆོག་གི་འབྲེལ་བ་ཡག་
པོ་མེད་པར་བྱས་པ་མ་ཟད། རིང་པོ་མ་ལོན་པར་ཁོ་ཚོའི་སེམས་སྐྱོ་ངན་གྱིས་གདུང་བར་བྱེད།
4.2 ལོ་རྒྱུས། ཨ་དམ་རང་གི་གཏན་གྲོགས་ཧ་ཝ་དང་མཉམ་དུ་འདུས་པས། ཁོ་མོ་མངལ་དང་ལྡན་
པར་གྱུར་ཏེ། བུ་ཞིག་སྐྱེས་པས། ཁོ་མོས"ཡ་ཧྭེ་དཀོན་མཆོག་གི་བྱིན་རླབས་ཀྱིས་ང་ལ་བུ་ཞིག་སྐྱེས་
བྱུང་"ཞེས་བཤད། ཁོང་གིས་བུ་དེའི་མིང་ལ་ཀཱ་ཡིན་ཞེས་བཏགས། དེ་ནས་ཡང་ཁོང་ལ་བུ་ཆུང་བ་ཧ་བེལ་
སྐྱེས་སོ། ཧ་བེལ་གྱིས་ལུག་རྫི་བྱས་པ་དང་། ཀཱ་ཡིན་གྱིས་ཞིང་ལས་བྱས། དུས་འགའ་ཞིག་གི་རྗེས་སུ་
ཀཱ་ཡིན་གྱིས་ཞིང་གི་འབྲས་བུ་ནས་དཀོན་མཆོག་ལ་མཆོད་པ་ཞིག་ཕུལ། ཧ་བེལ་གྱིས་སྔོན་སྐྱེས་ལུག་གི་
ཚི་ལུས་དཀོན་མཆོག་ལ་མཆོད་པ་ཕུལ་ཏེ། ཁོ་དང་ཁོའི་མཆོད་པ་ལ་དཀོན་མཆོག་ཐུགས་དགྱེས། འོན་
ཀྱང་ཀཱ་ཡིན་གྱི་མཆོད་པ་ལ་དཀོན་མཆོག་ཐུགས་མ་དགྱེས་པས། ཀཱ་ཡིན་ཤིན་ཏུ་ཁྲོས་ཤིང་རྣམ་འགྱུར་ཡོག

Cain, “Why are you angry and looking so unhappy? If you do what’s right, I will certainly not reject you. But if you do evil, then sin is lying in wait for you, just as a wolf waits for a lamb. Though it wants to rule over you, you must master it.”

4.3 Then Cain said to his brother Abel, “Let’s go out into the field.” There Cain struck his brother Abel and killed him. Then God asked Cain, “Where is your brother Abel?” and he answered, “I don’t know. Am I his keeper?” But God said, “Why have you done this evil deed? Your brother’s blood cries out to me from the ground. You deserve punishment, so from now on you are not allowed to work the fields, because the blood of your brother whom you killed is soaked in the ground. Even though you try to raise crops, nothing will grow. You will remain homeless and wandering in the world.” Cain said to God, “I cannot bear such a punishment; Look! Today you have driven me out from your presence and from the fields, and if I keep on wandering the earth, whoever meets me will kill me.” But God said, “Not so. If another per-

དཀོན་མཆོག་གིས་ཀཱ་ཡིན་ལ་“ཁྱོད་རང་རླུང་ལངས་ཏེ་རྣམ་འགྱུར་ལོག་པའི་དོན་གང་ཡིན་ནམ། གལ་ཏེ་ཁྱོད་ཀྱིས་སྤྱོད་པ་བཟང་པོ་བྱས་པ་ཡིན་ན་ངས་ཁྱོད་རང་ངེས་པར་དོར་བར་མི་བྱ། འོན་ཀྱང་ཁྱོད་ཀྱིས་ལས་ངན་བྱས་པ་ཡིན་ན། སྡིག་ཉེས་ནི་སྤྱང་ཀིས་ལུ་གུ་སྒུག་པ་ལྟར་ཁྱོད་ཀྱི་འགྲམ་ལ་སྒུག་ནས་བསྡད་ཡོད། དེས་ཁྱོད་ལ་དབང་གནོན་བྱེད་པར་འདོད་ཀྱང་། ཁྱོད་དེ་ལ་དབང་དུ་སྒྱུར་དགོས་”ཞེས་གསུངས།

4.3 དེ་ནས་ཀཱ་ཡིན་གྱིས་རང་གི་གཅུང་པོ་ཧ་བེལ་ལ་“ང་ཚོས་ཞིང་ལ་འགྲོ་”ཞེས་བཤད་དེ། ཞིང་ཁར་ཀཱ་ཡིན་གྱིས་ཁོའི་གཅུང་པོ་ཧ་བེལ་བརྡུངས་ནས་བསད། དེའི་རྗེས་སུ་དཀོན་མཆོག་གིས་ཀཱ་ཡིན་ལ་“ཁྱོད་ཀྱི་སྤུན་མཆེད་ཧ་བེལ་གང་དུ་ཡོད་དམ་”ཞེས་བཀའ་དྲིས་གནང་བས། དེའི་ལན་ལ་ཁོས་“ངས་མི་ཤེས། ཁོ་གང་དུ་ཡོད་མེད་ལྟ་མཁན་ང་རེད་དམ་”ཞེས་བཤད། དེ་ནས་དཀོན་མཆོག་གིས་“ཁྱོད་ཀྱིས་ལས་ངན་དེ་ལྟར་གང་གི་དོན་དུ་བྱས་སམ། ཁྱོད་ཀྱི་གཅུང་པོའི་ཁྲག་གིས་ས་སྙིང་ནས་ང་འབོད་ཀྱི་འདུག དེའི་རྐྱེན་ཁྱོད་ལ་ཆད་པ་ཞིག་ཕོག་པར་འོས་པས། དཕྱིན་ཆད་ཁྱོད་ཀྱིས་ཞིང་ལས་བྱེད་མི་ཆོག གང་ལགས་ཟེར་ན། ཁྱོད་ཀྱིས་བསད་པའི་གཅུང་པོའི་ཁྲག་དེ་སའི་ནང་ཐིམ་ཡོད་པས་སོ། ཁྱོད་ཀྱིས་ས་ལས་འབྲས་བུ་ཐོབ་ཐབས་བྱས་ཀྱང་འབྲས་བུ་གང་ཡང་སྐྱེ་མི་ཡོང་། ཁྱོད་ནི་ཚགས་ས་བརྟེན་ས་མེད་པར་འཇིག་རྟེན་ནང་འཁྱམས་ཏེ་བསྡད་དགོས་ཡོང་”ཞེས་གསུངས། དེ་ནས་ཀཱ་ཡིན་གྱིས་དཀོན་མཆོག་ལ་“ཉེས་ཆད་དེ་ལྟར་ངས་འཁུར་མི་ཐུབ། གཟིགས་དང་། ཁྱེད་ཀྱིས་དེ་རིང་ང་ཁྱེད་རང་གི་སྐུ་དྲུང་དང་ས་ཞིང་ནས་བསྐྲད་གནང་བས། ང་ནི་ཁྱིམ་མེད་འཇིག་རྟེན་ནང་འཁྱམས་ཏེ་བསྡད་ན་སུ་ཡིན་ཡང་ང་དང་ཕྲད་པ་དེས་ང་གསོད་

son kills you, the killer will be punished seven times over." So that no one would kill him, God put a mark on Cain. Then Cain went out from God's presence and remained in the land of 'Wandering', east of Eden.

4.4 Although Abel believed God, his older brother Cain did not. Cain became angry and murdered his younger brother. God, who knows all things, saw this crime, and heard Abel's blood crying to him from the ground. When he asked Cain about it, Cain lied to him. Like his parents Adam and Eve, Cain did not obey God's command. His relationship with God was ruined. He too was driven out of God's presence. It was just as though he had died. If those first people were so bad, and always displeased God, why didn't God just destroy them all? Actually, that's just what happened. It is our next story.

4.5 Key Point:

Sin leads to death.

ཡོང་”ཞེས་བཤད། འོན་ཀྱང་དཀོན་མཆོག་གིས་“དེ་ལྟར་མིན། གལ་ཏེ་གཞན་གྱིས་ཁྱོད་བསད་ན་སྲོག་གཅོད་མཁན་དེ་ལ་ཆད་པ་ལྡབ་བདུན་ཕོག་ཡོང་”ཞེས་གསུངས། དེའི་རྐྱེན་གྱིས་ཀ་ཡིན་མི་གཞན་གྱིས་མི་གསོད་པའི་ཕྱིར་དཀོན་མཆོག་གིས་ཁོ་ལ་རྟགས་ཤིག་བཀོན། དེ་ནས་ཀ་ཡིན་དཀོན་མཆོག་གི་དྲུང་ནས་སོང་སྟེ། ཨེ་དེན་གྱི་ཤར་ཕྱོགས་སུ་ཡོད་པའི་ས་ཆ་འཁྱམ་ཞུལ་ཞེས་པར་གནས་སོ། །

4.4 འགྲེལ་པ། ཧ་བེལ་གྱིས་དཀོན་མཆོག་ལ་དད་པ་བྱས་ཀྱང་། ཁོའི་གཅེན་པོ་ཀ་ཡིན་གྱིས་དཀོན་མཆོག་གི་བཀའ་ལ་ཉན་འདོད་མེད། ཁྲོས་པར་གྱུར་ནས་རང་གི་གཅུང་པོའི་སྲོག་བཅད། དཀོན་མཆོག་ཀུན་མཁྱེན་གྱིས་ཉེས་པ་དེ་གཟིགས་ཤིང་། ཧ་བེལ་གྱི་ཁྲག་གིས་ས་སྟེང་ནས་ཁོང་ལ་འབོད་པར་གསན་ནས་ཀ་ཡིན་ལ་དེའི་སྐོར་བཀའ་དྲིས་གནང་བའི་སྐབས་སུ་ཀ་ཡིན་གྱིས་ཁོང་ལ་རྫུན་བཤད། ཁོའི་ཕ་མ་ཨ་དམ་དང་ཧ་ཝ་ལྟར་ཀ་ཡིན་གྱིས་དཀོན་མཆོག་གི་བཀའ་ལ་མ་ཉན་པས་དཀོན་མཆོག་དང་འབྲེལ་བ་ཡག་པོ་མེད་པར་གྱུར། ཁོ་ཡང་དཀོན་མཆོག་གི་སྐུ་མདུན་ནས་ཕར་བསྐྲད་པར་གྱུར་ཞིང་། ཤི་བ་ལྟར་གྱུར། གལ་ཏེ་མི་དང་པོ་ཁོ་རྣམས་ལ་སྡིག་ཉེས་ཀྱི་རང་གཤིས་ཡོད་ཅིང་། རྟག་ཏུ་དཀོན་མཆོག་མི་དགྱེས་པའི་ལས་བྱས་པ་ཡིན་ན། དཀོན་མཆོག་གིས་ཁོ་ཚོར་མེད་པར་མི་མཛད་པའི་དོན་ཅི་ཡིན། དངོས་གནས་བྱས་ན་དེ་ལྟར་བྱུང་། དེ་ནི་ང་ཚོའི་ལོ་རྒྱུས་རྗེས་མ་ཡིན།

4.5 ནང་དོན་གཙོ་བོ།

སྡིག་ཉེས་ཀྱི་འབྲས་བུ་ནི་འཆི་བ་ཡིན།

Chapter Five:

Noah and the Great Flood 1

Adapted from Genesis 6:11-8:18

5.1 In our previous story, Cain murdered his younger brother and was driven out of God's presence. From that time onward, human nature got even worse. People became totally corrupt, and violence spread everywhere. God saw that people had nothing but bad thoughts, and that their behavior was very evil. But God was pleased with a righteous man called Noah. Among all the people of that time, only Noah was blameless.

5.2 One day God said to Noah, "Violence has spread everywhere because of the evil that people have done, so I will completely destroy them. Make a large wooden boat with rooms in it for yourself and your family, and apply pitch to it inside and out. I am going to cause a great flood that will destroy all living

ལེའུ་ལྔ་པ།

ནོ་ཨ་དང་ཆུ་ལོག་ཆེན་པོ། དང་པོ།

འགོད་པ། 6:11-8:18 ལ་གཟིགས།

5.1 ངོ་སྤྲོད། ལོ་རྒྱུས་སྔོན་མ་བཞིན་ཀཱ་ཡིན་གྱིས་རང་གི་གཅུང་པོ་ཧ་བེལ་བསད་ནས་དཀོན་མཆོག་གི་སྐུ་
མདུན་ནས་ཕར་བསྐྲད། དུས་དེ་ནས་བཟུང་མིའི་རིགས་ཀྱི་རང་གཤིས་སྡུག་རུ་སོང་། མིའི་རིགས་ནི་
ཡོངས་སུ་ངན་རུལ་དུ་གྱུར་ཏེ། དྲག་སྤྱོད་གང་སར་ཁྱབ་ཡོད། དཀོན་མཆོག་གིས་མིའི་རིགས་ཀྱི་སྤྱོད་ངན་
ཚབས་ཆེན་པོ་ཡོད་པ་དང་། དེ་ཚོའི་བསམ་པ་ཐམས་ཅད་རྟག་ཏུ་ངན་པ་ཁོ་ན་ཡོད་པ་གཟིགས། འོན་ཀྱང་
ཡ་ཞེ་དཀོན་མཆོག་ནོ་ཨ་ཞེས་ཟེར་བའི་མི་ཞིག་ལ་ཐུགས་དགྱེས། ནོ་ཨ་ནི་མི་སེམས་དྲང་པོ་ཞིག་ཡིན་པ་
དང་། དེའི་དུས་སུ་ཡོད་པའི་མིའི་ནང་ནས་ཁོང་གཅིག་པུ་སྐྱོན་མེད་ཡིན།
5.2 ལོ་རྒྱུས། ཉིན་ཞིག་དཀོན་མཆོག་གིས་ནོ་ཨ་ལ་“མིའི་རིགས་ཀྱིས་བྱས་པའི་ལས་ངན་གྱི་སྒོ་ནས་
དྲག་སྤྱོད་གང་སར་ཁྱབ་ཡོད་པས། ངས་མིའི་རིགས་ཡོངས་རྫོགས་མེད་པར་བྱ། ཁྱེད་རང་དང་ཁྱེད་ཀྱི་ནང་
མིའི་ཆེད་དུ་ཁང་མིག་ཡོད་པའི་ཤིང་གི་གྲུ་ཆེན་པོ་ཞིག་བཟོས་དང་། ཕྱི་ནང་གཉིས་ཀར་སྣུམ་ནག་སྐུས་ཤིག
སྲོག་གི་དབུགས་དང་ལྡན་པའི་སེམས་ཅན་ཐམས་ཅད་མེད་པར་བྱེད་པའི་ཕྱིར་ངས་ཆུ་ལོག་ཆེན་པོ་ཞིག་གཏོང་

things. But I will make an agreement with you. You and your wife and your three sons and their wives will enter the boat. Take with you into the boat a male and female of all kinds of animals and birds so that they will remain alive. And store up and take various kinds of food for them and also for you." And Noah did as God had said.

5.3 Then God said to Noah, "Seven days from now, I will send rain and a great flood that will last for forty days and nights. I will destroy all the living things that I have made. Because you alone are honest in my sight, you and your family are to go into the boat. Take with you pairs of males and female animals so that all kinds of living things may remain alive." So Noah and his wife and his three sons and their wives and a male and a female of all kinds of animals went with Noah into the boat. When Noah had done all God commanded, God shut the boat's door. Seven days later, the great flood began. All the springs in the depths of the great ocean burst open, and all the floodgates of the sky also opened. For forty days the wa-

བར་བྱ། འོན་ཀྱང་ཁྱེད་རང་དང་ཁ་ཆད་བྱེད་རྒྱུ་ཡིན། ཁྱེད་དང་ཁྱེད་ཀྱི་བཟའ་ཟླ་དང་། ཁྱེད་ཀྱི་བུ་གསུམ་དང་ཁོ་ཚོའི་བཟའ་ཟླ་རྣམས་གྲུའི་ནང་འཛུལ་བར་བྱ། ཡང་དེ་ཚོ་གསོན་པོར་གནས་པའི་ཕྱིར་སྲོག་ཆགས་ཀྱི་རིགས་ཐམས་ཅད་དང་། བྱ་བྱིའུའི་རིགས་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ནང་ནས་ཕོ་མོ་གཉིས་གཉིས་ཁྱེད་མཉམ་དུ་གྲུའི་ནང་ཁྲིད་ཅིག ཡང་དེ་ཚོའི་དོན་ལ་ཟས་སྣ་ཚོགས་དང་། ཁྱེད་ཚོའི་ཕྱིར་ཡང་ཟས་བསགས་ནས་ཁྱེར་ཞིག་”ཅེས་བཀའ་གནང་། དཀོན་མཆོག་གི་བཀའ་གནང་བ་ལྟར་ནོ་ཨས་བསྒྲུབས་པར་བྱས།

5.3 དེ་ནས་དཀོན་མཆོག་གིས་ནོ་ཨ་ལ་“ད་ནས་ཞག་བདུན་གྱི་རྗེས་སུ་ཉིན་མཚན་བཞི་བཅུ་བར་ངས་ཆར་པ་དང་ཆུ་ལོག་ཆེན་པོ་ཞིག་འབབ་ཏུ་འཇུག་པ་དང་། ངས་བཟོས་པའི་སེམས་ཅན་ཐམས་ཅད་མེད་པར་བྱ། ཁྱེད་གཅིག་པོ་ངའི་དྲུང་དུ་སེམས་དྲང་པོ་ཡིན་པས་ཁྱེད་དང་ཁྱེད་ཀྱི་ནང་མི་གྲུའི་ནང་དུ་འགྲོ་དགོས། སྲོག་ཆགས་རིགས་ཀུན་གསོན་པོར་གནས་པའི་ཕྱིར་དེ་ཚོ་ནས་ཕོ་མོ་གཉིས་གཉིས་གྲུའི་ནང་དུ་ཁྲིད་ཅིག་”ཅེས་གསུངས། ཆུ་ལོག་ནས་ཐར་བའི་ཕྱིར་ནོ་ཨ་དང་ཁོང་གི་བཟའ་ཟླ། ཁོང་གི་བུ་གསུམ་སྟེ་ཤེམ་དང་། ཧམ། ཡ་ཕེད་དང་ཁོ་ཚོའི་བཟའ་ཟླ་རྣམས་གྲུའི་ནང་དུ་འཛུལ་བ་མ་ཟད། སེམས་ཅན་གྱི་རིགས་ཐམས་ཅད་ནས་ཕོ་མོ་རེ་རེ་བྱས་ཏེ་ནོ་ཨ་དང་མཉམ་དུ་གྲུའི་ནང་ལའང་ཕྱིན། དཀོན་མཆོག་གིས་བཀའ་གནང་བ་བཞིན་ནོ་ཨས་ཐམས་ཅད་བསྒྲུབས་པར་བྱས་ནས། དཀོན་མཆོག་གིས་ནོ་ཨའི་རྒྱབ་ནས་གྲུའི་སྒོ་བཀྱོན། ཞག་བདུན་གྱི་རྗེས་སུ་ཆུ་ལོག་ཆེན་པོ་བྱུང་། རྒྱ་མཚོ་ཆེན་པོའི་གཏིང་གི་ཆུ་མིག་ཐམས་ཅད་རྡོལ་བ་དང་། ནམ་མཁའི་དྲག་ཆར་གྱི་སྒོ་མོ་ཡོངས་སུ་ཡང་ཕྱེ། ཡང་ཉིམ་བཞི་བཅུའི་བར་ཆུ་ལོག་ཆེན་པོ་བྱུང་བའི་རྐྱེན་གྱིས་

ter rose and became deep, so that the boat floated on the water; the surface of the water rose higher and higher. The boat continued to drift, and the waters became so deep and wide that they covered all the high mountains, coming to seven meters higher than their tops. And all the people and animals that breathed died in the waters of the flood. But all who were with Noah in the boat remained alive. The waters were spread over the earth for one hundred and fifty days.

5.4 God still remembered Noah and all those in the boat; he made a wind blow over the water so that it went down. The springs in the depths of the great ocean and the floodgates of the sky were stopped and the violent rain ceased. For a hundred and fifty days the water slowly receded; on the seventeenth day of the seventh month, the boat settled on a mountain range in the land of Ararat. Finally the water stopped going down, and Noah opened the roof of the boat, looked around, and saw that the ground was drying out. Then God said to Noah, “Now you and your wife and your three

ཆུ་རྒྱས་ཏེ་གཏིང་རིང་པོ་བྱུང་བས་གྲུ་ཆུའི་སྟང་ལ་འཕྱོ། ཆུ་ཤིན་ཏུ་རྒྱས་པས་ཆུ་ཁ་མཐོ་རུ་མཐོ་རུ་ཕྱིན་ཏེ་གྲུ་མུ་མཐུད་ཆུའི་སྟེང་ལ་གཡེངས། ཡང་ཆུ་དེ་ཤིན་ཏུ་གཏིང་རིང་བ་དང་རྒྱ་ཆེ་བ་བྱུང་བས། ནམ་མཁའི་འོག་ཏུ་ཡོད་པའི་རི་བོ་མཐོན་པོ་ཀུན་ཆུའི་ནང་དེམ། ཆུ་དེ་རི་བོའི་རྩེ་ལས་སྨི་བདུན་ཙམ་གྱི་མཐོན་པོར་སླེབས། ཡངས་ལ་ཡོད་པའི་དུད་འགྲོ་ཚང་མ་དང་། སྲོག་ཆགས་འབུ་སྲིན། གཅན་གཟན། བྱ་བྱིའུ། མི་ཐམས་ཅད། སྐམ་ས་ལ་ཡོད་པའི་སྲོག་གི་དབུགས་དང་ལྡན་པའི་སེམས་ཅན་ཐམས་ཅད་ཆུ་དེའི་ནང་དུ་ཤི་འོ། འོན་ཀྱང་གྲུའི་ནང་ནོ་ཨ་དང་མཉམ་དུ་ཡོད་པ་ཚང་མ་གསོན་པོར་གནས། ཡང་ཉིམ་བརྒྱ་དང་ལྔ་བཅུ་བར་སའི་སྟེང་དུ་ཆུ་རྒྱས་སོ། །

5.4 དཀོན་མཆོག་གིས་ད་དུང་ནོ་ཨ་དང་གྲུའི་ནང་ཡོད་པ་ཐམས་ཅད་ལ་དགོངས་པ་བཞེས་ཏེ། ཆུའི་སྟང་ལ་རླུང་ཞིག་རྒྱུག་བཅུག་པ་དང་ཆུ་དམའ་བར་འགྲོ་བཞིན་ཡོད་པ་མ་ཟད། རྒྱ་མཚོ་ཆེན་པོའི་གཏིང་གི་ཆུ་མིག་དང་ནམ་མཁའི་ཆུ་སྒོ་བཀག་ནས་དྲག་ཆར་ཆད། ཉིམ་བརྒྱ་དང་ལྔ་བཅུའི་རིང་ལ་ཆུ་དལ་པོར་ཉུང་ཕྲིས་ཏེ། ཟླ་བ་བདུན་པའི་ཚེས་བཅུ་བདུན་གྱི་ཉིན་ཨ་ར་རཊ་ཟེར་བའི་ཡུལ་གྱི་རི་རྒྱུད་ཀྱི་སྟེང་ལ་གྲུ་དེ་བསྡད། མཐའ་མར་ཆུ་དམའ་རུ་ཕྱིན་ཚར་ཡོད་པས། ནོ་ཨས་གྲུའི་ཐོག་ཕྱེ་ཏེ་ཕྱོགས་བཞིར་བལྟས་ཤིང་ས་སྐམ་པོར་འགྲོ་བཞིན་ཡོད་པར་མཐོང་། དེ་ནས་དཀོན་མཆོག་གིས་ནོ་ཨ་ལ་“ད་ཁྱེད་རང་དང་ཁྱེད་ཀྱི་བཟའ་ཟླ་ཁྱེད་ཀྱི་བུ་གསུམ་དང་ཁོ་ཚོའི་བཟའ་ཟླ་རྣམས་གྲུ་ནས་ཐོན་ཞིག ཡང་ཁྱེད་ཚོ་མཉམ་དུ་ཡོད་པའི་དུད་འགྲོ་དང་སྲོག་ཆགས་འབུ་སྲིན་བྱ་བྱིའུ་ཐམས་ཅད་ཡང་གྲུ་ནས་ཕྱིར་ཁྲིད་ཅིག གང་ལགས་ཟེར་ན། དེ་ཚོ་རྒྱུད་

sons and their wives come out of the boat. And lead out of the boat all the animals who were with you in the boat, for they are to have many descendants, and increase in number and fill the earth." So Noah and his family and the animals came out of the boat.

5.5 The people of Noah's time were filled with wickedness. Like their ancestors Adam and Eve, they wanted to live according to their own desires. They paid no attention to God. So there was violence and suffering everywhere. God did not want such evil to continue, so he destroyed those sinful people in a great flood. But God had mercy on Noah and his family. Noah obeyed God's command to make a boat, and he and his family were saved from God's punishment of the sins of the world. In our next story, God makes a promise to Noah.

5.6 Key Point:

God saves people from sin.

དང་ལྷན་པར་ཕྱུར་ཏེ་མང་པོ་འཕེལ་ནས་ས་གཞི་འགེངས་པར་འགྱུར་བའི་ཕྱིར་རོ་”ཞེས་བཀའ་གནང་བས། ནོ་ཨ་དང་ཁོང་གི་ནང་མི། དུད་འགྲོ་དང་སྲོག་ཆགས་འབུ་སྲིན་བྱ་བྱིའུ་ཐམས་ཅད་གྲུ་ནས་ཕྱིར་ཐོན།

5.5 འགྲེལ་པ། ནོ་ཨའི་དུས་ཀྱི་མི་རྣམས་ངན་པ་ཡིན་ཡང་། ཁོ་ཚོའི་མེས་པོ་ཨ་དམ་དང་ཧ་ཝ་ལྟར་རང་འདོད་བཞིན་མི་ཚེ་སྐྱེལ་བར་འདོད། དཀོན་མཆོག་རྩིས་མེད་དུ་བཏང་བས་དྲག་སྤྱོད་དང་སྡུག་བསྔལ་གང་སར་ཁྱབ་ཡོད། དཀོན་མཆོག་གིས་དགོངས་བཞེས་ལྟར་གནས་ཚུལ་དེ་དག་མུ་མཐུད་ནས་མི་ཡོང་བའི་ཕྱིར་ཆུ་ལོག་ཆེན་པོས་སྡིག་ཉེས་ཅན་ཁོ་ཚོ་ཐམས་ཅད་མེད་པར་མཛད། འོན་ཀྱང་ནོ་ཨ་དང་ཁོང་གི་ནང་མི་ལ་དཀོན་མཆོག་གིས་ཐུགས་རྗེ་གཟིགས་ཤིང་། ནོ་ཨ་ཡིས་དཀོན་མཆོག་གི་གྲུ་ཞིག་བཟོ་དགོས་པའི་བཀའ་ལ་ཉན་པས་ནང་མི་དང་བཅས་པར་འཛིག་རྟེན་གྱི་སྡིག་ཉེས་ཀྱི་ཆད་པ་ལས་ཐར་བར་གྱུར། ལོ་རྒྱུས་རྗེས་མར་དཀོན་མཆོག་གིས་ནོ་ཨ་ལ་ཞལ་ཆད་ཅིག་གནང་ངོ་། །

5.6 ནང་དོན་གཙོ་བོ།

དཀོན་མཆོག་གིས་མི་རྣམས་སྡིག་ཉེས་ལས་ཐར་བར་མཛད།

Chapter Six:

Noah and the Great Flood 2

Adapted from Genesis 8:20-9:17

6.1 In our previous story, God destroyed the evil people of Noah's time. But he had mercy on Noah and his family. They alone were saved from the great flood.

6.2 When Noah came out of the boat, he built an altar, and from each clean type of animal he made a burnt offering to show reverence to God. God smelled the fragrance and thought, "Since I know that from birth the thoughts of man's heart are evil, from now on even though man's heart is evil, I will not punish the earth. As I have just destroyed them now, from now on I will not cut off all living things." And God blessed Noah and his sons, saying: "Have many descendants; they will increase on the earth. And all

ལེའུ་དྲུག་པ།

ནོ་ཡ་དང་ཆུ་ལོག་ཆེན་པོ། གཉིས་པ།

འགོད་པ། 8:20-9:17 ལ་གཞིགས།

6.1 ངོ་སྤྲོད། ལོ་རྒྱུས་སྔོན་མ་བཞིན་དཀོན་མཆོག་གིས་ནོ་ཡའི་དུས་ཀྱི་མི་ངན་པ་རྣམས་མེད་པར་མཛད་ཀྱང་། ནོ་ཡ་དང་ཁོང་གི་ནང་མི་ལ་ཐུགས་རྗེ་གཟིགས་པས། ཁོ་རྣམས་མ་གཏོགས་མི་ཐམས་ཅད་ཆུ་ལོག་ཆེན་པོ་དེ་ལ་ཤི་འོ། །

6.2 ལོ་རྒྱུས། གྲུ་དེ་ནས་ཕྱིར་ཐོན་སྐབས་སུ་ནོ་ཡས་དཀོན་མཆོག་ལ་གུས་བཀུར་བྱེད་པའི་ཕྱིར་མཆོད་ཁྲི་ཞིག་བརྩིགས་ནས་དུད་འགྲོ་དང་བྱ་བྱིའུ་ཁྲོད་ནས་རིགས་གཙང་བ་རེ་རེ་བླངས་ཏེ་བསད་ནས་མཆོད་ཁྲིའི་ཁར་སྲེག་སྐྱེ་མཆོད་པ་ཕུལ། མཆོད་པ་དེའི་དྲི་བསུང་ཞིམ་པོ་བསྣམས་ནས་དཀོན་མཆོག་གིས་ཐོག་མ་མི་རྣམས་ཆུང་དུས་ནས་ཁོའི་བསམ་པ་ངན་པ་ཡིན་པ་ཤེས། འོན་ཀྱང་ད་ཕྱིན་ཅད་མིའི་སེམས་ངན་པ་ཡིན་ཡང་ངས་ས་གཞིར་ཆད་པ་གཙོད་པར་མི་བྱ། ད་ལན་ངས་ཁོ་ཚོ་མེད་པ་བྱས་པ་ལྟར་ད་ནས་བཟུང་སེམས་ཅན་ཐམས་ཅད་རྒྱུན་གཙོད་པར་མི་བྱ་བའི་ཐུགས་ལ་དགོངས། ཡང་དཀོན་མཆོག་གིས་ནོ་ཡ་དང་ཁོང་གི་བུ་རྣམས་ལ་བྱིན་རླབས་གནང་སྟེ། "རྒྱུད་དང་ལྡན་པར་གྱུར་ནས་ཁྱེད་ཀྱི་བུ་རྒྱུད་རྣམས་ས་གཞིར

the animals will fear you. I will put them under your power. And I give all the living things to you for food; as previously I gave the plants, now I give all of them to you for food. However, do not eat meat with blood in it because life is in the blood. I will make this promise to you and your descendants and the animals that came out of the boat. From now on, I will not destroy them or the earth with another flood. This is the promise I make to you. The sign of the promise with all the creatures that are with you and with all future generations is this: Among the clouds of the sky I have put a rainbow. It is the sign of the promise made between myself and the world. When clouds cover the earth, and I see the rainbow in the clouds, I will remember the promise made with you and all creatures not to destroy them by means of a flood.”

འཕེལ་བར་གྱུར་ཞིག ཡང་སྲོག་ཆགས་ཆེ་ཆུང་ཐམས་ཅད་ཁྱེད་རྣམས་ལ་འཇིགས་ཡོང་། ངས་དེ་ཚོ་ཁྱེད་རྣམས་ཀྱི་དབང་འོག་ཏུ་འཇུག་པར་བྱ། ཡང་ངས་ས་ལ་འགྲོ་བའི་སྲོག་ཆགས་ཐམས་ཅད་ཁྱེད་ཚོ་ལ་ཟས་སུ་སྟེར། སྔར་ངས་སྔོ་ཚོད་སྤྲད་པ་བཞིན་ད་ལྟ་ཐམས་ཅད་ཁྱེད་ཚོ་ལ་ཟས་སུ་སྟེར་རོ། འོན་ཀྱང་ཁྲག་ཡོད་པའི་ཤ་མ་ཟ། དེ་ནི་ཁྲག་གི་ནང་དུ་སྲོག་ཡོད་པས་སོ། ངས་ཁྱེད་དང་ཁྱེད་ཀྱི་བུ་རྒྱུད། ཁྱེད་དང་མཉམ་དུ་ཡོད་པའི་གྲུའི་ནང་ནས་ཐོན་པའི་སེམས་ཅན་ཐམས་ཅད་མཉམ་དུ་ཁ་ཆད་བྱེད་རྒྱུ་ཡིན། ད་ཕྱིན་ཆད་ཆུ་ལོག་ཆེན་པོ་ཡིས་སེམས་ཅན་ཐམས་ཅད་མེད་པར་མི་འགྱུར་ཞིང་། ས་གཞི་ཡང་ཆུ་ལོག་གིས་མེད་པར་བཟོ་བར་མི་བྱ། འདི་ནི་ངས་ཁྱེད་ཚོ་དང་མཉམ་དུ་བྱེད་པའི་ཁ་ཆད་ཡིན། ཁྱེད་དང་ཁྱེད་མཉམ་དུ་ཡོད་པའི་སེམས་ཅན་ཐམས་ཅད་དང་། མ་འོངས་པའི་རིགས་རྒྱུད་ཀུན་མཉམ་དུ་ཁ་ཆད་བྱེད་པའི་རྟགས་ནི་འདི་ལྟར་ཡིན། གནམ་གྱི་སྤྲིན་པའི་དཀྱིལ་ལ་ངས་འཇའ་ཞིག་བཙུགས་པ་དེ་ནི་འཇིག་རྟེན་དང་ངའི་བར་ལ་ཁ་ཆད་བྱས་པའི་རྟགས་ཡིན། ཡང་ངས་ནམ་མཁའི་སྟེང་དུ་སྤྲིན་པ་དཀྲིག་པའི་ཚེ་སྤྲིན་གྱི་ནང་ལ་འཇའ་མཐོང་སྐབས། ཁྱེད་ཚོ་དང་སེམས་ཅན་ཐམས་ཅད་ཆུ་ལོག་གིས་མེད་པར་མི་འགྱུར་བའི་ཁ་ཆད་བྱས་པ་དེ་ངས་དྲན་པར་བྱ་”ཞེས་གསུངས།

6.3 After hearing the story about Noah and the flood, you may wonder, "Noah made a blood-sacrifice to God, but God did not punish him for taking the life of a living being. Isn't it sinful to take life?" God made people and animals to be different from each other. God created animals to live in this world only. Animals cannot do good or evil. Animals cannot have a relationship with God. But God created people to live in his presence forever. People can choose to do good or evil. People can have a relationship with God, because they are made in his image. Just as a loving father corrects his children's behavior, so God punishes disobedient people, so that they may hate what is evil and do what is good. If no one were punished for sin, mankind would become even worse than before the great flood. The punishment for sin is death, so if everyone were punished for sin, mankind would be destroyed. Although Noah deserved death because of his own sin, God in mercy accepted the death of an animal substitute in place of the death of Noah. Since people sin every day, in ancient times animal sacrifices had to be offered again and again.

6.3 འགྲེལ་པ། ནོ་ཨ་དང་ཆུ་ལོག་ཆེན་པོའི་སྒྲུང་ཐོས་ནས་ཁྱེད་ཀྱིས་ནོ་ཨ་ཡིས་དམར་མཆོད་ཕུལ་ཡང་།
དཀོན་མཆོག་གིས་སེམས་ཅན་སྲོག་གཅོད་བྱེད་པའི་ཕྱིར་ཁོང་ལ་ཉེས་ཆད་མ་མཛད། སྲོག་གཅོད་གཏོང
བ་དེ་སྡིག་པ་མ་ཡིན་ནམ་སྙམ་སྲིད། དཀོན་མཆོག་གིས་མི་རྣམས་དང་། དུད་འགྲོ་ བྱ་བྱིའུ་ ཉ་ལ་
སོགས་པའི་རང་གཤིས་མི་གཅིག་པར་མཛད། མི་མ་ཡིན་པའི་སེམས་ཅན་འཛམ་གླིང་འདི་ཁོ་ནར་ཡོད།
དེ་ཚོས་བཟང་ངན་བྱེད་མི་སྲིད་པས། དཀོན་མཆོག་དང་འབྲེལ་བ་བྱེད་ཐབས་བྲལ། དེ་ལས་ལྡོག་སྟེ་
དཀོན་མཆོག་གིས་མི་རྣམས་རང་གི་སྐུ་མདུན་དུ་དུས་རྟག་ཏུ་གསོན་པོར་གནས་པའི་ཆེད་དུ་བཀོད་པར་
མཛད། མི་རྣམས་ཀྱིས་ལས་བཟང་པོའམ་ལས་ངན་པ་བྱེད་སྲིད། མི་རྣམས་ནི་དཀོན་མཆོག་གི་དཔེ་
རུ་བཀོད་པར་མཛད་པས་ཁོང་དང་འབྲེལ་བ་ཡོད་སྲིད། བྱམས་སེམས་དང་ལྡན་པའི་ཕ་ཞིག་གིས་རང་གི་
ཕྲུ་གུའི་སྤྱོད་ལམ་ལེགས་བཅོས་གཏོང་བ་ལྟར། དཀོན་མཆོག་གིས་བཀའ་ལ་མི་ཉན་པ་རྣམས་ལ་ཆད་པ་
མཛད། དེ་ནི་ཁོ་རྣམས་ངན་པ་ལ་སྡང་ཞིང་། གང་བཟང་པོ་བྱེད་པའི་ཆེད་དུ་ཡིན། མི་སུ་ཞིག་རང་གི་
སྡིག་ཉེས་ཀྱི་དོན་ལ་ཉེས་ཆད་གཏན་ནས་མ་ཕོག་ན། མིའི་རིགས་ཀྱི་ངན་པ་ནི་ཆུ་ལོག་མ་བྱུང་བའི་སྔོན་གྱི་
དུས་ལས་ཧེ་ཆེར་འགྲོ་བར་འགྱུར། སྡིག་ཉེས་ཀྱི་འབྲས་བུ་ནི་འཆི་བ་ཡིན་པས་མི་ཐམས་ཅད་སྡིག་ཉེས་
ཀྱི་རྐྱེན་གྱིས་ཉེས་ཆད་གཏོང་བར་གྱུར་ན། མིའི་རིགས་མེད་པར་མཛད་ངེས་ཡིན། ཁོ་རང་གི་སྡིག་ཉེས་ཀྱི་
རྐྱེན་གྱིས་ནོ་ཨ་ནི་སྲོག་གཅོད་པའི་ཉེས་ཆད་འོས་པ་ཞིག་ཡིན་ཡང་། ཐུགས་རྗེ་དང་ལྡན་པའི་དཀོན་མཆོག་
གིས་ནོ་ཨ་ཡི་འཆི་བའི་ཚབ་ལ་མི་མ་ཡིན་པའི་སེམས་ཅན་ཚབ་བྱེད་མཁན་གྱི་འཆི་བ་དང་ལེན་མཛད། མི་

But sacrifices cannot change people's hearts. So God decided to send into the world a perfect mediator who could take away sins once for all. God did this through the descendants of a man named Abram, whom we will meet in our next story.

རྣམས་ཀྱིས་ཉིན་ལྟར་སྡིག་ཉེས་བྱེད་པས་གནའ་བོའི་དུས་སུ་དམར་མཆོད་ཡང་ཡང་བྱེད་དགོས། འོན་ཀྱང་དམར་མཆོད་ཀྱིས་སྡིག་ཉེས་ཡོངས་སུ་སེལ་བར་མི་སྲིད། དེའི་ཕྱིར་དཀོན་མཆོག་གིས་ཨབ་རམ་ཞེས་ཟེར་བའི་མི་ཞིག་གི་རྒྱུད་པ་ལས་སྡིག་ཉེས་ཡོངས་སུ་སེལ་བར་མཛད་ཐུབ་མཁན་གྱི་བར་མི་ཞིག་འཛིག་རྟེན་ལ་མངག་པར་དགོངས། ལོ་རྒྱུས་རྗེས་མར་ང་ཚོ་ཨབ་རམ་དང་མཇལ་བར་འགྱུར།

6.4 Key Point:

The death of a substitute is required in order to take away sin.

6.4 ནང་དོན་གཙོ་བོ།

སྡིག་ཉེས་སེལ་བའི་ཆེད་དུ་ཚབ་བྱེད་མཁན་ཞིག་ཤི་དགོས།

Chapter Seven:

Abraham the Man Who Believed God 1

Adapted from Genesis
12:1-8, 10-20; 13:1-15; 15:1-6

7.1 After the great flood, Noah's descendants greatly increased. Among them was a man called Abram. Abram lived around the 19th century B.C., in a city called Ur in Mesopotamia. Abram and his wife Sarai later moved to a city called Haran, in what is now Turkey. It was in Haran that God spoke to Abram.

7.2 God said, "Now leave your homeland and your relatives and go to the land I will show you. I will increase your descendants and that they will become a great nation. I will bless you so that you will become a blessing to others; you will become famous. I will bless those

ལེའུ་བདུན་པ།

དཀོན་མཆོག་གི་བཀའ་ལ་དད་པ་བྱེད་མཁན་ཨབ་ར་ཧམ། དང་པོ།

འགོད་པ། 12:1-8, 10-20; 13:1-15; 15:1-6 ལ་གཟིགས།

7.1 ངོ་སྤྲོད། ཆུ་ལོག་ཆེན་པོའི་རྗེས་སུ་ནོ་ཨ་ཡི་བུ་རྣམས་ཀྱི་ཁྱིམ་རྒྱུད་འཕེལ། ནོ་ཨ་ཡི་རྒྱུད་པའི་ནང
ནས་ཨབ་རམ་ཞེས་ཟེར་བའི་མི་ཞིག་ཡོད། ཁོང་ནི་ཕལ་ཆེར་སྤྱི་ལོའི་སྔོན་གྱི་ལོ་ཆིག་སྟོང་དགུ་བརྒྱའི་སྔ་
རྗེས་སུ་འཁྲུངས་པ་དང་མེ་སུ་པོ་ཊ་མི་ཡཱ་ཡུལ་གྱི་ཨུར་ཟེར་བའི་གྲོང་ཁྱེར་དུ་བཞུགས་མཁན་ཡིན། དེའི་
རྗེས་སུ་ཨབ་རམ་དང་ཁོང་གི་བཟའ་ཟླ་ས་ར་ཡི་ནང་མི་དང་བཅས་པར་གྲོང་ཁྱེར་ཧ་རན་ལ་གནས་སྤོས་
བྱས། (ཧ་རན་ནི་དེང་སྐབས་ཀྱི་ཐུར་ཁི་རྒྱལ་ཁབ་ཏུ་གནས་ཡོད) ཧ་རན་གྲོང་ཁྱེར་དུ་དཀོན་མཆོག་
གིས་ཨབ་རམ་ལ་འདི་ལྟར་གསུངས།

7.2 ལོ་རྒྱུས། ཡ་ཧྭེ་དཀོན་མཆོག་གིས་ཨབ་རམ་ལ་“ཁྱོད་རང་གི་ཕ་ཡུལ་དང་གཉེན་ཚན་ཁྱིམ་ཚང་དང
ཁ་བྲལ་ཏེ་ངས་ཁྱོད་ལ་བསྟན་པའི་ཡུལ་དུ་སོང་ཞིག ངས་ཁྱོད་ལ་བུ་རབས་མང་པོ་འཕེལ་བཙུག་སྟེ་དེ་
ཚོ་རྒྱལ་ཁབ་ཆེན་པོར་འགྱུར། ཁྱོད་ནི་མི་གཞན་ལ་བྱིན་རླབས་སུ་འགྱུར་བའི་ཕྱིར་ངས་ཁྱོད་ལ་བྱིན་གྱིས་
རླབས་ནས། ཁྱོད་སྙན་གྲགས་དང་ལྡན་པར་བྱ། མི་སུ་ཞིག་གིས་ཁྱོད་ལ་བདེ་བ་སྟེར་ན། ངས་ཀྱང་ཁོ་

who bless you, and I will punish those who curse you. And through you all the nations of the world will be blessed." When Abram was seventy-five years old, according to God's command, he and his wife Sarai, and his younger brother's son Lot, came out from the city of Haran, taking their servants and all their wealth, and went to the land of Canaan. When they arrived, they went through the country and came to a holy place called Shechem. Then God appeared to Abram and said, "I will give this land to your descendants"; so at that place Abram made an altar in order to worship God. He went to the mountain district east of the town of Bethel, and pitched his tent between Bethel and Ai. There again he made an altar and worshiped God.

7.3 After this, Abram and his wife Sarai visited the land of Egypt, and then came back to Canaan settled there. God said to Abram, "Look around in all four directions from the place where you are standing. All the lands you see I will give to you and your descendants; they will

ལ་བདེ་བ་སྟེར་བར་བྱ། ཡང་སུ་ཞིག་གིས་ཁྱོད་ལ་དམོད་པ་བརྒྱབ་ན། དེ་ལ་ངས་ཀྱང་ཆད་པ་གཅོད་པར་བྱ། ཡང་ཁྱོད་བརྒྱུད་ནས་འཛམ་གླིང་གི་མི་རིགས་ཐམས་ཅད་བྱིན་གྱིས་རློབ་པར་འགྱུར་”ཞེས་གསུངས། ཨབ་རམ་དགུང་ལོ་བདུན་ཅུ་དོན་ལྔ་ལོན་སྐབས་དཀོན་མཆོག་གི་བཀའ་བཞིན་དུ་ཨབ་རམ་དང་། ཁོང་གི་བཟའ་ཟླ་ས་ར་ཡེ། ཨབ་རམ་གྱི་གཅུང་པོའི་བུ་ལོ་ཊ་ད། དེ་བཞིན་གྲོང་ཁྱེར་ཧ་རན་ལ་ཡོད་པའི་གཡོག་པོ་རྣམས་ཁྲིད་ནས་བསགས་པའི་ནོར་ཐམས་ཅད་འཁྱེར་ཏེ། ཧ་རན་གྲོང་ཁྱེར་ནས་ཐོན་ཏེ་ཡུལ་ཀ་ནཱན་དུ་སོང་། ཀ་ནཱན་ཡུལ་དུ་སླེབས་སྐབས་ཁོང་ཚོ་ཡུལ་དེ་བརྒྱུད་ནས་ཕེབས་ཤིང་ཤེ་ཀེམ་ཞེས་པའི་གནས་མཆོག་ལ་སླེབས། དེ་ནས་དཀོན་མཆོག་གིས་ཨབ་རམ་ལ་མངོན་པར་མཛད་དེ“ངས་ཁྱོད་ཀྱི་བུ་བརྒྱུད་རྣམས་ལ་ཡུལ་འདི་སྤྲོད་པར་བྱ་”ཞེས་གསུངས། ས་ཆ་དེར་ཨབ་རམ་གྱིས་ཞལ་མཇལ་གནང་བའི་དཀོན་མཆོག་ལ་གུས་བཀུར་བྱེད་པའི་ཕྱིར་མཆོད་ཁྲི་ཞིག་བརྩིགས་ནས། གྲོང་ཁྱེར་བེ་ཐ་ཨེལ་གྱི་ཤར་ཕྱོགས་སུ་ཡོད་པའི་རི་ཁུལ་ལ་ཕྱིན་ཏེ། བེ་ཐ་ཨེལ་གྱི་ཤར་ཕྱོགས་དང་གྲོང་ཁྱེར་ཨ་ཨི་ཡི་ནུབ་ཕྱོགས་སུ་ཡོད་པའི་གནས་ཤིག་ཏུ་གུར་ཕུབ་པ་དང་། དེར་ཁོང་གིས་ཡང་བསྐྱར་མཆོད་ཁྲི་ཞིག་བརྩིགས་ཏེ་དཀོན་མཆོག་ལ་བསྙེན་བཀུར་བྱས།

7.3 དེའི་རྗེས་སུ་ཨབ་རམ་དང་ཁོང་གི་བཟའ་ཟླ་ས་ར་ཡེ་ཨེ་ཇིབ་ཡུལ་ལ་ཕྱིན་ནས་ཀ་ནཱན་ཡུལ་དུ་ཕྱིར་ལོག་ནས་གཞིས་ཆགས། དཀོན་མཆོག་གིས་ཨབ་རམ་ལ“ཁྱོད་ལངས་པའི་ས་ནས་ཕྱོགས་བཞི་ལ་ལྟོས་དང་། ཁྱོད་ཀྱིས་མཐོང་བའི་ཡུལ་ཐམས་ཅད་ནི་ངས་ཁྱོད་དང་ཁྱོད་ཀྱི་བུ་བརྒྱུད་རྣམས་ལ་སྤྲོད་པར་བྱ་སྟེ་དེ་རྣམས་དུས་གཏན་དུ་ཁྱོད་ཚོའི་ཡིན། ཁྱོད་ཀྱི་བུ་བརྒྱུད་ཀྱི་གྲངས་མི་སུ་ཞིག་གིས་ཀྱང་བརྩི་མི་ཐུབ། གང་

be yours forever. No one will be able to count your descendants, because I will make them as many as the dust of the earth. Now go to all the land and look at it, for I will give you the whole land." Then Abram took up his tent, and going to the land of Hebron, remained at the Oaks of Mamre. In that place he built an altar to God.

7.4 Now Abram's nephew Lot separated from Abram and went to live in a city called Sodom. Sodom and another nearby city called Gomorrah were very wicked places. The kings of these two cities were defeated in a battle, and Lot became a prisoner of war. But Abram rescued Lot. As he returned from the victory over the kings, a priest named Melchizedek, king of Salem and a priest of God, met and blessed Abram. After that, God said to Abram in a vision, "Abram, do not fear. I will guard you like a shield to protect you from all danger; I will give you a great gift." But Abram said, "O Lord God who is a great king, since I have no child, your gift will not help me. Eliezer of Damascus will be my only heir. Since you have given me no child, one among my servants will later

ལགས་ཟེར་ན། ངས་ཁྱོད་ཀྱི་བུ་རྒྱུད་ནི་སའི་རྡུལ་དང་མཉམ་པར་འཕེལ་དུ་འཇུག་པར་བྱ། ད་ཡུལ་ཚང་མ་ར་སོང་ནས་ལྟོས་ཤིག གང་ལགས་ཤེ་ན། ངས་ཁྱོད་ལ་ཡུལ་ཀུན་སྟེར་བར་བྱ་”ཞེས་གསུངས། དེ་ནས་ཨབ་རམ་གྱིས་གུར་བསྐྱུས་ཏེ་ཧེབ་རོན་ཟེར་བའི་ཡུལ་ལ་ཕྱིན་ནས་མམ་རེ་བྱ་བའི་བེ་ཤིང་གི་འཁྲིས་ལ་གནས་ཏེ། ས་ཆ་དེར་དཀོན་མཆོག་ལ་མཆོད་ཁྲི་ཞིག་བརྩིགས།

7.4 དེའི་རྗེས་སུ་ཨབ་རམ་གྱི་གཅུང་པོའི་བུ་ལོཊ་ད་ཨབ་རམ་དང་ཁ་བྲལ་ཏེ་སྡ་དོམ་ཞེས་ཟེར་བའི་གྲོང་ཁྱེར་དུ་ཕེབས། སྡ་དོམ་དང་དེའི་འཁྲིས་སུ་ཆགས་པའི་གྲོང་ཁྱེར་གྷོ་མོ་ར་ནི་ས་ཆ་ཧ་ཅང་ངན་པ་ཡིན། གྲོང་ཁྱེར་དེ་གཉིས་ཀྱི་རྒྱལ་པོ་དམག་འཁྲབ་ལ་བཅོམ་ནས་ལོཊ་ད་བཙོན་པར་གྱུར། འོན་ཀྱང་ཨབ་རམ་གྱིས་ལོཊ་ད་བསྐྱབས་ཤིང་། རྒྱལ་པོ་རྣམས་ལས་རྒྱལ་བའི་དམག་འཁྲབ་དེ་ནས་ཕྱིར་ལོག་པའི་དུས་སུ་མེལ་ཀི་ཟེ་དེག་ཅེས་ཟེར་བའི་ཤཱ་ལེམ་གྲོང་ཁྱེར་གྱི་རྒྱལ་པོ་དང་། བླ་ན་མེད་པའི་དཀོན་མཆོག་གི་མཆོད་དཔོན་གྱིས་ཨབ་རམ་མཇལ་ནས་ཁོང་ལ་བྱིན་རླབས་གནང་། དེ་ནས་ཞལ་གཟིགས་ཀྱི་སྣང་བས་དཀོན་མཆོག་གིས་ཨབ་རམ་ལ་“ཨབ་རམ། མ་འཇིགས་ཤིག ངས་ཉེན་ཁ་ཐམས་ཅད་ལས་སྐྱོབ་ཆེད་ཀྱི་ཕུབ་ལྟར་ཁྱོད་སྲུང་བར་བྱེད་དེ་བྱ་དགའ་ཆེན་པོ་ཞིག་ཁྱོད་ལ་སྤྲོད་བར་བྱ་”ཞེས་གསུངས། འོན་ཀྱང་ཨབ་རམ་གྱིས་“ཀྱེ་གཙོ་བོ་དཀོན་མཆོག་ལགས། ང་ལ་ཕྲུ་གུ་གཅིག་ཀྱང་མེད་པའི་རྐྱེན་གྱིས་ཁྱེད་ཀྱི་བྱ་དགའ་དེས་ང་ལ་ཕན་ཐོག་མི་ཡོང་། གྲོང་ཁྱེར་དྷ་མེ་སེག་ནས་ཡིན་པའི་ཨེ་ལི་ཨེ་ཟེ་ཞེས་པ་དེ་ནི་ངའི་ཤུལ་འཛིན་པ་གཅིག་པུ་དེ་ཡིན། ཁྱེད་ཀྱིས་ང་ལ་ཕྲུ་གུ་མ་གནང་བས། ངའི་གཡོག་པོའི་ནང་ནས་གཅིག་རྗེས་སུ་ངའི་ཤུལ་འཛིན་

become my heir." But God again said to Abram, "Eliezer will not be your heir; your own son shall be your heir." God led him outside and said, "Look at the sky, and if you can, count the stars. Your descendants also will become as many as the stars." Abram believed God, and God accounted him as righteous.

7.5 Abram and Sarai were very old when God spoke to them. Old people don't usually give birth to children. So perhaps it was hard for Abram and Sarai to believe God's promise. But Abram did believe God's word, so God graciously considered him to be wholly pure, just like someone who had never sinned. In doing so, God made a way for people to have a right relationship with himself, through faith. In our next story, God shows Abraham how the sacrifice of a mediator will make a way of salvation from sin, and be a blessing to all nations.

7.6 Key Point:

A right relationship with God comes by means of faith.

པར་འགྱུར་འོང་”ཞེས་ཞུས། འོན་ཀྱང་དཀོན་མཆོག་གིས་ཡང་བསྐྱར་ཨབ་རམ་ལ་“ཨེ་ལི་ཨེ་ཟེ་ཟེར་བའི་མི་དེ་ཁྱོད་ཀྱི་ཤུལ་འཛིན་པར་འགྱུར་མི་ཡོང་། ཁྱོད་རང་གི་བུ་ཤུལ་འཛིན་པར་འགྱུར་ཡོང་”ཞེས་གསུངས་པ་དང་། དཀོན་མཆོག་གིས་ཁོང་ཕྱི་རོལ་དུ་ཁྲིད་དེ་“ནམ་མཁར་ལྟོས་དང་། སྐར་མ་རྣམས་རྩི་ཐུབ་ན་རྩིས་ཤིག ཁྱོད་ཀྱི་བུ་རྒྱུད་ཀྱང་སྐར་མ་ལྟར་མང་པོ་འབྱུང་བར་འགྱུར་”ཞེས་གསུངས། ཨབ་རམ་གྱིས་དཀོན་མཆོག་ལ་དད་པ་བྱས་པས། དེ་ནི་དཀོན་མཆོག་གིས་ཁོང་རྣམ་པར་དག་པའི་མི་ཞིག་ལ་བརྩིས་གནང་ངོ་། །

7.5 འགྲེལ་པ། དཀོན་མཆོག་གིས་ཁོང་གཉིས་ལ་གསུངས་པའི་སྐབས་སུ་ཨབ་རམ་དང་ས་ར་ཡེ་ནི་ལོ་ན་ཤིན་ཏུ་རྒས་པའི་མི་ཡིན། མང་ཆེ་བ་ལོ་རྒས་པ་རྣམས་ཀྱིས་ཕྲུ་གུ་མི་སྐྱེད་པས་ཨབ་རམ་དང་ས་ར་ཡེ་ཡིས་དཀོན་མཆོག་གི་ཞལ་ཆད་ཡིད་ཆེས་བྱེད་པར་ཁག་པོ་ཡིན། འོན་ཀྱང་ཨབ་རམ་གྱིས་དཀོན་མཆོག་གི་བཀའ་ལ་དད་པ་བྱས་པས་དཀོན་མཆོག་གིས་ཁོང་སྡིག་ཉེས་ནམ་ཡང་མ་བྱས་པ་ལྟར་རྣམ་པར་དག་པའི་མི་ཞིག་ལ་བརྩིས་གནང་། དེ་ལྟར་དཀོན་མཆོག་གིས་དད་པའི་སྒོ་ནས་རང་ཉིད་དང་འབྲེལ་བ་ཡག་པོ་ཐོབ་པའི་ལམ་ཞིག་མཛད། ལོ་རྒྱུས་རྗེས་མར་དཀོན་མཆོག་གིས་ཨབ་རམ་ལ་བར་མི་ཞིག་གི་རང་སྲོག་གི་དམར་མཆོད་ཀྱིས་སྡིག་ཉེས་ལས་ཐར་པའི་ལམ་གཅིག་ཅི་ལྟར་བཟོ་བ་མངོན་པར་མཛད། དེ་ནི་མི་རིགས་ཐམས་ཅད་ལ་བྱིན་རླབས་སུ་འགྱུར།

7.6 ནང་དོན་གཙོ་བོ།

དཀོན་མཆོག་དང་འབྲེལ་བ་ཡག་པོ་ནི་དད་པའི་སྒོ་ནས་འབྱུང་ངོ་། །

Chapter Eight:

Abraham the Man Who Believed God 2

Adapted from Genesis 17:1-8; 21:1-6; 22:1-18

8.1 In our last story, God showed Abram a way to have a right relationship with himself through faith. In this story, God reveals that one of Abram's descendants will be a blessing to all nations.
8.2 When Abram was ninety-nine years old, God appeared to him and said, "I am God almighty. Always obey me and be blameless. I will make my covenant with you, and make your descendants increase greatly." Abram prostrated in worship, and God said, "I will make you the father of many peoples. This is the promise I have made with you. From now on you will not be called Abram; you will be called Abraham, for I will make you the father of many nations". (The meaning of Abraham is 'father of many.' God also

ལེའུ་བརྒྱད་པ།

དཀོན་མཆོག་གི་བཀའ་ལ་དད་པ་བྱེད་མཁན་ཨབ་ར་ཧམ། གཉིས་པ།

འགོད་པ། 17:1-8; 21:1-6; 22:1-18 ལ་གཟིགས།

8.1 ངོ་སྤྲོད། ལོ་རྒྱུས་སྔོན་མ་བཞིན་དཀོན་མཆོག་གིས་ཨབ་རམ་ལ་དད་པའི་སྒོ་ནས་རང་ཉིད་དང་འབྲེལ་
བ་ཡག་པོ་ཐོབ་པའི་ལམ་ཞིག་བསྟན་པར་མཛད། ལོ་རྒྱུས་འདིར་དཀོན་མཆོག་གིས་ཨབ་རམ་ལ་ཁོའི་བུ་
རྒྱུད་ཀྱི་ནང་ནས་མི་ཞིག་མི་རིགས་ཐམས་ཅད་ལ་བྱིན་རླབས་གནང་མཁན་དུ་འགྱུར་བ་དེ་མངོན་པར་མཛད།
8.2 ལོ་རྒྱུས། ཨབ་རམ་དགུང་ལོ་དགུ་བཅུ་གོ་དགུ་ལོན་པའི་ཚེ་དཀོན་མཆོག་གིས་ཁོང་གི་མདུན་ལ་མངོན་
པར་མཛད་དེ་"ངནི་དབང་ཀུན་ལྡན་པའི་དཀོན་མཆོག་ཡིན། ངའི་བཀའ་ལ་རྟག་ཏུ་ཉན་ནས་མི་དྲང་པོ་
སྐྱོན་མེད་པ་ཞིག་བྱོས་ཤིག ངས་ཁྱོད་དང་ཁ་ཆད་བྱས་ནས་ཁྱོད་ཀྱི་བུ་རྒྱུད་མང་པོ་འཕེལ་དུ་འཇུག"ཅེས་
གསུངས། ཨབ་རམ་གྱིས་ཕྱག་འཚལ་བ་དང་། དཀོན་མཆོག་གིས་"ལྟོས་ཤིག ངས་ནི་ཁྱོད་མི་རིགས་
མང་པོའི་མེས་པོར་འགྱུར་བར་བྱ། འདི་ནི་ང་དང་ཁྱོད་མཉམ་དུ་བྱས་པའི་ཁ་ཆད་དེ་ཡིན། དཔྱིན་ཆད་ཁྱོད་
ལ་ཨབ་རམ་མི་ཟེར། ཁྱོད་ཀྱི་མིང་ཨབ་ར་ཧམ་ཟེར་བར་འགྱུར། (ཨབ་ར་ཧམ་གྱི་དོན་ནི་མི་མང་པོའི་ཡབ་

gave Abram's wife a new name - Sarah, meaning 'princess.') God continued, "I will very greatly increase your descendants so that they will become many nations. Even kings will come from your descendants. And I will keep my eternal promise to you and all your descendants; and I will be your God and the God of all who come after you. And I will give the place where you are now living as a foreigner, the entire land of Canaan, to you and your descendants, as an eternal possession. And I will be the God of all your descendants." As God said, he showed favor to Abraham's wife Sarah and she became pregnant, and when Abraham was old, at the time God had said, she had a son. Abraham named the boy Isaac. When Isaac was born, Abraham was a hundred years old.
8.3 After all these things happened, God said to Abraham to test him, "Abraham!" He replied, "Here I am", and God said, "Now take your own only son Isaac whom you love, and go to the country of Moriah. On the mountain that I will show you, kill him and offer him as a burnt offering." The following day, Abraham got up early and cut the wood for the burnt offering, and then put a saddle on

ཡིན། ཡང་དཀོན་མཆོག་གིས་ཁོང་གི་བཟའ་ཟླར་མིང་གསར་པ་ས་རཱ་བཏགས་གནང་། ས་རཱ་ཡི་དོན་ནི་རྒྱལ་པོའི་སྲས་མོ་ཡིན་) དེ་གང་ཡིན་ཟེར་ན། ངས་ཁྱོད་ལ་མི་རིགས་མང་པོའི་མེས་པོར་འགྱུར་བའི་ཕྱིར། ངས་ཁྱོད་ཀྱི་བུ་རྒྱུད་ཤིན་ཏུ་མང་པོ་སྤེལ་ཏེ་རྒྱལ་ཁབ་མང་པོར་འགྱུར་བར་བྱ། རྒྱལ་པོ་རྣམས་ཀྱང་ཁྱོད་ཀྱི་བུ་རྒྱུད་ལས་འབྱུང་བར་འགྱུར། ཡང་ངའི་རྒྱུན་ཆད་མེད་པའི་ཁ་ཆད་དེ་ཁྱོད་དང་། ཁྱོད་ཀྱི་མ་འོངས་པའི་བུ་རྒྱུད་ཐམས་ཅད་དང་མཉམ་དུ་སྲུང་བར་བྱ། ཡང་ཁྱོད་དང་ཁྱོད་ཀྱི་བུ་རྒྱུད་ཐམས་ཅད་ཀྱི་དཀོན་མཆོག་ང་ཡིན་པར་འགྱུར་”ཞེས་གསུངས། དཀོན་མཆོག་གིས་གསུངས་པ་བཞིན་དུ་ཨབ་ར་ཧམ་གྱི་བཟའ་ཟླ་ས་རཱ་ལ་ཐུགས་བརྩེ་བར་དགོངས་པས། ཁོང་མངལ་དང་ལྡན་པར་གྱུར་ནས། ཨབ་ར་ཧམ་རྒས་པའི་ཚེ་དཀོན་མཆོག་གིས་ཁོང་ལ་སྔོན་ནས་གསུངས་པའི་དུས་དེ་རས་རཱ་ལ་བུ་ཞིག་སྐྱེས། ཨབ་ར་ཧམ་གྱིས་བུ་དེའི་མིང་ལ་ཨི་སཱག་ཅེས་བཏགས། ཨི་སཱག་སྐྱེས་པའི་སྐབས་ཨབ་ར་ཧམ་དགུང་ལོ་བརྒྱ་ལོན་ཡོད།

8.3 བྱ་བ་འདི་ཐམས་ཅད་ཀྱི་རྗེས་སུ་དཀོན་མཆོག་གིས་ཨབ་ར་ཧམ་ལ་ཉམས་ཚོད་བཞེས་ཕྱིར་ཁོང་ལ་“ཨབ་ར་ཧམ་”ཞེས་གསུངས་པས། ཁོང་གིས་“ང་འདི་རུ་ཡོད་”ཅེས་ཞུས་པ་དང་། དཀོན་མཆོག་གིས་ཁོང་ལ་“ད་ཁྱོད་ཀྱིས་རང་གི་གཅེས་པའི་བུ་གཅིག་པུ་ཨི་སཱག་ཁྲིད་དེ་མོ་རི་ཡཱ་ཞེས་པའི་ཡུལ་དུ་སོང་ནས། ང་ལ་གུས་བཀུར་བྱེད་པའི་ཕྱིར། ངས་ཁྱོད་ལ་སྟོན་པར་བྱ་བའི་རི་ཞིག་ཏུ་ཁོ་བསད་ནས་སྦྱིན་སྲེག་གི་མཆོད་པ་ཕུལ་ཞིག་”ཅེས་བཀའ་གནང་། དེའི་ཕྱི་ཉིན་ཨབ་ར་ཧམ་ཞོགས་པ་སྔ་པོར་ལངས་ཏེ་སྦྱིན་སྲེག་གི་

a donkey, and taking two servants and son Isaac, went out to the place God showed him. On the third day, Abraham saw the place from a distance. Then Abraham said to the servants, “Wait here with the donkey. The boy and I will go over there and worship, and return to you.” He made Isaac carry the wood for the burnt offering. Abraham carried the fire-embers and a knife. As the two of them went on together, Isaac said to his father Abraham, “Father”, and Abraham answered, “Here I am, my son.” Isaac asked, “The wood, and the fire-embers are here, but where is the lamb for the burnt offering?” Abraham said “God him-self will give us a lamb.” And the two of them went on together. When they reached the place God had shown him, Abraham made an altar, arranged the firewood on it, bound his son Isaac, and set him on top of the firewood of the altar. Then Abraham took up a knife to kill his son, but God’s messenger called from heaven, “Abraham, Abraham!” and he said, “Here I am” and the messen-ger said, “Don’t touch the boy, or do any harm to him. Now I know that you truly obey God, for you have not kept even

ཞིང་བཅད། དེ་ནས་བོང་བུ་ཞིག་ལ་སྒ་བརྒྱབ་ནས། གཡོག་པོ་གཉིས་དང་བུ་ཨི་སྣག་འཁྲིད་དེ། དཀོན་མཆོག་གིས་བསྟན་གནང་བའི་གནས་སུ་ཐོན། ཞག་གསུམ་པ་ལ་ཨབ་ར་ཧམ་གྱིས་ས་ཆ་དེ་ཐག་རིང་ནས་མཐོང་། དེ་ནས་ཨབ་ར་ཧམ་གྱིས་གཡོག་པོ་ལ་“ཁྱོད་ཚོ་བོང་བུ་མཉམ་དུ་དེར་སྡོད་ཅིག ང་དང་བུ་གཉིས་ས་ཆ་དེར་ཕྱིན་ཏེ་བསྙེན་བཀུར་བྱས་ནས་ཁྱོད་ཚོའི་རྩར་ལོག་ཡོང་”ཞེས་བཤད། སྦྱིན་སྲེག་གི་མེ་ཤིང་དེ་ཨི་སྣག་ལ་འཁུར་བཅུག་ནས། ཨབ་ར་ཧམ་གྱིས་མེ་མདག་དང་གྲི་ཞིག་འཁྱེར་ཏེ་ཁོང་གཉིས་མཉམ་དུ་འགྲོ་དུས། ཨི་སྣག་གིས་ཨབ་ར་ཧམ་ལ་“ངའི་ཡབ་ལགས་”ཞེས་བཤད་ནས་ལན་དུ་ཨབ་ར་ཧམ་གྱིས་“ངའི་བུ་ང་འདི་རུ་ཡོད་”ཅེས་བཤད། ཨི་སྣག་གིས་“མེ་ཤིང་དང་མེ་མདག་ཡོད་ཀྱང་། སྦྱིན་སྲེག་གི་ཕྱིར་ལུ་གུ་གང་དུ་ཡོད་”ཅེས་དྲིས་པའི་ལན་ལ། ཨབ་ར་ཧམ་གྱིས་“དཀོན་མཆོག་རང་གིས་ང་ཚོ་ལ་ལུ་གུ་ཞིག་གནང་ཡོང་”ཞེས་བཤད་ནས། ཁོ་ཚོ་གཉིས་མཉམ་དུ་ཕྱིན། དཀོན་མཆོག་གིས་བསྟན་གནང་བའི་གནས་སུ་སླེབས་སྐབས། ཨབ་ར་ཧམ་གྱིས་དེར་མཆོད་ཁྲི་ཞིག་བཟོས་ནས་དེའི་སྟེང་ལ་མེ་ཤིང་བསྒྲིགས་པ་དང་། རང་གི་བུ་ཨི་སྣག་བསྡམས་ནས་མེ་ཤིང་གི་སྟེང་དུ་བཞག དེ་ནས་ཨབ་ར་ཧམ་གྱིས་བུ་གསོད་པའི་ཕྱིར་གྲི་དེ་ལག་ཏུ་བསླངས། འོན་ཀྱང་དཀོན་མཆོག་གི་ཕོ་ཉ་ཞིག་གིས་དཀོན་མཆོག་གི་ཞིང་ཁམས་ནས་“ཨབ་ར་ཧམ། ཨབ་ར་ཧམ་”ཞེས་བོས་པ་དང་། ཁོས་“ང་འདི་རུ་ཡོད་”ཞུས་ནས། ཕོ་ཉས་“ཁྱོད་ཀྱི་ལག་པ་བུ་ལ་མ་རེག བུ་དེ་ལ་གནོད་པ་གང་ཡང་མ་བྱེད། ད་ལྟ་ངའི་དོན་དུ་ཁྱོད་ཀྱིས་རང་གི་བུ་གཅིག་པོ་དེའང་མ་ཉར་བས། ད་ཁྱོད་ཀྱིས་དཀོན་མཆོག་གི་བཀའ་ལ་བདེན་པར་ཉན་པ་དེ་ངས་ཤེས་བྱུང་”ཞེས་

your only son from me." And Abraham looked around and saw a ram whose horns were caught in a place where the bushes were thick, so he took the sheep, and killed it in place of his son and gave it as a burnt offering. And Abraham called that place 'God will provide the offering.' God's angel called Abraham again, "God himself promises, 'I swear on my name, because in faith you didn't withhold your only son from me, I will certainly bless your descendants, increasing them like the stars in the sky and the sand on the seashore; your descendants will be victorious over their enemies. Because you obeyed me, through your descendants all the nations of the earth will be blessed.'" Then Abraham and Isaac went back to the two servants, and with them returned to his place at Beersheba and stayed there.

8.4 God gave Abraham two commands: the first was that he must kill his son Isaac and make him a burnt offering; and the second that Isaac was to marry and have descendants. So then, how was it possible for Isaac to marry if he had to die? Abraham was a man of great faith, and he knew what to do.

གསུངས། ཡང་ཨབ་ར་ཧམ་གྱིས་ཕྱོགས་བཞིར་བལྟས་ནས་ཕོ་ལུག་ཞིག་གི་རྭ་ཅོ་དེ་རྩི་ཤིང་མཐུག་པོའི་ཁྲོད་དུ་འཁོན་ནས་ཡོད་པ་མཐོང་བས། ལུག་དེ་བླངས་ཏེ་རང་གི་བུའི་ཚབ་ལ་བསད་ནས་སྦྱིན་སྲེག་གི་མཆོད་པར་ཕུལ། ཡང་ཨབ་ར་ཧམ་གྱིས་ས་ཆ་དེའི་མིང་ལ་དཀོན་མཆོག་གིས་མཆོད་པ་གནང་བར་འགྱུར་ཞེས་བཏགས། དཀོན་མཆོག་གི་ཕོ་ཉ་དེས་ཞིང་ཁམས་ནས་ཨབ་ར་ཧམ་ཡང་བསྐྱར་བོས་ཏེ་“དཀོན་མཆོག་ཉིད་ཀྱིས་ངས་ང་ཡི་མིང་ཐོག་ནས་དམ་བཅའ་བཞག་སྟེ། ཁྱེད་ཀྱི་དད་པ་དེ་ལྟར་མཐོང་ནས་ཁྱེད་རང་གི་བུ་གཅིག་པུ་འང་མ་ཉར་བས། ངས་ཁྱེད་ཀྱི་བུ་རྒྱུད་ལ་ངེས་པར་དུ་བྱིན་གྱིས་བརླབས་ནས། ནམ་མཁར་ཡོད་པའི་སྐར་མ་དང་རྒྱ་མཚོའི་མཐའ་ལ་ཡོད་པའི་བྱེ་མ་ལྟར་སྤེལ་ཞིང་། ཁྱེད་ཀྱི་བུ་རྒྱུད་དགྲ་བོ་རྣམས་ལས་རྣམ་པར་རྒྱལ་བར་འགྱུར། ཁྱེད་ཀྱིས་ངའི་བཀའ་ལ་ཉན་པའི་རྐྱེན་གྱིས་ཁྱེད་ཀྱི་བུ་རྒྱུད་ནས་ས་གཞིའི་མི་རིགས་ཐམས་ཅད་ལ་བྱིན་རླབས་འབྱུང་བར་འགྱུར་”ཞེས་གསུངས། དེ་ནས་ཨབ་ར་ཧམ་དང་ཨི་སྣག་གཡོག་པོ་གཉིས་ཀྱི་རྩར་ཕྱིར་ལོག་ནས། ཁོ་ཚོ་དང་མཉམ་དུ་རང་གི་སྡོད་ས་བེར་ཤི་བཱ་རུ་ལོག་ནས་གནས་སོ། །

8.4 འགྲེལ་པ། དཀོན་མཆོག་གིས་ཨབ་ར་ཧམ་ལ་བཀའ་གཉིས་གནང་། དང་པོ་ནི་ཁོའི་བུ་ཨི་སྣག་བསད་ནས་སྦྱིན་སྲེག་གི་མཆོད་པ་ཕུལ་དགོས་པའི་བཀའ་དང་། གཉིས་པ་ནི་ཨི་སྣག་གཉེན་སྒྲིག་བྱས་ནས་རྒྱུད་དང་ལྡན་པར་འགྱུར་དགོས། འོན། ཨི་སྣག་ཤི་དགོས་ན་ཁོས་གཉེན་སྒྲིག་བྱེད་པ་དེ་ཅི་ལ་སྲིད། ཨབ་ར་ཧམ་ནི་དད་སེམས་ཆེ་བའི་མི་ཞིག་ཡིན་པས་ཅི་བྱེད་དགོས་པར་ཤེས། དཀོན་མཆོག་གིས་བུ་ཨི་སྣག་

He obeyed God's commandment, knowing that God would provide a sacrifice in place of Isaac. For this reason Abraham told the servants, 'Wait here with the donkey. The boy and I will go over there and worship, and return to you', and so it happened. In this way, God showed Abraham that his son Isaac was an example of the coming mediator. This mediator would take away our sins by dying in our place, and give us a right relationship with God.

8.5 Key Point:

God will send a mediator who will take away our sin.

གི་ཚབ་ལ་དམར་མཆོད་ཞིག་གནང་བར་འགྱུར་ངེས་ཤེས་པས་ཨབ་ར་ཧམ་གྱིས་དཀོན་མཆོག་ལ་ཡིད་ཆེས་བྱེད་དེ་ཁོང་གི་བཀའ་ལ་ཉན། དེའི་ཕྱིར་ཁོང་གིས་གཡོག་པོ་རྣམས་ལ་“ང་དང་བུ་གཉིས་ས་ཆ་དེར་ཕྱིན་ཏེ་བསྙེན་བཀུར་བྱས་ནས་ཁྱོད་ཚོའི་རྩར་ལོག་ཡོང་”ཞེས་བཤད་ཅིང་། དེ་ལྟར་བྱུང་། དེ་བཞིན་དུ་དཀོན་མཆོག་གིས་ཨབ་ར་ཧམ་ལ་ཁོའི་བུ་ཨི་སྐག་ཡོང་རྒྱུ་ཡིན་པའི་བར་མིའི་དཔེ་ཞིག་བསྟན་པར་མཛད། ངེད་རྣམས་ཀྱི་ཚབ་ལ་གྲོངས་པའི་སྒོ་ནས་བར་མི་དེས་ང་ཚོའི་སྡིག་ཉེས་སེལ་བར་མཛད་ཅིང་། དཀོན་མཆོག་དང་འབྲེལ་བ་ཡག་པོ་ཞིག་ངེད་རྣམས་ལ་གནང་བར་འགྱུར།

8.5 ནང་དོན་གཙོ་བོ།

དཀོན་མཆོག་གིས་སྡིག་ཉེས་སེལ་བའི་བར་མི་ཞིག་མངགས་པར་འགྱུར།

Chapter Nine:

The Shepherd and the Burning Bush

Adapted from Exodus 2:11-21; 3:1-20

9.1 In our previous story, God showed Abraham that all nations would be blessed through his descendants. One of those descendants was a man named Moses. This is his story.

9.2 After Abraham and Isaac returned from the land of Moriah, Isaac married and had a son named Jacob. When Jacob became an adult, God gave him a new name, Israel. Israel had twelve sons, whose descendants later became twelve tribes. In order to escape a famine, these twelve tribes left the land of Canaan and settled in the land of Egypt. There the people of Israel increased greatly and became slaves of the Egyptian king, Pharaoh. For four hundred years they were mistreated, until the birth of an Is-

ལེའུ་དགུ་པ།

ལུག་རྫི་དང་མེ་ལྕེ་འབར་བའི་ཚེར་མ།

ཐེགས་པ། 2:11-21; 3:1-20 ལ་གཞིགས།

9.1 ངོ་སྤྲོད། ལོ་རྒྱུས་སྔོན་མ་བཞིན་དཀོན་མཆོག་གིས་ཨབ་རམ་ལ་ཁོའི་བུ་རྒྱུད་ཀྱི་ནང་ནས་མི་ཞིག་མི་རིགས་ཐམས་ཅད་ལ་བྱིན་རླབས་གནང་མཁན་དུ་འགྱུར་བ་དེ་མངོན་པར་མཛད། བུ་རྒྱུད་ཁོ་ཚོའི་ནང་ནས་མོ་ཤེ་ཞེས་ཟེར་མཁན་ཡིན། ཁོང་གི་ལོ་རྒྱུས་འདི་ལྟར་ཡིན།

9.2 ལོ་རྒྱུས། ཨབ་ར་ཧམ་དང་ཨི་སྣག་མོ་རི་ཡཱ་ཞེས་པའི་ཡུལ་ནས་ཕྱིར་ལོག་པའི་རྗེས་སུ་ཨི་སྣག་བཟའ་ཟླ་བླངས་ནས་ཡ་ཀོབ་ཞེས་ཟེར་བའི་བུ་སྐྱེས། ཡ་ཀོབ་དར་མར་གྱུར་བའི་ཚེ་དཀོན་མཆོག་གིས་ཁོ་ལ་ཡི་སི་ར་ཨེལ་ཞེས་པའི་མིང་གསར་པ་བཏགས། ཁོ་ལ་བུ་བཅུ་གཉིས་ཡོད་ལ། བཅུ་གཉིས་པོ་དེ་ནི་ཡི་སི་ར་ཨེལ་གྱི་ཚོ་ཁག་བཅུ་གཉིས་སུ་གྱུར། མུ་གེ་ལས་ཐར་བའི་ཆེད་དུ་ཁོ་རྣམས་ཀ་ནཱན་ཡུལ་དང་ཁ་བྲལ་ནས་ཨེ་ཛིབ་ཅེས་ཟེར་བའི་ཡུལ་དུ་སོང་། ཨེ་ཛིབ་ཡུལ་ལ་ཡི་སི་ར་ཨེལ་གྱི་མི་རིགས་ཤིན་ཏུ་མང་པོར་འཕེལ་ཞིང་། ཁོ་རྣམས་ནི་ཨེ་ཛིབ་ཀྱི་རྒྱལ་པོ་ཕར་ཨོའི་བྲན་གཡོག་ཏུ་གྱུར། ལུང་སྟོན་པ་མོ་ཤེ་ཞེས་ཟེར་བའི་ཡ་ཧུ་དཱ་པ་ཞིག་གི་སྐྱེ་བའི་བར་དུ་ལོ་བཞི་བརྒྱའི་རིང་ལ་བྲན་གཡོག་བྱེད་དེ་ཁོ་རྣམས་སྡུག་བསྔལ་མྱོང་། ལུང

raelite named Moses. Moses grew up in the household of Pharaoh and became an educated man. When he was about forty years old, he went out to see his brother Israelites. When he saw an Egyptian mistreating an Israelite, he defended the man and avenged him by killing the Egyptian. The following day he saw two Israelites fighting, and when he tried to intervene, he said to them, “You two are brothers, so why are you fighting?” But the one who was mistreating his brother pushed Moses away and said, “Who appointed you a ruler and judge over us? Do you want to kill me as you killed the Egyptian yesterday?” Hearing this, Moses fled from Egypt and lived as a foreigner in the land of Midian. There he married a local woman and became a shepherd.

9.3 One day, while Moses was watching the sheep near a mountain called Sinai, he saw a burning thorn bush. Though the bush was burning, it was not consumed by the flames. When he drew near to have a closer look at this, the voice of God came to him, saying, “Moses, Moses.” Moses was terrified and covered his face with his hands, saying, “Here I

སྐྱོན་པ་མོ་ཤེ་ནི་ཕར་ཨོ་ཡི་སྲས་མོའི་བུ་ལྟར་གསོས་ལ། ཕར་ཨོའི་ཕོ་བྲང་ལ་འཚར་ལོངས་བྱུང་སྟེ་ཨེ་ཛིབ་
པའི་ཤེས་བྱ་ཐམས་ཅད་བསླབས་ནས་མཁས་པར་གྱུར། ཁོང་ལོ་བཞི་བཅུ་ཙམ་ལོན་པའི་སྐབས་སུ་རང་གི་
སྤུན་ཟླ་ཡི་སི་ར་ཨེལ་པ་རྣམས་ལ་གཟིགས་པར་བསམས། ཨེ་ཛིབ་པ་ཞིག་གིས་ཡི་སི་ར་ཨེལ་པ་ཞིག་
ལ་སྡུག་པོ་གཏོང་བར་གཟིགས་པའི་སྐབས་སུ། མི་དེ་ར་སྲུང་སྐྱོབ་བྱས་ཏེ་མོ་ཤེ་ཡིས་དགྲ་ཤ་ལེན་པའི་ཆེད་
དུ་ཨེ་ཛིབ་པ་དེ་བརྡུངས་ནས་བསད། དེའི་ཕྱི་ཉིན་མོ་ཤེས་ཁོ་ཚོའི་ནང་ནས་གཉིས་ཀྱིས་འཁྲུག་རྩོད་བྱེད་
བཞིན་ཡོད་པ་མཐོང་ནས་བར་འདུམ་གཏོང་ཐབས་བྱས་ཏེ་ཁོ་ཚོར་“ཁྱོད་གཉིས་སྤུན་ཡིན་ཏེ་ཅིའི་ཕྱིར་གཅིག་
གིས་གཅིག་ལ་གནོད་པ་བྱེད”ཅེས་བཤད་ཀྱང་། གཞན་ལ་སྡུག་པོ་གཏོང་མཁན་དེས་མོ་ཤེ་ཕར་བུད་ནས་
ཁོང་ལ་“ཁྱོད་ང་ཚོའི་དབང་སྒྱུར་བ་འམ་ཁྲིམས་དཔོན་ལྟར་སུས་བསྐོས། ཁ་སང་ཁྱོད་ཀྱིས་ཨེ་ཛིབ་པ་དེ་
བསད་པ་ལྟར་ང་འང་གསོད་པར་འདོད་དམ་”ཞེས་སྨྲས། དེ་ཐོས་ནས་མོ་ཤེ་ཨེ་ཛིབ་ཡུལ་ནས་བྲོས་ཏེ་ཕྱི་པ་
ལྟར་མཱ་ཛེ་ཡན་ཡུལ་ལ་བཞུགས། ཡུལ་དེའི་བུད་མེད་གཅིག་བཟའ་ཟླར་བླངས་ནས་ལུག་རྫི་བྱས་པ་རེད།
9.3 ཉིན་ཞིག་ལུང་སྐྱོང་པ་མོ་ཤེས་སི་ནཱ་ཞེས་ཟེར་བའི་རི་ཞིག་གི་འཁྲིས་ལ་ལུག་འཚོ་བའི་སྐབས་སུ།
འབྲོག་སྟོང་ལ་ཚེར་མ་མེ་ལྕེ་འབར་བ་ཞིག་མཐོང་། ཚེར་མ་མེ་ལྕེ་འབར་ན་ཡང་མེས་འཚིག་པར་མ་
གྱུར། མོ་ཤེས་དེ་མཐོང་ནས་ཡ་མཚན་དུ་གྱུར་ཞིང་། དེ་ལ་ནན་གྱིས་ལྟ་བའི་ཆེད་དུ་ཉེ་བར་ཕེབས་སྐབས་
གཙོ་བོ་དཀོན་མཆོག་གི་གསུང་སྐད་བྱུང་སྟེ་“མོ་ཤེ། མོ་ཤེ་”ཞེས་གསུངས། འཇིགས་སྐྲག་སྐྱེས་ཏེ་མོ་
ཤེས་གདོང་ལག་པས་འགེབས་ཤིང་“ང་འདིར་ཡོད”ཅེས་བཤད། དཀོན་མཆོག་གིས་ཁོ་ལ་“ཁྱོད་ལངས་

am." God said to him, "The place where you are standing is holy ground; take off your shoes. I am the God of your ancestors Abraham, Isaac, and Jacob. I have seen the suffering of my people Israel and heard their cries of pain; I have come down to save them and to lead them to the land of Canaan which I promised to their ancestors. Now come, I will send you to the land of Egypt." Moses answered, "Who am I to go before Pharaoh king of Egypt and to lead the people of Israel out of that land?" God said, "I will be with you; and you will worship me on this mountain. This is the sign that you will lead the people of Israel out of Egypt." Moses said to God, "If I go to the people of Israel and say to them, 'The God of your ancestors has sent me to you' and they ask me 'What is his name?' what shall I say to them?" God said to Moses, "Say to the Israelites, the one called 'I am' has sent me to you. They will believe you, and together with their elders you will go before Egypt's king and say to him, 'Yaweh God has met with us. Now let us go a three days' journey into the wilderness so that we may make offerings to him.' But unless

སྡོད་ས་ནི་གནས་མཆོག་ཡིན་པས་ལྷམ་ཕུད་ཅིག ང་ནི་ཁྱོད་ཀྱི་མེས་པོ་ཨབ་ར་ཧམ་དང་། ཨི་སྤག་དང་། ཡ་ཀོབ་ཀྱི་དཀོན་མཆོག་ཡིན་ནོ། ངས་ངའི་མི་རིགས་ཡི་སི་ར་ཨེལ་གྱི་སྡུག་བསྔལ་མཐོང་སྟེ་ཁོ་ཚོའི་སྨྲེ་སྔགས་ཐོས་པ་དང་། ཁོ་ཚོ་བསྐྱབས་ནས་མེས་པོ་རྣམས་ལ་ཞལ་ཆད་གནང་བའི་ཡུལ་ཀ་ནན་ལ་འཁྲིད་པའི་ཆེད་དུ་མར་བབས་པ་ཡིན། ད་ཤོག་ལ་ངས་ཁྱོད་ཨེ་ཛིབ་ཡུལ་དུ་གཏོང་བར་བྱ་"ཞེས་གསུངས། ལན་དུ་ལྷུང་སྟོན་པ་མོ་ཤེས"ཨེ་ཛིབ་ཡུལ་གྱི་རྒྱལ་པོ་ཕར་ཨོའི་དྲུང་དུ་འགྲོ་བ་དང་། ཡི་སི་ར་ཨེལ་མི་རིགས་རྣམས་ཨེ་ཛིབ་ཡུལ་ནས་ཕྱི་ཕྱོགས་སུ་འཁྲིད་མཁན་ང་སུ་ཡིན་ནམ་"ཞེས་བཤད། དཀོན་མཆོག་གིས"ང་ཁྱོད་དང་འགྲོགས་ཏེ་ཁྱོད་ཀྱིས་རི་འདི་ལ་ང་ལ་བསྙེན་བཀུར་བྱེད་ཡོང་། དེ་ནི་ཁྱོད་ཀྱིས་ཡི་སི་ར་ཨེལ་གྱི་མི་རིགས་ཨེ་ཛིབ་ཡུལ་གྱི་ནང་ནས་ཕྱིར་འཁྲིད་ཐུབ་པའི་རྟགས་ཡིན་"ཞེས་གསུངས། ལྷུང་སྟོན་པ་མོ་ཤེས་དཀོན་མཆོག་ལ"ངཡི་སི་ར་ཨེལ་པ་རྩར་སོང་ནས་དེ་ཚོར་ཁྱོད་ཀྱི་མེས་པོའི་དཀོན་མཆོག་གིས་ང་ཁྱོད་ཀྱི་དྲུང་དུ་མངགས་ཞེས་ཟེར་ནས་ཁོ་ཚོས་ང་ལ་ཁོང་གི་མཚན་ཅི་ཡིན་ཞེས་དྲིས་ན་ངས་ཁོ་ཚོར་ཅི་ཟེར་"ཞེས་བཤད། དཀོན་མཆོག་གིས་ལྷུང་སྟོན་པ་མོ་ཤེ་ལ"ཡི་སི་ར་ཨེལ་པ་རྣམས་ལ་ངའོ་ཞེས་ཟེར་མཁན་གྱིས་ང་ཁྱོད་ཚོའི་རྩར་མངགས་ཞེས་ཟེར་ཞིག ཁོ་རྣམས་ཀྱིས་ཁྱོད་ལ་ཡིད་ཆེས་པར་འགྱུར་ལ། ཁོ་ཚོའི་འགན་འཁུར་བ་རྣམས་དང་བཅས་པར་ཨེ་ཛིབ་ཡུལ་གྱི་རྒྱལ་པོའི་དྲུང་དུ་སོང་ནས་ཁོ་ལ་དཀོན་མཆོག་ངེད་རྣམས་དང་མཇལ་བ་ཡིན། ད་ངེད་རྣམས་ཀྱིས་ཁོང་ལ་མཆོད་པ་ཕུལ་བའི་ཕྱིར་ཞག་གསུམ་གྱི་ལམ་ལ་འབྲོག་སྟོང་ལ་འགྲོ་བར་གནང་ཞིག་ཅེས་ཟེར་དགོས། འོན་ཀྱང་ངོ་མཚར་བའི་རྟགས་མི་མཐོང་བར་ཨེ་ཛིབ་ཡུལ་

the Egyptians see miraculous signs, Egypt's king will not allow you to go. So I will strike Egypt and do great wonders in it. Then he will let you go."

9.4 God gave Moses the power to do signs and wonders to show to the people of Egypt. But Moses was not gifted in speech, and he asked God to send someone else in his place. God said to Moses, "Your brother Aaron will speak for you" and again he commanded Moses to go back to Egypt. So Moses returned to Egypt, and he and Aaron spoke to Pharaoh the king as God had told them to do. But the king's heart was hardened and he not only refused to let the people go, he oppressed the Israelites even more harshly. So Moses did nine great miracles which put the gods of the Egyptians to shame. Still Pharaoh did not let the people go.

9.5 Key Point:

God is 'I am',
the always-existing One,
who sees the suffering of his people.

གྱི་རྒྱལ་པོས་ཁྱོད་ཚོ་འགྲོ་རུ་མི་འཇུག དེའི་རྐྱེན་གྱིས་ངས་ཨེ་ཇིབ་ཡུལ་ལ་རྡོལ་རྡུང་བྱས་ནས་དེའི་ནང་ལ་ངོ་མཚར་ཆེ་བའི་བྱ་བ་བྱེད་རྒྱུ་ཡིན། དེ་ནས་ཁོས་ཁྱོད་ཚོར་འགྲོ་རུ་འཇུག་པར་འགྱུར་”ཞེས་གསུངས།

9.4 འགྲེལ་པ། དཀོན་མཆོག་གིས་ལུང་སྟོན་པ་མོ་ཤེ་ལ་ཨེ་ཇིབ་པ་རྣམས་ལ་སྟོན་པའི་རྟགས་དང་ངོ་མཚར་བའི་དོན་བྱེད་པའི་ནུས་མཐུ་གནང་། འོན་ཀྱང་མོ་ཤེ་ནི་ཁ་བདེ་པོ་མིན་པས་ཁོས་དཀོན་མཆོག་ལ་མི་གཞན་ཞིག་གཏོང་བར་ཞུས། དཀོན་མཆོག་གིས་“ཁྱོད་ཀྱི་གཅུང་པོ་ཨ་རོན་གྱིས་ཁྱོད་ཀྱི་དོན་ལ་སྨྲ་བར་འགྱུར་”ཞེས་གསུངས་ནས་ལུང་སྟོན་པ་མོ་ཤེ་ལ་ཨེ་ཇིབ་ཡུལ་དུ་ཕྱིར་ལོག་པའི་བཀའ་གནང་། དེ་བས་ན་ལུང་སྟོན་པ་མོ་ཤེ་ཨེ་ཇིབ་ཡུལ་དུ་ཕྱིར་ལོག་ཅིང་། དཀོན་མཆོག་གིས་བཀའ་བཞིན་དུ་རྒྱལ་པོ་ཕར་ཨོའི་དྲུང་དུ་སོང་ནས་དཀོན་མཆོག་གིས་གང་གསུངས་པ་ལྟར་སྨྲས། འོན་ཀྱང་རྒྱལ་པོའི་སེམས་མཁྲེག་པོར་འགྱུར་བས་ཡི་སི་ར་ཨེལ་པ་རྣམས་འགྲོ་རུ་བཅུག་པ་མ་ཟད། ཁོས་སྔོན་ལས་ལྷག་པར་ཁོ་ཚོར་དྲག་གནོན་བྱས། དེའི་རྐྱེན་གྱིས་ལུང་སྟོན་པ་མོ་ཤེ་ཡིས་ནུས་མཐུ་ཆེན་པོའི་བྱ་བ་དགུ་རིམ་གྱིས་བྱས་ཏེ་ཨེ་ཇིབ་པའི་ལྷ་རྣམས་ལ་ངོ་ཚ་བར་མཛད། ད་དུང་རྒྱལ་པོ་ཕར་ཨོ་ཡིས་ཡི་སི་ར་ཨེལ་པ་རྣམས་འགྲོ་རུ་བཅུག

9.5 ནང་དོན་གཙོ་བོ།

དཀོན་མཆོག་ནི་ཉིད་ཀྱི་མི་རྣམས་ཀྱི་སྡུག་བསྔལ་གཟིགས་མཁན་རྒྱུན་དུ་གནས་པའི་
“ངའོ་”ཞེས་ཟེར་བ་དེ་ཡིན།

Chapter Ten:

Escape from Egypt

Adapted from Exodus 12:1-32

10.1 In our previous story, Pharaoh, king of Egypt, cruelly oppressed the people of Israel. Pharaoh's heart was hard, and he paid no attention to God's commands. It seemed there was no way for the Israelites to be delivered from Pharaoh's oppression.

10.2 One day, God told the prophet Moses and his brother Aaron that the time had come for the Israelites to leave Egypt. Telling them how to prepare, he said, "Each household should select a flawless lamb and kill it in the evening. Pour its blood into a bowl and soak a bunch of hyssop leaves in it. Use the leaves to put the lamb's blood on either side of the door and above it. In every home the Israelites should eat a meal of roasted lamb, bitter herbs, and unleavened bread. They are to have sandals on their feet and a staff in their hands, and eat as though ready to flee. None

ལེའུ་བཅུ་པ།

ཨེ་ཇེབ་ཡུལ་ནས་ཐར་བ།

ཐེགས་པ། 12:1-32 ལ་གཞིགས།

10.1 ངོ་སྤྲོད། ལོ་རྒྱུས་སྔོན་མ་བཞིན་ཨེ་ཇེབ་ཀྱི་རྒྱལ་པོ་ཕར་ཨོ་ཡིས་ཡི་སི་ར་ཨེལ་གྱི་མི་རྣམས་ལ་གདུག་རྩུབ་ཆེན་པོ་བཏང་། ཁོའི་སེམས་མཁྲེག་པོར་གྱུར་བས་དཀོན་མཆོག་གི་བཀའ་ལ་ཁ་ཡ་མ་བྱས། མི་རྣམས་ཀྱིས་རྒྱལ་པོའི་དྲག་གནོན་ལས་ཐར་བའི་ལམ་མེད་པར་སྣམ་པ་རེད།

10.2 ལོ་རྒྱུས། ཉིན་ཞིག་དཀོན་མཆོག་གིས་ལུང་སྟོན་པ་མོ་ཤེ་དང་ཁོང་གི་སྤུན་ཨ་རོན་ལ་ཡི་སི་ར་ཨེལ་པ་རྣམས་ཨེ་ཇེབ་ཡུལ་ནས་ཐོན་པའི་དུས་ལ་བབ་པར་གསུངས། ཡི་སི་ར་ཨེལ་པ་རྣམས་གྲ་སྒྲིག་ཇི་ལྟར་བྱེད་དགོས་ཚུལ་གསུངས་ཏེ་ཁོང་གིས་"ཁྱིམ་ཚང་རེ་རེ་ཡིས་སྐྱོན་མེད་པའི་ལུ་གུ་ཞིག་འདེམས་ནས་མཚན་མོར་ལུག་དེ་གསོད་དགོས། དེའི་ཁྲག་ནི་ཕོར་པ་ཞིག་ཏུ་བླུགས་ནས་ཧི་སོབ་ཟེར་བའི་རྩི་ཤིང་གི་ལོ་མ་ཚག་པ་ཞིག་ལུ་གུའི་ཁྲག་གི་ནང་དུ་སྦོང་བ་དང་། ལོ་མ་ཚག་པ་དེས་ཁང་པའི་སྒོའི་གཡས་གཡོན་དང་སྒོའི་སྒང་ལ་འབྱུག་དགོས། ཡི་སི་ར་ཨེལ་པ་རྣམས་ཀྱིས་མི་ཚང་རེའི་ནང་ལ་ལུག་ཤ་བསྲེགས་པ་དང་། སྔོ་ཚོད་ཁ་ཏིག སྐྱུར་རྩི་མེད་པའི་བག་ལེབ་ཀྱི་ལྟོ་ཆས་མཉམ་དུ་ཟ་དགོས། རྐང་པ་ལ་ལྷམ་གྱོན་ནས། དབྱུག་པ་ལག་ཏུ་བཟུང་སྟེ། འབྲོས་གྲབས་བྱེད་པ་ལྟར་ཟ་དགོས། ཁྱེད་ཀྱི་ཁྲོད་ནས་སྔ་མོའི་བར་དུ་སུ་

of you is to leave the house until morning. I the Lord will go through the land of Egypt this night and by killing all the firstborn of people and animals will judge the gods of Egypt. And the lamb's blood on the houses in which you dwell will be a sign for you. When I go through the land of Egypt and see that blood I will pass by, and your firstborn children will not die."

10.3 And so at midnight God went through the land of Egypt, passing by houses which had the sign of the lamb's blood on their doors, and not allowing the destroying angel to enter. But the destroyer entered the houses without this sign and all the firstborn in it died. God killed all the firstborn from the firstborn of Pharaoh on his throne to the prisoner sitting in jail, and all the firstborn of the animals. That night Pharaoh and his servants and all the Egyptians got up and great crying and wailing was heard, for there was not a house where someone hadn't died. But God spared the Israelites. The king of Egypt urgently called the prophet Moses and commanded that the people must leave, so they left Egypt. From that time the Passover has been a

ཡང་རང་གི་ཁང་པ་ནས་འཐོན་མི་ཆོག ང་དཀོན་མཆོག་མཚན་མོ་འདིར་ཨེ་ཛིབ་ཡུལ་བརྒྱུད་ནས་འགྲོ་ཞིང༌། ཨེ་ཛིབ་ཡུལ་གྱི་མི་ནས་དུད་འགྲོའི་བར་དུ་སྔོན་སྐྱེས་ཐམས་ཅད་གསོད་པའི་སྒོ་ནས་ཨེ་ཛིབ་ཡུལ་གྱི་ལྷ་རྣམས་ལ་ཆད་པ་གཅོད་པར་བྱ། ཡང་ཁྱོད་གང་དུ་སྡོད་པའི་ཁང་པ་རྣམས་ལ་བྱུགས་པའི་ལུ་གུའི་ཁྲག་དེ་ནི་ཁྱེད་ཀྱི་རྟགས་ཤིག་ཡིན། ཨེ་ཛིབ་ཡུལ་བརྒྱུད་ནས་འགྲོ་བའི་ཚེ་ཁྲག་དེ་མཐོང་ནས་བརྒལ་ཏེ་འགྲོ་ཞིང༌། ཁྱོད་ཚོའི་སྔོན་སྐྱེས་པའི་ཕྲུ་གུ་ཤི་མི་ཡོང་”ཞེས་གསུངས།

10.3 དེ་ཡང་ནམ་ཕྱེད་ལ་དཀོན་མཆོག་ཨེ་ཛིབ་ཡུལ་བརྒྱུད་ནས་ཕེབས་ཏེ། སྒོའི་གཡས་གཡོན་དང་སྒོའི་སྒང་དུ་བྱུགས་པའི་ལུ་གུའི་ཁྲག་གི་རྟགས་དེ་གཟིགས་ནས་བརྒལ་ཏེ་ཕེབས་ཤིང༌། ཕོ་ཉ་འཇིག་བྱེད་མཁན་དེའི་ཁང་པ་རྣམས་ནང་དུ་ཞུགས་བཅུག་པར་མ་མཛད། འོན་ཀྱང་རྟགས་དེ་མེད་པའི་ཁང་པར་གཟིགས་ནས་འཇིག་བྱེད་མཁན་ནང་དུ་འཛུལ་ཞིང་བུ་རྒན་པ་ཡོད་ཚད་ཤི དཀོན་མཆོག་གིས་ཨེ་ཛིབ་ཡུལ་གྱི་རྒྱལ་ཁྲི་ལ་སྡོད་པའི་ཕར་ཨོའི་སྔོན་སྐྱེས་ནས་བཟུང་སྟེ་བཙོན་དུ་བཅུག་ཡོད་པའི་བཙོན་པའི་སྔོན་སྐྱེས་ཀྱི་བར་དུ་ཐམས་ཅད་དང༌། དུད་འགྲོའི་སྔོན་སྐྱེས་ཐམས་ཅད་ཀྱང་བསད། མཚན་མོ་དེ་ལ་ཕར་ཨོ་དང་དེའི་གཡོག་པོ་རྣམས་དང༌། ཨེ་ཛིབ་པ་ཐམས་ཅད་ལངས་ཏེ་ཨེ་ཛིབ་ཡུལ་དུ་ངུ་སྐད་དང་སྨྲེ་སྔགས་ཆེན་པོ་ཞིག་བྱུང༌། གང་ལགས་ཟེར་ན། མི་མ་ཤི་མཁན་གྱི་ཁང་པ་གཅིག་ཀྱང་མེད་པའི་ཕྱིར་རོ། འོན་ཀྱང་དཀོན་མཆོག་གིས་ཡི་སི་ར་ཨེལ་པ་སྲུང་སྐྱོབ་མཛད། ཨེ་ཛིབ་རྒྱལ་པོས་ལུང་སྟོན་པ་མོ་ཤེ་ཛ་དྲག་ངང་བོས་ཏེ། ཡི་སི་ར་ཨེལ་པ་རྣམས་ཁྲིད་དེ་ཡུལ་དེ་ནས་ཕར་འགྲོ་བའི་བཀའ་བཏང་བས་ཡི་སི་ར་ཨེལ་པ་རྣམས་ཨེ་

festival recalling the time God saved the Israelites from Egypt.

10.4 Pharaoh was a very powerful king. His country was rich. He had a large army. He had many thousands of slaves. He made many offerings to the gods of his country. Because of all this, Pharaoh became proud and hard-hearted. He would not listen to God. Moses had no power. He was poor. He had no army. His people were slaves. But by faith he obeyed God's commands. At God's word, Moses' people sacrificed a spotless lamb and were saved by its blood. This was a sign. It showed the people that one day God would send a perfect lamb. The blood of this faultless lamb would save God's people from sin forever.

10.5 Key Point:

To live as we please and pay no attention to God leads to death. To obey God's commandments is real life.

ཇི་བ་ཡུལ་ནས་ཕྱིར་ཐོན། དུས་དེ་ནས་བཟུང་པེ་སག་གི་དུས་ཆེན་ནི་དཀོན་མཆོག་གིས་ཡི་སི་ར་ཨེལ་པ་རྣམས་ལ་ཨེ་ཇི་བ་ཡུལ་ནས་ཐར་བར་མཛད་པའི་དྲན་གསོའི་དུས་ཆེན་ཞིག་ཡིན།

10.4 འགྲེལ་པ། ཕར་ཨོ་ནི་ཆབ་སྲིད་ཀྱི་དབང་ཆ་ཆེ་བའི་རྒྱལ་པོ་ཞིག་ཡིན། ཁོའི་ཡུལ་ཕྱུག་པོ་ཡིན། ཁོའི་དམག་དཔུང་ཆེན་པོ་ཡིན། ཁོ་ལ་བྲན་གཡོག་སྟོང་ཕྲག་མང་པོ་ཡོད། ཡུལ་ལྷ་རྣམས་ལ་མཆོད་པ་མང་པོ་ཕུལ། དེའི་ཕྱིར་ཁོ་ནི་རང་མཐོང་ཅན་དང་སེམས་མཁྲེག་པོར་གྱུར། དཀོན་མཆོག་གི་བཀའ་ལ་ཁ་ཡ་མ་བྱས། ལུང་སྟོན་པ་མོ་ཤེ་ལ་ཆབ་སྲིད་ཀྱི་དབང་ཆ་མེད། ཁོང་སྐྱོ་པོ་ཡིན་ལ་དམག་དཔུང་མེད། ཁོའི་མི་རིགས་བྲན་གཡོག་ཡིན། འོན་ཀྱང་དད་པའི་སྒོ་ནས་དཀོན་མཆོག་གི་བཀའ་ལ་ཉན། དཀོན་མཆོག་གི་བཀའ་ལྟར་མོ་ཤེའི་མི་རྣམས་ཀྱིས་སྐྱོན་མེད་པའི་ལུ་གུའི་དམར་མཆོད་ཕུལ་བ་དང་། དེའི་ཁྲག་གི་སྒོ་ནས་ཐར་བར་གྱུར། དེ་ནི་རྟགས་ཤིག་ཡིན། དཀོན་མཆོག་གིས་ཉིན་ཞིག་ཡང་དག་པའི་ལུ་གུ་ཞིག་མངགས་རྒྱུ་ཡིན་པར་མི་རྣམས་ལ་མཚོན། སྐྱོན་མེད་པའི་ལུ་གུ་དེའི་སྐུ་ཁྲག་གིས་དཀོན་མཆོག་གི་མི་རྣམས་སྡིག་ཉེས་ལས་དུས་རྟག་དུ་ཐར་བར་བྱེད་ངེས་ཡིན།

10.5 ནང་དོན་གཙོ་བོ།

རང་འདོད་པ་ལྟར་བྱེད་དེ་འཚོ་བ་དང་། དཀོན་མཆོག་ལ་ཁ་ཡ་མ་བྱེད་པ་ནི་འཆི་བ་ཡིན། དཀོན་མཆོག་གི་བཀའ་ལ་ཉན་པ་དེ་ཚེ་སྲོག་ངོ་མ་ཡིན།

Chapter Eleven:

Miracles in the Wilderness

Adapted from Exodus 14-15; 16-19

11.1 In our previous story, the prophet Moses and the people of Israel escaped from Egypt, but Egypt's king, Pharaoh, together with his great army, pursued them into the desert.

11.2 Moses and the Israelites came to the shore of the Red Sea and camped there. They could go no farther. When they saw Pharaoh and his army approaching from behind them, they were terrified. They complained to Moses, and he told them, "Don't be afraid. God himself will battle the Egyptian army in your place." Then God's angel went between the Israelites and the Egyptian army, so that the army was unable to attack the Israelites. God said to Moses, "Raise your staff and stretch out your hand towards the sea." When Moses did so,

ལེའུ་བཅུ་གཅིག་པ།

འབྲོག་སྟོང་དུ་བྱུང་བའི་ངོ་མཚར་ཅན་གྱི་ལས།

ཐེགས་པ། 14-15; 16-19 ལ་གཟིགས།

11.1 ངོ་སྤྲོད། ལོ་རྒྱུས་སྔོན་མ་བཞིན་ལུང་སྟོན་པ་མོ་ཤེ་དང་ཡི་སི་ར་ཨེལ་པ་རྣམས་ཨེ་ཇིབ་ཡུལ་ནས་ཐར་ཡང་། དམག་དཔུང་ཆེན་པོ་དང་བཅས་པར་རྒྱལ་པོ་ཕར་ཨོ་ཡིས་ཁོ་རྣམས་འབྲོག་སྟོང་དུ་རྗེས་སུ་བསྙེགས།

11.2 ལོ་རྒྱུས། ལུང་སྟོན་པ་མོ་ཤེ་དང་ཡི་སི་ར་ཨེལ་པ་རྒྱ་མཚོ་དམར་པོ་ཉེར་བའི་འགྲམ་དུ་བསླེབས་ནས་དེར་སྒར་ཕུབ། ས་ཆ་དེ་ནས་ཕར་འགྲོ་མ་ཐུབ། ཁོ་ཚོའི་རྒྱབ་ལ་རྒྱལ་པོ་ཕར་ཨོ་དང་ཨེ་ཇིབ་པའི་དམག་དཔུང་ཉེ་བར་ཡོང་བཞིན་པ་མཐོང་ནས་ཡི་སི་ར་ཨེལ་པ་ཚང་མ་འཇིགས་སྐྲག་སྐྱེས། ཁོ་ཚོས་ལུང་སྟོན་པ་མོ་ཤེ་ལ་མ་རངས་པའི་གཏམ་བྱེད་པས་ཁོང་གིས་"མ་འཇིགས་ཤིག དཀོན་མཆོག་ཉིད་ཀྱིས་ཁྱེད་ཚོའི་ཚབ་ལ་ཨེ་ཇིབ་ཡུལ་གྱི་དམག་དཔུང་ལ་དམག་འཐབ་མཛད་ངེས་ཡིན་"ཞེས་བཤད། དེ་ནས་དཀོན་མཆོག་གི་ཕོ་ཉ་ནི་ཡི་སི་ར་ཨེལ་པ་རྣམས་དང་ཨེ་ཇིབ་པའི་དམག་དཔུང་གི་བར་ལ་ཕེབས་པས་དམག་དཔུང་དེས་ཡི་སི་ར་ཨེལ་པ་རྣམས་ལ་དམག་འཐབ་བྱས་མ་ཐུབ། དཀོན་མཆོག་གིས་ལུང་སྟོན་པ་མོ་ཤེ་ལ་"ཁྱེད་ཀྱི་དབྱུག་པ་བཏེག་སྟེ་ལག་པ་རྒྱ་མཚོའི་ཕྱོགས་སུ་རྐྱོངས་ཤིག"ཅེས་གསུངས། ལུང་

God caused a great east wind to blow all night so that the bottom of the sea was dried and the waters were divided in two. The Israelites traveled between the waters on dry ground, while the waters stood as a wall on their right and left. Pharaoh thought the Israelites could not escape, so the Egyptian army pursued them. But their soldiers and horses and chariots sank in the mud. Seeing God fight on the side of the Israelites, they became very afraid. When the Israelites arrived safely on the far side, God again commanded Moses, "Stretch out your hand towards the sea." When Moses did so the sea's waters returned and the whole Egyptian army drowned. In this way, the Israelites saw God's great power and believed in him. They rejoiced and sang:

> Praise the Lord God
> For he has completely triumphed
> The horse and rider are thrown into the sea.'

སྟོན་པ་མོ་ཤེ་ཡིས་དེ་ལྟར་བྱེད་སྐབས་དཀོན་མཆོག་གིས་མཚན་གང་ཤར་ཕྱོགས་ཀྱི་རླུང་དྲག་པོ་ཞིག་རྒྱག་བཅུག་ནས་རྒྱ་མཚོའི་གཏིང་ནི་སྐམ་པོ་མཛད་དེ་ཆུ་རྣམས་ཁ་གཉིས་སུ་གྱུར། ཡི་སི་ར་ཨེལ་པ་རྣམས་རྒྱ་མཚོའི་དཀྱིལ་ནས་ས་སྐམ་ལ་འགྲུལ་ཏེ། ཆུ་རྣམས་གཡས་གཡོན་དུ་ལྕགས་རི་ལྟར་བསྡད། རྒྱལ་པོ་ཕར་ཨོའི་བསམ་པ་ལ་ཡི་སི་ར་ཨེལ་པ་རྣམས་ཐར་མི་སྲིད་སྙམ་པས་ཨེ་ཛིབ་པའི་དམག་དཔུང་གིས་ཁོ་རྣམས་རྗེས་སུ་བསྙེགས། འོན་ཀྱང་ཁོ་ཚོའི་དམག་མི་དང་། རྟ། ཤིང་རྟ་ནི་འདམ་དུ་ནུབ། དཀོན་མཆོག་གིས་ཡི་སི་ར་ཨེལ་པ་རྣམས་ཀྱི་ཕྱོགས་སུ་དམག་འཐབ་མཛད་པར་མཐོང་ནས་ཨེ་ཛིབ་པ་དམག་མི་རྣམས་འཇིགས་སྐྲག་སྐྱེས། ཡི་སི་ར་ཨེལ་པ་རྣམས་རྒྱ་མཚོའི་ཕར་ཕྱོགས་སུ་ཉེན་ཁ་མེད་པར་སླེབས་སྐབས་དཀོན་མཆོག་གིས་ལྷུང་སྟོན་པ་མོ་ཤེ་ལ་"ཁྱོད་ཀྱི་ལག་པ་ནི་རྒྱ་མཚོའི་ཕྱོགས་སུ་རྐྱོངས་"ཞེས་ཡང་བསྐྱར་བཀའ་གནང་། ལྷུང་སྟོན་པ་མོ་ཤེ་ཡིས་དེ་ལྟར་བྱས་པས་རྒྱ་མཚོའི་ཆུ་རྣམས་སྔར་བཞིན་གནས་པ་དང་། ཨེ་ཛིབ་པའི་དམག་དཔུང་ཐམས་ཅད་ནུབ་ནས་ཤི། དེ་བཞིན་དུ་ཡི་སི་ར་ཨེལ་པ་རྣམས་ཀྱིས་དཀོན་མཆོག་གི་ནུས་མཐུ་ཆེན་པོ་མཐོང་ཞིང་ཁོང་ལ་དད་པ་བྱས། དགའ་བར་གྱུར་ནས་ཁོ་ཚོས་

> གཙོ་བོ་དཀོན་མཆོག་ཉིད་ལ་བསྟོད་བསྔགས་བྱོས། །
> ཁོང་གིས་སྟོབས་ཤུགས་རྣམ་པར་རྒྱལ་བས་སོ། །
> རྟ་ཞོན་རྣམས་ནི་རྒྱ་མཚོར་དབྱུགས་པས་སོ། །

ཞེས་མགུར་གླུ་བླངས་ཞེས་བཤད།

11.3 A short time later, Moses and the Israelites left the Red Sea and traveled towards the Sinai desert. After two months, they came to a place with no food. They became hungry, and the people complained against Moses and his brother Aaron. That night, God caused a very large flock of birds to descend on the camp, and a dew to fall; by morning this dew became a food called manna. Later they came to a place with no water, and the people again complained against Moses. God commanded Moses to strike a certain rock with his staff, and water came out of that rock. So God gave the people food and water. Three months after leaving Egypt, Moses and the Israelites came to the wilderness of Sinai, the place where Moses had heard the voice of God from the burning bush. When the Israelites camped at the foot of Mount Sinai, God came down to the summit of the mountain, and Moses went up to meet him. There, God spoke to the people through Moses.

11.4 When the people of Israel were slaves, God freed them. When they were pursued by Pharaoh's army, God guarded and protected them. When they

11.3 རིང་པོ་མ་ལོན་པར་ལུང་སྟོན་པ་མོ་ཤེས་འགོ་འཁྲིད་དེ་ཡི་སི་ར་ཨེལ་པ་རྣམས་རྒྱ་མཚོ་དམར་པོ་དང་ཁ་བྲལ་ནས་སི་ནཱ་འབྲོག་སྟོང་གི་ཕྱོགས་སུ་འགྲུལ། ཟླ་བ་གཉིས་ཀྱི་རྗེས་སུ་ཟ་རྒྱུ་མེད་སར་སླེབས་ནས་ཁོ་རྣམས་བཀྲེས་ནས། ལུང་སྟོན་པ་མོ་ཤེ་དང་ཁོང་གི་གཅུང་པོ་ཨ་རོན་ལ་མ་རངས་པའི་གཏམ་བྱས། མཚན་མོ་དེར་དཀོན་མཆོག་གིས་བྱ་ཚོགས་ཧ་ཅང་ཆེན་པོ་ཞིག་ཁོ་ཚོའི་སྒར་ལ་འབབ་ཏུ་བཅུག་པ་མ་ཟད། ཟིལ་པ་འཁོར་ནས་ཞོགས་པར་མན་ནཱ་ཟེར་བའི་ཟས་སུ་འགྱུར། དེ་བས་ན་མི་དེ་རྣམས་ལ་ཟ་རྒྱུ་བྱུང་ཡོད། དེའི་རྗེས་སུ་ཆུ་མེད་ས་གཞན་ཅིག་ལ་སླེབས་ནས་མི་རྣམས་ཀྱིས་ལུང་སྟོན་པ་མོ་ཤེ་ལ་ཡང་བསྐྱར་མ་རངས་པའི་གཏམ་བྱེད་དུས་དཀོན་མཆོག་གིས་ལུང་སྟོན་པ་མོ་ཤེ་ལ་དབྱུག་པ་ཡིས་བྲག་གཅིག་ལ་རྡུང་བའི་བཀའ་གནང་ཞིང་། འཐུང་ཆུ་བྲག་དེ་ནས་ཐོན། ཨེ་ཇིབ་ཡུལ་དང་ཁ་བྲལ་ནས་ཟླ་བ་གསུམ་གྱི་རྗེས་སུ་ལུང་སྟོན་པ་མོ་ཤེ་དང་ཡི་སི་ར་ཨེལ་པ་རྣམས་སི་ནཱ་ཡི་འབྲོག་སྟོང་དུ་སླེབས། དེར་ལུང་སྟོན་པ་མོ་ཤེ་ཡིས་སྔར་ཚེར་མ་མེ་ལྕེ་འབར་བ་ནས་དཀོན་མཆོག་གི་གསུང་ཐོས་མྱོང་། ཡི་སི་ར་ཨེལ་པ་རྣམས་ཀྱིས་སི་ནཱ་རིའི་གཤམ་ལ་གུར་ཕུབ་ནས་དཀོན་མཆོག་རི་རྩེ་ནས་མར་ཕེབས་ཤིང་། ལུང་སྟོན་པ་མོ་ཤེ་ཁོང་དང་མཇལ་བར་ཡར་ཕེབས། དེར་དཀོན་མཆོག་གིས་ལུང་སྟོན་པ་མོ་ཤེའི་བརྒྱུད་ནས་མི་རྣམས་ལ་གསུངས།

11.4 འགྲེལ་པ། ཡི་སི་ར་ཨེལ་གྱི་མི་རྣམས་བྲན་གཡོག་ཡིན་པའི་སྐབས་སུ་དཀོན་མཆོག་གིས་ཁོ་རྣམས་ཐར་བར་མཛད། རྒྱལ་པོ་ཕར་ཨོའི་དམག་དཔུང་གིས་ཁོ་རྣམས་འབྲོག་སྟོང་དུ་རྗེས་སུ་སྙེག་སྐབས་དཀོན་

were hungry, God fed them. When they were thirsty, God gave them water. God showed his people that he loved them. He did things that none of the idols or gods of Egypt could do. But God wanted to do more than this for his people. He wanted to make a special relationship with them. So he told Moses to gather the people together at Mount Sinai, where he made an agreement with them.

11.5 Key Point:

God provides for his people.

མཆོག་གིས་ཁོ་ཚོ་བསྲུངས་ཞིང་བསྐྱངས་པར་མཛད། ཁོ་ཚོ་ལྟོགས་སྐབས་སུ་ཟས་གནང་བ་དང་སྐོམ་སྐབས་སུ་ཆུ་གནང་བའི་སྒོ་ནས་དཀོན་མཆོག་གིས་ཉིད་ཀྱི་མི་རྣམས་ལ་བྱམས་སྐྱོང་བྱས་པ་བསྟན་པར་མཛད། ཨེ་ཛིབ་ཀྱི་ཡུལ་ལྷ་རྣམས་ཀྱིས་བྱེད་མི་ཐུབ་པའི་བྱ་བ་མང་པོ་མཛད། འོན་ཀྱང་དཀོན་མཆོག་གིས་རང་གི་མི་རྣམས་ལ་ཕན་པའི་ཆེད་དུ་དེ་ལས་ལྷག་པའི་ཕྱག་ལས་མཛད་པར་དགོངས། ཁོ་རྣམས་དང་དམིགས་བསལ་གྱི་འབྲེལ་བ་ཞིག་མཛད་པར་དགོངས། དེའི་ཕྱིར་ཁོང་གིས་ལུང་སྟོན་པ་མོ་ཤེ་ལ་རི་བོ་སི་ནཱ་ལ་མི་རྣམས་སྡུད་དགོས་པའི་བཀའ་གནང་། དེར་ཁོང་གིས་མི་རྣམས་དང་ཞལ་ཆད་ཅིག་མཛད་པ་རེད།

11.5 ནང་དོན་གཙོ་བོ།

དཀོན་མཆོག་གིས་རང་གི་མི་རྣམས་ལ་མཁོ་བ་ཐམས་ཅད་གནང་།

Chapter Twelve:

God's Ten Commandments

Adapted from Exodus 19-20

12.1 In our previous story, God told the prophet Moses to gather the people together at Mount Sinai, where he spoke to them. In this story we will hear what God said.

12.2 God said to Moses, "You have seen what I did to the Egyptians and how I led you into my presence. If you obey me and keep the agreement I made with you, then of all peoples you will be my special treasured possession, for the whole world is mine. You will be for me a kingdom of priests and a holy nation." Moses came down from the mountain and, calling the elders of Israel, explained to them all God had said. The Israelites responded, "All that God has commanded we will do", so Moses told God what the people had said. Then

ལེའུ་བཅུ་གཉིས་པ།

དཀོན་མཆོག་གི་བཀའ་ཁྲིམས་བཅུ།

ཐེགས་པ། 19-20 ལ་གཟིགས།

12.1 ངོ་སྤྲོད། ལོ་རྒྱུས་སྔོན་མ་བཞིན་དཀོན་མཆོག་གིས་ལུང་སྟོན་པ་མོ་ཤེ་ལ་རི་བོ་སི་ན་ལ་མི་རྣམས་སྡུད་དགོས་པའི་བཀའ་གནང་། ལོ་རྒྱུས་འདིར་ཁོང་གིས་གང་གསུངས་པ་རྣམས་ཐོས་པར་འགྱུར།

12.2 ལོ་རྒྱུས། དཀོན་མཆོག་གིས་ལུང་སྟོན་པ་མོ་ཤེ་ལ་“ངས་ཨེ་ཇིབ་པ་རྣམས་ལ་ཇི་ལྟར་བྱས་པ་དང་། ཁྱོད་ཚོ་ངའི་དྲུང་དུ་ཁྲིད་པ་དེ་ཁྱོད་ཀྱིས་མཐོང་སོང་། གལ་ཏེ་ཁྱོད་ཚོས་ངའི་བཀའ་ལ་ཉན་ཞིང་ངའི་ཁ་ཆད་བསྲུངས་ན། མི་རིགས་ཐམས་ཅད་ལས་ཁྱོད་ཚོ་ནི་ངའི་ནོར་ཁྱད་པར་ཅན་ཞིག་ཡིན་པར་འགྱུར། གང་ཡིན་ཟེར་ན། འཛིག་རྟེན་ཡོངས་ངའི་ཡིན་པའི་ཕྱིར་རོ། ཁྱོད་ནི་ངའི་ཕྱིར་དགེ་འདུན་གྱི་རྒྱལ་སྲིད་དང་འདྲ་བ་ཞིག་དང་། མི་རིགས་དམ་པ་ཞིག་ཡིན་པར་འགྱུར་”ཞེས་གསུངས། ལུང་སྟོན་པ་མོ་ཤེ་རི་རྩེ་ནས་མར་ཕེབས་ནས་ཡི་སི་ར་ཨེལ་གྱི་འགན་འཁུར་བ་རྣམས་བོས་ཏེ་དཀོན་མཆོག་གིས་གང་གསུངས་པ་ཐམས་ཅད་གསལ་བཤད་བྱས། ཡི་སི་ར་ཨེལ་པ་རྣམས་ཀྱིས་“དཀོན་མཆོག་གིས་གང་གསུངས་པ་བཞིན་དུ་ངེད་

God answered, “In three days I come to you in a thick cloud so that all the Israelites will hear what I say to you and believe you. All the Israelites must wash their clothes and get ready.”

12.3 On the third day there was thunder and lightning and darkness and the loud blast of a trumpet on the mountain, so that the people in camp trembled with fear. Moses led them to the foot of the mountain and the Israelites gathered there. God came down on the mountain like fire, and the mountain was covered with smoke; the whole mountain shook greatly. Then God said to Moses,

> “I am the Lord your God. You shall rely on or believe in nothing other than me.
>
> Do not make idols or any image of anything in the sky above, of anything in the earth below, or anything in the waters under the earth, nor bow down to or worship them.
>
> Do not use the name of the Lord your God in vain.
>
> Remember the Day of Rest and

རྣམས་ཀྱིས་བྱེད་པར་བྱ་”ཞེས་སྨྲས་པས། ལུང་སྟོན་པ་མོ་ཤེ་ཡིས་མི་རྣམས་ཀྱི་གཏམ་དཀོན་མཆོག་ལ་ཞུས། དེ་ནས་དཀོན་མཆོག་གིས་“ངས་ཁྱོད་ལ་གང་ཤོད་པ་ནི་ཡི་སི་ར་ཨེལ་པ་ཐམས་ཅད་ཀྱིས་ཐོས་ནས་ཁྱོད་ལ་ཡིད་ཆེས་བྱེད་པའི་ཕྱིར་ཉིན་ཞག་གསུམ་གྱི་རྗེས་སུ་ང་སྤྲིན་མཐུག་པོ་ཞིག་གི་ནང་དུ་ཁྱོད་ཀྱི་རྩར་འོང་བར་འགྱུར། ཡི་སི་ར་ཨེལ་པ་ཐམས་ཅད་ཀྱིས་གོས་རྣམས་ཁྲུས་ཏེ་གྲ་སྒྲིག་བྱེད་དགོས་”ཞེས་གསུངས།

12.3 ཉིམ་གསུམ་པར་རི་ལ་འབྲུག་སྒྲ་ལྡིར་བ་དང་། གློག་འཁྱུག་པ། མུན་ནག་ཐེབས་པ། དུང་སྐད་ཤིན་ཏུ་ཆེན་པོ་བྱུང་བས་སྒར་ལ་ཡོད་པའི་མི་རྣམས་འཇིགས་ནས་འདར། ལུང་སྟོན་པ་མོ་ཤེ་ཡིས་ཁོ་རྣམས་རིའི་གཞམ་དུ་ཁྲིད་ནས་ཡི་སི་ར་ཨེལ་པ་རྣམས་དེར་འཛོམས། དཀོན་མཆོག་མེ་ལྟར་རི་ལ་བབས་པས་རི་ནི་དུ་བ་ཡིས་འཐིབས་ཤིང་། རི་ཡོངས་སུ་དྲག་པོར་གཡོས། དེ་ནས་དཀོན་མཆོག་གིས་ལུང་སྟོན་པ་མོ་ཤེ་ལ།

> ང་རང་ནི་ཁྱོད་ཚོའི་གཙོ་བོ་དཀོན་མཆོག་ཡིན་ཏེ། ང་རང་མ་གཏོགས་གཞན་གང་ལའང་ཁྱོད་ཚོས་བསྟེན་མི་ཆོག་ལ་དད་པའང་བྱེད་མི་ཆོག །
>
> ཁྱོད་ཀྱིས་སྐུ་འདྲ་དང་། སྟེང་གི་ནམ་མཁའམ། འོག་གི་སའམ། ས་འོག་གི་ཆུ་ལ་ཡོད་པའི་སེམས་ཅན་གྱི་གཟུགས་བརྙན་གང་ཡང་མ་བཟོ་ཞིག དེ་དག་ལ་ཕྱག་ཀྱང་མ་འཚལ་ལ་བསྟེན་བཀུར་ཡང་མ་བྱེད་ཅིག །
>
> དོན་མེད་གང་བྱུང་དུ་ཁྱོད་ཚོའི་གཙོ་བོ་དཀོན་མཆོག་གི་མཚན་མ་སྒྲོད་ཅིག །

keep it holy. You may do work on six days, but the seventh is the Lord your God's Day of Rest; do not do any work on it.
Honor your parents.
Do not murder.
Do not commit adultery.
Do not steal.
Do not bear false witness.
Do not greedily desire another's house, or wife, or male or female servants, cattle, or anything else he has."

12.4 When the Israelites heard the thunder and trumpet blast, and saw the fire and lightning, and the mountain covered with the thick cloud, they trembled with fear and stood at a distance. They said to Moses, "You speak to us and we will listen. But don't let God speak to us or

ངལ་གསོ་བའི་ཉིན་མོ་དྲན་ཏེ་དམ་པར་སྲུངས་ཤིག ཉིན་དྲུག་གི་རིང་དུ་ལས་ཀ་བྱེད་ཆོག་
ཀྱང་། ཉིན་བདུན་པ་ནི་ཁྱོད་ཚོའི་གཙོ་བོ་དཀོན་མཆོག་གི་ངལ་གསོའི་ཉིན་མོ་ཡིན་པས།
གང་གིས་ཀྱང་ལས་ཀ་བྱེད་མི་ཆོག །
ཁྱོད་ཀྱིས་ཕ་མ་གཉིས་ལ་བཀུར་སྟི་བྱེད་ཅིག །
ཁྱོད་ཀྱིས་མི་མ་གསོད་ཅིག །
ལོག་གཡེམ་མ་བྱེད་ཅིག །
རྐུ་མ་མ་བརྐུ་ཞིག །
གཞན་ལ་རྫུན་གྱི་དཔང་པོ་མ་བྱེད་ཅིག །
མི་གཞན་གྱི་ཁང་པ་ལ་ཧམ་སེམས་བྱེད་མི་ཆོག་ཅིང་། གཞན་གྱི་ཆུང་མ་དང་། གཡོག་པོ།
གཡོག་མོ། བ་གླང་དང་། དེ་ལྟར་མི་ལ་ཡོད་པ་ཐམས་ཅད་ལ་ཧམ་སེམས་བྱེད་མི་ཆོག་གོ །

ཞེས་གསུངས་སོ། །

12.4 འབྲུག་སྐད་དང་དུང་སྒྲ་ཐོས་ཤིང་། མེ་འོད་དང་གློག་འོད་འཁྱུགས་པ། སྤྲིན་པ་མཐུག་པོས་རི་བོ་གཡོགས་པར་བྱས་ཏེ་མཐོང་བས་ཡི་སི་ར་ཨེལ་པ་རྣམས་འཇིགས་ནས་འདར་ཞིང་། རྒྱང་རིང་ནས་བསྡད་དེ་ལུང་སྟོན་པ་མོ་ཤེ་ལ་"ཁྱེད་ཀྱིས་ངེད་རྣམས་ལ་གཏམ་བྱེད་ཅིང་། ངཚོས་ཉན་པར་བྱ། འོན་ཀྱང་ངཚོ་མི་ཤི་བའི་ཕྱིར་དཀོན་མཆོག་གིས་ངཚོར་མ་གསུང་ཞིག"ཅེས་སྨྲས། ལུང་སྟོན་པ་མོ་ཤེས་ཁོ་རྣམས་ལ་"མ་

we will die!” Moses said to them, “Don’t be afraid. God has come down so that you will honor him and so that you will not sin.” So the people saw these things standing at a distance, but Moses drew near to the thick darkness where God was. In this way God gave the Israelites not only the ten commandments, but also many religious laws and rituals for worship. Through these events, God made a special agreement with the people. In this covenant, he became the God of the Israelites, and they became his specially chosen people.

12.5 God is like a loving Father who makes rules for his children in order to keep them safe. For example, a father tells his son not to go near the bank of a river. If the son obeys his father’s command, he will be kept safe. If he disobeys his father’s command, he may fall into the water and drown. In the same way, God gave us the ten commandments to keep us safe from sin. If we obey them, God will give us grace and blessing. If we disobey them, then God will punish us, just as a loving parent punishes a disobedient child. God gives us these ten commandments because he loves us.

འཇིགས་ཤིག ཁྱོད་ཚོས་ཁོང་ལ་གུས་བཀུར་བྱེད་ཆེད་དང་། སྡིག་ཉེས་མི་བྱེད་པའི་ཕྱིར་དཀོན་མཆོག་མར་ཕེབས་པ་ཡིན་”ཞེས་བཤད། དེ་བས་ན་མི་རྣམས་ཀྱང་རིང་དུ་བསྡད་དེ་བྱ་བ་འདི་ཚོར་བལྟས་ཀྱང་། ལུང་སྟོན་པ་མོ་ཤེ་ནི་དཀོན་མཆོག་བཞུགས་ཡོད་པའི་མུན་ནག་དང་ཉེ་བར་ཕེབས། དེ་ལྟར་དཀོན་མཆོག་གིས་ཡི་སི་ར་ཨེལ་པ་རྣམས་ལ་བཀའ་ཁྲིམས་བཅུ་གནང་བ་མ་ཟད། ཆོས་ཁྲིམས་མང་པོ་དང་ཁོང་ལ་བསྙེན་བཀུར་ཞུ་བའི་ཆོག་མང་པོ་གནང་། བྱ་བ་འདི་རྣམས་ཀྱི་སྒོ་ནས་དཀོན་མཆོག་ནི་ཡི་སི་ར་ཨེལ་མི་རིགས་ཀྱི་དཀོན་མཆོག་ཏུ་གྱུར་ལ། ཡི་སི་ར་ཨེལ་མི་རིགས་ནི་དཀོན་མཆོག་གིས་དམིགས་བསལ་གྱིས་བསྡམས་པའི་མི་རིགས་སུ་གྱུར།

12.5 འགྲེལ་པ། དཀོན་མཆོག་ནི་བྱམས་སེམས་དང་ལྡན་པའི་ཕ་ཞིག་དང་འདྲ་བ་ཡིན་ཏེ། རང་གི་ཕྲུ་གུ་ཉེན་ཁ་ལས་སྲུང་བའི་ཆེད་དུ་སྒྲིག་ལམ་འཛུགས། དཔེར་ན་ཕ་ཞིག་གིས་རང་གི་བུ་ལ་གཙང་པོའི་འགྲམ་ལ་མ་འགྲོ་བའི་བཀའ་བཏང་ནས་བུ་དེས་ཕའི་བཀའ་ལ་ཉན་ན་བདེ་བར་སྲུང་བར་འགྱུར། མ་ཉན་ན་གཙང་པོའི་འགྲམ་ནས་ཆུར་ལྷུང་སྟེ་ནུབ་ནས་ཤི་སྲིད། དེ་བཞིན་དུ་སྡིག་ཉེས་ལས་སྐྱོབ་པའི་ཆེད་དུ་དཀོན་མཆོག་གིས་བཀའ་ཁྲིམས་བཅུ་ངེད་རྣམས་ལ་གནང་བྱུང་། བཀའ་དེ་བསྲུངས་ན་དཀོན་མཆོག་གིས་ང་ཚོར་ཐུགས་རྗེ་དང་བྱིན་རླབས་གནང་ངེས་ཡིན། མ་བསྲུངས་ན་ཕ་སེམས་བཟང་པོ་ཞིག་གིས་བཀའ་ལ་མ་ཉན་པའི་ཕྲུ་གུ་ལ་ཉེས་ཆད་གཏོང་བ་ལྟར་དཀོན་མཆོག་གིས་ཀྱང་ངེད་རྣམས་ལ་ཉེས་ཆད་མཛད་ངེས་ཡིན། དཀོན་མཆོག་གིས་ངེད་རྣམས་ལ་བྱམས་པར་མཛད་པས་ཁོང་གི་བཀའ་བཅུ་པོ་འདི་ང་ཚོ་ལ་གནང་བྱུང་།

12.6 Key Point:

God gives us commandments because he loves us.

12.6 ནང་དོན་གཙོ་བོ།

དཀོན་མཆོག་གིས་བྱམས་པར་མཛད་པས་ངེདརྣམས་ལ་བཀའ་གནང་།

Chapter Thirteen:

God's Holy Tent

Adapted from Exodus 24-33

13.1 In our last story, God gave the Israelites ten commandments. But the people still had a sinful nature, just like Adam and Eve. No matter how hard they tried, they were not able to obey God's commandments perfectly. Disobedience to God is called sin, and its result is death. But God did not want his people to die because of sin. So he made a plan to take it away.

13.2 God told Moses to make a holy tent. This holy tent was to be the place where God lived among his people. When the Israelites heard that God wanted to live among them, they were glad. They gave gifts from their possessions in order to make the things needed for the holy tent. Some gave gold, silver, brass, wood, cloth, oil, and precious stones. Others gave golden bracelets or earrings, or-

ལེའུ་བཅུ་གསུམ་པ།

དཀོན་མཆོག་གི་གུར་མཆོག

ཐེགས་པ། 24-33 ལ་གཟིགས།

13.1 ངོ་སྤྲོད། ལོ་རྒྱུས་སྔོན་མ་བཞིན་དཀོན་མཆོག་གིས་ཡི་སི་ར་ཨེལ་པ་རྣམས་ལ་བཀའ་ཁྲིམས་བཅུ་གནང་། འོན་ཀྱང་ཁོ་ཚོའི་ཕ་མེས་ཨ་དམ་དང་ཧ་ཝ་ལྟར་ཁོ་ཚོར་སྡིག་ཉེས་ཀྱི་རང་གཤིས་ཡོད། ཁོ་ཚོས་ཧུར་བརྩོན་གྱིས་ཐབས་བཙལ་ན་ཡང་དཀོན་མཆོག་གི་བཀའ་རྣམས་སྐྱོན་མེད་པར་སྲུང་མི་སྲིད། དཀོན་མཆོག་གི་བཀའ་ལ་མ་ཉན་པ་ལ་སྡིག་ཉེས་ཞེས་ཟེར་ཞིང་། དེའི་འབྲས་བུ་འཆི་བ་ཡིན། འོན་ཀྱང་རང་གི་མི་རྣམས་སྡིག་ཉེས་ཀྱི་རྐྱེན་གྱིས་ཤི་བར་མ་དགོངས་པས་དཀོན་མཆོག་གིས་སྡིག་ཉེས་སེལ་བའི་ཐབས་ལམ་ཞིག་མཛད།

13.2 ལོ་རྒྱུས། དཀོན་མཆོག་གིས་ལུང་སྟོན་པ་མོ་ཤེ་ལ་གུར་མཆོག་བཟོ་དགོས་པའི་བཀའ་རྒྱ་གནང་། གུར་མཆོག་དེ་ནི་དཀོན་མཆོག་གི་བཞུགས་གནས་ཡིན། དཀོན་མཆོག་གིས་ཁོ་ཚོའི་ཁྲོད་དུ་བཞུགས་པར་དགོངས་པའི་བཀའ་ཐོས་ནས་ཡི་སི་ར་ཨེལ་པ་རྣམས་དགའ་བར་གྱུར། གུར་མཆོག་གི་ཡོ་ཆས་བཟོ་བའི་ཆེད་དུ་ཁོ་ཚོས་རང་གི་ནོར་རྫས་ལས་མཆོད་པ་ཕུལ། མི་ཁ་ཤས་ཀྱིས་གསེར་དང་། དངུལ། ལི། ཤིང་། རས་སྤུས་ལེགས། སྣུམ། རིན་ཆེན་གྱི་རྡོ་ལ་སོགས་པའི་མཆོད་པ་ཕུལ། མི་གཞན་གྱིས་གསེར་གྱི་གདུ་

naments, jewels, and anointing oil. God gave Moses a plan for the holy tent. He appointed two skilled artisans to teach others how to carve, engrave, weave, and embroider. In this way, they made all the things needed for the holy tent.

13.3 God told Moses to prepare a rectangular-shaped holy place in the middle of the camp. The space was enclosed on four sides with walls of cloth, and inside was a courtyard. In the middle of the courtyard was an altar for burnt offerings, a place for washing, and the holy tent. The holy tent had two rooms. In the first room were a table, a golden candlestick, and a place to offer incense. In the second room was a gold-covered wooden box called the covenant box. Inside it was a golden vase filled with manna and the two stone tablets on which the ten commandments were written. When all this had been made ready, God said to Moses, "Bring the tribe of Levi to Aaron the priest. They will obey him and care for the holy place."

བྱུའམ། ཨ་ལོང་། རྒྱན་ཆ། ནོར་བུ། དྲི་ཞིམ་འབྱུག་རྫས་བཅས་ཕུལ། དཀོན་མཆོག་གིས་ལུང་སྟོན་པ་མོ་ཤེ་ལ་གུར་མཆོག་གི་མིག་དཔེ་ཞིག་གནང་ཞིང་། ལག་རྩལ་མཁན་གཉིས་བསྐོས་པར་མཛད། ཁོ་གཉིས་ཀྱིས་མི་གཞན་རྣམས་ལ་རྐོ་བ་དང་། འཐག་པ། ཚེམ་དྲུབ་བྱེད་ཚུལ་བསླབས། དེ་ལྟར་ཁོ་ཚོས་གུར་མཆོག་གི་ཡོ་ཆས་ཐམས་ཅད་བཟོས།

13.3 དཀོན་མཆོག་གིས་ལུང་སྟོན་པ་མོ་ཤེ་ལ་སྒར་གྱི་དཀྱིལ་ལ་གྲུ་བཞི་ནར་མོ་དབྱིབས་ལྡན་པའི་གནས་ཞིག་གྲ་སྒྲིག་བྱེད་དགོས་པའི་བཀའ་རྒྱ་ཞིག་གནང་། གནས་དེའི་ཕྱོགས་བཞིར་རས་སྤུས་ལེགས་ཀྱི་ར་བས་བསྐོར་ཞིང་། དེའི་ནང་ལ་ཁྱམས་ར་ཞིག་ཡོད། ཁྱམས་ར་དེའི་དཀྱིལ་ལ་ལི་ཡིས་བཟོས་པའི་སྦྱིན་སྲེག་གི་མཆོད་ཁྲི་དང་། ཁྲུས་ས། གུར་མཆོག་བཞག་ཡོད། གུར་མཆོག་དེའི་ནང་ལ་གུར་ཁང་གཉིས་ཡོད། གུར་ཁང་དང་པོར་གསེར་གྱི་མར་མེའི་སྐྱེགས་བུ་དང་། གསོལ་ཅོག སྤོས་འབུལ་མཆོད་ཁྲི་བཅས་ཡོད། གུར་ཁང་གཉིས་པ་དེ་ལ་ཞལ་ཆད་ཀྱི་སྒམ་ཞེས་ཟེར་བའི་གསེར་གྱིས་ཡོངས་སུ་བཏུམས་པའི་ཤིང་སྒམ་ཞིག་ཡོད། དེའི་ནང་ལ་མན་ནཱ་ཟེར་བའི་ཟས་ཀྱིས་གང་བའི་གསེར་གྱི་བུམ་པ་དང་། རྡོ་ལེབ་གཉིས་ལ་བརྐོས་པའི་བཀའ་ཁྲིམས་བཅུ་ཡོད། དེ་ཐམས་ཅད་གྲ་སྒྲིག་ཟིན་པའི་རྗེས་སུ་དཀོན་མཆོག་གིས་ལུང་སྟོན་པ་མོ་ཤེ་ལ་"ལེ་ཝི་མི་སྡེའི་མཆོད་དཔོན་ཨ་རོན་གྱི་རྩར་འཁྲིད་ཅིག ཁོ་ཚོས་ཁོའི་ཁ་ལ་ཉན་ཞིང་གནས་མཆོག་ལ་གཉེར་སྐྱོང་བྱེད་པར་འགྱུར་"ཞེས་གསུངས།

13.4 The Israelites made the holy tent in order to make sacrifices. When one of them sinned, he had to chose an unblemished lamb. He took it to the courtyard of the holy place. In front of the priest, he placed his hands on the animal; this was to show that it represented him. The priest then killed the animal and made a burnt offering. In this way, the sinless lamb died in place of the guilty sinner. Through the blood of the sacrificed lamb, sinful people received the blessing of God instead of his punishment. But since the people sinned every day, this sin offering had to be repeated again and again.

13.5 The holy tent was an example of the savior God would one day send into the world. Like the priests serving in the holy tent, the coming savior would intercede for sinners. Like the priests, he would be a mediator between God and man. Like the lambs that were sacrificed, the coming savior would be a faultless sacrifice, but unlike the lambs, he would not have to die again and again. He would give his life just once to take away sin forever. Like Moses, the coming savior would be a prophet who speaks God's word. The

13.4 འགྲེལ་པ། ཡི་སི་ར་ཨེལ་པ་རྣམས་ཀྱིས་དཀོན་མཆོག་ལ་མཆོད་པ་འབུལ་བའི་ཕྱིར་གུར་མཆོག་
དེ་བཟོས། མི་ཞིག་གིས་སྡིག་ཉེས་བྱས་ནས་སྐྱོན་མེད་པའི་ལུ་གུ་ཞིག་བདམས་དགོས། དེ་ནས་གནས་
མཆོག་གི་ར་བའི་ནང་ལ་ཁྲིད་ནས་མཆོད་དཔོན་གྱི་མདུན་དུ་ལག་པ་གཉིས་ལུ་གུ་དེ་ལ་བཞག དེ་ནི་ལུ་གུ་དེ་
སྡིག་ཅན་གྱི་ངོ་ཚབ་ཡིན་པ་སྟོན་པའི་ཆེད་དུ་ཡིན། དེ་ནས་མཆོད་དཔོན་གྱིས་ལུ་གུ་དེ་བསད་ནས་སྦྱིན་སྲེག་
གི་མཆོད་པ་ཕུལ། དེ་ལྟར་སྡིག་ཉེས་ཅན་གྱི་ཚབ་ལ་སྡིག་ཉེས་མེད་པའི་ལུ་གུ་ཤི མཆོད་པ་ཕུལ་བའི་ལུ་
གུའི་ཁྲག་གི་སྒོ་ནས་སྡིག་ཉེས་ཅན་རྣམས་ལ་ཉེས་ཆད་ཀྱི་ཚབ་ལ་དཀོན་མཆོག་གི་བྱིན་རླབས་ཐོབ། འོན་
ཀྱང་ཁོ་ཚོས་ཉིན་ལྟར་སྡིག་ཉེས་བྱས་པས་མཆོད་པ་དེ་ཡང་ཡང་ཕུལ་དགོས།

13.5 གུར་མཆོག་དེས་དཀོན་མཆོག་གིས་མངགས་རྒྱུ་ཡིན་པའི་སྐྱབས་མགོན་གྱི་དཔེ་ཞིག་ཡིན། གུར་
མཆོག་གི་ནང་ལ་གཡོག་བྱེད་པའི་མཆོད་དཔོན་དང་འདྲ་བར་འབྱོན་རྒྱུ་ཡིན་པའི་སྐྱབས་མགོན་ནི་སྡིག་
ཉེས་ཅན་གྱི་དོན་དུ་དཀོན་མཆོག་གི་མདུན་དུ་ཞུ་ངོ་མཛད་པར་འགྱུར། མཆོད་དཔོན་དང་འདྲ་བར་སྐྱབས་
མགོན་དེ་དཀོན་མཆོག་དང་མིའི་བར་སྨུམ་གཏོང་མཁན་ཞིག་ཡིན་པར་འགྱུར། དམར་མཆོད་ཕུལ་བའི་
ལུ་གུ་ལྟར་འབྱོན་རྒྱུ་ཡིན་པའི་སྐྱབས་མགོན་ནི་སྐྱོན་མེད་པའི་མཆོད་པ་ཞིག་ཡིན་ཡང་། ལུ་གུ་དང་མི་འདྲ་
བར་ཁོང་ནི་ཡང་ཡང་ཤི་མི་དགོས། སྡིག་ཉེས་དུས་རྟག་ཏུ་སེལ་བའི་ཆེད་དུ་ཁོང་གིས་ཐེངས་གཅིག་རང་
སྲོག་བློས་གཏོང་། མོ་ཤེ་དང་འདྲ་བར་འབྱོན་རྒྱུ་ཡིན་པའི་སྐྱབས་མགོན་དཀོན་མཆོག་གི་བཀའ་གསུང་

holy tent was made to show us all these things.

པའི་ལུང་སྟོན་པ་ཞིག་ཡིན་པར་འགྱུར། གུར་མཆོག་བཟོས་ཡོད་པའི་རྒྱུ་མཚན་ནི་དོན་དེ་ཐམས་ཅད་ང་ཚོར་སྟོན་པའི་ཆེད་དུ་ཡིན།

13.6 Key Point:

We need a perfect mediator.

13.6 ནང་དོན་གཙོ་བོ།

མི་རྣམས་ལ་ཡང་དག་སྐྱོན་མེད་པའི་བར་སྨུམ་གཏོང་མཁན་ཞིག་དགོས།

Chapter Fourteen

King David and God's Great Temple

Adapted from 2 Samuel 7:1-29

14.1 In our previous story, God told Moses to make a holy tent where offerings could be made. Although the people promised they would obey God's law, in reality they lived as they pleased. Much suffering came from this situation.

14.2 Even though God was present among his people, the Israelites continued to break his laws, and so for forty years they had to wander in the Sinai Desert. After many years, Moses' successor Joshua led the Jewish people to the borders of the land God had promised to their ancestor Abraham. About 1200 BC, (during the time of China's Shang Dynasty) they drove out the original inhabitants of the land of Canaan. After

ལེའུ་བཅུ་བཞི་པ།

རྒྱལ་པོ་དྰ་བིད་དང་དཀོན་མཆོག་གི་མཆོད་ཁང་ཆེན་མོ།

ཤ་མུ་ཨེལ་གྱི་མདོ་གཉིས་པ། 7:1-29 ལ་གཟིགས།

14.1 ངོ་སྤྲོད། ལོ་རྒྱུས་སྔོན་མ་བཞིན་དཀོན་མཆོག་གིས་ལུང་སྟོན་པ་མོ་ཤེ་ལ་མཆོད་པ་ཕུལ་ས་གུར་
མཆོག་བཟོ་དགོས་པའི་བཀའ་ཞིག་གནང་། མི་རྣམས་ཀྱིས་དཀོན་མཆོག་གི་བཀའ་སྲུང་བར་འགྱུར་བའི་
ཁ་ཆད་བྱས་ཀྱང་། དངོས་གནས་བྱས་ན་རང་འདོད་པ་ལྟར་སྤྱོད་པ་བྱས། གནས་ཚུལ་དེ་ལས་སྡུག་བསྔལ་
མང་པོ་བྱུང་ངོ་། །

14.2 ལོ་རྒྱུས། དཀོན་མཆོག་ཉིད་ཀྱི་མི་རིགས་ཀྱི་ཁྲོད་དུ་བཞུགས་ཀྱང་། ཡི་སི་ར་ཨེལ་པས་མུ་མཐུད་
ནས་ཁོང་གི་བཀའ་ཁྲིམས་དང་འགལ་བས་ལོ་བཞི་བཅུའི་རིང་སི་ནཱ་བྱེ་ཐང་ལ་འཁྱམས་དགོས་བྱུང་།
མཐའ་མར་ལུང་སྟོན་པ་མོ་ཤེའི་ཤུལ་འཛིན་པ་ཡོ་ཤུ་ཨ་ཡིས་ཡི་སི་ར་ཨེལ་པ་རྣམས་དཀོན་མཆོག་གིས་
དེ་ཚོའི་མེས་པོ་ཨབ་ར་ཧམ་ལ་ཞལ་ཆད་གནང་བའི་ཡུལ་ཀ་ནཱན་གྱི་ས་མཚམས་སུ་ཁྲིད། སྤྱི་ལོའི་སྔོན་
1200 སྔ་རྗེས་ (ཀྲུང་གོའི་ཤང་རྒྱལ་རབས་ཀྱི་དུས་སུ) ཡི་སི་ར་ཨེལ་མི་རིགས་ཀྱིས་ཀ་ནཱན་གྱི་ས་
སྐྱེ་རྗོ་སྐྱེས་ཀྱི་མི་རྣམས་བུད་པ་དང་། ཁོ་ཚོས་ཀ་ནཱན་ཡུལ་ལ་གཞིས་ཆགས་བྱས་པའི་རྗེས་སུ་དཀོན་

they settled the land, they forgot about God and his commandments and they worshiped the local gods instead. So God allowed foreign armies to invade the land again and again. As the people cried out to him for mercy, God sent a series of leaders called judges to rescue them from their enemies. Eventually, another prophet, called Samuel, appointed a man named Saul to be Israel's first king. Saul's successors David and his son Solomon ruled wisely and well. King David established Jerusalem as the capital of Israel.

14.3 In King David's time, about 1,000 BC, there was a prophet named Nathan. One day King David said to Nathan the prophet, "It isn't right that I live in a palace while God lives in a tent." Nathan encouraged him, "God is with you; go and do whatever you have in mind." That night the word of God came to Nathan. "Tell King David this: Are you the one who wants to build a temple for me? From the time Israel left Egypt until today, I have not dwelt in a house. I took you from the sheep pen and appointed you

མཆོག་དང་ཁོང་གི་ཆོས་ཁྲིམས་དོར་ནས་ཡུལ་ལྷ་རྣམས་སུ་ཕྱག་འཚལ། དེའི་ཕྱིར་དཀོན་མཆོག་གིས་ཕྱི་རྒྱལ་དམག་དཔུང་རྣམས་ཡི་སི་ར་ཨེལ་པའི་ཡུལ་ལ་བཙན་འཛུལ་ཡང་ཡང་བྱེད་དུ་བཅུག ཡི་སི་ར་ཨེལ་པས་དཀོན་མཆོག་ལ་ཐུགས་རྗེ་གཟིགས་པའི་གསོལ་སྨོན་འདེབས་སྐབས་ཁོང་གིས་དགྲ་བོ་ལས་སྒྲོལ་བའི་ཕྱིར་ཁྲིམས་དཔོན་ཟེར་བའི་དབུ་ཁྲིད་པ་བསྟུད་མར་མངགས། མཇུག་ཏུ་ཤ་མུ་ཨེལ་ཞེས་ཟེར་བའི་ལུང་སྟོན་པ་ཡིས་ཡི་སི་ར་ཨེལ་པའི་ཡུལ་ལ་རྒྱལ་ཁམས་ཤིག་བཀོད་པ་དང་། ཤ་ཨུལ་ཟེར་བའི་མི་ཞིག་ཡི་སི་ར་ཨེལ་གྱི་རྒྱལ་པོ་དང་པོར་བསྐོ་གཞག་གནང་། ཤ་ཨུལ་གྱི་ཤུལ་འཛིན་པ་རྒྱལ་པོ་དཱ་བིད་དང་ཁོང་གི་སྲས་སོ་ལོ་མོན་གྱིས་བློ་གྲོས་ཡིས་ཡི་སི་ར་ཨེལ་ལ་དབང་སྒྱུར་བྱས་པ་ལ། རྒྱལ་པོ་དཱ་བིད་ཀྱིས་གྲོང་ཁྱེར་ཡེ་རུ་ཤ་ལེམ་ལ་ཡི་སི་ར་ཨེལ་གྱི་རྒྱལ་ས་བཙུགས།

14.3 རྒྱལ་པོ་དཱ་བིད་ཀྱི་དུས་སུ་ (སྤྱི་ལོའི་སྔོན་1000 སྔ་རྗེས་སུ།) ནཱ་ཐན་ཞེས་ཟེར་བའི་ལུང་སྟོན་པ་ཞིག་ཡོད། ཉིན་ཞིག་རྒྱལ་པོ་དཱ་བིད་ཀྱིས་ལུང་སྟོན་པ་ནཱ་ཐན་ལ་“ང་ནི་ཕོ་བྲང་གི་ནང་དུ་སྡོད་མཁན་ཡིན་ཞིང་། དཀོན་མཆོག་ནི་གུར་མཆོག་ཏུ་བཞུགས་མི་རུང་”ཞེས་སྨྲས་པ་ལ། ལུང་སྟོན་པ་ནཱ་ཐན་གྱིས་ཁོང་ལ་“དཀོན་མཆོག་ཁྱེད་དང་འགྲོགས་པས། སོང་ལ། ཁྱེད་ཀྱི་ཐུགས་ལ་ཅི་དང་ཅི་ཡོད་པ་བཞིན་བྱོས་ཤིག་”ཅེས་བསྐུལ། མཚན་མོར་ལུང་སྟོན་པ་ནཱ་ཐན་ལ་དཀོན་མཆོག་གི་བཀའ་བབས་པས་“རྒྱལ་པོ་དཱ་བིད་ལ་འདི་ལྟར་སྨྲོས་ཤིག དཀོན་མཆོག་གི་བཞུགས་སའི་མཆོད་ཁང་ཁྱོད་ཀྱིས་རྩིག་ཏུ་འདོད་དམ། ཡི་སི་ར་ཨེལ་མི་རིགས་ཨེ་ཛིབ་ཡུལ་ནས་ཁྲིད་པ་ནས་བཟུང་དེ་རིང་གི་བར་དུ་ཁང་པའི་ནང་དུ་གནས་པ་མ་ཡིན། ཁྱོད་

king over my people Israel. I will make your name great. I will firmly establish the kingdom of your descendant who will come after you. He will raise up a house for me and I will firmly establish his kingdom forever. And your family and kingdom will never end." Nathan told King David this entire prophecy. David went into God's presence and prayed, "O Supreme God, who am I that you have brought me this far? You are great and there is no one like you. You have established Israel as your people forever. You alone are God, and all your words are true. You have given an eternal blessing to the house of your servant." David praised God because God had told him that one of his descendants would be the mediator who would save all peoples from sin.

ལུག་འཚོ་བའི་ལུག་རའི་ནང་ནས་བླངས་ཏེ་ངའི་མི་རིགས་ཡི་སི་ར་ཨེལ་གྱི་རྒྱལ་པོར་བསྐོས་པ་ཡིན། ངས་ཁྱོད་ཀྱི་མིང་ཆེན་པོར་བྱ། ངས་ཁྱོད་ཀྱི་རྗེས་སུ་འོང་བའི་བུ་རྒྱུད་ཀྱི་རྒྱལ་སྲིད་བརྟན་པོར་འཇུག་པར་བྱའོ། ཁོང་གིས་ངའི་དོན་ལ་ཕོ་བྲང་བཞེང་བ་དང་། ངས་ཁོང་གི་རྒྱལ་སྲིད་དུས་རྒྱུན་དུ་བརྟན་པོར་འཛུགས་པར་བྱ། ཡང་ཁྱོད་ཀྱི་ཁྱིམ་དང་རྒྱལ་སྲིད་དུས་རྒྱུན་དུ་བརྟན་པོར་གནས་པར་འགྱུར་”ཞེས་གསུངས། ལུང་སྟོན་པ་ནཱ་ཐན་གྱིས་རྒྱལ་པོ་དཱ་བིད་ལ་ལུང་བསྟན་དེ་ཐམས་ཅད་བཤད། རྒྱལ་པོ་དཱ་བིད་ཀྱིས་དཀོན་མཆོག་གི་མདུན་དུ་སོང་ནས་སྨོན་ལམ་འདི་ལྟར་བཏབ་“ཀྱེ་བླ་ན་མེད་པའི་དཀོན་མཆོག་ལགས། ཁྱེད་ཀྱིས་ང་དེ་ཙམ་གྱི་བར་དུ་ཁྲིད་པར་མཛད་པས་ང་སུ་ཡིན། ཁྱེད་ནི་ཆེ་བ་ལགས་ཤིང་། ཁྱེད་དང་འདྲ་བ་སུ་འང་མེད། ཁྱེད་ཉིད་ཀྱི་མི་རིགས་ཡི་སི་ར་ཨེལ་དེ་ནི་དུས་རྒྱུན་དུ་ཉིད་ཀྱི་མི་རིགས་སུ་བཙུགས་པར་མཛད། ཁྱེད་ནི་དཀོན་མཆོག་ཁོ་ན་ལགས་ཏེ། ཁྱེད་ཀྱི་གསུང་ཐམས་ཅད་བདེན་པ་ཡིན། ཁྱེད་ཀྱི་ཞབས་ཕྱིའི་ཁྱིམ་ལ་དུས་རྒྱུན་དུ་བྱིན་གྱིས་རློབས་པར་གནང་”ཞེས་གསུངས། དཀོན་མཆོག་གིས་རྒྱལ་པོ་དཱ་བིད་ལ་རང་གི་བུ་རྒྱུད་ལས་མིའི་རིགས་སྡིག་ཉེས་ནས་སྐྱོབ་པའི་བར་མི་དེ་འབྱུང་བར་འགྱུར་བར་གསུངས་པས། དཱ་བིད་ཀྱིས་དཀོན་མཆོག་ལ་བསྟོད་བསྔགས་བྱས།

14.4 In our previous stories we have learned that God's mediator must be a priest who can take away people's sins, and a prophet who can intercede with God for people. In this story we see that

14.4 འགྲེལ་བ། སྔོན་གྱི་ལོ་རྒྱུས་ལྟར་དཀོན་མཆོག་གི་བར་མི་ནི་སྡིག་ཉེས་སེལ་ཐུབ་མཁན་མཆོད་དཔོན་དང་། སྡིག་ཉེས་ཅན་གྱི་དོན་དུ་ཞུ་ངོ་མཛད་མཁན་ཞིག་ཡིན་དགོས། ལོ་རྒྱུས་འདི་ལྟར་བར་མི་དེ་ནི་རྒྱལ་པོ་དཱ་བིད་ཀྱི་རྒྱུད་པ་ཀྱང་ཡིན་དགོས། མདོར་ན་དཀོན་མཆོག་གིས་འཇིག་རྟེན་འདིར་མངག་རྒྱུ་ཡིན་པའི་

the mediator must also be a descendant of King David. So the coming mediator, who is the savior God would send into this world, must be a prophet, a priest, and a king. After the time of the prophet Nathan, God sent another prophet, named Isaiah, to Israel. He also spoke to the Jewish people about the coming mediator.

སྐྱབས་མགོན་བར་མི་དེ་ནི་ལུང་སྟོན་པ་དང་། མཆོད་དཔོན། རྒྱལ་པོ་ཞིག་ཡིན་དགོས། ལུང་སྟོན་པ་ནྟ་ཐན་གྱི་རྗེས་སུ་དཀོན་མཆོག་གིས་ཡེ་ཤ་ཡཱ་ཞེས་ཟེར་བའི་ལུང་སྟོན་པ་ཞིག་ཡི་སི་ར་ཨེལ་ཡུལ་དུ་མངགས། ཁོང་གིས་ཀྱང་འབྱོན་རྒྱུ་ཡིན་པའི་བར་མིའི་སྐོར་ཡི་སི་ར་ཨེལ་གྱི་མི་རྣམས་ལ་གསུངས།

14.5 Key Point:

14.5 ནང་དོན་གཙོ་བོ།

God’s mediator must be a prophet, a priest, and a king.

དཀོན་མཆོག་གི་བར་མི་ནི་ལུང་སྟོན་པ་དང་། མཆོད་དཔོན། རྒྱལ་པོ་ཞིག་ཡིན་དགོས།

Chapter Fifteen:

The Prophet Isaiah and the Coming Mediator

Adapted from Matthew 1:23;
Isaiah 7:14; 9:2-7, 53

15.1 In our previous story, we learned that the coming mediator will be a prophet, a priest, and a descendant of King David. In this story, we will hear more about the mediator.

15.2 About two hundred years after King David died, and about two hundred years before the Buddha was born, God called a man named Isaiah to be a prophet. Isaiah knew that God would send a perfect mediator to restore the relationship between himself and all nations. God told Isaiah many things about the coming savior. One day Isaiah came

ལེའུ་བཅོ་ལྔ་པ།

ལུང་སྟོན་པ་ཡེ་ཤ་ཡཱ་དང་ ཕེབས་རྒྱུ་ཡིན་པའི་བར་མི།

མད་ཐཱ 1:23 ཡེ་ཤ་ཡཱ་ 7:14; 9:2-7; 53 ལ་གཞིགས།

15.1 ངོ་སྤྲོད། ལོ་རྒྱུས་སྔོན་མ་བཞིན་འབྱོན་རྒྱུ་ཡིན་པའི་བར་མི་ནི་ལུང་སྟོན་པ་དང་། མཆོད་དཔོན། རྒྱལ་པོ་དཱ་བིད་ཀྱི་རྒྱུད་པ་ཞིག་ཡིན་དགོས་པ་ཤེས་པར་གྱུར། ལོ་རྒྱུས་འདིར་བར་མི་དེའི་སྐོར་དེ་ལས་མང་བ་ཐོས་པར་གསལ།

15.2 ལོ་རྒྱུས། རྒྱལ་པོ་དཱ་བིད་འགྲོངས་པའི་རྗེས་སུ་ལོ་ཉིས་བརྒྱ་དང་། ཤཱ་ཀྱ་ཐུབ་པ་འཁྲུངས་པའི་སྔོན་ལ་ལོ་ཉིས་བརྒྱ་སྔ་རྗེས་སུ་དཀོན་མཆོག་གིས་ཡེ་ཤ་ཡཱ་ཞེས་ཟེར་མཁན་དེ་ལུང་སྟོན་པར་སྐོ་བའི་ཆེད་བོས་པར་མཛད། ལུང་སྟོན་པ་ཡེ་ཤ་ཡཱ་ཡིས་དཀོན་མཆོག་གིས་ཉིད་དང་མིའི་རིགས་ཀྱི་འབྲེལ་བ་སླར་གསོ་མཛད་པའི་ཕྱིར་སྐྱོན་མེད་པའི་བར་སྨུམ་གཏོང་མཁན་ཞིག་འཇིག་རྟེན་འདིར་མངགས་པར་དགོངས་པ་ཤེས། དཀོན་མཆོག་གིས་ལུང་སྟོན་པ་ཡེ་ཤ་ཡཱ་ལ་མ་འོངས་པའི་སྐྱབས་མགོན་དེའི་སྐོར་ལུང་བསྟན་

before King Ahaz. God said to Ahaz, "The Lord himself will give you a sign.

> A virgin shall conceive and
> bear a son,
> and shall call his name Im-
> manuel."

The meaning of Immanuel is, 'God with us.' Isaiah prophesied that the coming savior would be born of a virgin and would be God living among people. His birth would be a miraculous sign from God.

མང་པོ་གནང་། ཉིན་ཞིག་ལུང་སྟོན་པ་ཡེ་ཤ་ཡཱ་ནི་རྒྱལ་པོ་ཨ་ཧ་ཟིའི་མདུན་དུ་སོང་ནས་ཁོ་ལ། དཀོན་
མཆོག་ཉིད་ཀྱིས་ཁྱེད་ལ་སྔ་ལྟས་ཤིག་སྟོན་པར་བྱ་སྟེ།

> ལྟོས་དང་ན་ཆུང་མངལ་བཅས་སྲས་ཤིག་འོང་། །
> མཚན་ཡང་ཨིམ་མ་ནུ་ཨེལ་ཞེས་སུ་གསོལ། །

ཞེས་གསུངས། ཨིམ་མ་ནུ་ཨེལ་ཞེས་པའི་དོན་ནི་དཀོན་མཆོག་ང་ཚོ་དང་མཉམ་དུ་གནས་པ་དེ་ཡིན། དེ་
བཞིན་དུ་ལུང་སྟོན་པ་ཡེ་ཤ་ཡཱ་ཡིས་མ་འོངས་པའི་སྐྱབས་མགོན་ནི་སྐྱེས་པ་དང་འདུས་མ་སྦྱོར་བའི་བུད་
མེད་ལས་འབྱུང་རྒྱུའི་ལུང་བསྟན། འབྱུངས་པ་དེ་ནི་དཀོན་མཆོག་ནས་ངོ་མཚར་ཅན་གྱི་རྟགས་ཞིག་ཡིན་
པར་འགྱུར།

15.3 Later, God spoke to Isaiah again, saying,

> "The people who walked in
> darkness have seen a great
> light; A great light has shined
> on those who live in darkness.'
> 'A Son is given to us;

15.3 དེའི་རྗེས་སུ་དཀོན་མཆོག་གིས་ལུང་སྟོན་པ་ཡེ་ཤ་ཡཱ་ལ་ཡང་བསྐྱར་གསུངས་ཏེ།

> མུན་པའི་ཁྲོད་དུ་གོམ་བགྲོད་བྱེད་བཞིན་པའི། །
> མི་རྣམས་ཀྱིས་ནི་འོད་ཆེན་ཞིག་མཐོང་ཞིང་། །
> སླག་རུམ་མུན་པའི་ཁྲོད་དུ་གནས་པ་ཡི། །
> མི་རྣམས་ལ་ནི་འོད་ཟེར་འཕྲོས་པར་གྱུར། །

ཞེས་གསུངས་ཤིང་།

The government will be on his
shoulder;
His names will be:
Wonderful Counsellor,
Almighty God and,
Our eternal Father,
The Prince of Peace."

God also said that the kingdom and the peace of the coming savior will always increase; he will inherit the kingdom of his ancestor David, and rule his people with righteousness.

ངེད་ཀྱི་དོན་དུ་སྲས་ཤིག་འབྲུངས། །
སྲས་འདི་ང་ཚོར་གནང་བ་ཡིན། །
ཁོང་གི་ཕྲག་ཏུ་སྲིད་དབང་བབ། །
ཁོང་ལ་གསོལ་བྱའི་མཚན་རྣམས་ནི། །
ངོ་མཚར་ཆེ་བའི་གྲོས་འདེབས་མཁན། །
དབང་ཀུན་ལྡན་པའི་དཀོན་མཆོག་ཅིང་། །
ང་ཚོའི་གཏན་དུ་གནས་པའི་ཡབ། །
ཞི་བདེ་མཆོག་གི་རྒྱལ་སྲས་ཡིན། །

ཞེས་གསུངས། ཡང་དཀོན་མཆོག་གིས་མ་འོངས་པའི་སྐྱབས་མགོན་གྱི་རྒྱལ་སྲིད་དང་དེའི་ཞི་བདེ་ནི་རྟག་ཏུ་འཕེལ་བར་མ་ཟད། ཁོང་ནི་ཉིད་ཀྱི་མེས་པོ་དཱ་བིད་ཀྱི་རྒྱལ་སྲིད་ཀྱི་ཤུལ་འཛིན་པར་འགྱུར་ཞིང་། དྲང་བདེན་ཉིད་ཀྱི་སྒོ་ནས་རང་གི་འབངས་མི་རྣམས་ལ་དབང་སྒྱུར་བར་གསུངས།

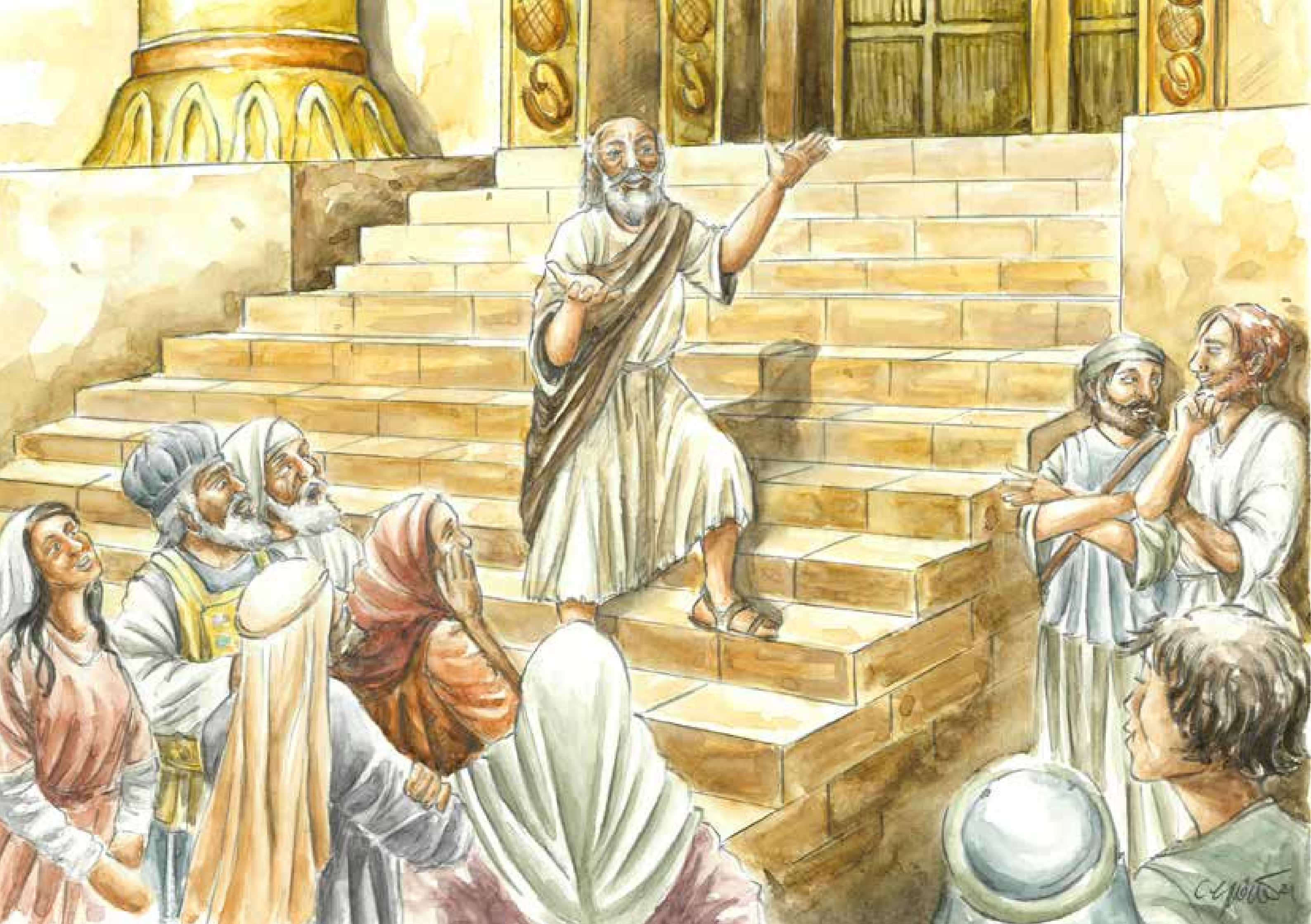

15.4 Isaiah's third prophecy said that the future savior's appearance would be like that of a common person, without any glory or beauty. People would despise and reject him; he would be called a man of sorrows. He would take away people's sicknesses and sins. Even though the future savior would do nothing wrong, he would be persecuted to death. He would be like a lamb sacrificed for sins; when suffering he will bear it patiently. When he dies, he will be buried in the grave of a rich man. Because he will perfectly accomplish God's will, God will give him a great reward. In summary, in these and other prophecies, God told Isaiah that the future mediator would be born of a virgin. He would be called Wonderful Counselor, Almighty God, Eternal Father, and Prince of Peace; that is, he will be equal with God. He will be a son of King David and he will inherit an everlasting kingdom. Though completely innocent, he will be persecuted. By means of his suffering, many people will be made righteous. At his death, his body will be put into the tomb of a rich man, and after that, he will intercede for sinners. In

15.4 དཀོན་མཆོག་གིས་ལུང་སྟོན་པ་ཡེ་ཤ་ཡཱ་ལ་གནང་བའི་ལུང་བསྟན་གསུམ་པ་ནི་འདི་ལྟར་ཡིན། མ་འོངས་པའི་སྐྱབས་མགོན་གྱི་རྣམ་པ་ནི་ཕལ་པ་དང་འདྲ་བ་ཡིན་ཏེ་གཟི་བརྗིད་དམ་མཛེས་པ་མེད་པ་ཡིན། མི་རྣམས་ཀྱིས་ཁོང་ལ་སྨད་ཅིང་དང་ལེན་མི་བྱེད་པར་འགྱུར་བས་ཁོང་ནི་སེམས་སྡུག་ཅན་ཞེས་ཟེར་བར་འགྱུར། མི་རྣམས་ཀྱི་ནད་དང་སྡིག་ཉེས་སེལ་མཁན་ཡིན་པར་འགྱུར། མ་འོངས་པའི་སྐྱབས་མགོན་གྱིས་ཉེས་སྐྱོན་ཅི་ཡང་མི་མཛད་ཀྱང་། ཁོང་ལ་སྲོག་གཅོད་ཀྱི་གནོད་པ་སྐྱེལ་བར་འགྱུར། ཁོང་ནི་སྡིག་ཉེས་ཀྱི་དོན་ལ་སྲོག་གཅོད་པའི་ལུ་གུ་ལྟར་འགྱུར་ཏེ། མནར་གཅོད་མྱོང་དུས་བཟོད་པ་སྒོམ་པར་འགྱུར། ཁོང་ནི་སྐུ་ཚེ་ལས་འདས་སྐབས་ཕྱུག་པོའི་དུར་ཁང་ནང་ལ་འཇོག་པར་འགྱུར། ཁོང་གིས་དཀོན་མཆོག་གི་དགོངས་པ་སྐྱོན་མེད་པར་སྒྲུབ་པའི་རྐྱེན་གྱིས་དཀོན་མཆོག་གིས་ཁོང་ལ་བྱ་དགའ་ཆེན་པོ་ཞིག་གནང་བར་འགྱུར། མདོར་བསྡུས་ན་ལུང་བསྟན་འདི་དང་གཞན་རྣམས་ཀྱི་སྒོ་ནས་དཀོན་མཆོག་གིས་ལུང་སྟོན་པ་ཡེ་ཤ་ཡཱ་ལ་མ་འོངས་པའི་བར་མི་ནི་སྐྱེས་པ་དང་འདུས་མ་མྱོང་བའི་བུད་མེད་ལས་འཁྲུང་བར་འགྱུར་ལ། ཡི་སི་ར་ཨེལ་རྒྱལ་ཁབ་ཀྱི་ག་ལིལ་ཞིང་ཆེན་ལ་འཁྲུང་བར་ངེས། ཁོང་ལ་གསོལ་བྱའི་མཚན་རྣམས་ནི་ངོ་མཚར་ཆེ་བའི་གྲོས་འདེབས་མཁན་དང་། དབང་ཀུན་དང་ལྡན་པའི་དཀོན་མཆོག གཏན་དུ་གནས་པའི་ཡབ། ཞི་བདེའི་རྒྱལ་སྲས་བཅས་ཡིན། ཁོང་ནི་རྒྱལ་པོ་དཱ་བིད་ཀྱི་བུ་རྒྱུད་དང་། མཐའ་མེད་པའི་རྒྱལ་སྲིད་ཀྱི་ཤུལ་འཛིན་པར་ངེས། ཁོང་ལ་སྡིག་ཉེས་ཅི་འང་མེད་ཀྱང་གནོད་པ་མང་པོ་མྱོང་བར་འགྱུར། སྡུག་བསྔལ་དེའི་སྒོ་ནས་མི་མང་པོ་ཞིག་རྣམ་པ་དག་པར་རྩི་འོ། ཁོང་སྐུ་ཚེ་ལས་འདས་སྐབས་ཁོང་གི་སྐུ་སྤུར་མི་ཕྱུག་པོའི་

this way, people will receive a right relationship with God.

15.5 After Isaiah died, the kings and people of Israel kept on disobeying God, for their hearts were hard. The officials oppressed the poor, and the government became corrupt. God's prophets repeatedly warned the government to be honest and the people to keep his commandments, but the officials and the people would not listen to what God said. Israel's society had become completely corrupt in God's sight, so in 587 BC he sent the army of a country called Babylon to destroy Israel. The Babylonians exiled many Israelites to Babylonia. The Israelites had to remain in Babylonia for many years. But in 539 BC, the armies of the Persian Empire conquered Babylonia and the Persian king, Cyrus, allowed the Jews to return to their homeland. In the fourth century BC, the Greek king Alexander conquered the Persians. (Alexander was a great king who later conquered India almost up to the border of Tibet.) The Greek officials that he appointed ruled Israel, and they allowed

དུར་ཁང་དུ་འཇོག་པར་འགྱུར་ཞིང་། དེའི་རྗེས་སུ་སྡིག་ཉེས་ཅན་གྱི་དོན་དུ་ཞུ་ངོ་མཛད་པར་འགྱུར། དེ་ལྟར་མི་རྣམས་ནི་དཀོན་མཆོག་དང་འབྲེལ་བ་ཡག་པོ་ཞིག་འཐོབ་ངེས་སོ། །

15.5 འབྲེལ་བ། ལུང་སྟོན་པ་ཡེ་ཤ་ཡཱ་གྲོངས་པའི་རྗེས་སུ་ཡི་སི་ར་ཨེལ་གྱི་རྒྱལ་པོ་དང་འབངས་མི་གཉིས་ཀས་མུ་མཐུད་ནས་དཀོན་མཆོག་གི་བཀའ་ཁྲིམས་ལ་མ་ཉན། དཔོན་རིགས་ཀྱིས་དབུལ་པོ་རྣམས་ལ་དྲག་གནོན་བྱས་ཏེ་སྲིད་གཞུང་ངན་རུལ་དུ་གྱུར། དཀོན་མཆོག་གི་ལུང་སྟོན་མཁན་གྱིས་སྲིད་གཞུང་ལ་དྲང་པོའི་སྒོ་ནས་དབང་སྒྱུར་བྱེད་དགོས་པ་དང་མི་རྣམས་ལ་དཀོན་མཆོག་གི་བཀའ་ཁྲིམས་ཉན་དགོས་པའི་ཐ་ཚིག་བསྐྱར་དུ་བསྒྲགས། འོན་ཀྱང་དཔོན་རིགས་དང་མི་དམངས་ཀྱིས་དཀོན་མཆོག་གིས་གང་གསུངས་པར་མ་ཉན། དཀོན་མཆོག་གི་སྤྱན་སྔར་ཡི་སི་ར་ཨེལ་པའི་སྤྱི་ཚོགས་ཡོངས་སུ་ངན་རུལ་དུ་གྱུར་བས། ཁོང་གིས་སྤྱི་ལོའི་སྔོན་གྱི་ལོ་587 ལ་ཡི་སི་ར་ཨེལ་ཡུལ་ཆར་གཅོད་པའི་ཕྱིར་དུ་སྦ་བི་ལོན་ཟེར་བའི་ཡུལ་གྱི་དམག་དཔུང་བཏང་གནང་། ཁོ་ཚོས་ཡི་སི་ར་ཨེལ་པ་མང་པོ་རང་གི་ཡུལ་ནས་སྦ་བི་ལོན་ཡུལ་དུ་རྒྱང་འབུད་བཏང་། ཡི་སི་ར་ཨེལ་མི་རིགས་ལོ་མང་པོའི་རིང་སྦ་བི་ལོན་ཡུལ་ལ་བསྡད་དགོས་བྱུང་། འོན་ཀྱང་སྤྱི་ལོའི་སྔོན་གྱི་ལོ་539 ལ་ཏ་ཟིག་གོང་མའི་རྒྱལ་ཁབ་ཀྱི་དམག་དཔུང་གིས་སྦ་བི་ལོན་ཡུལ་ལ་བཙན་འཛུལ་བྱས་ནས་ཏ་ཟིག་གི་རྒྱལ་པོ་སི་རུ་ཡིས་ཡི་སི་ར་ཨེལ་མི་རིགས་ཚོའི་ཕ་ཡུལ་ཡི་སི་ར་ཨེལ་ལ་ལོག་ཏུ་བཅུག སྤྱི་ལོའི་སྔོན་གྱི་དུས་རབས་བཞི་པར་གྷི་རིག་རིགས་ཀྱི་རྒྱལ་པོ་ཨ་ལིག་ཟན་ཌེར་གྱིས་ཏ་ཟིག་གི་རྒྱལ་ཁམས་བཅོམ། (ཨ་ལིག་ཟན་ཌེར་གྱིས་རྗེས་མ་བོད་ཀྱི་ནུབ་ཕྱོགས་ཀྱི་ས་མཚམས་ཙམ་

the Jews to continue to worship God at the temple in Jerusalem. But many Greek-speaking Jews, including even the priests, followed foreign customs, and Israel became disunited. Many Jews were waiting for the savior that God would one day send.

15.6 Key Point:

God's mediator will bless people of every nation by giving them a right relationship with God.

ལ་གནས་པའི་ཡུལ་རྒྱ་གར་དབང་དུ་སྡོད) ཁོང་གིས་བསྒོ་གཞག་བྱས་པའི་གྷི་རིག་མི་རིགས་ཀྱི་དཔོན་པོས་ཡི་ཤི་ར་ཨེལ་ཡུལ་ལ་དབང་སྒྱུར་བ་དང་། ཡི་ཤི་ར་ཨེལ་པ་རྣམས་ཡེ་རུ་ཤ་ལེམ་གྱི་མཆོད་ཁང་ཆེན་མོར་མུ་མཐུད་དཀོན་མཆོག་ལ་བསྙེན་བཀུར་ཞུ་ཆོག འོན་ཀྱང་ཡི་ཤི་ར་ཨེལ་པའི་བླ་མ་ཚུད་པའི་ཡ་ཧུ་དྷ་མང་པོས་གྷི་རིག་སྐད་བཤད་དེ་ཕྱི་རྒྱལ་ལུགས་སྲོལ་བྱས་པའི་རྐྱེན་གྱིས་ཡི་ཤི་ར་ཨེལ་ཡུལ་ལ་མཐུན་སྒྲིལ་མེད་པར་གྱུར། ཡི་ཤི་ར་ཨེལ་པ་མང་པོས་དཀོན་མཆོག་གིས་མངགས་རྒྱུ་ཡིན་པའི་མི་རིགས་ཐམས་ཅད་ཀྱི་སྐྱབས་མགོན་དེ་སྒུག་བསྡད་ཡོད།

15.6 ནང་དོན་གཙོ་བོ།

དཀོན་མཆོག་གི་བར་མིས་མི་རྣམས་ལ་དཀོན་མཆོག་དང་འབྲེལ་བ་ཡག་པོ་གནང་བའི་སྒོ་ནས་མི་རིགས་ཐམས་ཅད་ལ་བྱིན་རླབས་གནང་ངེས་སོ། །

Chapter Sixteen:

The Birth of Jesus

Adapted from Luke 1:26-38;
Matthew 1:18-25

16.1 In the previous story, we learned that the coming savior would be born of a virgin, would be God, and be the king of an everlasting kingdom. In this story, we will learn how this all happened.

16.2 In the first century BC, the armies of the Roman Empire invaded Israel. The Roman king, called Caesar, appointed the Herod family to rule Israel. But the Herods were corrupt and cruel rulers, so the Romans appointed a governor named Pontius Pilate, who ruled Israel from 26 to 36 AD, during the time of China's Han dynasty. The common people had to pay heavy taxes to the Roman government, so they hated both the Romans and their tax-collectors. Many revolts broke out. Anti-Roman political parties such as the Pharisees became stronger. Finally, the savior God had

ལེའུ་བཅུ་དྲུག་པ།

སྟོན་པ་ཡེ་ཤུ་འཁྲུངས་པའི་སྐོར།

ལུ་ཀཱ 1:26-38   མད་ཐཱ 1:18-25 ལ་གཞིགས།

16.1 ངོ་སྤྲོད། ལོ་རྒྱུས་སྔོན་མ་བཞིན་འབྱོན་རྒྱུ་ཡིན་པའི་སྐྱབས་མགོན་ནི་སྐྱེས་པ་དང་འདུས་མ་མྱོང་བའི་བུད་མེད་ལས་འཁྲུང་བར་འགྱུར་ཞིང་། དཀོན་མཆོག་ཉིད་ཡིན་པ། མཐའ་མེད་པའི་རྒྱལ་སྲིད་ཀྱི་རྒྱལ་པོ་ཡིན་པ་བཅས་ངེས་ཤེས། ལོ་རྒྱུས་འདིར་དེ་ཐམས་ཅད་ཅི་ལྟར་བྱུང་བའི་སྐོར་ཤེས་པར་འགྱུར།

16.2 ལོ་རྒྱུས། སྤྱི་ལོའི་སྔོན་གྱི་དུས་རབས་དང་པོར་རོ་མ་གོང་མའི་རྒྱལ་ཁབ་ཀྱི་དམག་དཔུང་གིས་ཡི་སི་ར་ཨེལ་ཡུལ་ལ་བཙན་འཛུལ་བྱས། ཡི་སི་ར་ཨེལ་ཡུལ་ལ་དབང་སྒྱུར་བའི་ཆེད་དུ་རོ་མ་པའི་རྒྱལ་པོ་སེ་སར་ཞེས་ཟེར་མཁན་གྱིས་ཧེ་རོད་ཟེར་བའི་རྒྱལ་རབས་བསྐོས། འོན་ཀྱང་ཧེ་རོད་རྒྱལ་རབས་ནི་ངན་རྩུལ་དང་གདུག་པ་ཅན་ཞིག་ཡིན་པས་རོ་མ་སྲིད་གཞུང་གིས་སྤྱི་ཁྱབ་པི་ལ་ཏུ་བསྐོ་གཞག་བྱས། ཁོས་ཀྱང་གོའི་ཧན་རྒྱལ་རབས་ཀྱི་དུས་སུ་སྤྱི་ལོ་26 ནས་36 བར་ཡི་སི་ར་ཨེལ་ལ་དབང་དུ་བསྒྱུར། མི་དམངས་ཀྱིས་རོ་མ་པའི་སྲིད་གཞུང་ལ་ཁྲལ་ལྗི་པོ་འཇལ་དགོས་པས་ཁོ་ཚོས་རོ་མ་པ་དང་ཁོ་ཚོའི་ཁྲལ་ལེན་མཁན་གཉིས་ཀར་སྡང་། ཡ་ཧུ་དཱ་པ་རྣམས་ཀྱིས་རོ་མ་པའི་རིག་གནས་ལ་རྒྱ་བ་ནས་མི་དགའ་བས་ཡི་སི་ར་ཨེལ་ཡུལ་ལ་ཟིང་འཁྲུག་མང་པོ་ལངས། དེའི་སྐབས་སུ་ཕཱ་རུ་ཤི་པ་དང་སཱ་དུ་སེ་པ་སོགས་ཀྱི་རོ་མ་པའི་

promised was born, just as Isaiah had prophesied.

16.3 The story of Jesus Christ's birth is like this: God sent the angel Gabriel to a town called Nazareth in the hill-country of Galilee, to the home of a virgin called Mary. Mary was engaged to become the wife of a man called Joseph, who was a descendant of King David. When he went to her house, Gabriel said to Mary, "Peace be to you who have received mercy. The Lord is with you!" When Mary heard this, she was greatly troubled, and thought about what sort of greeting this might be. The angel said to her, "Mary, don't be afraid. You have received mercy from God. See, you will become pregnant; a son will be born to you, and you are to name him Jesus. He will be a great man. He will be called the Son of the Most High God; the Lord God will give him the throne of his ancestor David, and he will rule Jacob's descendants forever and his kingdom will be without end." Mary said to the messenger, "Since I am a virgin, how can this be?" and the angel said, "The Holy Spirit will come

སྲིད་གཞུང་ལ་རྒོལ་བའི་ཆབ་སྲིད་ཕྱོགས་ཁག་རྒྱས་ནས་ཆེ་རུ་སྒྱུར། གཞི་ནས་ལུང་སྟོན་པ་ཡེ་ཤ་ཡཱ་ཡིས་ལུང་བསྟན་དང་མཐུན་ཏེ་དཀོན་མཆོག་གིས་ཞལ་ཆད་གནང་བའི་སྐྱབས་མགོན་འཁྲུངས།

16.3 སྟོན་པ་ཡེ་ཤུ་མཱ་ཤི་ཀ་འཁྲུངས་པའི་ལོ་རྒྱུས་འདི་ལྟར་ཡིན་ཏེ། དཀོན་མཆོག་གིས་ཕོ་ཉ་གེ་བ་རི་ཨེལ་ཟེར་མཁན་ག་ལིལ་ཡུལ་གྱི་ན་ཙ་རེལ་ཟེར་བའི་གྲོང་ཚོར་མི་ར་ཡམ་ཞེས་ཟེར་བའི་གཞོན་ནུ་མའི་སར་མངགས། མི་ར་ཡམ་ནི་རྒྱལ་པོ་དཱ་བིད་ཀྱི་རྒྱུད་པ་ཡོ་སེབ་ཀྱི་བཟའ་ཟླར་འགྱུར་བ་ཐག་གཅོད་བྱས་པ་རེད། ནང་ལ་ཕེབས་སྐབས་གེ་བ་རི་ཨེལ་གྱིས་ཁོ་མོར་“ཐུགས་རྗེ་ཐོབ་པ་ཁྱོད་ལ་བདེ་བ་དང་ལྡན་པར་གྱུར་ཅིག གཙོ་བོ་ཁྱོད་དང་མཉམ་དུ་བཞུགས་”ཞེས་གསུངས། དེ་ཐོས་ནས་མི་ར་ཡམ་སེམས་ཤིན་ཏུ་འཁྲུགས་ཤིང་འཚམས་འདྲི་དེ་ཅི་ལྟར་ཡིན་བསམ་ཞིབ་བྱེད་བཞིན་ཡོད། དཀོན་མཆོག་གི་ཕོ་ཉས་ཁོ་མོར་“མི་ར་ཡམ། མ་འཇིགས་ཤིག དཀོན་མཆོག་ནས་ཁྱོད་ལ་ཐུགས་རྗེ་ཐོབ། ལྟོས་ཤིག ཁྱོད་མངལ་དང་ལྡན་པར་འགྱུར་ཏེ་སྲས་ཤིག་སྐྱེས་ནས་ཁྱོད་ཀྱིས་ཁོང་གི་མཚན་ལ་ཡེ་ཤུ་ཞེས་ཐོགས་ཤིག ཁོང་སྐྱེས་བུ་ཆེན་པོར་འགྱུར་ལ་བླ་ན་མེད་པའི་དཀོན་མཆོག་གི་སྲས་ཞེས་ཀུང་གསོལ་བར་འགྱུར། གཙོ་བོ་དཀོན་མཆོག་གིས་ཁོང་ལ་རང་གི་མེས་པོ་དཱ་བིད་ཀྱི་བཞུགས་ཁྲི་གནང་ཞིང་། ཁོང་གིས་ཡ་ཀོབ་ཀྱི་རྒྱུད་པར་དུས་རྒྱུན་དུ་དབང་སྒྱུར་ལ། ཁོང་གི་རྒྱལ་སྲིད་ནི་མཐའ་མེད་པའོ་”ཞེས་གསུངས། མི་ར་ཡམ་གྱིས་ཕོ་ཉ་ལ་“ང་སྐྱེས་པ་དང་འདུས་མ་མྱོང་བས་འདི་ཅི་ལྟར་སྲིད་”ཅེས་ཞུས་པ་ན། ཕོ་ཉས་“དམ་པའི་ཐུགས་ཉིད་ཁྱོད་ལ་འབབ་ཅིང་བླ་ན་མེད་པའི་དཀོན་མཆོག་གི་ནུས་མཐུ་ཁྱོད་ལ་ཁྱབ་པར་འགྱུར། དེའི་ཕྱིར་སྦྲུ་གསུ་དམ་པ་དེ

upon you, and the miraculous power of the Most High God will be with you. For this reason the holy child will be called the Son of God. For there is nothing God is unable to do.” Then Mary said, “I am the Lord’s servant, may it happen to me as you have said”, and the angel went away.

16.4 Now it had already been decided that Mary and Joseph would be married, but before they came together, Mary realized that she was pregnant by the supernatural power of the Holy Spirit. Since her husband Joseph was a righteous man who did not want to give her a bad name, he decided to divorce her quietly. While he was thinking about this, an angel appeared to him in a dream, saying “O David’s son Joseph, do not be afraid to take Mary as your spouse. The child in her womb is conceived by the Holy Spirit. A son will be born to her. You are to name him Jesus, because he will save his people from their sins.” All this was to fulfill what the Lord said through the prophet Isaiah:

> “See, the young woman will be
> pregnant and have a son;
> He shall be called Immanuel.”

ལ་དཀོན་མཆོག་གི་སྲས་ཞེས་གསོལ། གང་ཡིན་ཟེར་ན། དཀོན་མཆོག་གིས་མཛད་མི་སྲིད་པ་གང་ཡང་མེད་དོ”ཞེས་གསུངས། དེ་ནས་མི་ར་ཡམ་གྱིས“ང་གཙོ་བོའི་གཡོག་མོ་ཞིག་ཡིན་ཏེ་ཁྱེད་ཀྱི་བཀའ་ལྟར་ང་ལ་འགྱུར་བར་ཤོག”ཅེས་སྨྲས་ནས་ཕོ་ཉ་ཕར་ཕེབས།

16.4 མི་ར་ཡམ་དང་ཡོ་སེབ་གཉེན་སྒྲིག་བྱེད་རྒྱུའི་ཐག་ཅད་ཟིན་ཡང་། ཁོ་གཉིས་མཉམ་དུ་མ་འདུས་པའི་གོང་དུ་མི་ར་ཡམ་གྱིས་རང་ཉིད་ལ་དམ་པའི་ཐུགས་ཉིད་ཀྱི་ནུས་མཐུ་ཡིས་མངལ་དང་ལྡན་པར་ཤེས། རང་གི་ཁྱོ་བོ་ཡོ་སེབ་ནི་མི་དྲང་ལྡན་ཞིག་ཡིན་པས། ཁོང་གིས་མི་ར་ཡམ་ལ་མིང་གྲགས་ངན་པ་བཟོ་མ་འདོད་པར་ཁ་ཁུ་སིམ་མེས་ལྐོག་ཏུ་ཁ་འབྲལ་བར་ཐག་གཅོད་བྱས། དེ་ལྟར་བསམ་བཞིན་པའི་སྐབས། གཙོ་བོ་དཀོན་མཆོག་གི་ཕོ་ཉ་ཞིག་གིས་ཁོའི་རྨི་ལམ་ནང་མངོན་པར་བྱུང་ཏེ“ཀྱེ་དཱ་བིད་ཀྱི་བུ་ཡོ་སེབ། མི་ར་ཡམ་རང་གི་ཟླ་བོར་ལེན་རྒྱུར་མ་འཇིགས་ཤིག ཁོ་མོའི་ལྷུམས་སུ་བཞུགས་པ་ནི་དམ་པའི་ཐུགས་ཉིད་ལས་ཆགས་པ་ཡིན། ཁོ་མོ་ལ་སྲས་ཤིག་འབྱུང་ཡོང་། ཁྱེད་ཀྱིས་དེ་ལ་ཡེ་ཤུ་ཞེས་པའི་མཚན་གསོལ་དགོས། གང་ཡིན་ཟེར་ན། ཁོང་གིས་རང་གི་མི་རྣམས་ཁོ་ཚོའི་སྡིག་ཉེས་ལས་ཐར་བར་མཛད་པར་འགྱུར”ཞེས་གསུངས། དེ་ཐམས་ཅད་ནི་གཙོ་བོས་ལུང་སྟོན་པ་བརྒྱུད་ནས་གསུངས་པ་དེ་སྒྲུབ་པའི་ཕྱིར་ཡིན། འདི་ལྟར་ཏེ།

> ལྟོས་དང་ན་ཆུང་མངལ་བཅས་སྲས་ཤིག་འོང་། །
> མཚན་ཡང་ཨི་མ་མ་ནུ་ཨེལ་ཞེས་སུ་གསོལ། །

Immanuel means ‘God is with us.’ After Joseph woke up, he did as the angel had commanded. Although he took Mary as his spouse, until the son was born he had no relations with her. He named the son Jesus.

16.5 The birth of the Lord Jesus fulfilled many of God’s promises to his people. God promised Adam and Eve that one of their descendants would overcome the devil Satan. God promised Abraham that kings would be among his descendants. God promised King David that one of his descendants would be the mediator who is prophet, priest, and king. God told the prophet Isaiah that the coming mediator would be born of a virgin. All these promises were fulfilled by the birth of the Lord Jesus. Because he is truly man, he knows our weaknesses, and because he is truly God the Son, he can intercede for us with God the Father. Because he is both man and God the Son, the Lord Jesus is the perfect mediator for us.

ཞེས་འབོད་ཡོད། ཨིམ་མ་ནུ་ཨེལ་ནི་དཀོན་མཆོག་དང་ང་ཚོ་མཉམ་དུ་གནས་ཞེས་པའི་དོན་ཡིན། ཡོ་སེབ་གཉིད་ལས་སད་རྗེས་གཙོ་བོའི་ཕོ་ཉས་གནང་བའི་བཀའ་བཞིན་དུ་མིར་ཡམ་རང་གི་ཟླ་བོར་བླངས་ཀྱང་། སྲས་མ་འཁྲུངས་པའི་བར་དུ་མིར་ཡམ་དང་མཉམ་དུ་མ་འདུས། སྲས་དེའི་མཚན་ལ་ཡེ་ཤུ་ཞེས་བཏགས་སོ། །

16.5 འགྲེལ་པ། སྟོན་པ་ཡེ་ཤུ་འཁྲུངས་པ་དེས་དཀོན་མཆོག་གིས་རང་གི་མི་རྣམས་ལ་གནང་བའི་ཞལ་ཆད་མང་པོ་བསྒྲུབས། དཀོན་མཆོག་གིས་ཨ་དམ་དང་ཧ་ཝ་ལ་ཁོ་ཚོའི་བུ་རྒྱུད་ཀྱི་ནང་ནས་མི་ཞིག་བདུད་སཱ་ཏན་འཇོམས་མཁན་དུ་འགྱུར་བའི་ཞལ་ཆད་གནང་། དཀོན་མཆོག་གིས་ཡ་ཧུ་དཱ་པའི་མེས་པོ་ཨབ་ར་ཧམ་ལ་ཁོང་གི་བུ་རྒྱུད་ཀྱི་ནང་ནས་རྒྱལ་པོ་རྣམས་འབྱུང་བར་འགྱུར་བའི་ཞལ་ཆད་གནང་། དཀོན་མཆོག་གིས་རྒྱལ་པོ་དཱ་བིད་ལ་ཁོང་གི་བུ་རྒྱུད་ཀྱི་ནང་ནས་ལུང་སྟོན་པ་དང་། མཆོད་དཔོན། རྒྱལ་པོ་ཞིག་ཡིན་པའི་བར་མི་འབྱུང་ངེས་པའི་ཞལ་ཆད་གནང་། དཀོན་མཆོག་གིས་ལུང་སྟོན་པ་ཡེ་ཤ་ཡཱ་ལ་འབྱོན་རྒྱུ་ཡིན་པའི་བར་མི་འདི་སྐྱེས་པ་དང་འདུས་མ་སྤྱོད་པའི་བུད་མེད་ལས་འཁྲུངས་བར་གསུངས། ཞལ་ཆད་དེ་ཚོ་ཐམས་ཅད་སྟོན་པ་ཡེ་ཤུ་འཁྲུངས་པའི་སྒོ་ནས་བསྒྲུབས་སོ། ཁོང་ནི་དངོས་གནས་མི་ཡིན་པས་ང་ཚོའི་ཞན་ཆ་མཁྱེན། ཁོང་ནི་དངོས་གནས་སྲས་དཀོན་མཆོག་ཡིན་པས་ང་ཚོའི་དོན་ལ་ཡབ་དཀོན་མཆོག་གི་མདུན་དུ་ཞུ་མཛད་ཐུབ། སྟོན་པ་ཡེ་ཤུ་དངོས་གནས་མི་དང་སྲས་དཀོན་མཆོག་གཉིས་ཀ་ཡིན་པས་ཁོང་ནི་ང་ཚོའི་དོན་ལ་བར་མི་ཡང་དག་པའོ། །

16.6 Key Point:

The Lord Jesus is the Savior God sends to the world.

16.6 ནང་དོན་གཙོ་བོ།

དཀོན་མཆོག་གིས་འཇིག་རྟེན་འདིར་མངགས་པའི་སྐྱབས་མགོན་ནི་སྐྱོན་པ་ཡེ་ཤུ་ཡིན།

Chapter Seventeen:

Wise Men from the East

Adapted from Luke 2:8-20;
Matthew 2:1-12

17.1 In our previous story, we learned how Jesus' miraculous birth fulfilled many of God's promises. In this story, we will see how not only Jews, but people of other Asian nations also rejoiced at his birth.

17.2 Near the place where Jesus was born, there were shepherds guarding their flocks on the grasslands at night. Suddenly, God's angel appeared before them and God's glory shone around them. They were terrified. But the angel said, "Don't be afraid. Look, I am announcing very joyful news for all the people: Today in David's city a Savior is born for you; he is Christ the Lord. This will be a sign for you: you will see a baby wrapped in cloths lying in a manger".

ལེའུ་བཅུ་བདུན་པ།

ཤར་ཕྱོགས་ནས་ཡིན་པའི་སྐར་རྩིས་མཁས་པ།

ལུ་ཀཱ 2:8-20 མད་ཐཱ 2:1-12 ལ་གཟིགས།

17.1 ངོ་སྤྲོད། ལོ་རྒྱུས་སྔོན་མ་བཞིན་སྟོན་པ་ཡེ་ཤུ་ངོ་མཚར་ཆེ་བའི་ངང་ནས་འཁྲུངས་པ་དེས་དཀོན་མཆོག་
གི་ཞལ་ཆད་མང་པོ་བསྒྲུབས། ལོ་རྒྱུས་འདི་ལྟར་ཡ་ཧུ་དཱ་པ་རྣམས་མ་ཟད། ཨེ་ཤེ་ཡཱའི་མི་རིགས་གཞན་
རྣམས་ཀྱིས་ཀྱང་ཁོང་འཁྲུངས་པའི་རྐྱེན་གྱིས་དགའ་བར་གྱུར།
17.2 ལོ་རྒྱུས། སྟོན་པ་ཡེ་ཤུ་འཁྲུངས་ས་དེ་དང་ཉེ་བའི་ས་ཆར་རྩྭ་ཐང་སྟེང་ལ་བསྡད་པའི་ལུག་རྫི་ཡིས་
མཚན་མོར་ལུག་ཁྱུ་བསྲུངས་ཏེ། དཀོན་མཆོག་གི་ཕོ་ཉ་མྱུར་དུ་ཁོ་ཚོའི་མདུན་དུ་མངོན་པར་གྱུར་ནས་
དཀོན་མཆོག་གི་གཟི་བརྗིད་ཁོ་ཚོའི་སྐོར་ལ་འཕྲོས་པས་འཇིགས་སྐྲག་སྐྱེས། འོན་ཀྱང་ཕོ་ཉ་དེས་“མ་
འཇིགས་ཤིག གཟིགས་དང་། མི་ཚང་མའི་ཕྱིར་ངས་ཤིན་ཏུ་དགའ་བའི་འཕྲིན་བཟང་ཁྱབ་བསྒྲགས་བྱེད་
དེ། དེ་རིང་ཁྱེད་རྣམས་ལ་དཱ་བིད་ཀྱི་གྲོང་ཁྱེར་དུ་སྐྱབས་མགོན་ཞིག་འཁྲུངས་ཡོད། ཁོང་ནི་གཙོ་བོ་མ་ཤི་
ཀ་ཡིན། དེ་ནི་ཁྱེད་ལ་ཁོང་གི་རྟགས་འདི་ཡིན། བྲིས་ཞིག་ནང་ལ་རས་ཀྱིས་བཏུམས་པའི་མ་འབུར་ཉལ་

As soon as he said this, a multitude of those who live in heaven appeared with the angel, praising God, saying:

> 'Glory to God in the highest;
> on earth may peace come
> upon people with whom he is
> pleased.'

After the angels had gone back to heaven, the shepherds said to each other, "Let us go straight to the village of Bethlehem to see the thing the Lord told us about." Going quickly to the place, they saw Mary and Joseph, and the baby lying in the manger. They told them what the angels had said to them about the child. And all who heard the shepherds' report were amazed.

17.3 Not long afterward, some wise men came to Jerusalem from faraway lands to the east of Israel. When they arrived in Jerusalem, Israel's capital city, they asked, "Where is the child who has been born king of the Jews? For we saw his star rise in the east, and we have come to worship him." When King Herod heard this, he was frightened, because he did not want anyone else to be king. So he called the Jewish religious lead-

བ་ཞིག་མཇལ་བར་འགྱུར་”ཞེས་གསུངས། གློ་བུར་དུ་དཀོན་མཆོག་གི་ཞིང་ཁམས་སུ་བཞུགས་མཁན་ཏ་ཅང་མང་པོ་ཞིག་ཕོ་ཉ་དང་མཉམ་དུ་མངོན་པར་གྱུར་ནས་དཀོན་མཆོག་ལ་བསྟོད་དེ།

> བླ་ན་མེད་པའི་གནས་སུ་དཀོན་མཆོག་ལ་བསྟོད་པ་ཕུལ་ཞིང་། །
> ས་ལ་ཁོང་གི་ཐུགས་མཉེས་པའི་མིར་ཞི་བདེ་འབབ་པར་ཤོག །

དེ་ནས་ཕོ་ཉ་ཞིང་ཁམས་སུ་ཕྱིར་ལོག་ནས་ལུག་རྫི་རྣམས་ཀྱིས་གཅིག་གིས་གཅིག་ལ་“གཙོ་བོས་ང་ཚོར་གསུངས་པའི་དོན་དེ་ལྟ་བའི་ཕྱིར་དབེད་ལེ་ཧེམ་གྲོང་ཁྱེར་དུ་ཐད་ཀར་འགྲོ་”ཞེས་བཤད། ཁོ་ཚོས་མགྱོགས་པོར་ཕྱིན་ནས་མིར་ཡམ་དང་ཡོ་སེབ་བཙལ་ཏེ་བྲེས་ཀྱི་ནང་ལ་ཉལ་བའི་མ་འབྱར་མཇལ། དོན་དེ་མཐོང་ནས་ཕྲུ་གུ་དེའི་སྐོར་ཁོ་ཚོར་གང་གསུངས་པའི་གཏམ་གང་སར་བཤད། ཡང་ལུག་རྫིའི་གཏམ་ཐོས་པ་ཐམས་ཅད་ཡ་མཚན་སྐྱེས།

17.3 རིང་པོ་མ་ལོན་པར་ཤར་ཕྱོགས་ནས་ཡིན་པའི་སྐར་རྩིས་མཁས་ཅན་འགའ་ཤས་རྒྱལ་ས་ཡེ་རུ་ཤ་ལེམ་དུ་ཡོང་སྟེ་“ཡ་ཧུ་དྷ་པའི་མི་རིགས་ཀྱི་རྒྱལ་པོ་འཁྲུངས་པ་དེ་གང་དུ་བཞུགས། ཁོང་གི་སྐར་མ་ཤར་དུས་ང་ཚོས་མཐོང་སྟེ་ཁོང་ལ་བཀུར་སྟི་ཞུ་བར་འོངས་པ་ཡིན་”ཞེས་སྨྲས། རྒྱལ་པོ་ཧེ་རོ་དྷེ་ཡིས་དེ་ཐོས་ནས་སེམས་འཁྲུགས་པར་གྱུར། གང་ཡིན་ཞེ་ན། མི་གཞན་སུའང་རྒྱལ་པོར་འགྱུར་བ་མི་དགའ་བས་སོ། ཁོང་གིས་ཡ་ཧུ་དྷ་པའི་བླ་ཆེན་དང་ཆོས་ཁྲིམས་ལ་མཁས་པའི་མི་ཐམས་ཅད་བསྐོངས་ནས། མཱ་ཤི་ཀ་ནི་གང་དུ་འཁྲུང་བར་འགྱུར་ཞེས་དྲིས་པ་དང་། ཁོ་ཚོས་“ཡ་ཧུ་དྷ་ཡུལ་གྱི་བེད་ལེ་ཧེམ་དུ་འཁྲུངས་ཡོང་།

ers together and asked them where the savior was to be born. They said, 'In Bethlehem, in the province of Judea; for long ago the prophet Micah wrote, 'And you, Bethlehem, in the land of Judah, are by no means least among the rulers of Judah; for from you shall come a ruler who is to shepherd my people Israel.'' So King Herod sent the wise men to Bethlehem. He said, "Go and search for the child. When you find him, tell me so that I may go and worship him." So the wise men left Herod, and followed the star until it stopped over the place where the child Jesus lay. When the wise men saw this, they were overwhelmed with joy. They went into the house, and saw the child with Mary his mother; and they knelt down and paid him homage. Then, opening their treasure chests, they offered him gifts of gold, frankincense, and myrrh. Being warned in a dream not to return to King Herod, they left for their own country by another way.

རྒྱ་མཚན་ནི་ལུང་སྟོན་པས་བཀོད་པ་ལྟར།

ཡ་ཧུ་དཱ་ཡི་བེད་ལེ་ཧེམ་མི་རྣམས། །

ཁྱེད་ཚོ་དཔོན་ལས་ཆུང་བ་མ་ཡིན་ཏེ། །

ཁྱེད་ཚོའི་ནང་ནས་དབང་སྐྱུར་མཁན་ཞིག་འོང་། །

དབང་སྐྱུར་མཁན་དེས་ངའི་མི་རིགས་ཏེ། །

ཡི་སི་ར་ཨེལ་པ་ཡི་རྗེ་བོར་འགྱུར། །

ཞེས་འཁོད་ཡོད་”ཅེས་གསུངས། དེ་ནས་རྒྱལ་པོ་ཧེ་རོ་དཱེ་ཡིས་སྐར་རྩིས་མཁས་ཅན་དེ་རྣམས་བེད་ལེ་ཧེམ་དུ་བཏང་སྟེ་“ད་ཁྱེད་ཚོ་སོང་ལ་ཕྲུ་གུ་ཆུང་ངུ་དེའི་སྐོར་ཞིབ་ཕྲ་རྩད་གཅོད་གྱིས་ཤིག ངས་ཡང་ཁོ་ལ་བཀུར་བསྟི་ཞུ་བར་ཡོང་བའི་ཕྱིར་ཁོ་བརྙེད་ན་ང་ལ་འཕྲིན་གཏོང་”ཞེས་བརྗོད། རྒྱལ་པོའི་བཀའ་ཐོས་ནས་ཁོ་རྣམས་སོང་ཞིང་། ཤར་སྐབས་སུ་མཐོང་བའི་སྐར་མ་དེ་ཁོ་ཚོའི་སྔོན་དུ་རྒྱུ་སྟེ་ཕྲུ་གུ་ཆུང་ངུ་དེ་བཞུགས་སའི་མཚམས་སུ་བསྡད། ཁོ་ཚོས་སྐར་མ་དེ་མཐོང་བས་དགའ་སྤྲོ་རབ་ཏུ་འཕེལ། ཁང་པའི་ནང་དུ་འཛུལ་ནས་ཕྲུ་གུ་ཆུང་ངུ་དེ་དང་དེའི་ཡུམ་མི་ར་ཡམ་མཇལ་ཏེ་པུས་མོ་ས་ར་བཙུགས་ནས་བསྙེན་བཀུར་ཞུས་ཤིང་། རྟེན་སྒམ་ཁ་ཕྱེ་སྟེ་གསེར་དང་། སྤོས་དཀར། དྲི་ཞིམ་བྱུགས་རྫས་རྣམས་ཀྱི་ལེགས་སྐྱེས་ཁོང་ལ་ཕུལ་ལོ། ཁོ་རྣམས་རྨི་ལམ་ནང་ནས་རྒྱལ་པོ་ཧེ་རོ་དཱེའི་དྲུང་དུ་མ་ལོག་པའི་ཉེན་བརྡ་བྱུང་བ་བཞིན་དུ་ལམ་གཞན་ཞིག་བརྒྱུད་ནས་རང་ཡུལ་དུ་ལོག

17.4 Many centuries ago, God had promised Abraham that his descendants would be a blessing to all nations. In one Asian nation, there were faithful men who believed that promise. They came from a faraway country to worship the promised savior. It was fitting that they should come, for the Lord Jesus came to give salvation to people of all nations. All people, whether Tibetans, Chinese, or Indians; whether Buddhists, Muslims, or Hindus - all are invited to come to Jesus, for he is the one who gives peace, joy, and everlasting life to all nations.

17.5 Key Point:

The Lord Jesus is the Savior for all nations.

17.4 འགྲེལ་པ། དུས་རབས་མང་པོའི་སྔོན་ལ་དཀོན་མཆོག་གིས་ཡ་ཧུ་དཱ་པའི་མེས་པོ་ཨབ་ར་ཧམ་ལ་ཁོང་གི་བུ་རྒྱུད་ཀྱི་ནང་ནས་གཅིག་མི་རིགས་ཐམས་ཅད་ལ་བྱིན་རླབས་གནང་མཁན་དུ་འགྱུར་བའི་ཞལ་ཆད་གནང་། ཨེ་ཞེ་ཡཱ་ཡི་མི་རིགས་ཞིག་གི་ནང་ནས་ཞལ་ཆད་དེ་ལ་ཡིད་ཆེས་པའི་མི་དྲང་པོ་ཁ་ཤས་ཡོད། དཀོན་མཆོག་གིས་ཞལ་ཆད་གནང་བའི་སྐྱབས་མགོན་ལ་བསྙེན་བཀུར་བྱེད་པའི་ཆེད་དུ་ཡུལ་ཐག་རིང་ནས་འགྲུལ། དེ་འོས་པ་ཡིན། གང་ལགས་ཟེར་ན། སྟོན་པ་ཡེ་ཤུ་ནི་མི་རིགས་ཐམས་ཅད་ལ་ཐར་པ་གནང་བའི་ཕྱིར་འཇིག་རྟེན་འདིར་ཕེབས་པས་སོ། བོད་པ་དང་། རྒྱ་མི། རྒྱ་དཀར་གྱི་མི། ནང་པའི་ཆོས་པ། ཁ་ཆེ་ཆོས་པ། ཧིན་དུ་ཆོས་པ་ཡིན་ཡང་སྟོན་པ་ཡེ་ཤུའི་མདུན་དུ་ཡོང་བར་གདན་འདྲེན་ཞུས། གང་ཡིན་ཟེར་ན། ཁོང་ནི་མི་རིགས་ཐམས་ཅད་ལ་ཞི་བདེ་དང་། དགའ་སྤྲོ། དཔག་ཏུ་མེད་པའི་ཚེ་གནང་མཁན་ཡིན།

17.5 ནང་དོན་གཙོ་བོ།

སྟོན་པ་ཡེ་ཤུ་ནི་མི་རིགས་ཐམས་ཅད་ཀྱི་སྐྱབས་མགོན་ཡིན།

Chapter Eighteen:

Jesus Heals Many

Adapted from Luke 5:12-16;
Matthew 9:27-31; Mark 2:1-12

18.1 In the years following the visit of the wise men, Jesus grew up in the home of his father Joseph and his mother Mary. From the time he was about thirty years old, he proclaimed the message about God's kingdom. He called twelve men to be his disciples; among them were Simon called Peter, Andrew, James, John, and Judas, who later betrayed him. With his disciples, Jesus went through the cities and the countryside, teaching in the places where the Jews met for worship, preaching the good news of the Kingdom of God, and healing all kinds of diseases. Large crowds followed him, and they were amazed at his teaching.

18.2 When he was in one of the cities, a man with a serious case of leprosy came to him ang begged, "Lord, if you

ལེའུ་བཅོ་བརྒྱད་པ།

སྟོན་པ་ཡེ་ཤུས་ནད་མི་འདྲ་བ་སེལ་བའི་སྐོར།

ལུ་ཀཱ 5:12-16 མད་ཐཱ 9:27-31 མར་ཀུ 2:1-12 ལ་གཞིགས།

18.1 ངོ་སྤྲོད། སྐར་རྩིས་མཁས་ཅན་རང་གི་ཡུལ་ལ་ལོག་པའི་རྗེས་སུ་སྟོན་པ་ཡེ་ཤུ་ཡི་སི་ར་ཨེལ་གྱི་བྱང་
ཕྱོགས་སུ་ག་ལིལ་ཡུལ་ལ་ཡབ་ཡོ་སེབ་དང་ཡུམ་མི་ར་ཡམ་གྱི་ཁྱིམ་ཚང་ལ་འཚར་ལོངས་བྱུང་། དགུང་ལོ་
སུམ་ཅུ་ནས་བཟུང་ཁོང་གིས་མི་རྣམས་ལ་དཀོན་མཆོག་གི་རྒྱལ་སྲིད་ཁྱབ་བསྒྲགས་མཛད། སྟོན་པ་ཡེ་ཤུ་
ཉིད་ཀྱི་ཉེ་གནས་སུ་འགྱུར་བའི་ཕྱིར་ཁོང་གིས་མི་བཅུ་གཉིས་བསྐོས་པར་མཛད། ཁོ་ཚོའི་ནང་ནས་སི་མོན་
ཞེས་ཟེར་བའི་པེ་ཏྲོ་དང་། ཨན་དྲེ་ཡཱ། ཡ་ཀོབ། ཡོ་ཧ་ནན། ཁོང་ལ་རྒྱབ་གཏོད་བྱེད་མཁན་དུ་འགྱུར་
བ་ཡུ་དཱ་དབྱི་སི་ཀར་རེ་ལ་སོགས་ཡིན། ཉེ་གནས་དང་མཉམ་དུ་སྟོན་པ་ཡེ་ཤུ་གྲོང་ཁྱེར་དང་གྲོང་གསེབ་
ཐམས་ཅད་བརྒྱུད་ནས་ཕེབས་ཏེ། ཡི་སི་ར་ཨེལ་པའི་འདུ་ཁང་རྣམས་ལ་ཆོས་བསྟན་པ་དང་། དཀོན་
མཆོག་གི་རྒྱལ་སྲིད་ཀྱི་འཕྲིན་བཟང་བསྒྲགས་པ། ནད་རིགས་ཀུན་སེལ་བར་མཛད། མི་ཚོགས་མང་པོ་
ཁོང་གི་རྗེས་སུ་འབྲངས་ཞིང་། ཁོང་གི་གསུང་ལ་ཁོ་ཚོ་ཡ་མཚན་ཆེན་པོ་སྐྱེས།

18.2 ལོ་རྒྱུས། ཁོང་གྲོང་ཁྱེར་ཞིག་ལ་བཞུགས་སྐབས་མཛེ་ནད་ལྡེད་པོ་ཕོག་པ་ཞིག་གིས་ཡེ་ཤུ་མཐོང་
ནས་ཕྱག་འཚལ་ཏེ་ཁོང་ལ་"གཙོ་བོ་ལགས། གལ་ཏེ་ཁྱེད་ཐུགས་མཉེས་པ་ཡིན་ན་ཁྱེད་ཀྱིས་ང་རང་གི་

are pleased to do so, you can make me clean." Jesus stretched out his hand and touching him said, "I want to do so. Be cleansed." Immediately the leprosy was completely gone. Jesus' fame spread even more widely than before, and large crowds gathered in order to hear his teachings and to be healed of their diseases. When Jesus went farther on, two blind men followed him shouting, "O Son of King David, have mercy on us!" When he entered the house, the blind men came to him. He said to them, "Do you believe I can do this?" and they said to him, "Lord, we do believe!" Then he touched their eyes and said to them "According to your faith it will be done for you", and their eyes were opened. Jesus sternly told them, "Don't tell this to anyone else", but the two men went out and talked freely, so that his fame spread everywhere in that district.

18.3 On another day, Jesus came to the town of Capernaum. As soon as it was reported that he was at home, such a crowd gathered at the door that there was not even any empty place left in which to stand. While he was teaching, four men arrived carrying a man unable

མཛེ་ནད་དག་པར་མཛད་ཐུབ་”ཅེས་ཞུ་བ་ཆེན་པོ་ཕུལ་བས། ཡེ་ཤུས་ཕྱག་བརྐྱངས་ནས་ཁོ་ལ་རེག་སྟེ་
“ང་དེ་བཞིན་དུ་བྱེད་འདོད་ཡོད། དག་པར་གྱུར་ཅིག་”ཅེས་གསུངས་པ་དང་། འཕྲལ་དུ་ཁོ་མཛེ་ནད་དེ་
དག་པར་གྱུར། ཁོང་གི་སྙན་གྲགས་སྔོན་ལས་རྒྱ་ཆེ་བར་ཁྱབ་བཞིན་ཡོད་པས་ཁོང་གི་གསུང་ལ་ཉན་པ་
དང་། ཁོ་ཚོ་ནད་ལས་ཐར་བའི་ཆེད་དུ་མི་ཚོགས་མང་པོ་འཛོམས། སྟོན་པ་ཡེ་ཤུ་དེ་ནས་ཕར་ཕེབས་
པའི་ཚེ། མི་ལོང་བ་གཉིས་ཁོང་གི་རྗེས་སུ་འབྲངས་ཏེ་སྐད་ཆེན་པོས་“ཀྱེ་རྒྱལ་པོ་དྲ་བིད་ཀྱི་སྲས། ང་
ཚོ་ལ་ཐུགས་རྗེས་གཟིགས་”ཞེས་ཞུས། ཁོང་ཁྱིམ་ལ་ཞུགས་དུས་མི་ལོང་བ་དེ་གཉིས་ཁོང་གི་མདུན་དུ་
ཡོང་། ཁོང་གིས་ཁོ་ཚོར་“ངས་དོན་འདི་སྒྲུབ་པར་ཡིད་ཆེས་སམ་”ཞེས་གསུངས་པས་ཁོ་ཚོས་ཁོང་ལ་
“གཙོ་བོ་ལགས། ཡིད་ཆེས་སོ་”ཞེས་སྨྲས། དེ་ནས་ཁོང་གིས་ཁོ་ཚོའི་མིག་ཟུང་ལ་རེག་སྟེ་ཁོ་གཉིས་ལ་
“ཁྱེད་ཚོའི་ཡིད་ཆེས་བཞིན་དུ་སྒྲུབ་པར་འགྱུར་”ཞེས་གསུངས་པས། ཁོ་ཚོའི་མིག་ཕྱེ། ཡེ་ཤུས་ཁོ་ཚོར་
“དོན་འདི་མི་གཞན་ལ་མ་ཤོད་ཅིག་”ཅེས་ནན་གྱིས་བསྒྲུལ་ཡང་། མི་དེ་གཉིས་ཕྱི་རོལ་ཏུ་ཐོན་པ་དང་།
གཏམ་མང་པོ་བཤད་པས་ཁོང་གི་སྙན་གྲགས་ཡུལ་དེའི་གང་སར་ཁྱབ།
18.3 ཉིན་གཞན་ཞིག་ལ་སྟོན་པ་ཡེ་ཤུ་གྲོང་ཁྱེར་ཀ་ཕར་ན་ཧུམ་ལ་ཕེབས་ནས་ཁོང་ཁང་པའི་ནང་དུ་
བཞུགས་ཡོད་པའི་གཏམ་གྲགས་པ་ཙམ་གྱིས། མི་མང་པོ་སྒོའི་འགྲམ་དུ་འཛོམས་ཏེ་ས་ཆ་སྟོང་པའང་
མེད། ཁོང་གིས་དཀོན་མཆོག་གི་བཀའ་བསྒྲགས་གནང་བའི་སྐབས་སུ་མི་བཞི་ཡིས་གོམ་པ་སྤོ་མི་ཐུབ་པའི་
ནད་པ་གཅིག་ཁུར་ནས་ཁོང་གི་དྲུང་དུ་འོངས། འོན་ཀྱང་མི་ཚོགས་མང་བས་དེ་ཚོ་ཁོང་གི་དྲུང་དུ་མ་ཐར་

to walk. Because of the crowd they were not able to get through to him; so they took off the roof of the house above the place where Jesus was standing, made a big hole, and lowered the sick man on the bed. Seeing their faith, Jesus said to the paralytic, "Son, your sins have been forgiven." The experts in the religious law who were there thought to themselves, 'Why does this man talk like this? This is nothing but blasphemy against God. Who other than God can forgive sins?' At once Jesus knew their thoughts and said, "Why are you thinking such things? Is it easier to say to the sick man, 'Your sins have been forgiven', or is it easier to say, 'Get up, take your bed, and go? But so that you will know that the Son of Man has authority in this world to forgive sins . . . Jesus said to the sick man, 'I say to you, get up and take your bed and go back home." The man stood up at once, and taking his bed went out in front of everyone; all the people were amazed, and they praised God saying, "We have never seen anything like this."

18.4 The people in Capernaum saw Jesus' great miracle of healing, but they did not repent of their sins and believe

སྐྱབས། ཁང་པའི་ཐོག་ཁ་བཤུས་ཏེ་ཡེ་ཤུ་བཞུགས་སའི་སྟེང་ལ་ཨི་ཁུང་ཆེན་པོ་ཞིག་ཕུག་ནས་ནད་པ་དང་ཉལ་ཁྲི་མཉམ་དུ་མར་ཕབ་པ་རེད། ཡེ་ཤུས་ཁོ་ཚོའི་དད་པའི་སེམས་མཁྱེན་ནས་ནད་པ་དེ་ལ་“བུ། ཁྱོད་ཀྱི་སྡིག་ཉེས་སེལ་ཟིན་པ་ཡིན་”ཞེས་གསུངས། དེར་ཡོད་པའི་ཆོས་ཁྲིམས་ལ་མཁས་པའི་མི་འགའ་ཞིག་གི་བསམ་པ་ལ། མི་འདིས་འདི་ལྟར་བཤད་པ་གང་ཡིན་ནམ། དེས་དཀོན་མཆོག་ལ་སྐུར་བ་འདེབས་པ་རང་རེད། དཀོན་མཆོག་གཅིག་པོས་མ་གཏོགས་གཞན་སུས་སྡིག་ཉེས་སེལ་ཐུབ་ཅེས་བསམ། དེ་མ་ཐག་ཏུ་ཡེ་ཤུའི་ཐུགས་ལ་ཁོ་ཚོའི་བསམ་པ་མཁྱེན་ནས་འདི་ལྟར་གསུངས་“ཁྱོད་ཚོས་བསམ་བློ་འདི་ལྟར་གཏོང་དགོས་པའི་རྒྱུ་མཚན་གང་ཡིན། ནད་པ་དེར་ཁྱོད་ཀྱི་སྡིག་ཉེས་སེལ་ཟིན་ཟེར་བ་ལས་སླ་པོ་ཡིན་ནམ། ཡང་ན་ལོངས་ལ་ཉལ་ཁྲི་ཁྱེར་ནས་སོང་ཞིག་ཟེར་བ་ལས་སླ་པོ་ཡིན། འོན་ཀྱང་མིའི་རིགས་ཀྱི་བུ་ལ་འཇིག་རྟེན་འདིའི་སྟེང་སྡིག་ཉེས་སེལ་བའི་དབང་ཡོད་པ་ཁྱོད་ཚོས་ཤེས་པའི་ཕྱིར་……”ཞེས་གསུངས་ནས་ཡེ་ཤུས་ནད་པ་དེ་ལ་“ངས་ཁྱོད་ལ་ཟེར་རྒྱུར། ལོངས་ལ་ཉལ་ཁྲི་ཁྱེར་ནས་ནང་ལ་ལོག་ཅིག་”ཅེས་གསུངས། མི་དེས་ལམ་སེང་ཡར་ལངས་ནས་ཉལ་ཁྲི་ཁྱེར་ཏེ་མི་ཚང་མའི་མདུན་ནས་ཕྱིར་ཕྱིན་པས། ཐམས་ཅད་ཡ་མཚན་ཆེན་པོ་སྐྱེས་ནས་དཀོན་མཆོག་ལ་བསྟོད་པ་ཕུལ་ཏེ་“འདི་ལྟ་བུའི་མཛད་པ་ང་ཚོས་གཏན་ནས་མཐོང་མ་མྱོང་”ཞེས་བཤད།

18.4 འགྲེལ་པ། ཀ་ཕར་ན་ཧུམ་གྲོང་ཁྱེར་གྱི་མི་རྣམས་ཀྱིས་སྟོན་པ་ཡེ་ཤུས་ངོ་མཚར་ཆེ་བའི་མཛད་པ་མཐོང་ཡང་། རང་གི་སྡིག་པ་ངན་པ་རྣམས་སྤངས་ནས་སེམས་མ་བསྒྱུར་ཏེ་ཁོང་ལ་དད་པ་མ་བྱས།

in him. So it is with us today. People around the world have heard of Jesus and the miracles he did, and yet many do not want to repent or believe in him for salvation. Jesus is the perfect savior. He knows our hearts. He loves us. He sympathizes with our weaknesses. He has the power to forgive our sins. He is ready to welcome us into God's kingdom. He invites people of every nation to come to him. Will we be like the people of Capernaum, amazed at his miracles but unbelieving? Or will we be like the paralytic, repenting of our sins and making Jesus the savior of ourselves, our families, and our nation?

18.5 Key Point:

The Lord Jesus has power to forgive sins.

དེང་དུས་ཀྱི་གནས་ཚུལ་ཡང་དེ་ལྟར་ཡིན། འཛམ་གླིང་འདིའི་མི་རྣམས་ཀྱིས་སྟོན་པ་ཡེ་ཤུ་དང་ཁོང་གིས་མཛད་པའི་འཕྲིན་ལས་ཀྱི་སྐོར་ཐོས་ཀྱང་། མི་མང་པོས་སྡིག་པ་ངན་པ་རྣམས་མི་སྤངས་སམ། ཡང་ན་ཐར་པ་འཐོབ་པའི་ཕྱིར་ཁོང་ལ་དད་པ་བྱེད་པར་མི་འདོད། གཙོ་བོ་ཡེ་ཤུ་ནི་ཡང་དག་པའི་སྐྱབས་མགོན་ཡིན། ཁོང་གིས་ང་ཚོའི་སེམས་མཁྱེན། ཁོང་གིས་ངེད་རྣམས་ལ་བྱམས་པར་མཛད། ངེད་ཀྱི་ཞན་ཆ་མཁྱེན། ངེད་ཀྱི་སྡིག་པ་སེལ་བའི་དབང་ཡོད། ཁོང་གིས་དཀོན་མཆོག་གི་རྒྱལ་སྲིད་དུ་དགའ་བསུ་ཞུ་བར་གྲ་སྒྲིག་ཡོད། མི་རིགས་ཐམས་ཅད་ཀྱི་མི་རྣམས་ཁོང་གི་མདུན་དུ་ཡོང་བའི་སྤྱན་འདྲེན། ཀ་ཕར་ན་ཧུམ་གྲོང་ཁྱེར་གྱི་མི་དང་འདྲ་བར་ང་ཚོས་ཁོང་གི་ངོ་མཚར་བའི་ཕྱག་ལས་མཐོང་ནས་དད་པ་མི་བྱེད་མཁན་ཡིན་ནམ། ཡང་ན་གོམ་པ་སྒྲོ་མི་ཐུབ་པའི་ནད་པ་དང་འདྲ་བར་སྡིག་པ་ངན་པ་རྣམས་སྤངས་ནས་སེམས་བསྒྱུར་ཏེ་གཙོ་བོ་ཡེ་ཤུ་ངེད་རྣམས་དང་། ནང་མི། ང་ཚོའི་མི་རིགས་ཀྱི་སྐྱབས་མགོན་དུ་དང་དུ་བླངས་སམ།

18.5 ནང་དོན་གཙོ་བོ།

སྟོན་པ་ཡེ་ཤུ་ལ་སྡིག་ཉེས་སེལ་བའི་དབང་ཡོད།

Chapter Nineteen:

Jesus Heals the Demon-Possessed

Adapted from Mark 1:23-27;
Luke 8:22-39

19.1 In the previous story we saw that the Lord Jesus has power to heal all diseases and to forgive sins. He also has power over all spirits. Listen carefully to this story.

19.2 Once Jesus was teaching in a synagogue where there was a demon-possessed man, who shouted, "O Jesus of Nazareth, what do you have to do with us? Have you come to destroy us? I know who you are. You are the holy one of God." But Jesus commanded the demon, "Be quiet! Come out!" and, the man fell to the ground like someone with epilepsy; he screamed loudly, and the demon came out of him. Amazed, the people asked each other, "What is this? Is this a

ལེའུ་བཅུ་དགུ་པ།

སྟོན་པ་ཡེ་ཤུས་གདོན་འདྲེས་བཟུང་བའི་མི་གསོ་བར་མཛད།

མར་ཀུ 1:23-27 ལུ་ཀཱ 8:22-39 ལ་གཞིགས།

19.1 ངོ་སྤྲོད། ལོ་རྒྱུས་སྔོན་མ་བཞིན་སྟོན་པ་ཡེ་ཤུ་ལ་ནད་རིགས་དང་སྡིག་ཉེས་ཐམས་ཅད་སེལ་བའི་དབང་ཡོད། ཁོང་ལ་གདོན་འདྲེ་ཐམས་ཅད་སྐྲོད་པའི་དབང་ཡང་ཡོད། ལོ་རྒྱུས་འདི་ལ་ནན་གྱིས་གསན་རོགས་གནང་།

19.2 ལོ་རྒྱུས། སྟོན་པ་ཡེ་ཤུས་ཡ་ཧུ་དཱ་པའི་འདུ་ཁང་དུ་ཆོས་བསྟན་གནང་སྐབས། གདོན་འདྲེས་ཟིན་པའི་མི་ཞིག་དེར་ཡོད་པ་དང་། དེས་སྐད་ཆེན་པོས་“ཀྱེ། ན་ཙ་རེལ་པ་ཡེ་ཤུ། ངཚོ་ཁྱེད་དང་འབྲེལ་བ་གང་ཡོད། ཁྱེད་ཀྱིས་ངཚོ་མེད་པ་བཟོ་བར་ཕེབས་སམ། ཁྱེད་སུ་ཡིན་པ་ངས་ཤེས་ཀྱི་ཡོད། ཁྱེད་ནི་དཀོན་མཆོག་གི་སྐྱེས་བུ་དམ་པ་དེ་ཡིན་”ཞེས་བཤད། འོན་ཀྱང་ཡེ་ཤུས་གདོན་འདྲེ་དེར་བཀའ་གནང་ནས་“ཁ་རོག་སྡོད། མི་དེའི་ལུས་ནས་ཐོན་ཅིག”ཅེས་གསུངས་པ་དང་། མི་དེ་གཟའ་ཕོག་པ་ལྟར་ས་ལ་འགྱེལ་ནས་ཁོས་སྐད་ངན་ཆེན་པོ་བཏོན་ཞིང་གདོན་འདྲེ་དེ་མི་དེའི་ལུས་ནས་ཕྱིར་ཐོན། མི་ཐམས་ཅད

new teaching? He even commands the demons with great authority, and even the demons obey Him."

19.3 On another occasion, Jesus and his disciples left Galilee and went to the district of Gerasa on the far side of the lake of Galilee. When Jesus got out of the boat, he was met by a demon-possessed man from the city. The man had not worn clothing for a long time; he didn't live in a house but among the tombs. Seeing Jesus, he prostrated before him and said with a loud voice, "Jesus, Son of the Most High God, what do you want with me? Please do not torture me." For Jesus had commanded him to come out of the man. On many occasions when the demon had seized the man, people kept him under guard, and even though they bound him with chains and leg-irons, he broke them, and the demon drove him out into the wilderness. And Jesus said to him, "What is your name?" and the man replied, "Our name is legion." This was because many demons had entered him. They implored him not to send them into hell. On the side of the mountain a large herd of pigs was feeding, and

ཧ་ལས་ཏེ་ཕན་ཚུན་གཅིག་གིས་གཅིག་ལ་སྐད་ཆ་དྲིས་པར་“འདི་ཅི་ཡིན། འདི་བསྟན་པ་གསར་པ་ཡིན་ནམ། ཁོང་གིས་དབང་ཆ་ཆེན་པོས་གདོན་འདྲེ་ལ་ཡང་བཀའ་གནང་སྟེ། གདོན་འདྲེས་ཀྱང་ཁོང་གི་བཀའ་ལ་ཉན་པར་བྱེད་”ཅེས་བཤད།

19.3 དུས་གཞན་ཞིག་ལ་སྟོན་པ་ཡེ་ཤུ་དང་ཁོང་གི་ཉེ་གནས་རྣམས་ག་ལི་ལ་ཡུལ་ནས་མཚོའི་ཕ་རོལ་གྱི་གེ་ར་སཱ་ཞེས་བྱ་བའི་ཡུལ་དུ་ཕེབས་པ་དང་། ཡེ་ཤུ་གྲུ་ལས་བབས་ཏེ་གྲོང་ཁྱེར་ནས་གདོན་འདྲེ་རྣམས་ཀྱིས་བཟུང་བའི་མི་ཞིག་ཁོང་དང་མཇལ། ཁོ་ནི་ཡུན་རིང་པོར་གྱོན་ཆས་མ་གྱོན་ཞིང་ཁང་པར་མི་སྡོད་པར་དུར་ཁང་གི་ཁྲོད་དུ་གནས། ཁོས་ཡེ་ཤུ་མཐོང་སྟེ་ཁོང་ལ་ཕྱག་འཚལ་བ་དང་སྐད་ཆེན་པོས་“བླ་ན་མེད་པའི་དཀོན་མཆོག་གི་སྲས་ཡེ་ཤུ་ལགས། ང་ཁྱེད་དང་འབྲེལ་བ་ཅི་ཡོད། ང་ལ་མནར་གཅོད་གཏོང་བ་མ་གནང་”ཞེས་ཞུས། གང་ལགས་ཤེ་ན། ཡེ་ཤུས་གདོན་འདྲེ་མི་དེ་ནས་ཕྱིར་འཐོན་པའི་བཀའ་གནང་། ཐེངས་མང་པོར་གདོན་འདྲེ་དེས་མི་དེ་བཟུང་སྐབས། མི་རྣམས་ཀྱིས་ཁོ་བསྲུངས་ཤིང་ལྕགས་ཐག་དང་རྐང་སྒྲོག་གིས་བཅིངས་ནའང་། ཁོས་དེ་ཚོ་བཅད་པ་དང་གདོན་འདྲེས་ཁོ་དབེན་སྟོང་ལ་བསྐྲད། ཡང་ཡེ་ཤུས་ཁོ་ལ་“ཁྱོད་ཀྱི་མིང་ལ་ཅི་ཟེར་”ཞེས་དྲིས་ཤིང་། མི་དེས་“དཔུང་ཚོགས་ཟེར་”ཞེས་སྨྲས། དེ་ནི་གདོན་འདྲེ་མང་པོ་ཁོའི་ནང་ལ་འཛུལ་ཡོད་པའི་ཕྱིར་རོ། ཁོ་ཚོས་ཁོང་ལ་དམྱལ་བར་འགྲོ་དགོས་པའི་བཀའ་མ་གནང་བའི་ཞུ་བ་ནན་གྱིས་ཕུལ། དེའི་ཚེ་རིའི་ལོགས་སུ་ཕག་ཁྱུ་ཆེན་པོ་ཞིག་འཚོ་བཞིན་ཡོད་པ་དང་། གདོན་འདྲེ་དེ་ཚོས་ཡེ་ཤུ་ལ་ཕག་པ་ལ་འཛུལ་བའི་ཆོག་མཆན་ཞུས་ནས་ཁོང་གིས་དེ་ཚོ་ལ་དགོངས་པ་གནང་། གདོན་

the demons asked Jesus for permission to enter the pigs, and he gave it. The demons came out of the man, entered the pigs, and the pigs jumped off a cliff, sank in the lake and drowned. The swineherds saw this and fled, telling everyone the news. The people came to see what happened, and when they got there, they saw the previously demon-possessed man now healed and wearing clothes, sitting at Jesus' feet; so they were seized with fear. The people who saw this told them how the demon-possessed man had been healed. The people of Gerasa and the surrounding country were terrified, and they all asked Jesus to go away, so he left in a boat. The man who had been demon possessed asked to go with him, but Jesus sent him away saying, "Return to your home and tell what great things God has done for you." So the man went away and proclaimed through the whole city the story of what a great thing Jesus had done.

19.4 Everyone in the district of Gerasa knew about the man who was possessed by so many demons. To be possessed by one evil spirit causes great suffering. To be possessed by many of them causes

འདྲེ་དེ་ཚོ་མི་དེ་ནས་ཕྱིར་ཐོན་ཏེ་ཕག་པའི་ནང་དུ་འཛུལ་ཤིང་། ཕག་པ་གཡང་གཟར་དུ་མཆོངས་ཤིང་མཚོའི་ནང་དུ་ནུབ་ནས་ཤི་འོ། ཕག་རྫི་རྣམས་ཀྱིས་དེ་མཐོང་ནས་བྲོས་ཏེ་གྲོང་ཁྱེར་དང་སྡེ་པའི་མི་རྣམས་ལ་གནས་ཚུལ་དེ་བཤད། མི་རྣམས་ཅི་བྱུང་བར་ལྟ་རུ་ཡོང་། ཁོ་ཚོ་ཡེ་ཤུའི་དྲུང་དུ་སླེབས་དུས། དེ་སྔོན་གདོན་འདྲེས་བཟུང་བའི་མི་དེ་དྲན་པ་སོས་ཤིང་གོས་གྱོན་ནས་ཡེ་ཤུའི་ཞབས་ཀྱི་མདུན་ལ་བསྡད་ཡོད་པ་མཐོང་སྟེ་འཇིགས་སྣང་སྐྱེས། ཡང་གནས་ཚུལ་འདི་མཐོང་བའི་མི་རྣམས་ཀྱིས་གདོན་འདྲེས་བཟུང་བའི་མི་ཅི་ལྟར་སོས་པའི་ལོ་རྒྱུས་དེ་དེ་རུ་ཡོང་མཁན་རྣམས་ལ་བཤད། འཇིགས་སྐྲག་སྐྱེས་པས་གེ་ར་སཱ་དང་དེའི་མཐའ་འཁོར་ལ་ཡོད་པའི་ཡུལ་མི་ཐམས་ཅད་ཀྱིས་ཡེ་ཤུར་ཕར་ཕེབས་པའི་ཞུ་བ་ཕུལ་བས། ཁོང་གྲུའི་ནང་དུ་བཞུགས་ནས་ཕྱིར་ལོག་ཕེབས། དེ་སྔོན་གདོན་འདྲེས་བཟུང་བའི་མི་དེས་ཁོང་དང་མཉམ་དུ་འགྲོ་བའི་ཞུ་བ་ཕུལ་ཡང་། ཁོང་གིས་མི་དེ་ཕར་ལ་བཏང་སྟེ་ཁོ་ལ་"ཁྱེད་རང་གི་ནང་ལ་སོང་དང་། ཁྱེད་ཀྱི་དོན་དུ་དཀོན་མཆོག་གིས་ཅི་ལྟར་ལས་ཆེན་པོ་ཞིག་བསྒྲུབས་པའི་ལོ་རྒྱུས་ཤོད་ཅིག"ཅེས་བཀའ་གནང་ནས་ཁོ་ཕར་སོང་བ་དང་། ཡེ་ཤུས་ཅི་ལྟར་ལས་ཆེན་པོ་ཞིག་མཛད་པའི་ལོ་རྒྱུས་གྲོང་ཁྱེར་ཡོངས་སུ་བསྒྲགས་སོ། །

19.4 འགྲེལ་པ། གེ་ར་སཱ་ཡུལ་པ་ཐམས་ཅད་ཀྱིས་གདོན་འདྲེ་རྣམས་ཀྱིས་བཟུང་བའི་མི་དེའི་སྐོར་ཀྱི་གཏམ་ཐོས། གདོན་འདྲེ་ཞིག་གིས་མི་གཅིག་ཟིན་ན་སྡུག་བསྔལ་ཆེན་པོ་འབྱུང་། གདོན་འདྲེ་མང་པོས་མི་གཅིག་ཟིན་ན་སྡུག་བསྔལ་དེ་ལས་མང་བར་འགྱུར། གདོན་འདྲེ་རྣམས་ཀྱིས་བཟུང་བའི་མི་དེ་ཉིན་ལྟར་བདུད་ལ་གཡོག་བྱས། དེང་གི་དུས་སུའང་མི་མང་པོས་ར་བཟི་བར་གྱུར་ནས་འཁྲུག་རྩོད་བྱེད་པའམ། རྫུན་

even greater suffering. Every day of his life, this man was serving the devil. In our times also, many serve the devil by getting drunk, causing quarrels, telling lies, committing adultery, and doing other sinful things. Such behavior is a source of misery to everyone. Yet Jesus can save even the most wicked slaves of the devil, for he has power over all spirits. In this story, Jesus did not need to ask what kind of spirits possessed the man, how many there were, or where they lived. He did not need to do any rituals to drive them out. With a word he cast them out. He sent the man back to Gerasa to proclaim the good news. No one who believes in Jesus need fear evil spirits any more.

19.5 Key Point:

The Lord Jesus has power over all spirits.

ཤོད་པ། ལོག་གཡེམ་བྱེད་པ། སྤྱོད་པ་ངན་པ་གཞན་རྣམས་བྱེད་པའི་སྒོ་ནས་བདུད་ལ་གཡོག་བྱེད། དེ་ལྟར་གྱི་སྤྱོད་ལམ་ནི་མི་ཐམས་ཅད་ཀྱིས་བྱས་པས་སྡུག་བསྔལ་གྱི་འབྱུང་ཁུངས་ཡིན། འོན་ཀྱང་སྐྱོན་པ་ཡེ་ཤུ་ལ་བདུད་ཐམས་ཅད་འཇོམ་པའི་དབང་ཡོད་པས་ཁོང་གིས་བདུད་ཀྱི་བྲན་གཡོག་གང་འདྲ་ཞིག་ཡིན་རུང་སྐྱོབ་པའི་དབང་ཡོད། སྐྱོན་པ་ཡེ་ཤུས་གདོན་འདྲེ་ཅི་ལྟར་ཡིན་མིན། ག་ཚོད་ཡོད་མེད། ག་པར་སྡོད་མིན་བཅས་བཀའ་འདྲི་གནང་མི་དགོས་པར་ཐམས་ཅད་མཁྱེན་པ་མ་ཟད། གདོན་འདྲེ་སྐྲོད་པའི་ཆེད་དུ་ཡང་ཆོས་ཀྱི་ཆོག་མཛད་མི་དགོས། ཁོང་གི་བཀའ་ཁོ་ན་ཡིས་དེ་ཚོ་བསྐྲད་པར་མཛད། དེ་ནས་གནས་ཚུལ་དེ་སྒྲོག་པའི་ཆེད་དུ་ཁོང་གིས་གདོན་འདྲེས་ཟིན་པའི་མི་དེ་གེ་ར་སཱ་ཡུལ་དུ་ཕྱིར་ལོག་མངགས། དུས་དེ་ནས་བཟུང་གཙོ་བོ་ཡེ་ཤུ་ལ་དད་ལྡན་རྣམས་ཀྱིས་གདོན་འདྲེ་ལ་འཇིགས་མི་དགོས་སོ། །

19.5 ནང་དོན་གཙོ་བོ།

སྐྱོན་པ་ཡེ་ཤུ་ལ་གདོན་འདྲེ་ཐམས་ཅད་སྐྲོད་པའི་དབང་ཡོད།

Chapter Twenty:

Jesus Gives Us Life

Adapted from John 11:1-44

20.1 In our previous stories, we saw that the Lord Jesus has power over all diseases and all spirits. In this story, we will see that Jesus even has power over death.

20.2 One day a man called Lazarus was sick at the village of Bethany. Bethany was the village of Martha and her younger sister Mary. Mary's younger brother Lazarus was ill, so Martha and Mary sent a message to Jesus: "Lord, the friend you love is ill." Jesus heard this and said, "This illness is not fatal. It has happened in order to reveal God's glory, so that people will honor the Son of God." Though Jesus loved Martha and her younger sister and Lazarus, he stayed two more days more in the place

ལེའུ་ཉི་ཤུ་པ།

སྟོན་པ་ཡེ་ཤུས་ངེད་རྣམས་ལ་ཚེ་གནང་བ།

ཡོ་ཧ་ནན། 11:1-44 ལ་གཞིགས།

20.1 ངོ་སྤྲོད། ལོ་རྒྱུས་སྔོན་མ་བཞིན་སྟོན་པ་ཡེ་ཤུ་ལ་ནད་རིགས་ཐམས་ཅད་སེལ་བའི་དབང་དང་།
གདོན་འདྲེ་ཐམས་ཅད་སྐྲོད་པའི་ནུས་མཐུ་ཡོད། གཤམ་གསལ་གྱི་ལོ་རྒྱུས་ལྟར་ཁོང་ལ་འཆི་བ་འཛོམས་
པའི་ནུས་མཐུ་ཡང་ཡོད།

20.2 ལོ་རྒྱུས། ཉིན་ཞིག་ལཱ་ཟར་ཟེར་མཁན་མི་དེ་བེ་ཐན་ཡཱ་གྲོང་གསེབ་ལ་ན་ནས་བསྡད་ཡོད། བེ་
ཐན་ཡཱ་གྲོང་གསེབ་ནི་མར་ཐཱ་དང་ཁོ་མོའི་ནུ་མོ་མིར་ཡམ་གྱི་གྲོང་ཚོ་ཡིན། མིར་ཡམ་གྱི་ནུ་བོ་ལཱ་ཟར་ནད་
ཀྱིས་བཏབ་པས། མར་ཐཱ་དང་མིར་ཡམ་གཉིས་ཀྱིས་ཡེ་ཤུ་ལ་“གཙོ་བོ་ལགས། ཁྱེད་ཀྱིས་བྱམས་པའི་
གྲོགས་པོ་ནི་ནད་ཀྱིས་བཏབ་”ཅེས་ལན་ཅིག་བསྐུར། ཡེ་ཤུས་དེ་གསན་ནས་ཁོང་གིས་“ནད་དེ་ནི་འཆི་
བའི་རྒྱུ་མ་ཡིན། དཀོན་མཆོག་གི་གཟི་བརྗིད་མངོན་པར་འགྱུར་བའི་ཕྱིར་ཡིན་ཏེ། དཀོན་མཆོག་གི་སྲས་
ལ་མིས་བཀུར་སྟི་བྱ་བའི་ཆེད་དུ་བྱུང་”ཞེས་གསུངས། ཡེ་ཤུས་མར་ཐཱ་དང་། དེའི་ནུ་མོ་དང་། ལཱ་ཟར་
སྤུན་གསུམ་ལ་བྱམས་པར་མཛད་ན་ཡང་། ཁོང་གིས་ལཱ་ཟར་ནད་ཀྱིས་བཏབ་པའི་ལན་དེ་གསན་ནས་

where he heard the message about Lazarus' illness. Then he said to the disciples, "Our friend Lazarus sleeps; I will go to wake him up." The disciples said to him, "Teacher, if he sleeps, he will get better." (Though Jesus spoke about Lazarus' death, they thought he was talking about sleep.) So Jesus told them plainly, "Lazarus has died. But I am glad I was not there with him, so that you might believe. Now let's go to him."

20.3 When Jesus arrived, he saw that it had been four days since Lazarus' body had been put in the tomb. Since Bethany was about three kilometers from Jerusalem, many Jews came there in order to comfort Martha and Mary on account of their younger brother's death. When Martha heard that Jesus was coming, she went to welcome him, but Mary stayed at home. Martha said to Jesus, "Lord, if you had been here, my younger brother would not be dead. But even now I know that whatever you ask of God will be given." Jesus replied, "Your brother will rise again", and Martha said, "I know that on the day at the end of time, when all the dead rise, he too will rise." Jesus

ཁོང་གང་དུ་བཞུགས་པའི་གནས་སུ་ད་དུང་ཉིན་གཉིས་བཞུགས། དེ་ནས་ཁོང་གིས་ཉེ་གནས་ཚོར་“ང་ཚོའི་གྲོགས་པོ་ལཱ་ཛར་གཉིད་ཁུག་སྟེ། ངས་ཁོང་གཉིད་གསོད་པར་ཆེད་དུ་འགྲོ་”ཞེས་གསུངས། ཉེ་གནས་ཚོས་ཁོང་ལ་“གཙོ་བོ་ལགས། ཁོང་གཉིད་ཁུག་ན་དྲག་ཡོང་”ཞེས་ཞུས་པ་དང་། ཡེ་ཤུས་ལཱ་ཛར་ཤི་བའི་སྐོར་གསུངས་ཀྱང་། ཁོ་ཚོས་ཁོང་གཉིད་ཁུག་པའི་སྐོར་གསུངས་པ་བསམས། དེའི་ཕྱིར་ཡེ་ཤུས་ཁོ་ཚོར་“ལཱ་ཛར་ཤི་ཚར་བ་ཡིན། ཁྱེད་ཚོས་དད་པ་བྱེད་པའི་ཕྱིར་ང་ཁོང་མཉམ་དུ་དེར་མེད་པ་ལ་དགའ། ད་ང་ཚོ་ཁོའི་རྩ་ལ་འགྲོ་”ཞེས་གསལ་པོར་གསུངས།

20.3 དེ་ནས་ཡེ་ཤུ་དེར་བྱོན་ནས་ལཱ་ཛར་གྱི་ཕུང་པོ་དུར་ཁང་དུ་བཙུག་ནས་ཞག་བཞི་སོང་བ་གཟིགས། བེ་ཐན་ཡཱ་དེ་ཡེ་རུ་ཤ་ལེམ་དང་ཐག་ཉེ་ཞིང་སྤྱི་ལེ་གསུམ་ཙམ་ཡོད་པས། ཡ་ཧུ་དཱ་པ་མང་པོ་མར་ཐཱ་དང་མིར་ཡམ་གྱི་ནུ་བོ་ཤི་བར་སེམས་གསོ་བའི་ཕྱིར་ཡོང་། མར་ཐཱ་ཡིས་ཡེ་ཤུ་ཕེབས་ཀྱི་ཡོད་པ་ཐོས་ནས་ཁོང་བསུ་བར་ཕྱིན། འོན་ཀྱང་མིར་ཡམ་ཁང་པར་བསྡད། དེ་ནས་མར་ཐཱ་ཡིས་ཡེ་ཤུ་ལ་“གཙོ་བོ་ལགས། ཁྱེད་རང་འདིར་བཞུགས་པ་ཡིན་ན་ངའི་ནུ་བོ་ཤི་མི་སྲིད། འོན་ཀྱང་ད་ལྟའང་ཁྱེད་རང་གིས་དཀོན་མཆོག་ལ་གང་ཞུ་བ་དེ་གནང་བར་འགྱུར་བར་ངས་ཤེས་”ཞེས་ཟེར། ཡེ་ཤུས་“ཁྱེད་ཀྱི་ནུ་བོ་གསོན་པོར་ལང་བར་འགྱུར་”ཞེས་གསུངས་པ་དང་། མར་ཐཱ་ཡིས་“དུས་ཀྱི་མཐའ་མའི་ཉིན་མོར་གཤིན་པོ་ཐམས་ཅད་གསོན་པོར་ལང་དུས་ཁོ་ཡང་སླར་གསོན་པར་འགྱུར་བ་ངས་ཤེས་”ཞེས་ཞུས། ཡེ་ཤུས་“སླར་གསོན་པ་དང་དཔག་ཏུ་མེད་པའི་ཚེ་ནི་ངའོ། སུ་ཡང་ང་ལ་དད་པ་བྱེད་མཁན་དེ་ཤི་ཡང་གསོན་པར་འགྱུར་ལ། སུ་ཡང་ང་ལ་

replied, "I am the resurrection and the life. Whoever believes in me, though he dies, yet shall he live. Everyone who lives and believes in me will never die. Do you believe this?" Martha said to him, "Yes, Lord, I believe that you are the Christ, the Son of God, who is coming into the world."

20.4 Jesus was moved to tears and went to the tomb. The tomb was a cave, and a large stone had been placed at its mouth. Jesus said, "Now remove the stone", and the dead man's older sister Martha said, "Lord, since it has been four days since he died, there will be an odor" and Jesus said, "Did I not say to you, 'If you believe, you will certainly see the glory of God?'" They took away the stone. Then Jesus looked up and said, "Father, thank you that you have heard me. Though I know you always hear me, I say this in order that the people here may believe that you sent me." Then he said in a loud voice, "Lazarus, come out!" and immediately the dead man bound foot and hand with cloth and with his face also wrapped with cloth, came out. Jesus said to them, "Untie the cloth and let him go." Therefore many of those

བརྟེན་ནས་གསོན་ཞིང་ང་ལ་དད་པ་བྱེད་མཁན་དེ་འཆི་མི་སྲིད། དོན་དེ་ལ་ཁྱེད་ཀྱིས་ཡིད་ཆེས་སམ་”ཞེས་གསུངས། མར་ཐཱས་ཁོང་ལ་“ལགས་སོ། གཙོ་བོ་ལགས། ཁྱེད་ནི་སྐྱབས་མགོན་མ་ཤི་ཀ་དཀོན་མཆོག་གི་སྲས་འཇིག་རྟེན་དུ་འབྱོན་པ་དེ་ཡིན་པར་ངས་དད་པ་བྱེད་”ཅེས་ཞུས།

20.4 ཡེ་ཤུ་རང་གི་ཐུགས་ཤིན་ཏུ་འཁྲུགས་ནས་བཞུམས། དེ་ནས་དུར་ཁང་གི་རྩར་ཕེབས། དུར་ཁང་དེ་བྲག་ཕུག་ཅིག་ཡིན་ཞིང་དེའི་ཁ་ལ་རྡོ་ཆེན་པོ་ཞིག་བཞག་ཡོད་པ་ཡིན། ཡེ་ཤུས་“ད་རྡོ་ཕར་འཐེན་ཅིག་”ཅེས་གསུངས་ནས། གཤིན་པོའི་ཨ་ཅག་མར་ཐཱས་“གཙོ་བོ་ལགས། ཁོ་ཤི་ནས་ཉིན་བཞི་སོང་བས་དྲི་མ་ངན་པ་ཁ་ཡོང་”ཞེས་ཞུས། ཡེ་ཤུས་“སྔར་ངས་ཁྱེད་ལ་གལ་ཏེ་དད་པ་བྱས་ན་དཀོན་མཆོག་གི་གཟི་བརྗིད་མཐོང་ངེས་ཡིན་ཞེས་བཤད་པ་མ་ཡིན་ནམ་”ཞེས་གསུངས་པས། ཁོ་ཚོས་རྡོ་ཕར་འཐེན། དེར་ཡེ་ཤུས་ཡར་གཟིགས་ཏེ་“ངའི་ཡབ། ཁྱེད་ཀྱིས་ང་ལ་གསན་པས་ཐུགས་རྗེ་ཆེ། ཁྱེད་ཀྱིས་རྟག་ཏུ་ངས་ཞུས་པ་ལ་གསན་པ་ཤེས་ཀྱང་། འདིར་ཡོད་པའི་མི་ཚོས་ཁྱེད་ཀྱིས་ང་མངགས་པ་ཡིན་པར་དད་པ་བྱེད་པའི་ཕྱིར་ངས་དེ་ལྟར་ཞུས་”ཞེས་གསུངས་པའི་རྗེས་སུ། ཁོང་གིས་གསུང་སྐད་ཆེན་པོས་“ལཱ་ཟར། ཕྱིར་ཐོན་ཤོག་”ཅེས་གསུངས་མ་ཐག གཤིན་པོ་རྐང་ལག་རས་ཀྱིས་བསྡམས་པ་དང་། གདོང་པ་ཡང་རས་ཀྱིས་བཏུམས་པ་དེ་ཕྱི་རོལ་ཏུ་ཐོན། ཡེ་ཤུས་ཁོ་ཚོར་“རས་བཀྲོལ་ལ་ཁོང་འགྲོ་རུ་ཆུག་ཅིག་”ཅེས་གསུངས། དེའི་ཕྱིར་མི་རི་ཡམ་དང་མཉམ་དུ་ཡོང་བའི་ཡ་ཧུ་དཱ་པ་མང་པོས་ཡེ་ཤུས་མཛད་པའི་དོན་དེ་མཐོང་ནས་ཁོང་

who had come with Mary, after seeing the thing Jesus did, believed in Him

ལ་དད་པ་སྐྱེས་སོ། །

20.5 Key Point:

20.5 ནང་དོན་གཙོ་བོ།

The Lord Jesus has power over death.

སྐྱོན་པ་ཡེ་ཤུ་ལ་གཤིན་པོ་རྣམས་གསོན་པོར་སློང་བའི་ནུས་མཐུ་ཡོད།

Chapter Twenty One:

Jesus Teaches About Repentance

Adapted from Luke 15:11-32

21.1 In our previous story, we learned that Jesus has power over death. Although all people die, because they ignore God are just as good as being dead. Jesus told a famous parable about a young man who thought only of his own desires and paid no attention to God.

21.2 He said, "There was a man who had two sons. The younger son said to his father, 'Father, give me my share of the property', and so the man divided his property between them. A few days later, the younger son gathered all he had and went away to a far country. There he wasted his share of the wealth in wild living. When all the money was gone, there was a great famine in the land. The younger son became poor and

ལེའུ་ཉེར་གཅིག་པ།

སྟོན་པ་ཡེ་ཤུས་སྡིག་པ་ངན་པ་རྣམས་སྤངས་ནས་སེམས་བསྒྱུར་བའི་སྐོར་ཆོས་བསྟན་གནང་།

ལུ་ཀཱ 15:11-32 ལ་གཞིགས།

21.1 ངོ་སྤྲོད། ལོ་རྒྱུས་སྔོན་མ་བཞིན་སྟོན་པ་ཡེ་ཤུ་ལ་གཤིན་པོ་རྣམས་གསོན་པོར་སློང་བའི་ནུས་མཐུ་
ཡོད། སྤྱིར་མི་རྣམས་ཤི་བ་དང་། གཞན་ཡང་གསོན་པའི་མི་རྣམས་ཀྱིས་དཀོན་མཆོག་ལ་ཁ་ཡ་མ་བྱེད་
པས་ཤི་བ་དང་འདྲ་བ་ཡིན། དཀོན་མཆོག་ལ་ཁ་ཡ་མ་བྱས་ནས་རང་གི་འདོད་པ་བཞིན་མི་ཚེ་སྐྱེལ་བའི་
གཞོན་ནུའི་སྐོར་གྱི་དཔེ་སྟན་གྲགས་ཅན་ཞིག་སྟོན་པ་ཡེ་ཤུས་འདི་ལྟར་གསུངས།
21.2 ལོ་རྒྱུས། ཁོང་གིས་“མི་ཞིག་ལ་བུ་གཉིས་ཡོད་པ་དང་། ཆུང་བ་ཡིས་ཁོའི་ཕ་ལ། ཡབ་ལགས།
ང་ལ་འཐོབ་རྒྱུ་ཡིན་པའི་ནོར་སྐལ་གནང་རོགས་ཞེས་ཟེར་བས་ཕ་ཡིས་བུ་གཉིས་ལ་རང་གི་ནོར་བགོ་བཤའ་
བརྒྱབ། ཉིན་མང་པོ་མ་ལོན་པར་བུ་ཆུང་བ་ཡིས་ཅི་ཡོད་པ་ཐམས་ཅད་བསྡུས་ནས་ཡུལ་ཐག་རིང་པོ་ཞིག་ལ་
སོང་། དེར་ཁོས་བྱ་སྤྱོད་ངན་པ་སྣ་ཚོགས་ཀྱི་ཐོག་ནས་ནོར་སྐལ་འཕྲོག་བརླག་བཏང་། རྒྱུ་ནོར་ཚང་མ་
ཛོགས་ནས་ཡུལ་དེར་མུ་གེ་ཆབས་ཆེན་བྱུང་བས། ཁོ་བཀྲེས་སྐྲོམ་གྱིས་མནར་ཏེ་དབུལ་པོར་གྱུར། དེའི་
ཕྱིར་ཁོ་ཕྱིན་ནས་ཡུལ་དེའི་ཁྱིམ་བདག་གཅིག་ལ་བརྟེན་པས། དེས་ཕག་པ་འཚོ་བའི་ཕྱིར་བུ་ཞིང་ཐང་དུ

suffered from hunger and thirst. So he went and hired himself out to one of the local people, who sent him to the field to care for the pigs. No one gave him anything to eat, and he became so hungry he wanted to eat the pods that were fed to the pigs. Finally he came to his senses and thought, 'My father's servants have more than enough bread, but here I am about to die of hunger. I will go back to my father and say to him, 'Father, I have sinned against heaven and you. I'm not worthy to be called your son. Make me like one of your hired men.' So he got up and went to his father."

21.3 "The father saw him coming a long way off. He felt compassion for his son and ran and hugged and kissed him. The son said to him, 'Father, I have sinned against heaven and against you. I'm not worthy to be called your son. But the father said to his servants, 'Quick - bring the best robe and put it on him, and put a ring on his finger and shoes on his feet. Bring the fattened calf and kill it - we will eat and celebrate, for my son was dead and is alive again; he was lost and is found. And so they celebrated. Now the older son was in

བཏང་། སུས་ཀྱང་ཁོ་ལ་ཟ་རྒྱུ་ཅི་ཡང་མ་སྟེར་བས་ཁོ་ལྟོགས་ཏེ་ཕག་པས་ཟ་བའི་གང་བུ་ཡང་ཟ་འདོད་ཆེན་
པོ་ལངས། དེ་ནས་བློ་ཁུག་སྟེ་ཁོས་ངའི་ཕ་ཡི་གཡོག་པོ་རྣམས་ལ་བག་ལེབ་ཟ་རྒྱུ་ཡོད་པ་མ་ཟད་བསག་རྒྱུ་
ཡང་ཡོད། འོན་ཀྱང་ཡུལ་འདིར་ང་ལྟོགས་ནས་ཤི་གྲབས་འདུག ངས་ཡར་ལངས་ཏེ་ཕའི་རྩར་ཕྱིན་ནས་
ཁོང་ལ། ཕ་ལགས། ངས་དཀོན་མཆོག་གི་ཞིང་ཁམས་དང་ཁྱེད་ལ་སྡིག་ཉེས་བྱས་པས། ང་ནི་ཁྱེད་ཀྱི་
སྲས་ཞེས་ཟེར་བ་མི་འོས་ཏེ་ང་ཁྱེད་ཀྱི་གླ་པ་ཞིག་དང་འདྲ་བར་མཛོད་ཅེས་ཟེར་བར་བྱ་སྙམ། ཁོ་ལངས་
ནས་ཕའི་རྩར་སོང་།”

21.3 “ཕ་ཡིས་རྒྱང་རིང་ནས་ཁོ་མཐོང་བ་དང་། སྙིང་རྗེ་སྐྱེས་ནས་བུའི་མདུན་དུ་བརྒྱུགས་པ་དང་། ཁོ་
ལ་འཐམ་སྟེ་འོ་བྱས། བུ་ཡིས་ཁོང་ལ། ཕ་ལགས། ངས་དཀོན་མཆོག་གི་ཞིང་ཁམས་དང་ཁྱེད་ལ་
སྡིག་ཉེས་བྱས་པས་ང་ནི་ཁྱེད་ཀྱི་བུ་ཞེས་འབོད་པར་མི་འོས་ཞེས་སྨྲས། འོན་ཀྱང་ཕ་ཡིས་ཁོའི་གཡོག་པོ་
ཚོར། ཕྱུ་པ་ཡག་ཤོས་མགྱོགས་པོར་འཁྱེར་ནས་གཡོགས་ལ། ཁོའི་མཛུབ་མོར་སོར་གདུབ་དང་། རྐང་
པར་ལྷམ་གཡོགས་ཤིག བེའུ་རྒྱགས་པ་དེ་འདིར་ཁྲིད་ནས་སོད། ང་ཚོས་ཟ་ཞིང་དགའ་སྟོན་བྱེད་པར་བྱ།
གང་ལགས་ཤེ་ན། ངའི་བུ་འདི་ཤི་ནས་སླར་གསོན་པོར་གྱུར་ཞིང་། བརླགས་ནས་རྙེད་པར་གྱུར་བས་སོ་
ཞེས་བཤད་རྗེས་ཁོ་ཚོས་སྐྱིད་པོ་བཏང་། དེའི་རིང་ལ་ཁོའི་བུ་རྒན་པ་ཞིང་ཁར་ཡོད་པ་དང་། ཁོ་ཕྱིར་ལོག་
སྟེ་ཁང་པར་སླེབས་པའི་ཚེ་རོལ་མོ་དང་ཞབས་བྲོའི་སྒྲ་ཐོས་པས། གཡོག་པོ་ཞིག་བོས་ནས་དེ་ཅི་ཡིན་ཞེས་

the field, and when he came back to the house he heard music and dancing. He called a servant and asked, 'What is this?' The servant replied, 'Your father has killed the fattened calf because your brother arrived safely.' When he heard this, he became angry and did not want to go inside. So his father came out and asked him to come, but he said to his father, 'Look, I never disobeyed your commands and served you like a slave for these many years. Yet you never gave me so much as a young goat that I might celebrate with my friends. But when your so-called son who wasted your wealth with prostitutes arrived, you killed the fattened calf for him.' The father said to him, 'My son, you are always with me, so everything I have is yours. But we had to celebrate and be glad, for your younger brother was dead and is alive again, and was lost and is found."

21.4 This is a story about all of us. Like the younger son, by nature we do as we please. We waste our lives in pleasures, lusts, and other harmful things. But we soon learn that sin is a hard master. Its wage is death. When we sin, we can never be really happy. The good news

སྐད་ཆ་དྲིས། གཡོག་པོ་དེས་ཁྱེད་ཀྱི་གཅུང་པོ་སྐུ་ཁམས་བཟང་པོར་སླེབས་པས་ཁྱེད་ཀྱི་ཡབ་ཀྱིས་བེའུ་རྒྱགས་པ་བསད་ཅེས་སྨྲས། དེ་ཐོས་ནས་ཁྲོས་ཏེ་ཁོ་འཛུལ་བར་མ་དགའ། ཁོའི་ཕ་ཕྱི་རོལ་ཏུ་ཡོང་ནས་ཁོ་ནང་དུ་འཛུལ་བར་རེ་འབོད་བྱས། ཁོས་ཁོའི་ཕ་ལ། གཟིགས་དང་། ཁྱེད་ཀྱི་བཀའ་ལས་ནམ་ཡང་མ་འགལ་ཏེ་ལོ་འདི་འདྲ་མང་པོའི་རིང་ལ་ངས་གཡོག་པོ་ལྟར་ལས་ཀ་བྱས་ཀྱང་། ངའི་གྲོགས་པོ་དང་མཉམ་དུ་དགའ་སྟོན་བྱེད་པའི་ཕྱིར་ཁྱེད་ཀྱིས་ར་ཕྲུག་ཙམ་ཡང་ང་ལ་གནང་མ་བྱུང་། འོན་ཀྱང་ཁྱེད་ཀྱི་བུ་ཟེར་བ་དེ་སྨད་འཚོང་མ་རྣམས་དང་མཉམ་དུ་ཁྱེད་ཀྱི་རྒྱུ་ནོར་ཆུད་ཟོས་གཏོང་མཁན་དེ་ཡོང་སྐབས་ཁྱེད་ཀྱིས་ཁོའི་དོན་ལ་བེའུ་རྒྱགས་པ་བསད་ཅེས་བཤད། ཕ་ཡིས་ཁོ་ལ། ངའི་བུ། ཁྱོད་དུས་རྒྱུན་དུ་ང་དང་མཉམ་དུ་ཡོད་པས། ང་ལ་ཅི་ཡོད་པ་ཐམས་ཅད་ཁྱོད་ཀྱི་ཡིན། འོན་ཀྱང་ང་ཚོས་སྤྲོ་སེམས་ཀྱིས་དགའ་སྟོན་བྱེད་དགོས། གང་ལགས་ཟེར་ན། ཁྱོད་ཀྱི་ནུ་བོ་འདི་ཤི་ནས་སླར་གསོན་པོར་གྱུར་ཞིང་། བརླགས་ནས་རྙེད་པར་གྱུར་ཟེར་”ཞེས་གསུངས།

21.4 འགྲེལ་པ། སྒྲུང་འདི་ནི་ང་ཚོ་མི་རེ་རེའི་སྐོར་ལ་ཡིན་ཏེ། བུ་ཆུང་བ་དང་འདྲ་བར་ང་ཚོས་རང་གཤིས་ཀྱི་སྒོ་ནས་རང་འདོད་པ་ལྟར་མི་ཚེ་སྐྱེལ། འདོད་ཡོན་དང་། འདོད་ཆགས། སྤྱོད་པ་ངན་པ་གཞན་རྣམས་བྱས་ནས་མི་ཚེ་འཕྲོག་བརླག་གཏོང་། འོན་ཀྱང་སྡིག་པ་ནི་གདུག་རྩུབ་ཅན་གྱི་བདག་པོ་དང་འདྲ་བ་ཡིན་ལ། དེའི་གླ་ཆ་ནི་འཆི་བ་ཡིན། སྡིག་ཉེས་ཀྱི་ལས་བྱེད་དུས་ང་ཚོ་དངོས་གནས་སྐྱིད་པོར་འགྱུར་མི་སྲིད།

of Jesus is that we do not have to live in this way. We too can come to our senses. We can repent and return to a loving Father. Even though we don't deserve it, God the Father, like the father in this story, welcomes us and gives us a perfect relationship with him. We become like members of his family. This is the meaning of the scripture, "God is love". The younger brother repented and received a forgiveness he did not deserve. The older brother thought he deserved his father's blessing. He did not want his younger brother to be forgiven, because he did not deserve it. The older brother is an example of those who think they must accumulate merit in order to deserve God's approval. In fact, no one can do this because merit cannot cancel sin. Since all of us are as unworthy as the younger brother, we should repent and accept the love of a great Father.

21.5 Key Point:

God forgives sins, and welcomes sinners.

སྟོན་པ་ཡེ་ཤུའི་འཕྲིན་བཟང་ལྟར་ངེད་རྣམས་ཀྱིས་མི་ཚེ་དེ་ལྟར་སྐྱེལ་མི་དགོས། ངཚོའང་བློ་ཁུག་སྙེ་སྦྱོང་པ་ངན་པ་རྣམས་སྤངས་ནས་སེམས་བསྒྱུར་ཐུབ་ཅིང་། བྱམས་སེམས་དང་ལྡན་པའི་ཡབ་དཀོན་མཆོག་གི་མདུན་དུ་ཕྱིར་ལོག་ཐུབ། ངཚོ་འོས་པ་མིན་ཀྱང་། སྒྲུང་འདི་ནང་བཞིན་ཕ་དང་འདྲ་བར་ཡབ་དཀོན་མཆོག་གིས་ངཚོ་བསུས་ནས་སྡིག་ཉེས་བསལ་ཞིང་། ཁོང་དང་ཡང་དག་པའི་འབྲེལ་བ་གནང་། ངཚོ་ཁོང་གི་ནང་མི་ལྟར་འགྱུར། དེ་ནི་དཀོན་མཆོག་བྱམས་པའོ་ཞེས་པའི་གསུངས་ཀྱི་དོན་ཡིན། འོས་པ་མིན་པའི་བུ་ཆུང་བ་དེས་སེམས་བསྒྱུར་ནས་ཁོའི་ཕས་གུ་ཡངས་བཏང་། འོན་ཀྱང་བུ་ཆེ་བས་ཕའི་བྱིན་རླབས་འོས་པ་ཡིན་པར་བསམས། ཁོས་བུ་ཆུང་བ་གུ་ཡངས་ཐོབ་པར་མ་དགའ། གང་ལགས་ཤེ་ན། ཁོའི་བསམ་པར་བུ་ཆུང་བ་འོས་པ་མིན། བུ་ཆེ་བ་དེ་དཀོན་མཆོག་གི་གདེང་འཛོག་འཐོབ་པའི་ཆེད་དུ་དགེ་བ་གསོག་དགོས་པར་སེམས་པའི་མི་རྣམས་ཀྱི་དཔེ་ཞིག་ཡིན། དངོས་གནས་བྱས་ན་བསགས་པའི་དགེ་བའི་ནུས་མཐུ་ཡིས་སྡིག་ཉེས་མེད་པར་བྱེད་མི་སྲིད་པས་དཀོན་མཆོག་གི་གདེང་འཛོག་འཐོབ་པར་མི་སུའང་འོས་པ་མིན། བུ་ཆུང་བ་དང་འདྲ་བར་འོས་པ་མིན་པས་ངེད་ཀྱིས་སྡིག་པ་ངན་པ་རྣམས་སྤངས་ནས་སེམས་བསྒྱུར་ནས་ཡབ་ཆེན་གྱི་བྱམས་པ་ལ་དང་ལེན་བྱེད་དགོས།

21.5 ནང་དོན་གཙོ་བོ།

དཀོན་མཆོག་གིས་སྡིག་ཉེས་སེལ་ཞིང་། སྡིག་ཅན་རྣམས་ལ་བསུ་བར་མཛད།

Chapter Twenty Two:

Jesus Teaches About Eternal Life

Adapted from John 3:1-21

22.1 The Lord Jesus came to this world so
that people of every nation may have eter-
nal life. Now we will hear one of his most
famous teachings about receiving eternal
life. It was given to a man called Nico-
demus, a leader of the Jewish people.
22.2 Nicodemus had come to meet Jesus
at night. He said, "We know that you are
a great teacher who has come from God,
because no one can do these wondrous
signs that you do, apart from God." Jesus
answered, "I tell you truly, unless a man is
born again, he cannot see the kingdom of
God." So Nicodemus asked him, "How is
it possible that an old man can be born
again? Can he enter into his mother's
womb and be born a second time?" Jesus
answered, "I tell you truly, unless a man is
born by means of water and God's Spirit,

ལེའུ་ཉེར་གཉིས་པ།

སྟོན་པ་ཡེ་ཤུས་དཔག་ཏུ་མེད་པའི་ཚེའི་སྐོར་ཆོས་བསྟན་གནང་།

ཡོ་ཧ་ནན། 3:1-21 ལ་གཞིགས།

22.1 ངོ་སྤྲོད། མི་རིགས་ཐམས་ཅད་ལ་དཔག་ཏུ་མེད་པའི་ཚེ་འཐོབ་པའི་ཆེད་དུ་སྟོན་པ་ཡེ་ཤུ་འཛིག་རྟེན་
འདིར་ཕེབས། ད་ང་ཚོས་དཔག་ཏུ་མེད་པའི་ཚེ་འཐོབ་པའི་སྐོར་ཁོང་གི་གསུང་སྟན་གྲགས་ཆེ་ཤོས་ཀྱི་ནང་
ནས་ཞིག་ཐོས་པར་བྱ། གསུང་འདི་ནི་ཡ་ཧུ་དཱ་པའི་དཔོན་པོ་ནི་ཀོ་དེམ་ཟེར་མཁན་ལ་གནང་།
22.2 ལོ་རྒྱུས། ནི་ཀོ་དེམ་མཚན་མོར་ཡེ་ཤུ་མཇལ་དུ་འོངས་ནས་“སྟོན་པ་ལགས། ཁྱེད་ནི་དཀོན་མཆོག་
གི་མདུན་ནས་ཕེབས་པའི་སྟོན་པ་ཞིག་ཡིན་པ་ང་ཚོས་ཤེས། ཅི་ལགས་ཟེར་ན། ཁྱེད་ཀྱིས་སྟོན་པར་མཛད་
པའི་རྟགས་འདི་ཚོ་དཀོན་མཆོག་དང་འབྲལ་ཏེ་སུས་ཀྱང་སྟོན་པར་མི་སྲིད”ཅེས་གསུངས་པ་ན། ལན་དུ་ཡེ་
ཤུས་“ངས་ཁྱེད་ལ་བདེན་པ་བདེན་པར་ཟེར་རྒྱུར། གལ་ཏེ་མི་ཞིག་ཡང་བསྐྱར་མ་སྐྱེས་ན། དཀོན་མཆོག་
གི་རྒྱལ་སྲིད་མཐོང་བར་མི་སྲིད་དོ”ཞེས་གསུངས། ནི་ཀོ་དེམ་གྱིས་ཁོང་ལ་“མི་ཞིག་རྒས་ནས་ཡང་བསྐྱར་
ཇི་ལྟར་སྐྱེ་སྲིད། ཁོའི་ཨ་མའི་མངལ་དུ་འཛུལ་ནས་ཐེངས་གཉིས་པར་སྐྱེ་སྲིད་དམ་”ཞེས་དྲིས། ལན་དུ་
ཡེ་ཤུས་“ངས་ཁྱེད་ལ་བདེན་པ་བདེན་པར་ཟེར་རྒྱུར། གལ་ཏེ་མི་ཞིག་ཆུ་དང་དཀོན་མཆོག་གི་དམ་པའི་

he cannot enter God's Kingdom. What is born of a body is a body, so also what is born of God's Holy Spirit is spirit. Don't be surprised that I said to you, 'You must be born again.' The wind blows where it will, and you hear its sound, but where it comes from and where it goes you don't know. So it is with all who are born of God's Spirit." Nicodemus asked, "How is this possible?"

22.3 Jesus answered, "You are a prominent teacher of Israel and you don't understand even this? I tell you truly, what we know, we say; and what we have seen we testify to; but you people haven't accepted this testimony. If you don't believe after I tell you about things that happen on earth, how will you believe if I speak about things that happen in heaven? No one has gone up to heaven except for the Son of Man who came down from heaven. Just as the prophet Moses raised up the serpent-image in the desert, so the Son of Man also must be lifted up, so that all who believe in the Son of Man may obtain eternal life. For God so loved the world's people that he gave his only son, so that whoever believes in him will not perish but have

ཐུགས་ཉིད་བརྒྱུད་ནས་མ་སྐྱེས་ན། དཀོན་མཆོག་གི་རྒྱལ་སྲིད་དུ་འཛུལ་བར་མི་སྲིད། ལུས་ནས་སྐྱེས་པ་ནི་ལུས་ཡིན་པ་ལྟར། དམ་པའི་ཐུགས་ཉིད་ལས་སྐྱེས་པ་དེ་ནི་སེམས་ཉིད་ཡིན་ནོ། ངས་ཁྱེད་རང་ལ་ཁྱེད་ཚོ་ཡང་བསྐྱར་སྐྱེ་དགོས་ཞེས་བཤད་པས་ཡ་མཚན་མ་སྐྱེད། ལྷགས་པ་ནི་རང་འདོད་པ་བཞིན་དུ་རྒྱུག་པ་དང་དེའི་སྒྲ་ཁྱེད་ཀྱིས་ཐོས་ཀྱང་། དེ་ག་ནས་བྱུང་དང་གང་དུ་འགྲོ་མི་ཤེས། དཀོན་མཆོག་གི་དམ་པའི་ཐུགས་ཉིད་ནས་སྐྱེས་པ་ཐམས་ཅད་ནི་དེ་བཞིན་ཡིན་”ཞེས་གསུངས། ཡང་ནི་ཀོ་དེམ་གྱིས་“དེ་ཇི་ལྟར་སྲིད་”ཅེས་བཤད།

22.3 ལན་དུ་ཡེ་ཤུས་“ཁྱེད་ཡི་སི་ར་ཨེལ་གྱི་སློབ་དཔོན་ཡིན་ཞིང་དོན་དེ་ཡང་མི་རྟོགས་སམ། ངས་ཁྱེད་ལ་བདེན་པ་བདེན་པར་ཟེར་རྒྱུར། ང་ཚོས་གང་ཤེས་པ་དེ་བཤད། གང་མཐོང་ཡོད་པ་དེའི་དཔང་པོ་བྱེད་ཀྱང་། དཔང་པོ་དེ་ལ་ཁྱེད་རྣམས་ཀྱིས་དང་ལེན་མི་བྱེད། ངས་ཁྱེད་རྣམས་ལ་ས་སྟེང་དུ་བྱུང་བའི་དོན་བཤད་ནས་ཁྱེད་རྣམས་ཡིད་མ་ཆེས་ན། དཀོན་མཆོག་གི་ཞིང་ཁམས་ལ་བྱུང་བའི་དོན་བཤད་ན་ཁྱེད་རྣམས་ཇི་ལྟར་ཡིད་ཆེས་པར་བྱ། དཀོན་མཆོག་གི་ཞིང་ཁམས་ནས་བབ་པའི་མིའི་རིགས་ཀྱི་བུ་མ་གཏོགས་པར། སུའང་ཞིང་ཁམས་ལ་ཡར་ཕེབས་མ་མྱོང་། ལུང་སྟོན་པ་མོ་ཤེ་ཡིས་འབྲོག་སྟོང་དུ་སྦྲུལ་གྱི་གཟུགས་བརྙན་ཡར་བཀུགས་པ་ལྟར། མིའི་རིགས་ཀྱི་བུ་ཡང་འཕགས་པར་འགྱུར་དགོས་ཏེ། མིའི་རིགས་ཀྱི་བུ་ལ་དད་པ་བྱེད་མཁན་ཐམས་ཅད་ལ་དཔག་ཏུ་མེད་པའི་ཚེ་ཐོབ་པར་འགྱུར་བའི་ཕྱིར་རོ། དཀོན་མཆོག་གིས་རང་གི་སྲས་གཅིག་པོ་གནང་བ་ཙམ་དུ་འཇིག་རྟེན་གྱི་མི་རྣམས་ལ་བྱམས་པར་མཛད་པས། སྲས་ལ་དད་པ་བྱེད་

eternal life. God did not send his Son to condemn the people of the world, but to save the people of the world through Him. Those who believe in the Son are not judged; those who do not believe in the Son have already been judged, because they did not believe in the name of God's only Son. And the judgment is this: though the light has come into the world, because people's deeds are evil, they loved the darkness of sin more than the light. For all who do evil deeds hate the light, and avoid it so that their wicked acts will not be revealed. However, those who do what is right come to the light so that it may be clearly seen that what they do comes from God."

22.4 Jesus often taught people by means of parables. There is an example in the story of Nicodemus. Nicodemus knew that sin causes us to be separated from God, who is completely holy. Whatever is separated from God is spiritually dead. Dead people can do nothing to help themselves. Only God's Spirit can make spiritually dead people come alive. This is what Jesus meant by being 'born again'. Though the new birth is itself invisible, we can see its effects when people repent

མཁན་ཚང་མར་འཇིག་པར་མི་འགྱུར་བར་དཔག་ཏུ་མེད་པའི་ཚེ་ཐོབ་ངེས་པའོ། ཡང་དཀོན་མཆོག་གིས་རང་གི་སྲས་འཇིག་རྟེན་གྱི་མིར་ཁྲིམས་གཅོད་མཛད་རྒྱུར་མ་མངགས་ཀྱིས། འཇིག་རྟེན་གྱི་མི་ཁོང་བརྒྱུད་ནས་སྐྱབས་མཛད་རྒྱུར་མངགས། སྲས་ལ་དད་པ་བྱེད་མཁན་ཚོ་ལ་ཁྲིམས་བཅད་མེད་དེ། སྲས་ལ་དད་པ་མི་བྱེད་མཁན་ཚོ་ལ་ཁྲིམས་བཅད་ཟིན། དེ་ནི་དཀོན་མཆོག་གི་སྲས་གཅིག་པོའི་མཚན་ལ་དད་པ་མ་བྱས་པས་སོ། ཡང་ཁྲིམས་གཅོད་དེ་འདི་ལྟར་ཡིན། འོད་དེ་འཇིག་རྟེན་དུ་ཕེབས་ཡོད་ཀྱང་། མི་རྣམས་ཀྱི་སྤྱོད་པ་ངན་པས་དེ་ཚོ་འོད་དེ་ལས་སྡིག་ཉེས་ཀྱི་མུན་ནག་ལ་དགའོ། ཅི་ལགས་ཟེར་ན། ལས་ངན་བྱེད་པ་ཐམས་ཅད་རང་གི་སྤྱོད་ངན་རྣམས་མི་མངོན་པའི་ཕྱིར་འོད་དེ་ལ་སྡང་ཞིང་འོད་ཀྱི་རྩར་མི་འོང་། འོན་ཀྱང་བདེན་པའི་དོན་ལག་ལེན་བྱེད་མཁན་རྣམས་ཀྱི་བྱ་བ་དཀོན་མཆོག་ལས་བྱུང་བ་གསལ་བར་མཐོང་བའི་ཕྱིར་མི་དེ་རྣམས་འོད་ལ་འོང་"ཞེས་གསུངས།

22.4 འགྲེལ་པ། སྟོན་པ་ཡེ་ཤུས་མི་རྣམས་ལ་དཔེའི་སྒོ་ནས་ཡང་ཡང་གསུངས། ནི་ཀོ་དེམ་ལོ་རྒྱུས་འདིའི་ནང་ལ་དེ་ལྟར་གྱི་དཔེ་ཞིག་ཡོད། དཀོན་མཆོག་ཡོངས་སུ་དག་པ་ཡིན་པས་སྡིག་ཉེས་ཀྱིས་ངེད་རྣམས་ཁོང་ལས་འབྲེལ་བ་རྒྱང་དུ་གཏོང་བ་ནི་ནི་ཀོ་དེམ་གྱིས་ཤེས། དཀོན་མཆོག་ནས་རྒྱང་དུ་གཏོང་བ་དེ་ཚེ་མེད་པ་ནང་བཞིན་གཤིན་པོ་རྣམས་ཀྱིས་ཀྱང་རང་ཉིད་གསོན་པའི་ཆེད་དུ་ཅི་འང་བྱེད་ཐུབ་མི་སྲིད། དཀོན་མཆོག་གི་ཐུགས་ཉིད་ཁོ་ན་ཡིས་གཤིན་པོ་རྣམས་གསོན་པོར་སྒྱུར་སྲིད། དེ་ནི་ཡང་བསྐྱར་སྐྱེས་པའི་དོན་ཡིན། ཡང་བསྐྱར་སྐྱེས་པ་རང་ཉིད་མིག་གིས་མཐོང་མི་སྲིད་ཀྱང་། མི་རྣམས་ཀྱིས་སྤྱོད་པ་ངན་པ་རྣམས་

of sin and become obedient to God. It is like the wind. Though we cannot see the wind itself, when there is a dust storm, we can see its effects.

22.5 Nicodemus still did not understand, so Jesus took an example from Israel's history. Many centuries ago, the Jewish people lived as nomads in the desert. On one occasion God sent many poisonous snakes among them because the people had opposed him. During this time, God commanded the prophet Moses to make an image of a snake. The snake was not a god and the people were not to worship it, but it was a symbol of God's forgiveness of sin. Those who looked at it with faith in God were saved from death. In the same way, those who believe in the Lord Jesus look to him and receive forgiveness of their sins and eternal life with God. Those who do so are not judged by God on the day at the end of time when he judges the human race. We will learn more about God's final judgment in the next chapter.

22.6 Key Point:

God gives us eternal life through faith in the Lord Jesus.

སྤྱངས་ནས་སེམས་བསྒྱུར་ནས་དཀོན་མཆོག་གི་བཀའ་ལ་ཉན་སྐབས་དེའི་འབྲས་བུ་ངེད་ཀྱིས་མཐོང་ཐུབ། དེ་ནི་ལྷགས་པ་དང་འདྲ་བ་ཡིན། ངེད་ཀྱིས་ལྷགས་པ་རང་ཉིད་མཐོང་མི་ཐུབ་ཀྱང་། ཐལ་རླུང་འཁྱུང་སྐབས་དེའི་འབྲས་བུ་མཐོང་སྲིད།

22.5 ནི་ཀོ་དེམ་གྱིས་ད་དུང་ཧ་མ་གོ་བས་སྟོན་པ་ཡེ་ཤུས་ཡི་སི་ར་ཨེལ་མི་རིགས་ཀྱི་ལོ་རྒྱུས་ནས་དཔེ་ཞིག་བཞག་གནང་། དུས་རབས་མང་པོའི་སྔོན་ལ་ཡ་ཧུ་དྲ་པ་རྣམས་འབྲོག་པ་ལྟར་བྱེ་ཐང་ལ་སྡོད་མཁན་ཡིན་པ་དང་། དུས་ཤིག་ལ་ཁོ་ཚོས་དཀོན་མཆོག་ལ་ངོ་རྒོལ་བྱས་པའི་སྐབས་སུ་དཀོན་མཆོག་གིས་ཁོ་ཚོའི་དཀྱིལ་ལ་དུག་སྦྲུལ་མང་པོ་མངགས། དཀོན་མཆོག་གིས་ལུང་སྟོན་པ་མོ་ཤེ་ལ་སྦྲུལ་གྱི་གཟུགས་བརྙན་བཟོ་དགོས་པའི་བཀའ་གནང་། སྦྲུལ་གྱི་གཟུགས་བརྙན་དེ་ལྷ་མ་ཡིན་པས། མི་རྣམས་ཀྱིས་དེ་ལ་བསྙེན་བཀུར་བྱེད་དུ་མ་བཅུག སྦྲུལ་དེ་དཀོན་མཆོག་གིས་སྡིག་ཉེས་སེལ་བའི་དཔེ་ཞིག་ཡིན། དཀོན་མཆོག་ལ་དད་པ་བྱེད་མཁན་རྣམས་ཀྱིས་གཟུགས་བརྙན་དེ་ལ་བལྟས་པས་འཆི་བ་ལས་བསྐྱབས་པར་གྱུར། དེ་བཞིན་གཙོ་བོ་ཡེ་ཤུ་ལ་དད་པ་བྱེད་མཁན་རྣམས་ཁོང་ལ་བལྟས་ནས་སྡིག་ཉེས་སེལ་བ་དང་དཔག་ཏུ་མེད་པའི་ཚེ་འཐོབ། དུས་ཀྱི་མཐའ་མའི་ཉིན་མོར་དཀོན་མཆོག་གིས་མི་ཐམས་ཅད་ལ་ཁྲིམས་གཅོད་མཛད་སྐབས་ཁོ་ཚོ་ཁྲིམས་གཅོད་འཕོག་ཉེན་མེད། དཀོན་མཆོག་གི་མཐའ་མའི་ཁྲིམས་གཅོད་ནི་ལོ་རྒྱུས་རྗེས་མའི་ནང་དོན་ཡིན།

22.6 ནང་དོན་གཙོ་བོ།

སྟོན་པ་ཡེ་ཤུ་ལ་དད་པ་བྱེད་པའི་སྒོ་ནས་དཀོན་མཆོག་གིས་ངེད་རྣམས་ལ་དཔག་ཏུ་མེད་པའི་ཚེ་གནང་།

Chapter Twenty Three:

Jesus Teaches About God's Final Judgment

Adapted from Matthew 25:31-46

23.1 In our previous story, we learned that those who repent of their sins and believe in Jesus receive God's gift of eternal life. When they die, they will be forever with God in heaven. Those who do not repent of their sins, and who reject Jesus, do not receive eternal life. When they die, they will be forever with Satan in hell. This will happen on the day at the end of time when God judges all people. Jesus spoke about this as follows.

ལེའུ་ཉེར་གསུམ་པ།

སྐྱོན་པ་ཡེ་ཤུས་དཀོན་མཆོག་གི་མཐའ་མའི་ཁྲིམས་གཙོད་ཀྱི་སྐོར་ཆོས་བསྟན་གནང་།

མད་ཐཱ 25:31-46 ལ་གཞིགས།

23.1 ངོ་སྤྲོད། ལོ་རྒྱུས་སྔོན་མ་བཞིན་སྡིག་པ་ངན་པ་རྣམས་སྤངས་ནས་སེམས་བསྒྱུར་ཏེ་སྐྱོན་པ་ཡེ་ཤུར་དད་པ་བྱེད་མཁན་རྣམས་ལ་དཀོན་མཆོག་གི་གནང་སྦྱིན་ཏེ་དཔག་ཏུ་མེད་པའི་ཚེ་འཐོབ། ཁོ་རྣམས་ཚེ་འདི་ལས་འདའ་བའི་སྐབས་སུ་དཀོན་མཆོག་དང་མཉམ་དུ་ཞིང་ཁམས་སུ་དུས་རྟག་ཏུ་གནས་པར་འགྱུར། སྡིག་ཉེས་མི་སྤོང་བ་རྣམས་གཙོ་བོ་ཡེ་ཤུའི་འཕྲིན་བཟང་དང་ལེན་མ་བྱས་པས་ཚེ་འདི་ལས་འདའ་བའི་སྐབས་སུ་བདུད་སཱ་ཏན་དང་མཉམ་དུ་དམྱལ་ཁམས་སུ་དུས་རྟག་ཏུ་གནས་པར་འགྱུར། དུས་ཀྱི་ཐ་མའི་ཉིན་ལ་དཀོན་མཆོག་གིས་མི་ཐམས་ཅད་ལ་ཁྲིམས་གཙོད་མཛད་སྐབས་དེ་ལྟར་འབྱུང་། སྐྱོན་པ་ཡེ་ཤུས་དེའི་སྐོར་གཤམ་གསལ་ལྟར་གསུངས།

23.2 He said, “When the Son of Man comes with the angels in glory, he will sit on his glorious throne and all nations will be gathered before him. As a shepherd separates the sheep from the goats, so he will separate them, putting the sheep on his right, and the goats on his left. Then the king will say to those on the right, ‘You who are blessed by my Father, come and take the kingdom that was prepared for you from the foundation of the world. For when I was hungry you gave me food; when I was thirsty you gave me something to drink; when I was a stranger you gave me a place to stay; when I was without clothing you clothed me; when I was sick you took care of me; when I was in prison you visited me.’ Then the righteous will answer him, ‘Lord, when did we see you hungry or, thirsty, a stranger or, without clothing and, give you food or drink or a place to stay or, clothing? Or seeing you sick or, in prison when did we come to visit you? The king will say to them, ‘I tell you truly, as you did it to one of the least of these my brethren, you did it to me also.’ Then he will say to those on the left, ‘You cursed ones, depart from me into

23.2 ལོ་རྒྱུས། སྟོན་པ་ཡེ་ཤུས་“མིའི་རིགས་ཀྱི་བུ་ནི་ཕོ་ཉ་དང་བཅས་གཟི་བརྗིད་དང་ལྡན་པར་འབྱོན་
པའི་སྐབས་སུ། རང་གི་གཟི་བརྗིད་ལྡན་པའི་བཞུགས་ཁྲི་ལ་བཞུགས་པར་འགྱུར་ཞིང་། མི་རིགས་ཐམས་
ཅད་ཁོང་གི་མདུན་དུ་བསྡུད་ནས། ལུག་རྫི་ཡིས་ར་རྣམས་ལས་ལུག་སོ་སོར་འབྱེད་པ་ལྟར། ཁོང་གིས་དེ་
ཚོའང་འབྱེད་པར་གྱུར་ནས། ལུག་རྣམས་ཁོང་གི་གཡས་ཕྱོགས་དང་། ར་རྣམས་ཁོང་གི་གཡོན་ཕྱོགས་
སུ་འཇོག དེ་ནས་རྒྱལ་པོས་གཡས་ཕྱོགས་སུ་ཡོད་པ་རྣམས་ལ། ངའི་ཡབ་ཀྱིས་བྱིན་གྱིས་རླབས་པ་
ཁྱོད་རྣམས། ཤོག་ལ། འཇིག་རྟེན་བཀོད་པ་ནས་ཁྱོད་ཚོའི་ཕྱིར་བཤམས་པའི་རྒྱལ་སྲིད་འཛིན་ཞིག རྒྱུ་
མཚན་ནི་ཁྱོད་ཀྱིས་ང་ལྟོགས་པ་ལ་ཟས་སྟེར། སྐོམ་པ་ལ་བཏུང་བ་སྟེར། ངོ་མི་ཤེས་པ་ཡིན་པ་ལ་གནས་
ཚང་བཏང་། གོས་མེད་པ་ལ་གོས་སྟེར། ན་བ་ལ་བདག་སྐྱོང་བྱས། བཙོན་ཁང་ལ་ཡོད་པ་ལ་ང་མཇལ་
བར་ཡོང་ཞེས་གསུང་བར་འགྱུར། དེ་ནས་དྲང་ལྡན་རྣམས་ཀྱིས། གཙོ་བོ་ལགས། ངེད་རྣམས་ཀྱིས་ཁྱེད་
བཀྲེས་པའམ། སྐོམས་པ། ཞལ་མི་ཤེས་པའམ། གོས་མེད་པར་མཐོང་སྟེ། ཞལ་ཟས་སམ། སྐོམས།
གནས་ཚང་ངམ། ན་བཟའ་ག་དུས་ཕུལ། ན་བའམ། བཙོན་ཁང་ལ་མཐོང་སྟེ་ག་དུས་མཇལ་བར་ཡོང་
ཞེས་ལན་འདེབས་པར་འགྱུར། རྒྱལ་པོས་ཁོ་རྣམས་ལ། ངས་ཁྱོད་ཚོར་བདེན་པར་ཟེར་རྒྱུར། ཁྱོད་
ཚོས་ངའི་སྤུན་ཟླ་ཆུང་ཤོས་འདི་རྣམས་ཀྱི་ནང་ནས་གཅིག་ལ་ཡང་དེ་ལྟར་བྱས་པ་ཙམ་གྱིས། ང་ལའང་བྱས་
ཞེས་གསུང་བར་འགྱུར། དེ་ནས་ཁོང་གིས་གཡོན་ཕྱོགས་སུ་ཡོད་པ་རྣམས་ལ། དམོད་པ་ཕོག་པ་ཁྱོད་ཚོ།
ངའི་མདུན་ནས་བདུད་རྒྱལ་དང་ཁོའི་ཕོ་ཉ་རྣམས་ཀྱི་ཆེད་དུ་བཤམས་ཏེ་གསོད་པར་མི་བྱེད་པའི་མེ་ལ་ཕར

the eternal fire prepared for the devil and his angels. For I was hungry and you gave me nothing to eat; I was thirsty and you gave me nothing to drink; I was a stranger and you did not give me a place to stay; I was without clothing and you did not clothe me; I was sick and you did not care for me; I was in prison and you did not come to visit me.' Then they also will say, 'Lord, when did we see you hungry or, thirsty or, a stranger or, without clothing or, sick or, in prison and not take care of you? He will answer, 'I tell you truly, to the extent you did not do it to one of the least of these, you did not do it to me either.' Then these will go into eternal punishment and, the righteous to eternal life."

23.3 God does not want anyone to receive eternal punishment. He wants everyone to repent and be saved. So Jesus tells us to do everything possible to seek eternal life. As he warned, "Enter through the narrow gate, for the gate that leads to destruction is wide and the road is broad, so many people go that way. The gate that leads to eternal life is narrow and the way is hard so just a few find it." The way to eternal life is to hear and

རྒྱུགས་ཤིག རྒྱུ་མཚན་ནི་ཁྱོད་ཀྱིས་ང་ལྟོགས་པ་ལ་ཟས་མ་སྟེར། སྐོམ་པ་ལ་བཏུང་བ་མ་སྟེར། ངོ་མི་ཤེས་པ་ལ་གནས་ཚང་མ་བཏང་། གོས་མེད་པ་ལ་གོས་མ་སྟེར། ན་བ་ལ་བདག་སྐྱོང་མ་བྱས། བཙོན་ཁང་དུ་ཡོད་པ་ལ་ང་མཇལ་བར་མ་འོངས་ཞེས་གསུང་བར་འགྱུར། དེ་ནས་ཁོ་ཚོས་ཀྱང་། གཙོ་བོ་ལགས། ངེད་ཀྱིས་ཁྱེད་བཀྲེས་པའམ། སྐོམ་པ། ངོ་མི་ཤེས་པའམ། གོས་མེད་པ། ན་བའམ། བཙོན་ལ་ཡོད་པར་མཐོང་ནས་ག་དུས་བདག་སྐྱོང་མ་བྱས་ཞེས་ཟེར་བར་འགྱུར། ལན་དུ་ཁོང་གིས། ངས་ཁྱོད་ཚོར་བདེན་པར་ཟེར་རྒྱུར། ཁྱོད་ཚོས་ཆུང་ཤོས་འདི་རྣམས་ཀྱི་ནང་ནས་གཅིག་ལ་ཡང་དེ་ལྟར་མ་བྱས་པ་ཙམ་གྱིས། ང་ལའང་མ་བྱས་ཞེས་གསུང་བར་འགྱུར། དེ་ནས་འདི་རྣམས་མཐའ་མེད་པའི་ཆད་པར་འགྲོ་བར་འགྱུར་ལ། དྲང་ལྡན་རྣམས་དཔག་ཏུ་མེད་པའི་ཚེ་ལ་འགྲོ་བར་འགྱུར་རོ་”ཞེས་གསུངས།

23.3 འགྲེལ་པ། མི་སུའང་མཐའ་མེད་པའི་ཆད་པར་འགྲོ་བ་དེ་དཀོན་མཆོག་གི་ཐུགས་དགོངས་མ་ཡིན། གང་ལགས་ཟེར་ན། མི་ཐམས་ཅད་ཀྱིས་སྡིག་ཉེས་སྤྲངས་ནས་ཐར་བར་འགྱུར་བ་ནི་ཁོང་གི་ཐུགས་དགོངས་ཡིན། དེའི་ཕྱིར་སྟོན་པ་ཡེ་ཤུས་ངེད་རྣམས་ལ་ཐབས་ཀུན་གྱིས་རྣམ་པ་ཐམས་ཅད་ནས་དཔག་ཏུ་མེད་པའི་ཚེ་འཚོལ་དགོས་པར་གསུངས། ཁོང་གིས་“སྒོ་དོག་མོ་བརྒྱུད་ནས་འཛུལ གང་ཡིན་ཞེ་ན། འཇིག་པར་འཁྲིད་པའི་སྒོ་ནི་ཞེང་ཅན་དང་ལམ་ཡངས་པོ་ཡོད་པས་མི་མང་པོ་དེར་འགྲོ དཔག་ཏུ་མེད་པའི་ཚེ་ལ་འཁྲིད་པའི་སྒོ་ནི་ཞེང་ག་ཆུང་ཞིང་ལམ་ཡང་དོག་མོ་ཡོད་པས་མི་ཉུང་ངུ་ཙམ་ལ་ལམ་དེ་རྙེད་”ཅེས་ཉེན་

obey Jesus' teachings. As he said, "So all who hear the words I've said and put them into practice are like a wise man who built his house on a rock. Because that house was built on rock, though the rain fell and the flood came and the storm blew and struck that house, it did not collapse. All who hear the words I've said and do not put them into practice are like the fool who built his house on sand. When the rain fell and the floods came and the storm blew and struck that house, it collapsed and was completely destroyed."

23.4 Key Point:

God is the judge of all people.

བརྫ་གནང་། དཔག་ཏུ་མེད་པའི་ཚེ་ལ་འགྲོ་བའི་ལམ་ནི་གཙོ་བོ་ཡེ་ཤུའི་གསུང་ལ་ཉན་པ་དེ་ཡིན། ཁོང་གིས་“དེའི་ཕྱིར་ངས་སྨྲས་པའི་ཚིག་ཐོས་ཏེ་ཉམས་ལེན་བྱེད་མཁན་ཐམས་ཅད་ནི་རང་གི་ཁང་པ་བྲག་ལ་བརྩིགས་པའི་ཤེས་རབ་ཅན་དང་འདྲ་བ་ཡིན། ཁང་པ་དེ་བྲག་གི་སྟེང་དུ་རྩིགས་པས། ཆར་པ་བབས་ནས་ཆུ་ལོག་བྱུང་ཞིང་། ལྷགས་པ་དྲག་པོ་བརྒྱབ་ནས་ཁང་པ་དེར་ཐོག་ཀྱང་མ་རྡིབ། ངས་སྨྲས་པའི་ཚིག་ཐོས་ཏེ་ཉམས་ལེན་མ་བྱེད་མཁན་ཐམས་ཅད་ནི་རང་གི་ཁང་པ་བྱེ་མའི་སྟེང་དུ་བརྩིགས་པའི་གླེན་པོ་དང་འདྲ་བ་ཡིན། ཆར་པ་བབས་ནས་ཆུ་ལོག་བྱུང་ཞིང་། ལྷགས་པ་དྲག་པོ་བརྒྱབ་ནས་ཁང་པ་དེར་ཐོག་སྟེ་རྡིབ་ཅིང་ཡོངས་སུ་བཤིག་པར་གྱུར་”ཞེས་གསུངས།

23.4 ནང་དོན་གཙོ་བོ།

དཀོན་མཆོག་ནི་མི་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ཁྲིམས་དཔོན་ཡིན།

Chapter Twenty Four:

Jesus is Crucified

Adapted from all four gospels

24.1 In our previous story, Jesus taught about the last judgment. In this story, we will hear what Jesus did to save sinners from God's judgment.

24.2 One day when Jesus was going to the capital city, he took the twelve disciples aside and said to them, "Listen! We are going to Jerusalem. The Son of Man will be handed over to the chief priests and the experts in the religious law. They will condemn him to death. He will be handed over to the foreigners and they will mock him, whip him, and kill him by hanging him on a cross. Then on the third day he will rise again." When they arrived in Jerusalem, the high priests and his associates in the Sadducee party formed a plot to arrest him secretly and kill him.

ལེའུ་ཉེར་བཞི་པ།

སྟོན་པ་ཡེ་ཤུ་ཀྲུང་ཤིང་སྒང་ལ་བཀྲུངས་པ།

འཕྲིན་བཟང་བཞི་ལས་བཏུས།

24.1 ངོ་སྤྲོད། ལོ་རྒྱུས་སྔོན་མ་བཞིན་སྟོན་པ་ཡེ་ཤུས་དཀོན་མཆོག་གི་མཐའ་མའི་ཁྲིམས་གཅོད་ཀྱི་སྐོར་
ཆོས་བསྟན་གནང་། ལོ་རྒྱུས་འདིར་སྡིག་ཉེས་ཅན་རྣམས་དཀོན་མཆོག་གི་ཁྲིམས་གཅོད་ལས་ཐར་བའི་
ཕྱིར་སྟོན་པ་ཡེ་ཤུས་གང་མཛད་པའི་སྐོར་ཐོས་ཡོང་།

24.2 ལོ་རྒྱུས། ཉིན་ཞིག་སྟོན་པ་ཡེ་ཤུ་རྒྱལ་སར་ཕེབས་པའི་དུས་སུ་ཉེ་གནས་བཅུ་གཉིས་པོ་ཟུར་དུ་
འཁྲིད་དེ་ཁོ་རྣམས་ལ་"ཉོན་ཞིག ད་ལྟ་ང་ཚོ་ཡེ་རུ་ཤ་ལེམ་དུ་འགྲོ་བཞིན་ཡོད། མིའི་རིགས་ཀྱི་བུ་ནི་ཡ་
ཧུ་དཱ་པའི་བླ་ཆེན་དང་ཆོས་ཁྲིམས་ལ་མཁས་པའི་མི་རྣམས་ཀྱི་དབང་འོག་ཏུ་བཏང་ནས། ཁོ་ཚོས་ཁོ་རང་
གསོད་དགོས་པའི་ཁྲིམས་ཐག་བཅད་ནས། ཁོང་ཡ་ཧུ་དཱ་པ་མིན་པ་རྣམས་ལ་གཏད་དེ། ཁོ་ཚོས་ཁོ་རང་
ལ་འཕྱ་དམོད་བྱེད་པ་དང་། རྟ་ལྕག་གིས་བརྡུངས་ནས་ཀྲུང་ཤིང་སྒང་ལ་བཀྲུངས་པའི་སྒོ་ནས་གསོད་པ་
དང་། དེ་ནས་ཉིན་གསུམ་པར་ཁོང་སླར་གསོན་པར་འགྱུར་ངེས་ཡིན་"ཞེས་གསུངས། ཁོང་རྣམས་ཡེ་རུ་
ཤ་ལེམ་ལ་བསླེབས་ནས་བླ་ཆེན་གཙོ་བོ་དང་། ཁོ་དང་འགྲོགས་པའི་སཱ་ཏུ་སེ་པའི་ཕྱོགས་ཁག་གིས་ཡེ་
ཤུ་ལྐོག་ཏུ་བཟུང་ནས་ཁོང་གསོད་པའི་ཇུས་ངན་བྱས།

24.3 Now in Jerusalem was a garden where Jesus often met his disciples. One of them, called Judas Iscariot, knew the place. One night he arrived together with a large crowd sent by the chief priests and elders of the people, carrying in their hands swords and clubs. Judas had previously arranged a sign for them by saying, “The one I greet with a kiss is he - arrest him.” Immediately Judas came to Jesus and said, “Teacher, peace be with you”, and greeted him with a kiss on the cheek. Jesus said to him, “Friend, do what you came to do.” Then they came and laid hands on him and arrested him. Then Jesus said to the crowd, “Have you come carrying swords and sticks to catch me like a robber? Though I sat day after day teaching in the Temple, you did not arrest me. But all this has happened so that the scriptures of the prophets would be fulfilled.” Then all the disciples left him and fled.

24.3 རྒྱལ་ས་ཡེ་རུ་ཤ་ལེམ་ལ་སྟོན་པ་ཡེ་ཤུ་ཡན་མང་པོ་ཉེ་གནས་དང་མཉམ་དུ་འཛོམས་མྱོང་བའི་སྐྱིད་ཚལ་ཞིག་ཡོད། ཉེ་གནས་ལས་ཡུ་དཱ་དབྱི་སི་ཀ་ར་རེ་ཞེས་ཟེར་མཁན་ཞིག་ལ་གནས་དེ་རྒྱུས་ཡོད་པ་ཡིན། མཚན་མོ་ཞིག་ལ་ཁོ་ནི་ཡ་ཧུ་དཱ་པའི་བླ་ཆེན་དང་ཡུལ་མི་རྣམས་ཀྱི་རྒན་པོས་བཏང་བའི་མི་ཚོགས་མང་པོ་ཞིག་ལག་ཏུ་རལ་གྲི་དང་དབྱུག་པ་འཁྱེར་ཏེ་ས་ཆ་དེར་སླེབས། ཡུ་དཱ་ཡིས་སྟོན་ནས་ཁོ་ཚོར་གསང་བརྡ་གྲ་སྒྲིག་བྱས་ཏེ་“ངས་སུ་ལ་འོ་ཡིས་མཚམས་འདྲི་ཞུ་བ་དེ་ཁོང་རང་ཡིན་པས་ཟུངས་ཤིག” ཅེས་བཤད། འཕྲལ་དུ་ཡེ་ཤུའི་མདུན་དུ་ཡོང་ནས་ཡུ་དཱ་ཡིས་“སློབ་དཔོན་ལགས། ཁྱེད་ལ་ཞི་བདེ་ལྡན་པར་གྱུར་ཅིག”ཅེས་ཟེར་ནས་འགྲམ་པར་འོ་ཡིས་མཚམས་འདྲི་ཞུས་པ་ལ། ཡེ་ཤུས་ཁོ་ལ་“གྲོགས་པོ། ཁྱོད་ཀྱིས་གང་བྱེད་པར་ཡོང་བ་དེ་བྱོས”ཞེས་གསུངས། དེ་རྗེས་ཁོ་ཚོ་ཡོང་ནས་ཁོང་གི་ལུས་ནས་ཟིན་ཏེ་འཛིན་བཟུང་བྱས་པས། ཡེ་ཤུ་དང་མཉམ་དུ་ཡོད་པ་ཞིག་གིས་རལ་གྲི་བཟུང་ནས་བཏོན་ཏེ་ཡ་ཧུ་དཱ་པའི་བླ་ཆེན་གཙོ་བོའི་གཡོག་པོའི་རྣ་བ་ཡ་གཅིག་བཅད། དེ་ནས་ཡེ་ཤུས་ཁོ་ལ་“རལ་གྲི་དེ་ཤུབས་སུ་ཆུག་ཅིག གང་ཡིན་ཞེ་ན། རལ་གྲི་འདོན་ཚད་རལ་གྲི་ཡིས་གསོད་པར་འགྱུར། ངའི་ཡབ་ཀྱིས་ཞིང་ཁམས་ཀྱི་ཕོ་ཉའི་དམག་དཔུང་བཅུ་གཉིས་ལས་མང་བ་ང་ལ་འཕྲལ་དུ་མངགས་པའི་ཕྱིར་ངས་ཁོང་ལ་ཞུ་མི་ཐུབ་པ་དེ་སེམས་སམ། འོན་ཀྱང་དེ་ལྟར་བྱས་ན། འདི་ལྟར་འབྱུང་དགོས་པའི་མདོ་དེ་ཅི་ལྟར་འགྲུབ” ཅེས་གསུངས། དེའི་ཚེ་ཡེ་ཤུས་མི་ཚོགས་ལ་“རལ་གྲི་དང་དབྱུག་པ་ཁྱེར་ནས་ངར་ཇག་པ་ལྟར་འཛིན་དུ་ཡོང་ངམ། ང་ནི་ཉིན་རེ་བཞིན་མཆོད་

24.4 As soon as it was dawn, all the chief priests and elders, those skilled in the religious law, and members of the state council discussed Jesus' case; they bound Jesus and brought him over to Pilate the Roman governor. They accused Jesus by saying, "This man has deceived our people by saying that we shouldn't pay taxes to Caesar, and that he himself is the Christ, a king." Pilate asked him, "Are you the king of the Jews?" and he answered, "It is as you say." The chief priests made many charges against him. Again Pilate said, "See how many charges these men are making against you! Don't you have an answer?" But Jesus made no reply; Pilate wondered at this, but knew that it was out of jealousy that the chief priests had handed him over. In order to fulfill the wishes of the chief priests, Pilate caused Jesus to be whipped and handed over to the soldiers to be hung on the cross. The soldiers put purple clothes on him and a crown woven of thorns on his head. They

ཁང་ཆེན་མོར་བསྡད་དེ་ཆོས་བསྟན་ཡང་ཁྱེད་ཚོས་ང་མ་བཟུང་། འོན་ཀྱང་ལུང་སྟོན་པའི་མདོ་འགྲུབ་པའི་ཕྱིར་བྱ་བ་འདི་ཐམས་ཅད་བྱུང་ངོ་”ཞེས་གསུངས་རྗེས་ཉེ་གནས་ཐམས་ཅད་ཁོང་བཞག་སྟེ་བྲོས།

24.4 ནམ་ལངས་མ་ཐག་ཏུ་ཡ་ཧུ་དྷ་པའི་བླ་ཆེན་རྣམས་དང་རྒན་པོ། ཆོས་ཁྲིམས་ལ་མཁས་པའི་མི་རྣམས། རྒྱལ་ཚོགས་ཀྱི་མི་ཐམས་ཅད་མཉམ་དུ་གྲོས་བྱས་ཏེ། ཡེ་ཤུ་བཀྱིགས་ནས་ཁྲིད་དེ་རོ་མ་པའི་སྤྱི་ཁྱབ་པི་ལ་ཏུ་ལ་ཁྲིད། ཁོ་ཚོས་ཁོང་ལ་ཉེས་སྐྱོན་བཙུགས་ཏེ་“མི་འདིས་ང་ཚོའི་མི་རིགས་ལ་མགོ་སྐོར་བཏང་སྟེ། ང་ཚོས་རྒྱལ་པོ་སེ་སར་ལ་ཁྲལ་འཇལ་མི་ཚོག་པ་དང་། ཁོ་རང་རྒྱལ་པོ་མ་ཤི་ཀ་ཡིན་ཞེས་བཤད་པ་ང་ཚོས་ཐོས་”ཞེས་སྨྲས། སྤྱི་ཁྱབ་པི་ལ་ཏུས་“ཁྱོད་ནི་ཡ་ཧུ་དྷ་པའི་མི་རིགས་ཀྱི་རྒྱལ་པོ་ཡིན་ནམ་”ཞེས་ཁོང་ལ་དྲིས་ནས། ཁོང་གིས་“ཁྱེད་ཀྱིས་སྨྲས་པ་བཞིན་ཡིན་ནོ་”ཞེས་གསུངས། ཡང་ཡ་ཧུ་དྷ་པའི་བླ་ཆེན་རྣམས་ཀྱིས་ཁོང་ལ་ཉེས་སྐྱོན་མང་པོ་བཙུགས། སླར་ཡང་པི་ལ་ཏུ་ཡིས་“མི་དེ་རྣམས་ཀྱིས་ཁྱོད་ལ་ཉེས་སྐྱོན་ཇི་འདྲ་མང་པོ་འདོགས་ཀྱི་འདུག་ཨང་། ཁྱོད་ཀྱིས་ལན་ཅི་འང་མི་འདེབས་སམ་”ཞེས་དྲིས། ཡེ་ཤུས་བཀའ་ལན་ཅི་ཡང་མ་གསུངས་པས་པི་ལ་ཏུ་ཡང་ངོ་མཚར་བར་གྱུར་ཡང་། ཡ་ཧུ་དྷ་པའི་བླ་ཆེན་རྣམས་ཀྱིས་ཡེ་ཤུ་ལ་ཕྲག་དོག་བྱས་ནས་ཁོང་ལ་རྩིས་སྤྲད་པ་ཤེས། ཡ་ཧུ་དྷ་པའི་བླ་ཆེན་རྣམས་ཀྱི་འདོད་པ་བསྐོང་ཕྱིར་ཡེ་ཤུ་རྟ་ལྕག་གིས་བརྡུང་རྡུ་བརྒྱབ་ནས་རྒྱང་ཤིང་སྒང་ལ་གསོད་པའི་ཕྱིར་དམག་མི་ཚོར་རྩིས་སྤྲད། དམག་མི་རྣམས་ཀྱིས་ཁོང་གི་ལུས་ལ་མདོག་རྒྱ་སྨུག་ཅན་གྱི་ན་བཟའ་བསྐོན་པ་དང་ཚེར་མས་སླས་པའི་ཅོད་པན་ཞིག་ཀྱང་ཁོང་གི་དབུ་ལ་བསྐོན། ཡང་ཁོ་ཚོས་ཁོང་ལ་ཕྱག་ཕུལ་ཞུ་ཞུལ་བྱས་ནས་“ཡ་ཧུ་དྷ་པའི་རྒྱལ་པོ་

pretended to salute him, saying "Hail, King of the Jews!" They hit him on the head again and again with a stick and spit in his face, and kneeling before him pretended to worship him. After they finished abusing him in this manner, they took off the purple clothes and, put his own clothes on him and led him out to be nailed to the cross.

ལ་ཕྱག་འཚལ་ལོ་”ཞེས་སྨྲས་པ་དང་། ཁོང་གི་དབུ་ལ་དབྱུག་པ་ཞིག་གིས་ཡང་ཡང་བརྡེག་ཅིང་གདོང་ལ་མཆིལ་མ་གཏོར། ཡང་པུས་མོ་སར་བཙུགས་ཏེ་ཁོང་ལ་ཕྱག་འཚལ་ཁུལ་བྱས། དེ་ལྟར་ཁོང་ལ་བརྙས་བཅོས་བྱས་ཚར་རྗེས་མདོག་རྒྱ་སྨུག་ཅན་གྱི་ན་བཟའ་ཕུད་ཅིང་། ཁོང་ལ་རང་གི་ན་བཟའ་གྱོན་དུ་བཅུག་སྐྱེ་རྒྱང་ཤིང་ཐོག་ལ་གཟེར་རྒྱག་པའི་ཕྱིར་ཕར་ཁྲིད་པ་རེད།

24.5 Key Point:

24.5 ནང་དོན་གཙོ་བོ།

The Lord Jesus suffered on the cross in order to save sinners from God's judgment.

སྡིག་ཉེས་ཅན་རྣམས་དཀོན་མཆོག་གི་ཁྲིམས་གཅོད་ལས་ཐར་བར་མཛད་པའི་ཆེད་དུ་སྐྱོན་པ་ཡེ་ཤུ་རྒྱང་ཤིང་སྟེང་ལ་སྡུག་བསྔལ་མྱོང་།

Chapter Twenty Five:

Jesus' Death on the Cross

Adapted from all four gospels

25.1 In our previous story, Jesus was led out to be nailed to the cross. In this story, we will hear what happened when Jesus died.

25.2 The soldiers led Jesus to a place called Golgotha, which means 'place of a skull.' They offered him wine mixed with spice but he did not take it. Then the soldiers nailed him to the cross. After casting lots to see what each would get, they divided his clothing among themselves. The charge against him was written as: 'King of the Jews.' The time at which they crucified Jesus was nine o'clock in the morning; at three o'clock in the afternoon, Jesus gave a loud cry and died. After these things, Joseph from the town of Arimathea, who was a secret disciple of Jesus for fear of the Jews, asked

ལེའུ་ཉེར་ལྔ་པ།

སྟོན་པ་ཡེ་ཤུ་རྒྱང་ཤིང་སྟེང་དུ་གྲོངས་པའི་སྐོར།

འཕྲིན་བཟང་བཞི་ལས་བཏུས།

25.1 ངོ་སྤྲོད། ལོ་རྒྱུས་སྔོན་མ་བཞིན་སྟོན་པ་ཡེ་ཤུ་རྒྱང་ཤིང་ཐོག་ལ་གཟེར་རྒྱག་པའི་ཕྱིར་ཕར་ཁྲིད། ལོ་
རྒྱུས་འདིར་གཙོ་བོ་ཡེ་ཤུ་འགྲོངས་དུས་གང་བྱུང་བའི་སྐོར་ཐོས་ཡོང་།
25.2 ལོ་རྒྱུས། དམག་མི་རྣམས་ཀྱིས་གཙོ་བོ་ཡེ་ཤུ་ཁྲིད་ནས་གོལ་གོ་ཐ་ཞེས་པ་ནི་མགོ་རུས་དང་འདྲ་བའི་
ས་ཆ་ཟེར་བའི་ས་དེར་སླེབས་པ་དང་། ཁོ་ཚོས་ཁོང་ལ་སྨན་འདྲེས་པའི་རྒྱུན་ཆང་བྲངས་ཀྱང་ཁོང་གིས་མ་
བཞེས། དེའི་ཚེ་དམག་མི་ཁོ་ཚོས་ཁོང་རྒྱང་ཤིང་སྟེང་དུ་གཟེར་བརྒྱབ་ནས་བཀལ། མི་རེ་རེར་གང་ཐོབ་
རྒྱན་བརྒྱབ་ནས་ཁོང་གི་ན་བཟའ་བགོ་བཤའ་བྱས། ཁོང་གི་ཉེས་ཚིག་ལ་ཡ་ཧུ་དྷ་པའི་རྒྱལ་པོ་ཞེས་བྲིས་
ཡོད། ཁོ་ཚོས་ཡེ་ཤུ་རྒྱང་ཤིང་སྟེང་ལ་གཟེར་བརྒྱབ་ནས་བཀལ་བའི་དུས་ཚོད་ནི་ཞོགས་པའི་ཆུ་ཚོད་དགུ་
པར་ཡིན། ཆུ་ཚོད་གསུམ་པར་ཡེ་ཤུས་གསུངས་ཆེན་པོ་ཞིག་བསྒྲོན་ནས་སྐུ་ཚེ་ལས་འདས་སོ། དོན་དེ་
རྣམས་ཀྱི་རྗེས་སུ་ཨ་རི་མ་ཐ་ཟེར་བའི་གྲོང་ཚོ་ནས་ཡིན་པའི་མི་ཡོ་སེབ་ནི་ཡ་ཧུ་དྷ་པ་ལ་འཇིགས་པས་ཡེ་
ཤུའི་ཉེ་གནས་གསང་བ་པ་ཞིག་ཡིན་པ་དེས་པི་ལ་ཏུ་ལ་ཡེ་ཤུའི་སྐུ་སྤུར་འཕྲེར་དུ་གནང་བར་ཞུས་པ་དང་།

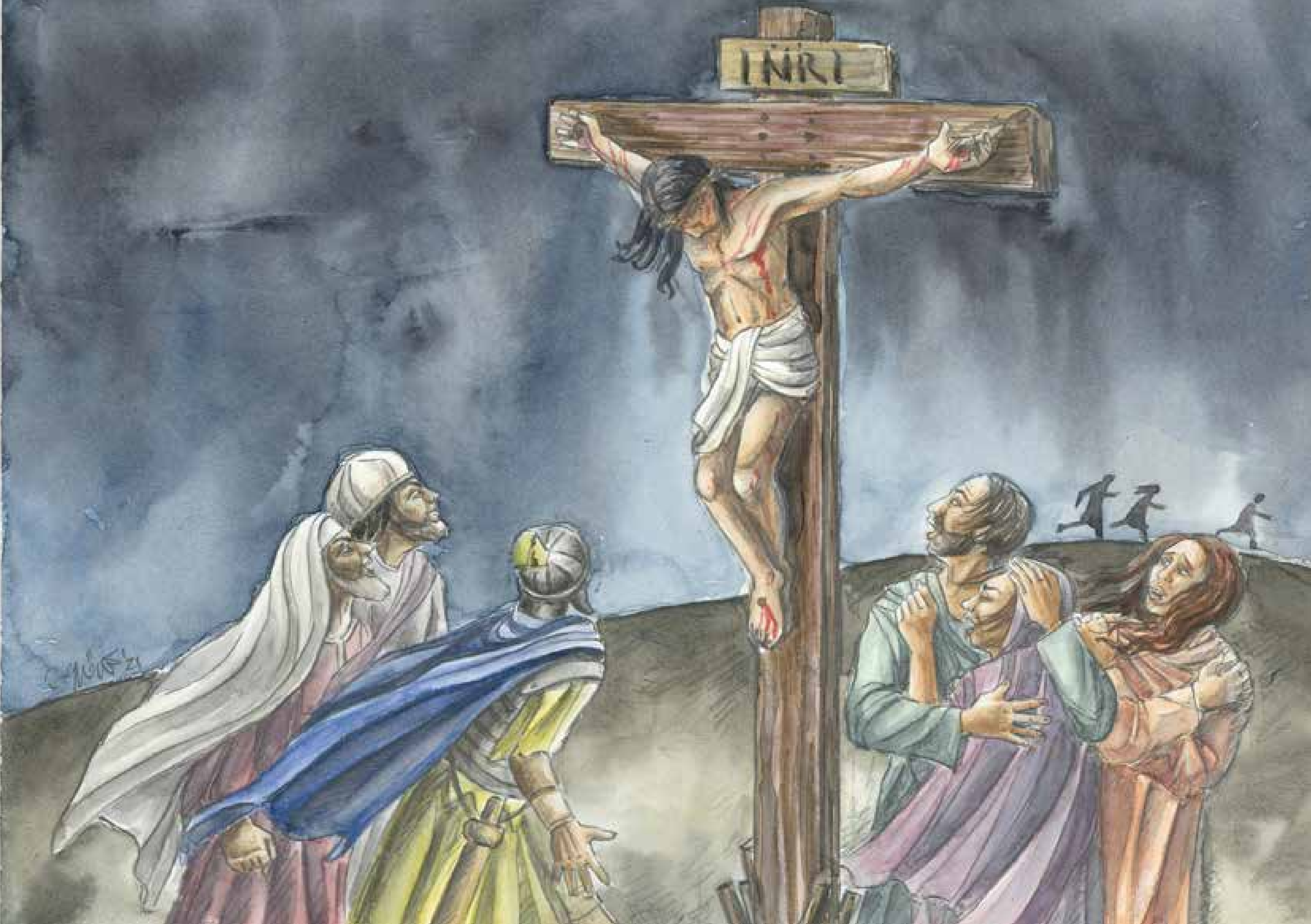
INRI

Pilate to release Jesus' body, and Pilate gave permission, so Joseph took Jesus' body away. Nicodemus, who had earlier met Jesus at night, brought about 34 kilograms of mixed fragrant ointments. The two of them took Jesus' body and according to Jewish burial customs, put in the perfume substances and wrapped it with cloth. There was a garden near where Jesus was crucified, and in the garden was a new tomb where no corpse had ever been put. Because it was the Jewish holy day of preparation, and the tomb was nearby, they put the body of Jesus there.

25.3 What was the reason Jesus had to suffer so terribly on the cross? Did he do something bad? Was it because of his karma? If you remember the stories I have told you, then you already know the answer. The animal that Abel offered, the sheep that was substituted for Isaac, the Passover lamb, and the sheep offered at the prophet Moses' holy tent, all are examples showing the meaning of Jesus' death. These animals died because people did what God told them not to do, or didn't do what he told them to do. God is unimaginably holy, and hates

པི་ལ་ཏུ་ཡིས་དེ་བཞིན་དུ་ཚོག་མཆན་གནང་བས་ཡོ་སེབ་ཀྱིས་ཡེ་ཤུའི་སྐུ་སྤུར་ཕར་ཁྱེར། ནི་ཀོ་དེམ་ཡང་
སྔར་མཚན་མོར་ཡེ་ཤུ་མཇལ་མཁན་དེས་དྲི་ཞིམ་སྤུགས་རྫས་བསྲེས་མ་སྤྱི་ཀྲ་སུམ་ཅུ་སོ་བཞི་ཙམ་ཁྱེར་
ཡོད། དེ་གཉིས་ཀྱིས་ཡེ་ཤུའི་སྐུ་སྤུར་བླངས་ཏེ། ཡ་ཧུ་དྲ་མི་རིགས་ཀྱི་རོ་དུར་དུ་འཇུག་པའི་ལུགས་སྲོལ་
བཞིན་དུ་དེ་ལ་སྤོས་རྫས་དེ་བདབ་ནས་རས་ཀྱིས་བཏུམས། ཡེ་ཤུ་ཀྲུང་ཤིང་ལ་བརྐྱངས་པའི་གནས་དེར་
སྐྱེད་ཚལ་ཞིག་ཡོད་དེ། ཚལ་དེའི་ནང་ན་རོ་གཏན་ནས་བཞག་མ་མྱོང་བའི་དུར་ཁང་གསར་པ་ཞིག་ཡོད་པ་
ཡིན། ཉིན་དེ་ནི་ཡ་ཧུ་དྲ་པའི་གྲ་སྒྲིག་གི་ཉིན་མོའི་དུས་ཆེན་ཡིན་པ་དང་དུར་ཁང་དེ་ཐག་ཉེ་བར་ཡོད་པས་
ཁོ་ཚོས་ཡེ་ཤུའི་སྐུ་ཕུང་དེར་བཞག

25.3 འགྲེལ་པ། སྟོན་པ་ཡེ་ཤུ་ཀྲུང་ཤིང་སྟེང་ལ་སྡུག་བསྔལ་ཆེན་པོ་མྱོང་དགོས་པའི་རྒྱུ་མཚན་དེ་གང་
ཡིན་ནམ། ཁོང་གིས་མི་འོས་པའི་ལས་མཛད་དམ། ལས་འབྲས་ཀྱི་རྐྱེན་གྱིས་དེ་ལྟར་བྱུང་ངམ། ངས་
ཁྱེད་ལ་བཤད་པའི་ལོ་རྒྱུས་དྲན་ན་ཁྱེད་ཀྱིས་དེའི་ལན་མཁྱེན་ནོ། ཧ་བེལ་གྱིས་མཆོད་པའི་སེམས་ཅན་
དང་། ཨི་སྣག་གི་ཚབ་ལ་མཆོད་པའི་ལུ་གུ། པེ་སག་དུས་ཆེན་གྱི་ལུ་གུ། ལུང་སྟོན་པ་མོ་ཤེའི་གུར་མཆོག་
ལ་མཆོད་པའི་ལུ་གུ་བཅས་དེ་ཐམས་ཅད་གཙོ་བོ་ཡེ་ཤུ་གྲོངས་པའི་མཚོན་དོན་གྱི་དཔེ་ཡིན། མི་རྣམས་
ཀྱིས་དཀོན་མཆོག་གི་བཀའ་ལྟར་གང་བྱེད་མི་ཚོག་པའམ། གང་བྱེད་དགོས་པ་མི་བྱས་པས་ལུ་གུ་དེ་ཐམས་
ཅད་ཤི དཀོན་མཆོག་ནི་ཁྱད་དུ་འཕགས་པའི་དམ་པ་ཡིན་པས་སྡིག་ཉེས་ཐམས་ཅད་དང་བྲལ་ཏེ་སྡིག་པ་

all sin. This is why sin ruins our relationship with God. The punishment for even one sin is death. It is so evil that it must be destroyed. Jesus died on the cross to take that punishment in our place. He knew that this was the only way of making atonement for our sins. By this act he restored our relationship with God.

25.4 Key Point:

The Lord Jesus died as our substitute.

ཚང་མ་ལ་སྣང་། འདི་ལ་བརྟེན་ནས་སྡིག་པའི་ལས་ཀྱིས་དཀོན་མཆོག་དང་ངཚོའི་འབྲེལ་བ་ཡག་པོ་མེད་པར་སྒྱུར། སྡིག་ཉེས་ཀྱི་ལས་གཅིག་གིས་ཀྱང་གི་ཆད་པ་ནི་འཆི་བ་ཡིན། སྡིག་ཉེས་ནི་ཧ་ཅང་ངན་པ་ཡིན་པས་མེད་པར་བྱེད་དགོས། ཆད་པ་དེ་ངཚོའི་ཚབ་ལ་མྱོང་བའི་ཆེད་དུ་གཙོ་བོ་ཡེ་ཤུ་ཀྲུང་ཤིང་སྟེང་ལ་གྲོངས། དེ་ནི་དཀོན་མཆོག་གི་ཐུགས་ཁྲོ་དག་པར་མཛད་དེ་མི་རྣམས་ཀྱི་སྡིག་ཉེས་སེལ་བ་མཛད་པའི་ལམ་གཅིག་པོ་ཡིན་པ་མཁྱེན། དེའི་སྒོ་ནས་ཁོང་གིས་དཀོན་མཆོག་དང་ངཚོའི་འབྲེལ་བ་སླར་གསོ་མཛད།

25.4 ནང་དོན་གཙོ་བོ།

 སྟོན་པ་ཡེ་ཤུ་ངེད་རྣམས་ཀྱི་སྐུ་ཚབ་ལྟར་གྲོངས།

Chapter Twenty Six:

Jesus' Resurrection

Adapted from Matthew 28:1-9;
Luke 24:13-35; 24:36-48

26.1 In our previous story we learned about Jesus' death on the cross. Jesus' enemies thought that they had destroyed him. Then God did a miracle.

26.2 About sunrise on the first day of the week, two women went to see the tomb. Suddenly there was a great earthquake, and an angel descended from heaven; he rolled back the stone at the entrance to the tomb and sat on it. His body shone like lightning and his clothing was as white as snow. The guards shook for fear of him and became like dead men. The angel said to the women, "Don't be afraid. I know that you are looking for Jesus, who was crucified. He has been raised as he said; he is not here. Come see the place where he lay. Go quickly and tell his disciples, 'He has been raised from the dead and, is go-

ལེའུ་ཉེར་དྲུག་པ།

གཙོ་བོ་ཡེ་ཤུ་འཆིབ་ནས་སླར་གསོན་པའི་སྐོར།

མད་ཐ 28:1-9 ལུ་ཀ 24:13-35; 24:36-48 ལ་གཞིགས།

26.1 ངོ་སྤྲོད། ལོ་རྒྱུས་སྔོན་མ་བཞིན་གཙོ་བོ་ཡེ་ཤུ་རྒྱང་ཤིང་སྟེང་ལ་གྲོངས། ཁོང་གི་དགྲ་བོ་རྣམས་
ཀྱིས་ཁོང་མེད་པ་བྱས་པར་བསམས། དེ་ནས་དཀོན་མཆོག་གིས་ངོ་མཚར་ཆེ་བའི་ལས་གཅིག་མཛད་
པ་འདི་ལྟར་ཡིན།

26.2 ལོ་རྒྱུས། བདུན་ཕྲག་གི་ཉིན་དང་པོའི་ཉིམ་ཤར་ཙམ་ལ། བུད་མེད་གཉིས་དུར་ཁང་ལ་ལྟ་བར་
ཕྱིན། གློ་བུར་དུ་ས་ཡོམ་ཆེན་པོ་བྱུང་སྟེ། དཀོན་མཆོག་གི་ཕོ་ཉ་ཞིག་ཞིང་ཁམས་ནས་བབས་པ་དང་།
དུར་ཁང་གི་ཁ་རྡོ་ཕར་བསྒྲིལ་ནས་དེའི་སྟེང་ལ་བཞུགས། ཁོང་གི་གཟུགས་ནི་གློག་འོད་ལྟར་འཕྲོས་ཤིང་།
ན་བཟའ་གངས་ལྟར་དཀར། སྲུང་དམག་རྣམས་ཁོང་ལ་འཇིགས་ནས་འདར་ཏེ་ཤི་བ་ལྟར་གྱུར། ཕོ་
ཉ་དེས་བུད་མེད་རྣམས་ལ་“མ་འཇིགས་ཤིག ཁྱེད་ཚོས་རྒྱང་ཤིང་སྟེང་བཀྲོངས་པའི་ཡེ་ཤུ་འཚོལ་བཞིན་
པ་ངས་ཤེས། ཁོང་གིས་སྔར་གསུངས་པ་ལྟར། ཁོང་སྐྱ་གསོན་པོར་བཞེངས་སུ་གྱུར་བས་འདིར་མེད།
ཁོང་བཞག་སར་ལྟ་རུ་ཤོག མགྱོགས་པོ་སོང་ལ་ཁོང་གི་ཉེ་གནས་རྣམས་ལ། ཁོང་འཆིབ་ནས་གསོན་
པོར་བཞེངས་སུ་གྱུར་ཞིང་། ཁྱེད་ཚོའི་སྔོན་ལ་ག་ལིལ་ཡུལ་དུ་ཕེབས་ཏེ་དེར་ཁོང་མཇལ་ཡོང་ཞེས་སྨྲོས་

ing before you into Galilee; there you will meet him.' Now I have told you." The women were afraid, but greatly rejoiced. They ran quickly from the tomb to take the message to his disciples. Suddenly Jesus met them and said, "Peace be with you." They came to him and, holding his feet, worshiped him.

26.3 On that same day of two of the disciples were going to a village called Emmaus. While they were talking with each other about all that had happened, Jesus himself came near and went along with them. But they did not recognize him. He said to them, "What were you talking about on the way?", and they stood still, looking sad. One of them, named Cleopas, answered him, "Are you the only visitor to Jerusalem who does not know what has just happened?" And Jesus said, "What happened?" They answered, "Why, about what happened to Jesus of Nazareth. He was a powerful prophet in word and deed before God and all the people. Our chief priests and rulers handed him over to Pilate to be condemned to death, and crucified him. We had hoped that he would be the savior of Israel. It's been three days

ཤིག དངས་ཁྱོད་ཚོར་བཤད་པ་ཡིན་”ཞེས་གསུངས། བུད་མེད་དེ་རྣམས་འཇིགས་ཀྱང་དགའ་སྤྲོ་ཆེན་པོའི་ངང་ནས་མགྱོགས་པོར་དུར་ཁང་ནས་ཁོང་གི་ཉེ་གནས་རྣམས་ལ་འཕྲིན་སྐྱེལ་བར་བརྒྱུགས། འཕྲལ་དུ་ཡེ་ཤུས་ཁོ་རྣམས་ཐུག་སྟེ་“བདེ་བར་འགྱུར་ཅིག་”ཅེས་གསུངས། ཁོ་རྣམས་ཁོང་གི་མདུན་དུ་ཡོང་ནས་ཞབས་ལ་བཟུང་སྟེ་ཕྱག་བཙལ།

26.3 ཉིན་དེ་རང་ལ་ཉེ་གནས་ལས་མི་གཉིས་ཡེ་རུ་ཤ་ལེམ་ནས་ཨེ་མ་ཨུ་ཞེས་པའི་གྲོང་གསེབ་ལ་འགྲོ་སྐབས། ཁོ་ཚོས་གང་བྱུང་བ་ཐམས་ཅད་ཀྱི་སྐོར་ལ་གཏམ་གླེང་བྱེད་པ་དང་། དེའི་དུས་སུ་ཡེ་ཤུ་རང་ཉིད་ཉེ་བར་བྱོན་ཏེ་ཁོ་ཚོ་དང་མཉམ་དུ་ཕེབས། ཁོ་ཚོ་མིག་བསྒྲིབས་པ་ལྟར་གྱུར་བས་ཁོང་མཐོང་ན་ཡང་སུ་ཡིན་པ་མ་ཤེས། ཡང་ཁོང་གིས་ཁོ་ཚོར་“ཁྱེད་ཚོ་ལམ་ལ་འགྲོ་དུས་གཏམ་གླེང་ཅི་བྱེད་”ཅེས་གསུངས་པས་དེ་ཚོའི་གདོང་ལ་སྐྱོ་བའི་ཉམས་ཤིག་ཤར་ནས་བསྡད། ལན་དུ་ཁོ་གཉིས་ལས་ཀླ་ལི་ཨོ་ཕླ་ཟེར་མཁན་གཅིག་གིས་ཁོང་ལ་“ཡེ་རུ་ཤ་ལེམ་གྱི་མཇལ་མཁན་རྣམས་ལས་ཁྱེད་གཅིག་པུས་དེང་སང་གང་བྱུང་བ་མི་ཤེས་པ་ཡིན་ནམ་”ཞེས་སྨྲས། ཡང་ཡེ་ཤུས་“གང་བྱུང་”ཞེས་གསུངས་པས་ཁོ་ཚོས་ཁོང་ལ་“ན་ཙ་རེལ་པ་ཡེ་ཤུ་ལ་གང་བྱུང་བའི་སྐོར་ནི། ཁོང་དཀོན་མཆོག་དང་མི་ཐམས་ཅད་ཀྱི་མདུན་དུ་འཕྲིན་ལས་དང་བཀའ་ལ་ནུས་མཐུ་དང་ལྡན་པའི་ལུང་སྟོན་པ་ཞིག་ཡིན་ལ། བླ་ཆེན་དང་ང་ཚོའི་དཔོན་རིགས་ཀྱིས་ཁོང་ལ་སྲོག་ཁྲིམས་གཏོང་བའི་ཕྱིར་པི་ལ་ཏུ་ལ་གཏད་ནས་རྒྱང་ཤིང་སྒང་ལ་བསད། ཡི་སི་ར་ཨེལ་གྱི་སྐྱབས་མཛད་མཁན་ཁོང་ཡིན་པ་དེ་ང་ཚོས་རེ་བ་བྱས། མ་ཟད་བྱ་བ་དེ་ཐམས་ཅད་བྱུང་ནས་ཉིམ་གསུམ་སོང་བ་ལ། ཡང་ང་

since these things happened, and some of our women amazed us by saying that this morning at dawn when they went to the tomb, they did not find his body, but came back saying they had seen a vision of angels who said he was alive. Some of us went to the tomb and found it just as the women had said, but him they did not see."

26.4 Then Jesus said to them, "O you foolish ones, and slow of heart to believe all the prophets have said! Wasn't it necessary that the Christ should suffer these things and enter into his glory?" And beginning with the scriptures of Moses and all the prophets, he explained to them all that was written about himself. When they came near the village to which they were going, he acted as if he were going onwards, but they insisted, "It's late and the sun is about to set, so please stay with us", so he went in to stay with them. While he was eating with them, Jesus took the bread, gave thanks to God, and shared it with them. Their eyes were opened and they recognized him, but he disappeared from their sight. They said to each other, "Weren't our hearts moved

ཚོའི་ནང་ནས་བུད་མེད་ཁ་ཤས་ཀྱིས་ང་ཚོར་ཡ་མཚན་སྐྱེད་དུ་བཅུག   གང་ལགས་ཟེར་ན། དེ་རིང་ཞོགས་པ་ཉིམ་ཤར་ཙམ་ལ་དེ་ཚོ་དུར་ཁང་ལ་འགྲོ་སྐབས། ཁོང་གི་སྐུ་ཕུང་མ་རྙེད། དེ་ནས་ཁོ་ཚོ་ཡོང་ནས་ང་ཚོ་ལ་དཀོན་མཆོག་གི་ཕོ་ཉ་ཡིས་ང་ཚོར་ཁོང་གསོན་པོ་ཡིན་ཞེས་གསུངས་པའི་ཞལ་གཟིགས་མཐོང་བྱུང་ཞེས་ཟེར། ང་ཚོ་དང་མཉམ་དུ་ཡོད་པ་ཁ་ཅིག་གིས་དུར་ཁང་ལ་ཕྱིན་ནས་བུད་མེད་ཀྱིས་བཤད་པ་ལྟར་མཐོང་། འོན་ཀྱང་ཁོང་མཐོང་མ་བྱུང་”ཞེས་བཤད།

26.4 ཡང་ཁོང་གིས་ཁོ་ཚོར་“ལུང་སྟོན་པ་རྣམས་ཀྱིས་གང་གསུངས་པ་ཐམས་ཅད་ལ་ཡིད་ཆེས་དཀའ་བ་བླུན་པོ་ཁྱོད་རྣམས། སྐྱབས་མགོན་མ་ཤི་ཀ་སྡུག་བསྔལ་དེ་ལྟར་མྱོང་ནས་ཁོང་གི་གཟི་བརྗིད་ལ་ཞུགས་མི་དགོས་སམ་”ཞེས་གསུངས། དེ་ནས་ལུང་སྟོན་པ་མོ་ཤེ་ཡི་མདོ་ནས་བཟུང་ལུང་སྟོན་པ་གཞན་རྣམས་ཀྱི་མདོ་རེ་རེ་བཞིན་ཁོང་གི་སྐོར་ལ་གང་བྲིས་པ་ཁོ་ཚོར་གསལ་སྟོན་མཛད། ཁོ་ཚོ་འགྲོ་སའི་གྲོང་གསེབ་དང་ཉེ་བར་སླེབས་སྐབས་ཁོང་ད་དུང་ཕར་ལ་ཐེབས་པའི་ཚུལ་མཛད། འོན་ཀྱང་ཁོ་ཚོས་“ཕྱི་དྲོ་ཡིན་ཏེ་ཉི་མ་ནུབ་ལ་ཉེ་བས་ང་ཚོ་དང་མཉམ་དུ་བཞུགས་རོགས་”ཞེས་ནན་གྱིས་ཞུས་ནས་ཁོང་ཁོ་ཚོ་དང་མཉམ་དུ་བཞུགས་པའི་ཕྱིར་གནས་ཁང་ནང་ལ་ཐེབས། ཁོ་ཚོ་དང་མཉམ་དུ་ཅོག་ཅེར་བཞུགས་ཚེ་ཡེ་ཤུས་བག་ལེབ་ཕྱག་ཏུ་བསྣམས་ཤིང་དཀོན་མཆོག་ལ་བཀའ་དྲིན་ཆེ་ཞུས་རྗེས་དུམ་བུར་བགོས་ནས་ཁོ་རྣམས་ལ་གནང་། དེ་ནས་ཁོ་ཚོའི་མིག་ཕྱེ་ནས་ཁོང་སུ་ཡིན་པ་ཤེས་རྗེས་ཁོང་དེ་ཚོའི་མིག་ལམ་ནས་མི་སྣང་བར་གྱུར། ཁོ་ཚོས་གཅིག་གིས་གཅིག་ལ་“ལམ་ལ་ཁོང་གིས་ང་ཚོར་གསུང་གླེང་དང་གསུང་རབ་གསལ་སྟོན་མཛད་སྐབས་

as he explained the scriptures to us on the road?" At that very hour they got up and returned to Jerusalem. There they found the disciples gathered together saying, "The Lord really has arisen alive and has appeared to Simon!" They told them what had happened on the road, and how he had revealed himself to them through the sharing of the bread.
26.5 While they were explaining this, Jesus himself stood among them and said, "Peace be with you!" They thought he was an evil spirit, and were terrified. But he said to them, "Why are you afraid, and why do you doubt? Look at my hands and my feet; it is I myself. Touch me and see, for an evil spirit does not have flesh and bone as I have." Having said this, he showed them his hands and feet. While they still could not believe because of their joy, he said to them, "Do you have any food?" They gave him a piece of broiled fish, which he took and ate in front of them. Then he said to them, "While I was with you, I said that everything written about me in the law of Moses and the writings of the prophets and the Psalms must be fulfilled." Then he opened their minds to understand the

ང་ཚོ་སེམས་འགྲུལ་མི་ཐེབས་སམ་”ཞེས་ཟེར། ཆུ་ཚོད་དེ་རང་ལ་དེ་ཚོ་ལངས་ནས་ཡེ་རུ་ཤ་ལེམ་ལ་ཕྱིར་
ལོག ཉེ་གནས་བཅུ་གཅིག་པོ་སོགས་འཛོམས་པ་དང་ཐུག་ནས། ཁོ་རྣམས་ཀྱིས་“གཙོ་བོ་དངོས་སུ་སྐྱུ་
གསོན་པོར་བཞེངས་པ་དང་སི་མོན་ལ་མངོན་སུམ་དུ་གྱུར་རོ་”ཞེས་སྨྲས། དེ་གཉིས་ཀྱིས་ལམ་ལ་གང་བྱུང་
བའི་གཏམ་དང་། ཅི་ལྟར་བག་ལེབ་བགོས་པའི་སྒོ་ནས་ཁོ་ཚོས་ཁོང་སུ་ཡིན་ངོ་ཤེས་པར་སྨྲས།
26.5 དེ་ལྟར་བཤད་པའི་དུས་སུ་ཁོང་ཉིད་ཁོ་ཚོའི་དཀྱིལ་ལ་བཞེངས་ཏེ་ཁོ་ཚོར་“ཞི་བདེ་ཁྱེད་རྣམས་ལ་
འབབ་པར་ཤོག་”ཅེས་གསུངས། ཁོ་ཚོས་དེ་མཐོང་ནས་གདོན་འདྲེ་ཡིན་པར་བསམས་ཏེ་འཇིགས་སྐྲག་
སྐྱེས། ཡེ་ཤུས་ཁོ་ཚོར་“ཁྱེད་ཚོ་ཅི་ལ་ཞེད་སྣང་སྐྱེས་ཤིང་། ཁྱེད་ཀྱི་སེམས་སུ་ཅིའི་ཕྱིར་ཐེ་ཚོམ་སྐྱེས། ངའི་
རྐང་པ་དང་ལག་པ་ལ་ལྟོས་དང་། ངའི་ལུས་ལ་རེག་ནས་ང་རང་ཡིན་པ་རྟོགས་པར་གྱིས་ཤིག གང་ཡིན་
ཞེ་ན། ང་ལྟར་གདོན་འདྲེ་ལ་ཤ་དང་རུས་པ་མེད་”ཅེས་གསུངས། ཁོང་གིས་དེ་ལྟར་གསུངས་ནས་རང་གི་
ཞབས་དང་ཕྱག་ཁོ་ཚོ་ལ་སྟོན་པར་མཛད། སེམས་དགའ་བའི་རྐྱེན་གྱིས་ཁོ་ཚོས་ད་དུང་ཡིད་མ་ཆེས་ཏེ་ཡ་
མཚན་ཆེན་པོར་གྱུར་བའི་དུས་སུ་ཁོང་གིས་ཁོ་ཚོར་“ཟས་ཅི་ཞིག་ཡོད་དམ་”ཞེས་གསུངས་ནས། ཁོ་ཚོས་
ཁོང་ལ་མེ་སྲེག་ཐེབས་པའི་ཉ་ཤ་དུམ་བུ་ཞིག་སྟེར་ནས། དེ་ཕྱག་ཏུ་བསྣམས་ཏེ་ཁོ་ཚོའི་མདུན་དུ་བཞེས།
དེ་ནས་ཁོང་གིས་ཁོ་ཚོར་“ཁྱེད་ཚོ་དང་མཉམ་དུ་ཡོད་པའི་ཚེ་ངས་འདི་ལྟར་སྨྲས། མོ་ཤེ་ཡི་བཀའ་ཁྲིམས་
དང་། ལུང་སྟོན་པ་རྣམས་དང་གསུང་མགུར་ཞེས་པའི་མདོ་ལས་ངའི་སྐོར་བྲིས་པ་ཐམས་ཅད་འགྲུབ་པར་
འགྱུར་ངེས་ཡིན་ནོ་”ཞེས་གསུངས། དེ་ནས་མདོ་རྣམས་རྟོགས་པའི་ཕྱིར་ཁོང་གིས་དེ་ཚོའི་བློ་སྒོ་འབྱེད་

scriptures and said to them, "It was written that the Christ should suffer and on the third day rise from the dead, and that in his name repentance and forgiveness of sins should be proclaimed to all nations, beginning from Jerusalem. You are witnesses of these things."

26.6 Key Point:

Jesus died.
Jesus rose from death.
Jesus will come again.

པར་མཛད་པ་དང༌། ཁོ་ཚོར་“སྐྱབས་མགོན་མཱ་ཤི་ཀ་སྡུག་བསྔལ་མྱོང་ནས་ཉིམ་གསུམ་པར་འཆིབ་ལས་གསོན་པོར་བཞེངས་པར་འགྱུར་ཞིང༌། ཡེ་རུ་ཤ་ལེམ་ནས་བཟུང་སྟེ་མི་རིགས་ཀུན་ལ་ཁོང་གི་མཚན་གྱི་ཐོག་ནས་སྡིག་ཉེས་སེལ་བའི་ཆེད་སྤྱོད་པ་ངན་པ་སྤངས་ནས་སེམས་སྒྱུར་བ་དེ་སྒྲོག་དགོས་པ་བྲིས་འདུག དོན་འདི་ཚོ་ལ་དཔང་པོ་བྱེད་མཁན་ཁྱེད་རྣམས་ཡིན་ནོ་”ཞེས་གསུངས།

26.6 ནང་དོན་གཙོ་བོ།

གཙོ་བོ་ཡེ་ཤུ་གྲོངས་ནས་སླར་ཡང་སྐུ་གསོན་པོར་བཞེངས་སུ་གྱུར་ཏེ། འཇིག་རྟེན་འདིར་ཡང་བསྐྱར་ཕེབས་ངེས་ཡིན་ནོ། །

Chapter Twenty Seven:

Jesus' Good News

27.1 Do you remember our first story? In the beginning, God created the world and everything in it. He made mankind in his own image; male and female, and put them in the Garden of Eden. The two people disobeyed God's command by eating the forbidden fruit. Like us, those first two people wanted to live according to their own desires rather than obeying God. In doing so, they rejected God's love, offended him, and violated his infinite holiness. Despite this, in great mercy God promised them that one day, he would send a savior who could restore their relationship with him. After Adam and Eve were driven out of the Garden of Eden, people's hearts became even harder. Driven by a sinful nature, people kept on living according to their own desires. Finally God decided to destroy all of humanity with a great flood. But because Noah trusted and obeyed God, he and his family were saved. After the

ལེའུ་ཉེར་བདུན་པ།

གཙོ་བོ་ཡེ་ཤུའི་འཕྲིན་བཟང་གི་སྐོར།

27.1 ཁྱེད་ཀྱིས་ལོ་རྒྱུས་དང་པོ་དེ་དྲན་ནམ། ཐོག་མར་བླ་ན་མེད་པའི་དཀོན་མཆོག་གིས་འཇིག་རྟེན་འདི་དང་དེར་ཡོད་དོ་ཅོག་བཀོད་པར་མཛད། ཁོང་གིས་ཉིད་ཀྱི་དཔེ་རུ་བྱས་ཏེ་མི་ཕོ་མོ་གཉིས་མཛད་ནས་ཨེ་དེན་གྱི་ལྡུམ་རར་བཞག་པར་མཛད། མི་དེ་གཉིས་ཀྱིས་ཟ་མི་ཆོག་པའི་འབྲས་བུ་ཟས་ནས་དཀོན་མཆོག་གི་བཀའ་ལ་མ་ཉན། ང་ཚོ་དང་འདྲ་བར་ཁོ་ཚོས་དཀོན་མཆོག་གི་བཀའ་ལ་ཉན་པ་ལས་རང་འདོད་ལྟར་མི་ཚེ་སྐྱེལ་བར་འདོད། དེ་ལྟར་བྱས་ནས་ཁོ་ཚོས་དཀོན་མཆོག་གི་བྱམས་སྐྱོང་དང་ལེན་མ་བྱས་པ་མ་ཟད། ཁོང་ལ་ཡོག་ཐུག་བཏང་། ཁོང་གི་ཡང་དག་པའི་བཀའ་ཁྲིམས་དང་འགལ། དེ་ལྟར་བྱུང་ན་ཡང་དཀོན་མཆོག་གིས་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡིས་མ་འོངས་པའི་དུས་སུ་མི་དང་དཀོན་མཆོག་གི་འབྲེལ་བ་སླར་གསོ་བྱེད་མཁན་སྐྱབས་མགོན་འཇིག་རྟེན་འདིར་མངགས་རྒྱུ་ཡིན་པའི་ཞལ་ཆད་གནང་། ཨ་དམ་དང་ཧ་ཝ་ཨེ་དེན་གྱི་ལྡུམ་ར་ནས་བསྐྲད་པའི་རྗེས་སུ་མི་རྣམས་ཀྱི་སེམས་སྔར་ལས་ཀྱང་མཁྲེགས་པོར་གྱུར། སྡིག་ཉེས་ཀྱི་རང་གཤིས་བསྐུལ་ཏེ་མི་རྣམས་ཀྱིས་མུ་མཐུད་ནས་རང་གི་འདོད་པ་ལྟར་མི་ཚེ་བསྐྱལ། མཐའ་མར་དཀོན་མཆོག་གིས་ཆུ་ལོག་ཆེན་པོས་མིའི་རིགས་ཐམས་ཅད་མེད་པར་མཛད་པའི་ཐག་གཅོད་མཛད། འོན་ཀྱང་ནོ་ཨ་དང་ཁོང་གི་ནང་མིས་དཀོན་མཆོག་ལ་ཡིད་ཆེས་བྱས་པས་ཆུ་ལོག་ནས་ཐར་བར་གྱུར། དེའི་རྗེས་སུ་

flood, God called Noah's descendant Abraham to obey him. Abraham believed God's promises, and so God considered him completely righteous, just as though he had never sinned. When God commanded Abraham to sacrifice his son Isaac, Abraham obeyed, and God provided a sheep in Isaac's place. This story showed what kind of death Jesus was to die.

27.2 Many years later, God called the prophet Moses to be a mediator between himself and Abraham's descendants, the people of Israel. When God saved the Israelites from the king of Egypt, he commanded each Jewish family to put the blood of a flawless lamb on the door of their house. This too was to show an example of what kind of death Jesus was to die. Centuries later, God promised that a perfect mediator would come from among the descendants of King David. The prophet Isaiah also spoke about this coming savior. Finally, in the first century, God's promised savior was born just as Isaiah had prophesied. Jesus taught people about God's way of

དཀོན་མཆོག་གིས་རང་གི་བཀའ་ལ་ཉན་པའི་ཆེད་དུ་ནོ་ཨ་ཡི་རྒྱུད་པ་ཨབ་ར་ཧམ་བོས་པར་མཛད། ཨབ་ར་ཧམ་གྱིས་དཀོན་མཆོག་ལ་དད་པ་བྱས་པས་དཀོན་མཆོག་གིས་ཁོང་སྡིག་ཉེས་ནམ་ཡང་མ་བྱས་པ་ལྟར་རྣམ་པར་དག་པའི་མི་ཞིག་ལ་བརྩིས་གནང་། དཀོན་མཆོག་གིས་ཨབ་ར་ཧམ་ལ་བུ་ཨི་སཱག་བསད་ནས་སྦྱིན་སྲེག་གི་མཆོད་པ་ཕུལ་དགོས་པའི་བཀའ་གནང་སྐབས། ཨབ་ར་ཧམ་གྱིས་བཀའ་དེ་ལ་ཉན་ཞིང་། དཀོན་མཆོག་གིས་ཨི་སཱག་གི་ཚབ་ལ་ལུག་གཅིག་གནང་། ལོ་རྒྱུས་དེ་ནི་གཙོ་བོ་ཡེ་ཤུ་འགྲོངས་ཚུལ་གྱི་རྟགས་མཚན་སྟོན་པའི་ཆེད་དུ་ཡིན།

27.2 ལོ་མང་པོའི་རྗེས་སུ་རང་ཉིད་དང་ཡི་སི་ར་ཨེལ་པའི་བར་མི་རུ་འགྱུར་བའི་ཕྱིར་དཀོན་མཆོག་གིས་ལུང་སྟོན་པ་མོ་ཤེ་བོས་པར་མཛད། ཨེ་ཇིབ་ཡུལ་གྱི་རྒྱལ་པོའི་དྲག་གནོན་ལས་ཡི་སི་ར་ཨེལ་པ་རྣམས་ཐར་བར་བྱེད་སྐབས། དཀོན་མཆོག་གིས་ཡ་ཧུ་དཱ་པའི་ནང་མི་རེ་རེར་སྐྱོན་མེད་པའི་ལུ་གུའི་ཁྲག་ཁང་པའི་སྒོ་ལ་འབྱུག་དགོས་པའི་བཀའ་གནང་། དེའང་གཙོ་བོ་ཡེ་ཤུ་འགྲོངས་ཚུལ་གྱི་རྟགས་མཚན་སྟོན་པའི་ཆེད་དུ་ཡིན། དུས་རབས་མང་པོའི་རྗེས་སུ་དཀོན་མཆོག་གིས་རྒྱལ་པོ་དཱ་བིད་ལ་ཁོང་གི་བུ་རྒྱུད་རྣམས་ལས་ཡང་དག་པའི་བར་མི་ཞིག་འབྱུང་བའི་ཞལ་ཆད་གནང་། ལུང་སྟོན་པ་ཡེ་ཤ་ཡིས་ཀྱང་མ་འོངས་པའི་སྐྱབས་མགོན་དེའི་སྐོར་ལུང་བསྟན། སྤྱི་ལོའི་དུས་རབས་དང་པོར་ལུང་སྟོན་པ་ཡེ་ཤ་ཡཱ་ཡིས་ལུང་བསྟན་དང་མཐུན་ཏེ་དཀོན་མཆོག་གིས་ཞལ་ཆད་གནང་བའི་སྐྱབས་མགོན་འཁྲུངས། སྟོན་པ་ཡེ་ཤུས་མི་རྣམས་ལ་དཀོན་མཆོག་གི་ཐར་ལམ་གྱི་སྐོར་ཆོས་བསྟན། ཁོང་གིས་ནད་རིགས་དང་སྡིག་ཉེས་མང་པོ་བསལ་

salvation. He healed many diseases, forgave sins, drove out demons, and raised the dead to life. So the Jewish high priest and the officials associated with him became jealous, and made a plot to arrest Jesus and kill him. They caused him to be bound and handed over to Pilate, the Roman governor. Although they accused him of many things, Pilate found Jesus to be innocent. In order to please the Jewish officials, Pilate sentenced Jesus to be put to death by being hung on a cross. On the third day after Jesus died, he was raised to life again, and over a period of forty days he appeared to his disciples.

27.3 Now listen to the Lord Jesus' good news: God loves us and has made a way for us to be saved from sin and shame. That way is the Lord Jesus. For our sake, Jesus lived a sinless life and did God's will perfectly. In our place, he suffered the punishment for sin. After dying on the cross, he rose to life again. In this way Jesus made a way for our relationship with God to be restored. Jesus now invites everyone to receive God's salvation. He said, "Come to me, all you who are oppressed with weariness and heavy loads, and I will give you rest.

ཐ་མ་ཟད། གདོན་འདྲེས་བསྐྲད་ཅིང་གཤིན་པོ་རྣམས་སླར་གསོན་པར་མཛད། དེའི་ཕྱིར་ཡ་ཧུ་དྷ་པའི་བླ་ཆེན་གཙོ་བོ་དང་། ཁོ་དང་འགྲོགས་པའི་དཔོན་རིགས་ཕྲག་དོག་སྐྱེས་ཏེ་ཡེ་ཤུ་ལྐོག་ཏུ་བཟུང་ནས་གསོད་པའི་ཐབས་ངན་བྱས། ཁོ་ཚོས་ཁོང་བཀྱིགས་ནས་ཁྲིད་དེ་རོ་མཱ་པའི་སྤྱི་ཁྱབ་པི་ལ་ཏུ་ལ་གཏད། ཁོ་ཚོས་ཁོང་ལ་ཉེས་སྐྱོན་མང་པོ་བཙུགས་ཀྱང་། པི་ལ་ཏུ་ཡིས་ཁོང་ལ་ཉེས་སྐྱོན་ཅི་འང་མ་རྙེད། འོན་ཀྱང་ཡ་ཧུ་དྷ་པའི་དཔོན་རིགས་ལ་དགའ་བའི་ཕྱིར་པི་ལ་ཏུ་ཡིས་ཁོང་རྒྱང་ཤིང་སྒང་ལ་སྲོག་ཁྲིམས་གཏོང་དགོས་པའི་བཀའ་བཏང་། གཙོ་བོ་ཡེ་ཤུ་རྒྱང་ཤིང་སྟེང་དུ་གྲོངས་པའི་རྗེས་སུ་ཉིན་གསུམ་པར་འཆིབ་ནས་སླར་གསོན་པོར་གྱུར་ནས་ཉིན་བཞི་བཅུའི་རིང་ཁོང་གིས་ཉེ་གནས་རྣམས་ལ་མངོན་པར་མཛད།

27.3 དགཙོ་བོ་ཡེ་ཤུའི་འཕྲིན་བཟང་ལ་ཉོན་དང་། དཀོན་མཆོག་གིས་ངེད་རྣམས་ལ་བྱམས་པར་མཛད་པས་སྡིག་ཉེས་དང་ངོ་གནོང་ལས་ཐར་པའི་ལམ་ཞིག་མཛད། ལམ་དེ་ནི་གཙོ་བོ་ཡེ་ཤུ་ཡིན། ངེད་རྣམས་ལ་ཕན་པའི་ཆེད་དུ་ཁོང་གིས་སྡིག་ཉེས་ཅི་ཡང་མེད་པའི་མི་ཚེ་བསྐྱལ་ནས། དཀོན་མཆོག་གི་དགོངས་པ་སྐྱོན་མེད་པར་མཛད། ངཚོའི་ཚབ་ལ་སྡིག་ཉེས་ཀྱི་ཆད་པ་མྱོང་ཞིང་། རྒྱང་ཤིང་སྒང་ལ་འགྲོངས་ནས་ཁོང་སླར་གསོན་པོར་གྱུར། དེ་ལྟར་གཙོ་བོ་ཡེ་ཤུས་དཀོན་མཆོག་དང་ངེད་རྣམས་ཀྱི་འབྲེལ་བ་སླར་གསོ་བྱེད་པའི་ལམ་ཞིག་མཛད། ད་ལྟ་གཙོ་བོ་ཡེ་ཤུས་མི་ཐམས་ཅད་ལ་དཀོན་མཆོག་གི་ཐར་པ་ནི་དང་ལེན་བྱེད་པའི་ཕྱིར་སྤྱན་འདྲེན། ཁོང་གིས་“ཁྱེད་ཡིད་ཐང་ཆད་པ་དང་ཁུར་ཆེན་གྱིས་གནོན་པ་ཐམས་ཅད་ངའི་རྩར་ཤོག ངས་ཁྱེད་ལ་ངལ་གསོ་སྟེར་བར་བྱ། ངའི་གཉའ་ཤིང་འཁུར་ཞིང་། ངལས་ཤེས་པར་གྱིས།

Take my yoke and, learn from me, for I am gentle and humble; you will find rest for your souls; for my yoke is easy and my burden is light.” In the next chapter, we will learn how to receive the benefits offered by the good news of Jesus.

ང་ནི་སེམས་དུལ་ཞིང་སྙེམས་ཆུང་ཡིན་པས་ཁྱེད་ཚོའི་སེམས་ལ་ངལ་གསོ་འཐོབ་པར་འགྱུར། རྒྱུ་མཚན་ནི་ངའི་གཉའ་ཤིང་འཇམ་ཞིང་ངའི་ཁུར་ཡང་ཡང་མོ་ཡིན་པས་སོ་”ཞེས་གསུངས། ཡེ་ཤུ་རྗེས་མར་གཙོ་བོ་ཡེ་ཤུའི་འཕྲིན་བཟང་གི་ཕན་ཐོགས་ཅི་ལྟར་འཐོབ་པའི་སྐོར་ཐོས་པར་འགྱུར།

27.4 Key Point:

Repent and believe the good news.

27.4 ནང་དོན་གཙོ་བོ།

སྡིག་པ་ངན་པ་རྣམས་སྤང་ནས་སེམས་བསྒྱུར་ཏེ་དཀོན་མཆོག་གི་འཕྲིན་བཟང་ལ་དད་པ་གྱིས་ཤིག

Chapter Twenty Eight:

How to Receive the Best of All Gifts

28.1 In the previous chapter, we learned that God made a way for us to be saved from sin and shame. If I wish to receive these benefits and live with God forever in joy and peace, there are four things I must do: 1) admit that I am a sinner; 2) repent of my sin; 3) believe in the Lord Jesus Christ alone; and 4) pray to Jesus for salvation. These four steps are explained below.

28.2 The first step is to admit that I am a sinner. In our stories so far, we have seen that people naturally like to live according to their own desires rather than obey God. This is because we all have a sinful nature. Driven by our sinful nature, we commit such sins as having evil thoughts, lying, disobeying parents, speaking evil

ལེའུ་ཉེར་བརྒྱད་པ།

གནང་སྦྱིན་ཐམས་ཅད་ལས་མཆོག་པ་ཅི་ལྟར་འཐོབ་ཚུལ།

28.1 ལེའུ་སྔོན་མ་བཞིན་དཀོན་མཆོག་གིས་ངེད་རྣམས་ལ་བྱམས་པར་མཛད་པས་སྡིག་ཉེས་དང་ངོ་གནོང་ལས་ཐར་པའི་ལམ་ཞིག་མཛད། ཕན་ཐོགས་དེ་ཐོབ་ནས་ཞི་བདེ་དང་དགའ་སྤྲོའི་ངང་ནས་དཀོན་མཆོག་དང་མཉམ་དུ་དུས་རྟག་ཏུ་སྡོད་པར་འདོད་ན་ངས་བྱེད་དགོས་པ་བཞི་སྟེ། དང་ཐོག་རང་ཉིད་སྡིག་ཉེས་ཅན་ཡིན་པར་ཁས་ལེན་བྱེད་དགོས། གཉིས་པ་ནི་སྤྱོད་པ་ངན་པར་འགྱོད་བཤགས་དང་དེ་རྣམས་སྤངས་ནས་སེམས་བསྒྱུར་དགོས། གསུམ་པ་ནི་ཡེ་ཤུ་ཁོ་ནར་དད་པ་བྱེད་དགོས། བཞི་པ་ནི་ཡེ་ཤུ་ལ་སྨོན་ལམ་འདེབས་དགོས། རིམ་པ་བཞི་འདི་ཚོ་གཤམ་ལ་གསལ་བཤད་བྱེད།

28.2 རིམ་པ་དང་པོ་ནི་རང་ཉིད་སྡིག་ཉེས་ཅན་ཡིན་པར་ཁས་ལེན་བྱེད་པ་དེ་ཡིན། དཔེར་གྱི་ལོ་རྒྱུས་རྣམས་བཞིན་མི་རྣམས་ཀྱིས་རང་གཤིས་ཀྱིས་དཀོན་མཆོག་གི་བཀའ་ལ་ཉན་པ་ལས་རང་འདོད་པ་ལྟར་མི་ཚེ་སྐྱེལ་བར་དགའ། དེའི་རྒྱུ་མཚན་ནི་མི་རེ་རེ་ལ་སྡིག་ཉེས་ཀྱི་རང་གཤིས་ཡོད། སྡིག་ཉེས་ཀྱི་རང་གཤིས་དེ་སྐུལ་ཏེ་ངེད་ཀྱིས་བསམ་བློ་ངན་པ་གཏོང་བ་དང་། རྫུན་ཤོད་པ། ཕ་མ་ལ་མ་ཉན་པ། དམའ་

of others, lust, adultery, quarreling and jealousy. From such behavior comes many of the problems of Tibetan society. If we think carefully about life, we will see that all this is true. The result of sin is death, which is not only passing away from this life, but also having to remain apart from God forever in hell.

28.3 The second step is to sincerely repent of sin. Do you remember the story of the younger son who went to a far country? That son repented and returned to his father's home. He realized that sin not only offends the God who loves us; it also hurts others. For this reason he felt shame and regret; he mourned because of the sins he committed. In another story, the Lord Jesus spoke about a tax collector. He was very wealthy because he had stolen a lot of money from the people. But when he met Jesus he repented, saying, 'I give half my possessions to the poor, and if I have cheated anyone of anything, I will pay back four times the amount.' The Lord Jesus responded, "Today, salvation has come to this house." In order to repent, we must pray for God

འཐེབས་གཏོང་བ། འདོད་ཆགས། ལོག་གཡེམ། ཁ་རྩོད། ཕྲག་དོག་ལ་སོགས་པའི་སྡིག་ཉེས་བྱེད། དེ་ལྟར་གྱི་སྤྱོད་ལམ་ནས་བོད་པའི་ནང་མི་དང་སྤྱི་ཚོགས་ཀྱི་རྙོག་དྲ་མང་པོ་འབྱུང་། གལ་ཏེ་མི་ཚེའི་སྐོར་བསམ་བློ་ཞིབ་ཕྲ་བཏང་ན་དེ་ཐམས་ཅད་བདེན་པ་ཡིན་པ་ཤེས་པར་འགྱུར། སྡིག་ཉེས་ཀྱི་འབྲས་བུ་ནི་འཆི་བ་ཡིན། འཆི་བ་དེ་ནི་ཚེ་འདི་ལས་འདའ་བ་མ་ཟད། དཀོན་མཆོག་དང་བྲལ་ཏེ་དམྱལ་ཁམས་སུ་དུས་གཏན་དུ་སྡོད་དགོས་པ་དེའང་ཡིན་ནོ། །

28.3 རིམ་པ་གཉིས་པ་ནི་སྤྱོད་པ་ངན་པར་འགྱོད་བཤགས་དང་དེ་རྣམས་སྤངས་ནས་སེམས་བསྒྱུར་བ་དེ་ཡིན། ཡུལ་ཐག་རིང་ལ་སོང་བའི་བུ་ཆུང་བའི་སྒྲུང་དྲན་ནམ། བུ་ཆུང་བ་དེས་སྤྱོད་པ་ངན་པ་རྣམས་སྤངས་ནས་ཕའི་ཁྱིམ་དུ་ཕྱིར་ལོག ཁོ་ནི་སྡིག་ཉེས་ཀྱིས་ང་ཚོ་ལ་བྱམས་སྐྱོང་མཛད་པའི་དཀོན་མཆོག་ལ་ཕོག་ཐུག་གཏོང་བ་མ་ཟད། མི་གཞན་རྣམས་ལའང་སྡུག་པོ་གཏོང་བ་ཤེས་པར་གྱུར། དེའི་ཕྱིར་ཁོས་བྱས་པའི་སྡིག་ཉེས་ཀྱི་རྐྱེན་གྱིས་གནོང་འགྱོད་སྐྱེས་ཞིང་མྱུན་ངན་བྱས། ལོ་རྒྱུས་གཞན་ལྟར་གཙོ་བོ་ཡེ་ཤུས་ཁྲལ་ལེན་མཁན་ཞིག་གི་སྐོར་གསུངས། མི་དེས་མི་དམངས་ནས་དངུལ་མང་པོ་བརྐུས་ཏེ་ཕྱུག་པོ་ཡིན་ལ། གཙོ་བོ་ཡེ་ཤུ་མཇལ་སྐབས་ཁོས་སྤྱོད་པ་ངན་པ་རྣམས་སྤངས་ནས་སེམས་བསྒྱུར་ཏེ་གཙོ་བོ་ཡེ་ཤུ་ལ་ང་ལ་ཡོད་པའི་ནོར་ཐམས་ཅད་ལས་ཕྱེད་ཀ་དབུལ་ཕོངས་སུ་སྟེར། ངས་མི་སུ་ཞིག་ལ་མགོ་སྐོར་བཏང་སྟེ་ཅི་ཞིག་བླངས་པ་ཡིན་ན། དེར་ལྡབ་བཞི་འགྱུར་ཕྱིར་འཇལ་རྒྱུ་ཡིན་ཞེས་བཤད། གཙོ་བོ་ཡེ་ཤུས་མི་དེ་ལ“དེ་རིང་ཁྱིམ་ཚང་འདི་ཐར་བར་གྱུར་རོ་”ཞེས་གསུངས། སྤྱོད་པ་ངན་པ་རྣམས་སྤོང་བའི་ཆེད

to forgive us, and do as the younger son and the tax collector did.

28.4 The third step in following the Lord Jesus is to believe in him alone. Because we all have a sinful nature, no one can stop doing evil just by relying on his own will-power. Only Jesus gives the power to overcome sin; by depending on that power we can get rid of our evil ways and obtain a new life. God is unimaginably holy. He cannot be pleased by accumulating virtue, or by religious rituals, or good works. If we still depend on the gods, he will not hear our prayers. We must come before God sincerely, depending on his mercy alone. If we do this, he will certainly give us new life. As it is written in the Bible, "Whoever calls on the name of the Lord will be saved."
28.5 We should think carefully about what it means to be a follower of Jesus. He said, "Whoever comes to me and does not love me more than father and mother, wife and children, brothers and sisters, yes, and even life itself, cannot be my disciple. Whoever does not carry the cross and follow me cannot be my

ད་དེང་གྱིས་དཀོན་མཆོག་ལ་སྡིག་ཉེས་སེལ་བའི་སྨོན་ལམ་ཞུས་ནས་བུ་ཆུང་བ་དང་ཁྲལ་ལེན་མཁན་གྱིས་བྱས་པ་ལྟར་བྱེད་དགོས།

28.4 གཙོ་བོ་ཡེ་ཤུ་ལ་དད་པ་བྱེད་པའི་རིམ་པ་གསུམ་པ་ནི་ཁོང་ཁོ་ནར་དད་པ་བྱེད་པ་དེ་ཡིན། ངཚོ་མི་རེར་སྡིག་པའི་རང་གཤིས་ཡོད་པས་མི་སུ་ཞིག་གིས་རང་གི་འདུན་པའི་ཤུགས་ལ་བརྟེན་ནས་སྤྱོད་པ་ངན་པ་རྣམས་སྤོང་མི་སྲིད། གཙོ་བོ་ཡེ་ཤུ་གཅིག་པུས་སྡིག་ཉེས་འཛོམས་པའི་དབང་གནང་། དབང་དེ་ལ་བརྟེན་ནས་ངཚོས་སྡིག་པའི་སྤྱོད་ལམ་སྤངས་ནས་ཚེ་གསར་པ་འཐོབ། དཀོན་མཆོག་ནི་དཔེ་མི་སྲིད་པའི་དམ་པ་ཡིན། དེའི་ཕྱིར་དགེ་བ་གསོག་པ་ཡང་ན། ཆོས་ཀྱི་ཆོ་གའམ། འཕྲིན་ལས་ནི་དཀོན་མཆོག་ལ་ཐུགས་མཉེས་མི་སྲིད། གལ་ཏེ་ངེད་ཀྱིས་ད་དུང་ལྷ་ཀླུ་རྣམས་ལ་བརྟེན་ན། ཁོང་གིས་ངཚོའི་སྨོན་ལམ་ལ་མི་གསན། ཁ་ཞེ་གཉིས་མེད་ཀྱི་ཐོག་ནས་ཁོང་གི་ཐུགས་རྗེ་ཁོ་ནར་བརྟེན་ནས་ངཚོ་དཀོན་མཆོག་གི་མདུན་དུ་ཡོང་དགོས། དེ་ལྟར་བྱས་ན་ཁོང་གིས་ངཚོར་ཚེ་གསར་པ་གནང་ངེས་ཡིན། གསུང་རབ་ལ་བྲིས་པ་ལྟར་གཙོ་བོའི་མཚན་བརྗོད་མཁན་ཐམས་ཅད་ཐར་བར་འགྱུར་ངེས་ཞེས་སོ། །

28.5 ངེད་ཀྱིས་གཙོ་བོ་ཡེ་ཤུ་ལ་དད་པ་བྱེད་མཁན་དུ་འགྱུར་བའི་དོན་གྱི་སྐོར་ལ་བསམ་བློ་ཞིབ་ཕྲ་གཏོང་དགོས། ཁོང་གིས་"སུ་ཡང་ངའི་རྩར་ཡོང་བ་དང་། ང་ལས་ཕའམ། མ། བཟའ་ཟླ། ཕྲུ་གུ། མིང་སྲིང་དང་། ཐ་ན་རང་ཉིད་ཀྱི་སྲོག་ལས་ཀྱང་གཅེས་པར་བཟུང་ན། དེ་ངའི་ཉེ་གནས་ཡིན་པར་མི་སྲིད། སུས་ཀྱང་རང་གི་ཀྲུང་ཤིང་མ་འཁུར་བར་ངའི་རྗེས་སུ་འབྲང་མཁན་དེ་ངའི་ཉེ་གནས་ཡིན་པར་མི་སྲིད། ཁྱེད་

disciple. Which of you, intending to build a tower, does not first sit down and calculate the cost, to see whether he has enough to complete it? Otherwise, when he has laid a foundation but is unable to finish, all who see it will ridicule him, saying, ‘This fellow began to build and was not able to finish.’ So none of you can be my disciple who does not give up all his possessions. Though salt is good, if its salty taste goes away, with what can it be restored? It is useless either for the soil or for the manure pile; it is thrown out. He who has ears to hear, let him hear.”

28.6 The fourth step in following the Lord Jesus is to pray to him for salvation. The Apostle John said, “This is the commandment, that we believe in the name of his son Jesus Christ”. If you want to believe in the Lord Jesus, pray like this: “Lord Jesus, I admit that I have sinned against you and others by disobeying God’s word. Now I repent and believe in you, trusting in your grace alone. Opening the door of my heart, I invite you in. From now on you are my savior and I will serve you. Thank you for giving me your wonderful salvation.”

རྣམས་ལས་མི་སུ་ཞིག་གིས་ཐོག་བརྩེགས་ཁང་རྩིག་པར་འདོད་ན། སྔོན་ལ་བསྡད་ནས་དེ་སྒྲུབ་པའི་ཕྱིར་འགྲོ་གྲོན་མི་རྩི་བའམ། དེ་མིན་ན་རྨང་གཞི་ཚར་ནས་སྒྲུབ་མི་ཐུབ་པས་དེ་མཐོང་མཁན་ཐམས་ཅད་ཀྱིས་ཁོ་ལ་འཕྱ་དམོད་བྱེད་དེ། མི་དེས་ལས་ཀ་འགོ་འཛུགས་ནའང་སྒྲུབ་པར་མི་ཐུབ་ཅེས་ཟེར་བར་འགྱུར། དེའི་ཕྱིར་ཁྱེད་ཚོའི་ནང་ནས་མི་སུ་ཞིག་གིས་ཅི་ཡོད་པ་ཐམས་ཅད་མི་སྤང་ན་ངའི་ཉེ་གནས་ཡིན་པར་མི་སྲིད་ཅེས་གསུངས། ཚྭ་ནི་ཡག་པོ་ཡིན་ཡང་ཚྭའི་བྲོ་བ་ཡལ་ན། དེའི་བྲོ་བ་གང་གིས་གསོ་བར་བྱེད་དམ། ས་རྒྱུར་རམ་ལུད་ཕུང་ལ་ཡང་མི་ཕན་པས་དེ་ཚོས་ཕྱི་རུ་དབྱུག རྣ་བ་ཡོད་པ་རྣམས་ཀྱིས་ཉོན་ཅིག ”ཅེས་གསུངས།

28.6 གཙོ་བོ་ཡེ་ཤུ་ལ་དད་པ་བྱེད་པའི་རིམ་པ་བཞི་པ་ནི་ཐར་པ་འཐོབ་པའི་ཆེད་དུ་ཁོང་ལ་སྨོན་ལམ་འདེབས་པ་དེ་ཡིན། སྐྱ་ཚབ་ཡོ་ཧ་ནན་གྱིས་“དཀོན་མཆོག་གི་བཀའ་ནི་ཁོང་གི་སྲས་ཡེ་ཤུ་མ་ཤི་ཀའི་མཚན་ལ་དད་པ་བྱེད་པ་དེ་ཡིན་”ཞེས་གསུངས། གལ་ཏེ་ཁྱེད་ཀྱིས་གཙོ་བོ་ཡེ་ཤུ་ལ་དད་པ་བྱེད་འདོད་ན་འདི་ལྟར་སྨོན་ལམ་ཞུས་དང་། གཙོ་བོ་ཡེ་ཤུ་ལགས། བླ་ན་མེད་པའི་དཀོན་མཆོག་གི་བཀའ་ལ་མ་ཉན་པའི་སྒོ་ནས་ངས་ཁྱེད་དང་མི་གཞན་ལ་སྡིག་ཉེས་ཀྱི་ལས་བྱས་པ་དེ་ཁས་ལེན་བྱེད། ད་ངས་སྡིག་པ་ངན་པ་རྣམས་སྤངས་ནས་སེམས་བསྒྱུར་ཏེ་ཁྱེད་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཁོ་ནར་བརྟེན་ནས་ཁྱེད་ལ་དད་པ་བྱེད། སེམས་ཀྱི་སྒོ་ཕྱེ་སྟེ་ཁྱེད་རང་ནང་ལ་གདན་འདྲེན་ཞུ། ད་ནས་བཟུང་ཁྱེད་ནི་ངའི་སྐྱབས་མགོན་ཡིན་ཞིང་། ངས་ཁྱེད་ལ་ཞབས་ཕྱི་ཞུ། ཁྱེད་ཀྱི་ངོ་མཚར་ཆེ་བའི་ཐར་པ་ང་ལ་གནང་བའི་དོན་དུ་ཐུགས་རྗེ་ཆེ་ཞུ་གོ། །

Chapter Twenty Nine:

How to Find Assurance

29.1 If we pray to receive salvation, how can we know that we are saved? There are three ways we can know this. First, God the Father promises to save all who believe, and his word is always true. As the Apostle Peter said, "The word of the Lord endures forever. That word is the good news that was announced to you". Second, God the Son, the Lord Jesus Christ, promises to save us. He said, "My sheep hear my voice. I know them and they follow me. I give them eternal life, and they will never perish. No one will snatch them out of my hand". "All that the Father gives me will come to me, and anyone who comes to me I will never drive away." Third, God the Holy Spirit tells us we are saved. As the Apostle Paul wrote, "The Spirit himself testifies with our spirit that we are children of God." Not only so, the Apostle

ལེའུ་ཉེར་དགུ་པ།

ཡིད་ཆེས་ངེས་པ་ཅི་ལྟར་རྙེད།

29.1 གལ་ཏེ་ཐར་པ་འཐོབ་པའི་ཆེད་དུ་སྨོན་ལམ་བཏབ་ན། དེ་ཐོབ་པ་ལ་ཡིད་ཆེས་ངེས་པ་ཅི་ལྟར་རྙེད། ཐབས་ལམ་གསུམ་ཡོད། དང་པོ་ནི་ཡབ་དཀོན་མཆོག་གིས་དད་པ་བྱེད་མཁན་ཐམས་ཅད་ལ་ཐར་བར་མཛད་པའི་ཞལ་ཆད་གནང་ཞིང་། ཁོང་གི་ཞལ་ཆད་དུས་རྟག་ཏུ་བདེན་པའོ། སྐྱ་ཚབ་པེ་ཏྲོས་"གཙོ་བོའི་བཀའ་ནི་རྒྱུན་དུ་གནས། བཀའ་དེ་ནི་ཁྱེད་ཚོར་བསྒྲགས་པའི་འཕྲིན་བཟང་ཡིན་ནོ་"ཞེས་གསུངས། གཉིས་པ་ནི་སྲས་དཀོན་མཆོག་སྐྱེ་གཙོ་བོ་ཡེ་ཤུས་ངེད་རྣམས་ལ་ཐར་བར་མཛད་པའི་ཞལ་ཆད་གནང་། ཁོང་གིས་"ངའི་ལུག་ངའི་སྐད་ལ་ཉན། ངས་དེ་ཚོ་ངོ་ཤེས་ཤིང་དེ་ཚོ་ངའི་རྗེས་སུ་འབྲང་། ཡང་ངས་དེ་ཚོར་དཔག་ཏུ་མེད་པའི་ཚེ་སྦྱིན་ཞིང་དེ་ཚོ་ནམ་ཡང་འཇིག་པར་མི་འགྱུར། སུས་ཀྱང་ངའི་ལག་ནས་འཕྲོག་མི་ཐྲིད"ཅེས་གསུངས་པ་མ་ཟད། "ཡབ་ཀྱིས་ང་ལ་གནང་བ་ཐམས་ཅད་ངའི་རྩར་ཡོང་ངེས་ཡིན། སུ་ངའི་རྩར་ཡོང་ན་ཡང་དེ་ངས་ནམ་ཡང་བསྐྲད་པར་མི་བྱ་"ཞེས་ཀྱང་གསུངས། གསུམ་པ་ནི་དམ་པའི་ཐུགས་ཉིད་དཀོན་མཆོག་གིས་ངེད་རྣམས་ནི་ཐར་པ་དང་ལྡན་པ་རྣམས་ཡིན་པར་གསུངས། སྐྱ་ཚབ་པའུ་ལུས་"ཐུགས་ཉིད་ཀྱིས་ང་ཚོའི་སེམས་དང་འགྲོགས་ཏེ་ངེད་རྣམས་དཀོན་མཆོག་གི་སྲས་དང་སྲས་མོ་ཡིན་པར་བདེན་དཔང

John says that those who are God's children through faith in the Lord Jesus Christ have three characteristics: a) believing in the Lord Jesus Christ, b) obeying his commands, and c) loving one another. If we have these three characteristics, we know that we have been saved.

29.2 A Prayer for Assurance of Salvation

Father, you have promised to save all who have faith in the Lord Jesus. Help us to believe your promises, to rely on the word of your Son, and to trust the witness of your Holy Spirit. Grant us to obey your commands and to love one another, so that we may know that you have forgiven us. These things we ask in Jesus' name, amen.

29.3 What do we do now that we have believed in Jesus and been saved? Just as infants grow up, so new believers in Jesus need to become mature and complete in their faith. Believers no longer live according to their own desires, but live according to God's will. The Lord

མཛད་”ཅེས་བྲིས། མ་ཟད་སྐུ་ཚབ་ཡོ་ཧ་ནན་གྱིས་གཙོ་བོ་ཡེ་ཤུ་ལ་དད་པ་བྱེད་པའི་སྒོ་ནས་དཀོན་མཆོག་གི་སྲས་དང་སྲས་མོར་འགྱུར་མཁན་རྣམས་ལ་རྟགས་གསུམ་ཡོད་པར་གསུངས། དང་པོ་ནི་གཙོ་བོ་ཡེ་ཤུ་ལ་དད་པ་བྱེད། གཉིས་པ་ནི་ཁོང་གི་བཀའ་ལ་ཉན། གསུམ་པ་ནི་གཅིག་གིས་གཅིག་ལ་བྱམས་པ་བྱེད་པ་བཅས་སོ། གལ་ཏེ་ངེད་ལ་རྟགས་དེ་ཚོ་གསུམ་ཡོད་ན། ཐར་བར་གྱུར་ཟིན་པ་ལ་ཡིད་ཆེས་ངེས་པ་རྙེད་དོ། །

29.2 ཐར་པ་ལ་ཡིད་ཆེས་ངེས་པ་རྙེད་པའི་སྨོན་ལམ་དེ་ནི།

ཡབ་དཀོན་མཆོག་ལགས། ཁྱེད་ཀྱིས་ངེད་རྣམས་ལ་གཙོ་བོ་ཡེ་ཤུ་ལ་དད་པ་བྱེད་མཁན་ཐམས་ཅད་ཐར་བར་འགྱུར་ངེས་ཀྱི་ཞལ་ཆད་གནང་བ་དང་། ཁྱེད་ཀྱི་ཞལ་ཆད་ལ་དད་པ། ཁྱེད་ཀྱི་སྲས་ཀྱི་བཀའ་ལ་རྟེན་པ། ཁྱེད་ཀྱི་དམ་པའི་ཐུགས་ཉིད་ཀྱི་དཔང་པོ་ལ་ཡིད་ཆེས་བྱེད་པའི་ཕྱིར་ངེད་རྣམས་ལ་རོགས་པར་མཛོད། ངཚོས་ཁྱེད་ཀྱི་བཀའ་ལ་ཉན་པ་དང་། གཅིག་གིས་གཅིག་ལ་བྱམས་པ་བྱེད་པའི་ནུས་པ་གནང་བར་ཞོག དེ་ནི་ཁྱེད་ཀྱིས་ངེད་ཀྱི་སྡིག་ཉེས་བསལ་ཟིན་པ་ལ་ཡིད་ཆེས་ངེས་པ་རྙེད་པའི་ཆེད་དུ་ཡིན། དོན་འདི་རྣམས་ཡེ་ཤུའི་མཚན་གྱི་ཐོག་ནས་ཞུ་བ་ཕུལ། ཨ་མེན།

29.3 གཙོ་བོ་ཡེ་ཤུ་ལ་དད་པ་བྱས་ནས་ཐར་པ་ཐོབ་པའི་རྗེས་སུ་ངེད་ཀྱིས་གང་བྱེད་དགོས། བྱིས་པ་འཚར་ལོངས་བྱེད་པ་ལྟར། ཡེ་ཤུ་ལ་ཐོག་མར་དད་པ་རྣམས་ཐར་པའི་ཐོག་ནས་སྨིན་ཞིང་ཡོངས་སུ་རྫོགས་པར་འགྱུར་དགོས། དད་ལྡན་རྣམས་ནི་རང་འདོད་པ་ལྟར་མི་ཚེ་མི་སྐྱེལ་ཏེ། དཀོན་མཆོག་གི་དགོངས་པ་ལྟར་མི་ཚེ་སྐྱེལ། གཙོ་བོ་ཡེ་ཤུས་“རང་གིས་གཙོ་བོ་དཀོན་མཆོག་ལ་བློ་གཅིག་སེམས་གཅིག་དང་ཡིད

Jesus said, “You shall love the Lord your God with all your heart, and with all your soul, and with all your mind. This is the greatest and first commandment. And the second is like it: ‘You shall love your neighbor as yourself.’ ” Five ways to do this are: 1) Read the Bible or listen to it daily; 2) Worship God and pray to him; 3) Meet with other believers; 4) Love and serve others; and 5) Tell others about the Lord Jesus. There are many resources available on the www.gsungrab.org website to help you.

གཅིག་གིས་བརྩེ་བར་བྱུངས་ཤིག འདི་ནི་བཀའ་རྒྱ་གལ་ཆེ་ཤོས་དང་དང་པོ་དེ་ཡིན། གཉིས་པ་དེ་དང་འདྲ་བ་ཡིན། དེ་ནི་ཁྱིམ་མཚེས་ལ་རང་དང་འདྲ་བར་བརྩེ་བར་བྱུངས་”ཞེས་གསུངས། དེ་ལྟར་བྱེད་པའི་ཐབས་ཤེས་ལྔ་སྟེ། དཀོན་མཆོག་གི་དམ་པའི་གསུང་རབ་ཉིན་ལྟར་ཀློག་པའམ་ཉན་པ་དང་གཅིག ཉིན་ལྟར་དཀོན་མཆོག་ཁོ་ནར་བསྙེན་བཀུར་བྱེད་པ་དང་གཉིས། དད་ལྡན་གཞན་རྣམས་དང་མཉམ་དུ་འཛོམ་པ་དང་གསུམ། དཀོན་མཆོག་དང་མི་གཞན་ལ་བརྩེ་བར་འཛིན་པ་དང་བཞི། གཙོ་བོ་ཡེ་ཤུའི་སྐོར་མི་གཞན་རྣམས་ལ་དཔང་པོ་བྱེད་པ་དང་ལྔ་འོ། ཁྱེད་རྣམ་པ་ལ་ཕན་པའི་ཕྱིར་ www.gsungrab.org དྲ་ཚིགས་ལ་གསུང་རབ་ཚུད་པའི་ཕབ་ལེན་རྒྱུ་ཆ་མང་པོ་ཡོད།

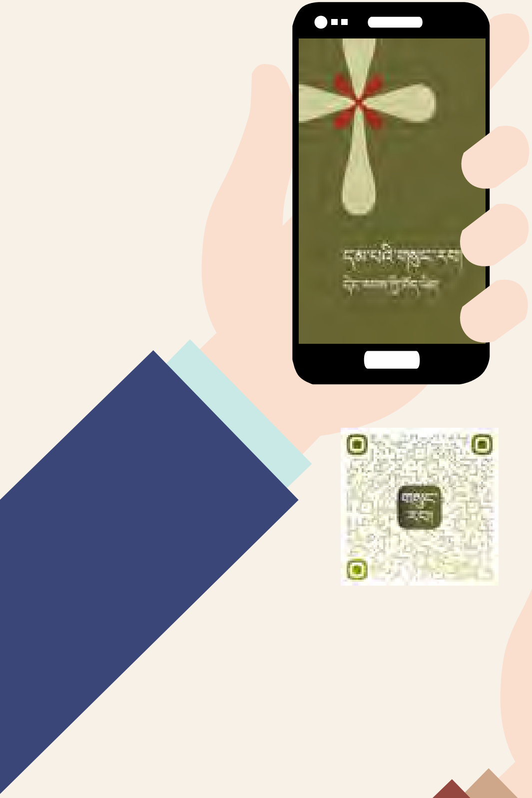

If you would like to study further, please see these resources:
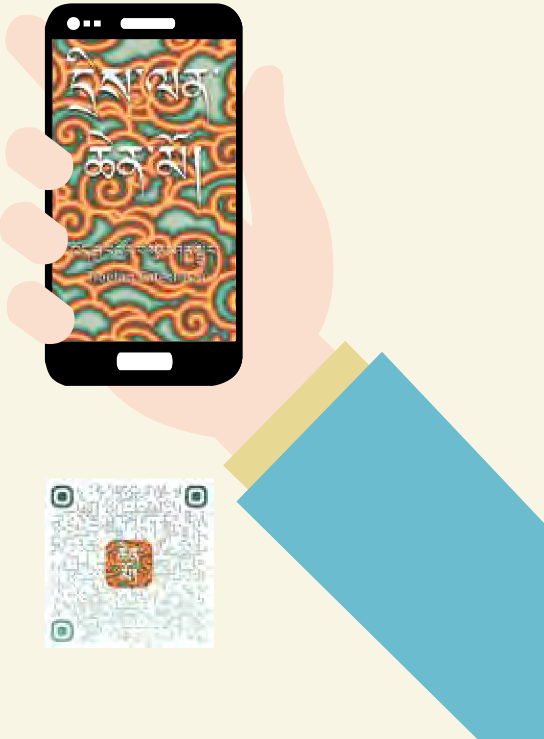
གལ་སྲིད་དེ་ལས་ཞིབ་པར་ཤེས་
འདོད་ན་རྒྱུ་ཆ་འདི་རྣམས་ལ་
གཟིགས་རོགས་གནང་།